

مۆھلىمەت ئوسمان

دولان مەشرەپ - موقاملىرى

1

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

مۇھەممەت ئوسمان

دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى

(1)

نەشرگە ئۇيۇشتۇرغۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم
رايونلۇق ئون ئىككى مۇقام تەتقىقات ئىلمىي جەمئىيىتى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەخەت ھاشىم
بارىجان زەپەر
مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى: رىزۋان تۇردى

دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى (1)

مۇھەممەت ئوسمان

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى ۋە تارقىتى

(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق كوچىسى 348-نە)

«بوغدا» ئېلېكترونلۇق مەتبەئە مەركىزىدە تىزىلدى

شىخو ناھىيىلىك باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى: 850×1168 مىللىمېتىر 32 / 1

باسما ئاۋىقى: 10.625 قىستۇرما ۋارىقى: 6

1995-يىلى 9-ئاي 1-نەشرى

1995-يىلى 9-ئاي 1-بېسىلىشى

تراژى: 1100 — 1

ISBN7-228-03464-3/1.1221

باھاسى: ئاددىي مۇقاۋىلىقى: 19.20 يۈەن

قاتتىق مۇقاۋىلىقى: 21.30 يۈەن

责任编辑：艾海提·阿西木
巴力江·札帕尔
封面设计：热孜万·吐尔地

刀郎麦西热甫木卡姆(1) (维吾尔文)

穆罕默德·吾斯曼 著

策划：新疆维吾尔自治区十二木卡姆研究学会

新疆人民出版社出版发行

(乌鲁木齐市解放南路348号 邮政编码：830001)

« 博格达 » 电子排版中心排版

乌苏县印刷厂印刷

850×1168毫米 32开本 10·625印张 6插页

1995年9月第1版 1995年9月第1次印刷

印数：1——1100

ISBN7—228—03464—3/1.1221 定价：平装 19·20元
精装 21·30元

内容题要

作者通过几年艰苦的收集，对照资料，对维吾尔十二木卡姆最源始的源泉——刀郎麦西热甫木卡姆的历史，形成，传播以及刀郎弹拨乐器及其形成，结构，特征，刀郎麦西热甫的种类，麦西热甫民歌，刀郎著名木卡姆演奏者超过的道路，创作等做了详细地阐述。作者不仅提出了掌握的资问料，而且也大胆地提出了自己的新观点。他提出的主要观点有：刀郎麦西热甫木卡姆是做为维吾尔族一部分的刀郎人保存下来的，是维吾尔歌舞艺术最古老的形式，由于刀郎人自古以来生活在独特的地理环境中，尚未接触新的文化影响，因此，刀郎麦西热甫木卡姆至今保持了原始状态和原味。刀郎麦西热甫木卡姆是维吾尔十二木卡姆的原泉之一，维吾尔十二木卡姆就是在刀郎歌舞艺术的基础上形成的。只有明确了刀郎麦西热甫木卡姆的历史，才能更好地理解维吾尔十二木卡姆的历史等。

这本书确实具有自己的特点和令人信服的根据。尽管如此，这只是作者的观点，还不是已定的或多数研究者的共同观点。我们想信，本书是广大读者，特别是维吾尔十二木卡姆研究者的很好的参考材料。

كىرىش سۆز

« شەرق مۇزىكىسىنىڭ گۆھىرى » دەپ ئاتىلىپ جاھاندا شۆھرەت قازانغان ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى ئەمگە كچان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەقىل-پاراسىتىنىڭ جەۋھىرى، شۇنداقلا ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ھاياتىنىڭ ھەممە تەرەپلىرىنى مۇزىكىلىق تىل بىلەن ئىپادىلەپ بېرىدىغان چوڭ ھەجىمدىكى بۈيۈك بەدىئىي قامۇس. ئون ئىككى مۇقامدىن ئىبارەت بۇ ئۇلۇغ ئەڭگۈشتەرىمىز ئەسىرلەردىن بۇيان خەلقىمىزنىڭ روھىي دۇنياسىغا، ئىجتىمائىي ھاياتىغا، پىسخولوگىيىسىگە سىڭىپ كىرىپ، ئىجتىمائىي ھاياتىنى بېيىتىدىغان، مىللىي غۇرۇرىنى، ئىقتىدارىنى نامايان قىلىدىغان، سەنئەت ھۇزۇرىنى ئاشۇرىدىغان قۇدرەتلىك مەنئى ئوزۇق بولۇپ كەلمەكتە.

ئازادلىقتىن كېيىن پارتىيە ۋە ھۆكۈمەت بۇ بىباھا مەدەنىي مۇراسىمىزنى قۇتقۇزۇش، توپلاش-رەتلەش، تەتقىق قىلىش ۋە نەشر قىلىش خىزمىتىگە ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرىپ كەلدى. ئۇزاق مۇددەتلىك جاپالىق تەتقىقات ۋە ئىزدىنىش نەتىجىسىدە يېڭىدىن رەتلىنىپ تولۇقلانغان ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىنىڭ لېنتىسى ۋە ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىنىڭ يېڭىدىن نەشر قىلىنغان ئون ئىككى كىتابى تارقىتىلغاندىن كېيىن تەڭرىتاغنىڭ شىمالى ۋە جەنۇبىدا ناھايىتى چوڭقۇر تەسىر قوزغىدى. خەلق ئارىسىدا ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىنى تەتقىق قىلىش، ئۆگىنىش ۋە سەھنىلەشتۈرۈش قىزغىنلىقى يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلدى. جەمئىيىتىمىز ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى ئۈستىدىكى تەتقىقات ۋە تونۇشنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرۇش مەقسىتىدە، ئۇيغۇر ئون ئىككى

مۇقامغا دائىر ئون كىتابنى نەشرگە تەييارلىدى. بۇ كىتابلاردا ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى ۋە يەرلىك مۇقاملارنىڭ شەكىللىنىش تارىخى، مۇقاملارنىڭ مۇزىكىلىق قۇرۇلمىسى ۋە مىلودىيىلىك ئالاھىدىلىكلىرى، ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىنى بېيىتىش ۋە خەلق ئارىسىدا ئومۇملاشتۇرۇشتا تۆھپە قوشقان مۇقامچىلار بىر قەدەر ئەتراپلىق، ئىلمىي ئاساستا ئونۇشتۇرۇلغان بولۇپ، مۇقام ھەققىدىكى تەتقىقاتىمىزنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرۇشتا رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە. شۇنى مۇئەييەنلەشتۈرۈپ ئۆتۈش زۆرۈركى، ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامغا دائىر كىتابلارنىڭ ئاپتورلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئۆزۈندىن بۇيانقى ئىزدىنىشلىرى ۋە تەكشۈرۈپ-تەتقىق قىلىشلىرى ئاساسىدا ئوتتۇرىغا قويغان بەزى كۆز قاراش ۋە يەكۈنلەرنى يۈزدە يۈز توغرا دەپ مۇتلەقەشتۈرۈۋېتىشكە بولمايدۇ. تەتقىقات، ئىلمىي مۇھاكىمە جەريانىدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان مەسىلىلەرگە ئىلمىي پوزىتسىيە بىلەن مۇئامىلە قىلىشىمىز لازىم.

ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ كۆپ ئەسىرلىك شانلىق مەدەنىيەت تارىخى جەريانىدا ئۈزلۈكسىز راۋاجلىنىپ، تولۇقلىنىپ كەلگەن. ئىشىنىمىزكى، مۇزىكا تارىخىمىزنىڭ بۇ ئۇلۇغ نامايەندىسى تەتقىقات ۋە ئىزدىنىشىمىزنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ تېخىمۇ مۇكەممەللىشىپ جاھان مەدەنىيەت سەھنىسىدە پارلاق نۇر چاچىدۇ.

بۇ كىتابلار شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى قۇرۇلغانلىقىنىڭ 40 يىللىقىغا سوۋغا قىلىندى.

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق مۇقام تەتقىقات

ئىلمىي جەمئىيىتى

ئاپتوردىن

دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى ئۇيغۇرلارنىڭ بىر قىسمى بولغان دولانلىقلار داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن ئۇيغۇر مىللىي ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىنىڭ قەدىمكى شەكلى بولۇپ، ئۇ قەدىمكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ قىممەتلىك بىر نامايەندىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. دولانلىقلار قەدىمدىن تاكى دەۋرىمىزگە قەدەر باشقا ئۇيغۇر رايونلىرىدىن ئۆزگىچە جۇغراپىيەلىك مۇھىتتا ياشاپ كەلگەچكە، يېڭى مەدەنىيەتنىڭ تەسىرىگە ئانچە ئۇچرىمىغان. شۇڭا، دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى بۈگۈنكىچە ئىپتىدائىي ھالەتتە ئەينەن ساقلىنىپ كەلگەن. پۈتۈن ئۇيغۇر ھاياتىنىڭ ھەممە تەرەپلىرىنى مۇزىكىلىق تىل بىلەن ئىپادىلەپ بېرىدىغان دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى جۇڭخۇا مەدەنىيەت خەزىنىسىدىكى قىممەتلىك مىراس ھېسابلىنىپ كېلىۋاتقان كلاسسىك مۇزىكىمىز ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىنىڭ قەدىمكىگە خاس تارىخىي قىسمىدىن ئىبارەت.

دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىنىڭ ئېتىنىك مەنبەلىرىدىن بىرى بولۇپ، ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى دولان ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتى ئاساسىدا بارلىققا كەلگەن. دولان ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىنىڭ تارىخى ئۇزۇن. شۇڭا، ھەر خىل ناملار بىلەن ئاتىلىپ كېلىۋاتقان ئۇيغۇر ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىنىڭ ھەممىسى دولانلىقلار نامى بىلەن ئاتىلىپ كېلىۋاتقان بۇ ئىپتىدائىي سەنئەت شەكلىنىڭ ئۇزاق تارىخ داۋامىدا ئۆزگەرگەن ۋارىيانتلىرىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن، دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ تارىخى ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىنى يورۇتۇپ بېرىدۇ. دولان

مەشرەپ-مۇقاملىرى تەتقىقاتى ئارقىلىق ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامنىڭ ئېتىنىك مەنبەسىنى روشەنلەشتۈرۈپ، ئۇنىڭ شەكىللىنىشى، تەۋەلىكى، ئۆتمۈشى ۋە تەرەققىياتىغا ئائىت نۇرغۇن تارىخىي مەسىلىلەرنى ئايدىڭلاشتۇرغىلى ھەمدە مۇقام تەتقىقاتىدا مۇنازىرە باسقۇچىدا كېتىۋاتقان بىر قىسىم سوئاللارغا جاۋاب تاپقىلى بولىدۇ. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ تارىخىنى ئايدىڭلاشتۇرغاندىلا، ئاندىن ئۇيغۇر كلاسسىك ئون ئىككى مۇقامنىڭ تارىخىنى چۈشەنگىلى، سىستېمىلاشتۇرغىلى، دۇنياغا يۈزلەندۈرۈش ئۈچۈن، ئىلمىي تەتقىقاتنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرغىلى ۋە ئىلگىرى سۈرگىلى بولىدۇ.

يۇقىرىقى مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن، ھازىرقى ساقلانپ كېلىۋاتقان تارىخىي ماتېرىياللار تولۇق بولمىغان ئەھۋال ئاستىدا، ئامما ئارىسىغا چوڭقۇر چۆكۈپ، ئامما ئارىسىدا ساقلانپ كېلىۋاتقان پاكىتلارنى تېخىمۇ ئىچكىرىلەپ قېزىش ھەم ئەمەلىي كۆزىتىشكە توغرا كېلىدۇ. مەن ئۆزۈمنىڭ دولان رايونىدا دولانلىقلار بىلەن بىللە ياشاپ كېلىۋاتقانلىقىمدەك قولايلىقتىن پايدىلىنىپ، دولانلىقلار ئولتۇراقلاشقان ناھىيىلەرنىڭ يېزا-كەنتلىرى، ھەتتا ئەڭ يىراق، چەت-ياقا جايلارغىچە بېرىپ ئۇزاق مەزگىل ئەمەلىي تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق، كۆپلىگەن يېڭى مەنبەلەرگە، ھەتتا ئۆزۈم مۇ تەسەۋۋۇر قىلمىغان ئىنتايىن مۇھىم تارىخىي ئاساسلارغا ئىگە بولدۇم. ئەمەلىيەتنى كۆزدىن كۆچۈرۈش ئارقىلىق، بەزىبىر خاتا قاراشلارنى توغرىلىۋالدىم. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنى توغرا شەرھىيەلەپ، تەتقىقاتچىلار بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرۈش ئۈچۈن، قولغا كەلتۈرگەن ماتېرىياللاردىن ئىشەنچلىك دەپ قارىغانلىرىم ئاساسىدا بۇ كىتابنى يېزىپ چىقتىم. ئوتتۇرىغا قويغانلىرىم كىتابخانلارنى تولۇق قانائەتلەندۈرۈپ كېتەلمىسەم، ئىشىنىمەنكى، تەتقىقاتچىلارنى بىر قىسىم مۇھىم، يېڭى ماتېرىياللار بىلەن تەمىنلەيدۇ. تەكشۈرۈش ئارقىلىق ئېرىشكەن ماتېرىياللىرىم

كۆپ بولسىمۇ، ئىقتىدارىمنىڭ يېتەرسىزلىكىدىن قەلەم قۇۋۋىتىمنىڭ ئاجىزلىقىدىن دېمەكچى بولغانلىرىمنى تولۇق ۋە بوغرا ئىپادىلەپ بېرەلمىگەن بولۇشۇم مۇمكىن، شۇنىڭدەك، ئەسەردەم بىر قىسىم سەۋەنلىكلەرمۇ بولۇشى مۇمكىن. ھۈرمەتلىك كىتابخانلارنىڭ تەنقىد ۋە تۈزۈتىش ھەققىدە پىكىر-تەكلىپلەرنى بېرىشىنى سەمىمىي ئۈمىد قىلىمەن.

1993-يىلى 15-ئىيۇل، ئاۋات

مۇندەرىجە

- بىرىنچى باب دولان ۋە دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىد-
نىڭ تارىخىي شەكىللىرى 1
1. دولانلىقلار 1
2. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ ئىپتىدائىي شەكىللىنىشى ... 10
3. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ تارىخىي مەزمۇنلىرى 24
4. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ تارقىلىشى 34
5. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ تارقالغان جايلىرى 47
6. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ تارىخىي ئىزلىرى 50
7. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ ئىسلام دىنى بىلەن
بولغان مۇناسىۋىتى 54
- ئىككىنچى باب دولان مۇقاملىرى 61
1. دولام مۇقاملىرىنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە ئۇنىڭ تارىخىي
ناملىرى 61
2. دولان مۇقامى تېكىستلىرى ۋە ئۇنىڭ تارىخىي مەزمۇنى ... 87
3. دولان ئون ئىككى مۇقامىنىڭ تېكىستلىرى 103
- ئۈچىنچى باب دولان چالغۇلىرى ۋە ئۇنىڭ پەيدا بولۇشى 172
1. دولان چالغۇلىرىنىڭ قۇرۇلمىسى ۋە ئۇنىڭ تېخنىكىلىق
ئالاھىدىلىكى 172
2. دولان چالغۇلىرىنىڭ پەيدا بولۇشى 179
- تۆتىنچى باب دولان مەشرەپلىرى 189
1. دولان مەشرەپلىرىنىڭ تارىخىي ناملىرى 189
2. دولان مەشرەپلىرىنىڭ «مەشرەپ» بولۇپ شەكىل-
لىنىشىدىكى بەش مۇھىم ئامىل 193

3. دولان مەشرەپلەرنىڭ تۈرلىرى 200
4. دولان مەشرەپلىرىدىكى ئويۇن شەكىللىرى ۋە ئۇلارنىڭ مەزمۇنى 214
5. مەشرەپ قوشاقلىرى ۋە ئۇلارنىڭ مەزمۇنلىرى 244
6. دولان مەشرەپ ئويۇنلىرىدىكى تەقلىد ۋە تىياتىرلار 252
- بەشىنچى باب دولان مۇقامچىلىرى 270
1. مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ دولان يېزىلىرىدىكى مەشھۇر مۇقامچىلار 273
- دۆلەتباغ يېزىسى مۇقامچىلىرى 273
- ئاۋات بازىرى مۇقامچىلىرى 279
- يېڭىئۆستەڭ يېزىسى مۇقامچىلىرى 283
- ئاقساقمارال يېزىسى مۇقامچىلىرى 291
- سېرىقئۆيا يېزىسى مۇقامچىلىرى 296
- چوڭقۇرچاق يېزىسى مۇقامچىلىرى 298
- ئالامىر يېزىسى مۇقامچىلىرى 299
- شامال يېزىسى مۇقامچىلىرى 301
- چارباغ يېزىسى مۇقامچىلىرى 302
- پىچاق سۇندى مۇقامچىلىرى 303
- چىغانچۆل مۇقامچىلىرى 305
- شاقۇر مۇقامچىلىرى 307
- تۇمشۇق مۇقامچىلىرى 307
- ئانا كۆل مۇقامچىلىرى 308
2. ئاۋات ناھىيىسىدىكى دولان مۇقامچىلىرى 310
3. ئاقسۇ شەھىرىنىڭ ئايكۆل ۋە قاراتال يېزىسى مۇقامچىلىرى 317
4. مەكىت ناھىيىسىدىكى مۇقامچىلار 318
- خاتىمە 320

بىرىنچى باب

دولان ۋە دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ تارىخىي شەكىللىرى

1. دولانلىقلار

دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى دولانلىقلار تەرىپىدىن ۋارىسلىق قىلىپ كېلىنگەن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئىپتىدائىي مىللىي سەنئىتى بولۇپ، دولان ۋە دولانلىقلار دولان ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىنىڭ مەنبەسى، شۇنداقلا ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئىپتىدائىي سەنئىتىنى راۋاجلاندۇرغۇچىلار ۋە بېيىتقۇچىلار-دۇر. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىدىن سۆز ئاچقاندا «دولان» سۆزى بىلەن دولانلىقلارنىڭ ئىپتىدائىي مەنبەسىنى ئايدىڭلاشتۇرۇپ ئۆتۈش زۆرۈر. شۇڭا، ئالدى بىلەن دولانلىقلارنىڭ ئىپتىدائىي مەنبەسىگە ئائىت ئىككى مەسىلە ئۈستىدە قىسقىچە توختىلىپ ئۆتەيلى:

«دولان» سۆزىنىڭ كېلىپ چىقىشى

مېنىڭچە «دولان» دېگەن سۆز «دولۇن» دىن كېلىپ چىققان. «دولۇن» دولانلىقلار بۇنىڭدىن 1500 يىل ئىلگىرى بەيئەت قىلغان ھۆكۈمراننىڭ ئىسمى. قەدىمكى قەبىلىلەرنىڭ ئەسلىدىكى ئۇرۇق

تەشكىلاتى يىمىرىلىپ رايونلارغا بۆلۈنگەندىن كېيىن ئۇلار ئۆز
تەۋەلىكىنى قاملىگە ئوخشاش ئۆز ناملىرىغا قوشۇپ ئاتاش ئادەتلىرىنىڭ
قوللىناتتى. بۇنداق ئادەتلەر شۇ قەبىلىنىڭ ئۆزلىرى ۋە باشقا قەبىلىلەر
تەرىپىدىنمۇ قوللىنىلاتتى. بەزى قەبىلىلەرنىڭ نامى، ئالايلۇق، دىڭلىلارنىڭ
نامى يەرنامى سۈپىتىدىمۇ قوللىنىلغان. ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى
ئەجدادلىرى - ئېگىز قاڭقىللار ئارىسىدا بولسا، باشلىقلىرىنىڭ قايسى
قوۋمىدىن بولۇشىغا قارىماي، ئۇنىڭ ئىسمىنى ئۆز قەبىلىسىنىڭ نامى
قىلىپ ئاتاى، ئۆزلىرىنى باشقا رايون ۋە قەبىلىلەردىن پەرقلەندۈرگەن.
بۇنداق بەرقەندۈرۈش بولۇپمۇ ئېگىز قاڭقىللارنىڭ بۈركىلى قەبىلىسىنىڭ
نامىدا ئېنىق بىلىنىدۇ. مەسىلەن: ئېگىز قاڭقىللارنىڭ كۈلۈگۈ قەبىلىسىگە
بىخولى (بېكقولى) تۇنجى خان بولغاندا قەبىلىنىڭ نامى بىخولى
(بېكقولى) نىڭ ئىسمى بىلەن ئاتالغان. بىخولى سەللان تەرىپىدىن
مەغلۇپ قىلىنغاندىن كېيىن، 391-يىلى جۇجىلاردىن كۈلۈگۈ ئاكىسى
سەللان ۋە جى گۈيچى قاتارلىقلار بىلەن بىرلىكتە شىمالىي ۋېي
خانلىقىغا ئەسىر چۈشۈپ قېلىپ، قەبىلىلەرگە بۆلۈپ بېرىلدى. كۈلۈگۈ
قاڭقىللارنىڭ بىر قەبىلىسىگە باشلىق بولۇپ، ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇ
قەبىلىنىڭ نامى كۈلۈگۈنىڭ ئىسمى بىلەن ئاتىلىپ قاڭقىللارنىڭ
كۈلۈگۈ قەبىلىسى مەيدانغا كەلگەن^①. كېيىن «ئۇيغۇر» دېگەن
نام داۋاملىق «خۇيگۇ» دەپ ئاتالغاندىن باشقا، «ئارسىلان
ئۇيغۇرلىرى»، «شاجۇ ئۇيغۇرلىرى»، «شىجۇ ئۇيغۇرلىرى»
قاتارلىق ناملار بىلەنمۇ ئاتالغان. «ئارسىلان ئۇيغۇرلىرى» دېگەن
ناممۇ ئىدىقۇت خانى ئارسىلان خاننىڭ نامىدىن كەلگەن^②.

يۇقىرىقى مىساللار قەدىمكى قەبىلە ۋە خەلقلەرنىڭ ئۆزى
ياشىغان رايوننىڭ نامىنى ياكى قەبىلە ئاقساقاللىرىنىڭ، خانلىرىنىڭ

① «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ئىچكى ژۇرنىلى، 1987-يىلى
8-سان 29، 35-بەتلەر.

② «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى 1986-يىلى 2-سان 135-بەت.

نام-ئىسمىنى ئۆزلىرىنىڭ نامى سۈپىتىدە قوللانغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

مېنىڭچە « دولانلىق » دېگەن نام جۇجىلارنىڭ خاقانى دولۇننىڭ نامىدىن كەلگەن. دولانلىقلار بۆلۈنۈپ چىقىشتىن ئىلگىرى دولۇن خاننىڭ پۇقراسى بولغان. كېيىن ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈپ ئايرىلىپ چىقىپ، ئاخىرىدا تارىم بوستانلىقىدىن ماكان تۇتقان. ئۇلار تىل، ئۆرپ-ئادەت، ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلى ۋە نۇرمۇش شەكلى جەھەتتە ئەسلىدىكى يەرلىك قەبىلىلەردىن پەرقلىنىپ تۇرغان. شۇڭا يەرلىك كىشىلەر ئۇلارنىڭ تېگى تەكتىنى سۈرۈشتۈرۈپ، ئەسلىدە دولۇن دۆلىتىگە قاراشلىق قەبىلىلەر ئىكەنلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇلارنى دولۇن تەۋەسىدىن كەلگەنلەر دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدىغان دولۇنلۇقلار دېگەن نام بىلەن ئاتىغان. كېيىن دولانلىقلارمۇ بۇ نامنى قوللانغان. لېكىن دولانلىقلار « ئۇ » نىڭ ئورنىغا « ئا » نى ئالماشتۇرۇپ ئىشلەتكەچكە، « دولۇنلۇق » كېيىن « دولانلىق » بولۇپ كەتكەن. مەسىلەن: دولانلىقلار « قوغۇن » نى « قوغان »، « ئوتۇن » نى « ئوتان »، « ئوغۇل » - نى « ئوغال »، « موغۇل » نى « موغال »، « بولاپ »، « قىلىدۇ » نى « قىلىدا » دەيدۇ. دولانلىقلار شېۋىسىدىكى بۇ پەرقلەر يۇقىرىقى قارىشىمىزنى تىل جەھەتتىن ۋاسىتىلىك ھالدا ئىسپاتلاپ بېرىدۇ.

دولانلىقلارنىڭ ئېتىكى مەنبەسى

« دولانلىق » لار مىلادى 480-يىللاردا تەختكە چىققان جۇجىلار خانى دولۇن دەۋرىدە — جۇجىلاردا پاراكەندىچىلىك يۈز بېرىپ دۆلىتى قالايمىقانلىشىپ كەتكەن، قەبىلىلىرى تارقىلىپ كەتكەن چاغدا دولۇندىن يۈز ئۆرۈپ، بۆلۈنۈپ چىققان ئېگىز قاڭقىللارنىڭ يۈرگۈلى قەبىلىسىنىڭ ئەۋلادلىرىدۇر. « جۇجىلار ئەسلىدە

سىيانپىلارنىڭ بىر قەبىلىسى بولۇپ، توقباتلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا ئىدى» ①. جۇجان دېگەن نام IV ئەسىرنىڭ بېشىدا مەيدانغا كەلدى. ئېگىز قاڭقىللارنىڭ ئىقتىسادىي تۇرمۇشى جۇجانلارنىڭ ئاساسەن ئوخشاشاتتى. جۇجانلار دەسلەپتە ئېگىز قاڭقىللارغا تايىنىش، كېيىن ئۇلارنى ئۆزىگە قوشۇۋېلىش ئارقىلىق قۇدرەت تېپىپ، مىلادى 402-يىلى جۇجان دۆلىتىنى قۇرۇپ، موڭغۇل دالاسىدا ھۇن، سىيانپىلاردىن كېيىن، كۆچمەن چارۋىچىلارنىڭ يەنە بىر قۇدرەتلىك ھاكىمىيىتىنى بارلىققا كەلتۈردى.

جۇجانلارنىڭ باشلىقى سەللان 402-يىلى ئۆزىنى قاغان دەپ ئاتىغاندىن باشلاپ 555-يىلى تۈركلەر تەرىپىدىن يوقىتىلغانغا قەدەر جۇجانلار موڭغۇل دالاسىنى بىر يېرىم ئەسىر باشقۇردى. سەللان ئۆزىنى قاغان دەپ ئېلان قىلغان چاغلاردا ئۇلارنىڭ زېمىنى شەرقتە چاۋشىيەنگىچە، غەربتە كىنگىت (قارا شەھەر) نىڭ شىمالىغىچە كېڭەيگەن، دۇنخۇاڭ بىلەن جاڭيىننىڭ شىمالىنى مەركىزىي رايون قىلغانىدى. سەللاننىڭ بىر نەۋرە قېرىندىشى داتەن ئۆزىنى قاغان دەپ جاكارلىغان چاغلاردا جۇجانلارنىڭ غەربىي رايوندىكى ھۆكۈمرانلىق دائىرىسى تېخىمۇ كېڭىيىپ، «غەربتە ئىلى ۋادىسىنى ئىگىلەپ تۇرغان ياپانلار ② چېگرسىغا، جەنۇبتا قۇمۇل، قوجۇ، قاڭقىل، كىنگىت، كۇچا، ئاقسۇ قاتارلىق جايلارغا يېتىپ باردى» ③.

جۇجانلارنىڭ جەنۇب تەرەپتە ئوتتۇرا تۈزلەڭلىككە ئۈزلۈكسىز بېسىپ كىرىشتىن تاشقىرى، غەربىي رايونغا كېڭەيمىچىلىك قىلىشتىكى مەقسىتى، ئۆزلىرىنىڭ كۆچمەن چارۋىچىلىق ئىقتىسادىنىڭ تەرەققىيات ئېھتىياجىنى قامداش ئۈچۈن، سودا يولىنىڭ ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقىنى ئېلىپ ئوتتۇرىلىقتىكى سودا تىجارەت ئىشلىرىنى كونترول قىلىش ئىدى.

① «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى» 135-بەت.

② ياپانلار — ھۇنلارنىڭ ئەۋلادى بولۇپ، ئۆرپ-ئادىتى، تىلى ئېگىز قاڭقىللارنىڭكىگە ئوخشايدۇ.

③ «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى» 135-بەت.

جۇجىنلار ئۇدۇن (خوتەن) غا بېسىپ كىرىپ ئىدىقۇتنى كونترول قىلغاندىلا شىمالىي يول بىلەن جەنۇبىي يولنىڭ ھەر ئىككىسىنى قولغا كىرگۈزەلەيتتى. بۇ دەۋردىكى غەربىي رايوندىن ھەرقايسى ئەللەرگىچە تۇتىشىدىغان يىپەك يولى دەپ ئاتالغان سودا يولى قەشقەردىن خوتەن (ئۇدۇن) گە، ئاندىن كېرىيە، چىرىيە، نىيە، لوپنۇر، چەرچەن، چارقىلىقلار ئارقىلىق كەڭسۇ (گەنسۇ) دىكى ئۇيغۇر يۇرتلىرىغا باراتتى.

يەنە بىرى، قەشقەردىن يەركەن، مارالبېشى، ئاقسۇ، باي، كۇچا، قارا شەھەر، ئىدىقۇت، قۇمۇللار ئارقىلىق گەنسۇدىكى ئۇيغۇر يۇرتلىرىغا تۇتاشتى ①.

460-يىلى تۇرپان ئويمانلىقى پۈتۈنلەي جۇجىنلار تەرىپىدىن ئىگىلىۋېلىندى. شۇنىڭدىن كېيىن «جۇجىنلارنىڭ ئىدىقۇتقا بولغان كونتروللىقى كۈچەيگەنلىكى ئۈچۈن، كىنگىت، پىشامشان، كۈسەن ھەتتا ئۇدۇنمۇ قاينىدىن جۇجىنلارنىڭ دائىرىسىگە ئۆتۈپ كەتتى» ②.

«مىلادى 480-يىللار داۋامىدا دولۇن خانلىققا ئولتۇرغاندىن كېيىن، جۇجىن خانلىقى ھۆكۈمرانلىق گۈرۈھى ئىچىدىكى ئۆزئارا پېتىشاسلىق تېخىمۇ كەسكىلىشىپ، بىر-بىرىنى ئۆلتۈرۈش ۋە يۈتۈۋېتىش دەرىجىسىگە يەتتى. خەلق ئاممىسىنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش كۈرىشى قۇراللىق قوزغىلاڭغا تەرەققىي قىلدى. شۇنىڭ بىلەن پاراكەندىچىلىك يۈز بېرىپ، دۆلىتى قالايمىقانلىشىپ كەتتى، قەبىلىلىرى تاراپ كەتتى. ھەممىدىن ئاۋۋال ئېگىز قاڭقىللارنىڭ بۇركىلى قەبىلىسى قوزغىلاڭ كۆتۈردى» ③.

«ئېگىز قاڭقىللار — ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى ئەجدادلىرىنىڭ

① «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى 1984-يىلى 4-سان

24-بەت.

② «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى 1986-يىلى 4-سان 125-بەت.

③ «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى» 1-قىسىم 141-بەت.

برى. ئېگىز قاڭقىللار ئەسلىدىكى تېلى (تۈزلەش) ئارقىلىق قىپقالغان قوۋم بولۇپ، دەسلەپتە تېلى دەپ ئاتالغان. ئۇلارنى شىمالىي تەرەپتىكىلەر تېلى دەپ ئاتىسا، شىمالىقلار ئېگىز قاڭقىل پاتىسى دىگەن دەپ ئاتايتتى» ①. «ئېگىز قاڭقىللار موڭغۇل دالاسىنىڭ جەنۇبى ۋە شىمالىدىكى ئالاھىدە جۇغراپىيىۋى مۇھىتتا كۆپىنچە ئېگىز چاقلىق ھارۋىلارغا ئولتۇرۇپ يول يۈرگەچكە، ئېگىز قاڭقىللار (ئېگىز ھارۋىلىقلار) دەپ ئاتالغان» ②.

ئېگىز قاڭقىللار نۇرغۇن قوۋملاردىن تەركىب تاپقان بولۇپ، ئۇلارنىڭ دى (دىل)، چىئون (ئۇيغۇر)، كۈلۈگۈ، چاپىش، كەنكۈن، ئىچكىن قاتارلىق قەبىلىلىرى بولغان. شۇنداقلا ئۇچغىلى، تۈركىش، يىجان، دالان، كۈخ، دالە (دابۇ)، ئالۇن، مويۇن، ئېغىن، بۈركلى، يۈسپى قاتارلىق 12 قوۋمگە بۆلۈنگەن. بۇنىڭدىن باشقا يەنە ئۇنىڭ تۈتۈلۈك، خىتۈلۈك، قۇلۇلۈك، شۆگان، پۈتۈران، سوقۇ، سوغۇيان، يۇچىن قاتارلىق باشقا قوۋملىرىمۇ بولغان ③. مىلادى 399-يىلى شىمالىي ۋېي سۇلالىسىنىڭ تۇنجى خانى داۋ ۋۇدى (توبا گۈي) نىڭ ھۇجۇمى بىلەن ئېغىر زەربىگە ئۇچراپ ئادەملەردىن تارتىپ چارۋىلارغىچە ناھايىتى چوڭ چىقىم تارتقاندىن كېيىن، بىر قىسمى سېپىلنىڭ جەنۇبىدىكى ئىچكى موڭغۇل رايونلىرىغا، بىر قىسمى غەربكە كۆچۈپ كەتكەن. يەنە بىر قىسمى بايقال كۆلى ئەتراپلىرىدا كۆچمەن چارۋىچىلىق قىلغان.

مىلادى 429-يىلى ۋېي شىزۇ بايقال كۆلى بويلىرىدا قېلىپ چارۋىچىلىق قىلىۋاتقان قاڭقىللارغا يەنە بىر قېتىم زەربە بېرىپ، كۆپ قىسمىنى موڭغۇل دالاسىنىڭ جەنۇبىغا كۆچۈپ ئولتۇراقلىشىشقا مەجبۇر قىلغان. ئىككى قېتىملىق ھۇجۇمدىن كېيىن، شەرقىي قاڭقىللار ھەر تەرەپكە تارقىلىپ كەتكەن.

① «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى 1985-يىلى

11-سان.

② «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى 1987-يىلى 8-سان

28-بەت.

۷ ئەسرنىڭ بېشىدا جۇجىنلار زېمىن دائىرىسىنى كېڭەيتىپ نۇرغۇن كىچىك قەبىلىلەرنى ئۆزىگە قوشۇۋالغان ①. شۇنىڭ بىلەن جۇجىنلار كۈچىيىپ موڭغۇل دالاسىنىڭ شىمالىدا دەۋران سۈرگەن چاغلاردا ئېگىز قاڭقىل قەبىلىلىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئۇلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا ئىدى. ئۇلار جۇجىن ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ زولۇمىغا تاقەت قىلالماي ھەمىشە قارشىلىق كۆرسىتەتتى ②.

جۇجىنلار تۇرپان ئويمانلىقىدا ئېگىز قاڭقىللار بىلەن زېمىن تالشىپ دەھشەتلىك ئۇرۇش قىلدى. ئالدى قاڭقىل خانلىقىنىڭ قارار گاھى يارغول شەھىرىدە بولۇپ، قوجۇغا ناھايىتى يېقىن يەردە ئىدى ③. تۇرپان ئويمانلىقى قاڭقىل خانىنىڭ تەسىرىدە ئىدى. قاڭقىللار تۇرپان ئويمانلىقىنىڭ شىمالىي ۋە غەربىي شىمالى تەرەپلىرىدىن تاكى تىيانشاندىكى يۇلتۇز يايلىقىنىڭ شەرقىي تەرەپلىرىگىچە بولغان جايلاردا كۆچمەن چارۋىچىلىق قىلاتتى. 460-يىلى تۇرپان ئويمانلىقى جۇجىنلار تەرىپىدىن ئىگىلىۋېلىنغاندىن كېيىن، ئېگىز قاڭقىللار قارا شەھەرنىڭ شەرقىي ۋە شەرقىي شىمالى تەرىپىدىكى تاغلىق رايونلارغا كۆچۈپ، جۇجىنلارنىڭ بېسىپ كىرىشىدىن مۇداپىئە كۆردى. 488-يىلى قاڭقىللار بۈركلى قەبىلىسىنىڭ باشلىقى ئاۋۇزلۇ بىلەن ئىنسى چۈڭچى قاڭقىللارنىڭ 100 مىڭدىن ئارتۇق قوۋمىنى باشلاپ ئىسيان كۆتۈرۈپ دولۇن دۆلىتىدىن ئايرىلىپ، ئېگىز قاڭقىللارنىڭ غەربىي شىمالىغا كۆچۈپ باردى ۋە بۈگۈنكى ئۈرۈمچى، جىمسار ئەتراپلىرىدا ئۆز ئالدىغا خانلىق قۇردى ④. ئاۋۇزلۇ شىمال تەرەپكە، چۈڭچى جەنۇب تەرەپكە (قاراشەھەرگە) ⑤ جايلاشتى.

① «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى 1985-يىلى 11-سان

7-بەت.

② «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى» 1-قىسىم 139-بەتلەر.

③ «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى» 1-قىسىم 139-بەتلەر.

④ ⑤ «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى 1986-يىلى 4-سان

131-، 132-بەتلەر.

شۇنىڭدىن كېيىن تەڭرى تېغى بىلەن ئالتاي تېغىنىڭ ئاۋىلىقى يەنى جۇڭغار ئويمانلىقى ۋە ئۇنىڭ غەربىدىكى جايلارنى ئىگىلەش تۈردى. 491-يىلى جەنۇبقا قاراپ يۈرۈش قىلىپ، جۇجانلار ئىگىلىگەن ئىدىقۇت ھاكىمىيىتىنى يوقىتىپ، بۇ قاتناش تۈگۈنىنى ئۆز كونتروللىقىغا ئالدى ①.

« قاڭقىللارنىڭ ئىدىقۇتنى كونترول قىلغان ۋاقتى ئېقتالنتلار (ئاق ھۇنلار) نىڭ شەرققە قاراپ پائال ھەرىكەت قىلىۋاتقان ۋاقتى ئىدى. شۇڭا، قاڭقىللارغا جۇجانلاردىن كېلىۋاتقان بېسىمغا بەرداشلىق بېرىشتىن باشقا، غەرب تەرەپتىكى ئېقتالنتلارغا قارشى تۇرۇشقا توغرا كەلدى ②.

ئىدىقۇت جۇجانلار قولىدىن قاڭقىللارغا ئۆتكەندىن كېيىن، ئېقتالنتلار ئىدىقۇتنى قولغا كىرگۈزۈپ جۇجانلارنىڭ تەسىر كۈچىنىڭ غەربكە كېڭىيىشىنى چەكلەپ، سودا يولىنىڭ راۋانلىقىنى ساقلاپ قالماقچى بولدى. ئېقتالنتلار كىنگىت (قاراشەھەر) نى بېسىۋېلىپ، چۆڭچىنى ئۆلتۈرگەن، ئوغلىنى ئەسىر ئالغاندىن كېيىن كىنگىت خەلقى تاراپ كەتتى، بەزىلىرى يا ئېقتالنتلارغا بېقىندى يا جۇجانلارغا تەسلىم بولدى... ئاۋۇزلۇ زالىم بولغانلىقتىن، خەلقنىڭ رايى يېنىپ، كۆپچىلىك ئۇنى ئۆلتۈرۈپ ئۆز ئىچىدىن باليانى خان قىلىپ تىكلدى. يىل ئۆتۈپ، ئېقتالنتلار قاڭقىللار ئۈستىگە يۈرۈش قىلدى » ③.

شۇنىڭ بىلەن ئېقتالنتلار قاڭقىللارنىڭ خانلىق تەختىنى تۇنجى قېتىم ئىدارە قىلدى. چۆڭچىنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن ئېقتالنتلارغا بېقىنغان ياكى جۇجانلارغا تەسلىم بولغانلاردىن باشقا، يەنە بىر قىسىم قاڭقىللار ئۆز ئالدىغا ماكان ئىزدەپ، كىنگىت ئەتراپىدىن كۆچۈپ غەربىي يول بىلەن ئاقسۇدىن ئۆتۈپ، چوڭ يول ئۈستىدىكى بوستانلىققا — دولان يۇرتىغا يېتىپ بارغان. بۇ بوستانلىقنىڭ سۈيى

① ② « شىنجاڭ قىسقىچە تارىخى » 1-قىسىم 142-، 143-بەتلەر.

③ « شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى » ژۇرنىلى 1986-يىلى 4-سان 133-بەت.

مول، توغرىقى غول، يايلىقى كەڭ، يەرلىرى مۇنبەت، ئوتۇنى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ جاي يولۇچىلار كېلىپ-كېتىپ تۇرىدىغان ئۆتكەل، چارۋىچىلىق، دېھقانچىلىق، ئوۋچىلىققا باب كېلىدىغان ياخشى ماكان ئىدى.

قاڭقىللار دولان يۇرتىغا كەلگەندىن كېيىن ماكانلىشىپ، يەر ئۆزلەشتۈرۈپ تېرىقچىلىق بىلەن تۇرمۇش كەچۈرگەن. ئۇلار ئېفتالارنىڭ زەربىسىدە چارۋىلاردىن ئايرىلغانلىقى ئۈچۈن چارۋىچىلىق قىلالماي دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىشقا مەجبۇر بولغان. «ئۇيغۇرلار مىلادىدىن ئىلگىرىلا تىيانشاننىڭ جەنۇبىي ۋە شىمالىغا تارقالغانىدى» ①. «۷ ئەسىردىن كېيىن تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىدىكى رايونلاردا تۇرالار، ئۇيغۇرلار خېلى كەڭ كۆلەمدە دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەن بولغاچقا، كۆچمەن قاڭقىللار بوستانلىقتىكى يېڭى ماكانغا كەلگەندىن كېيىن، قوشنا رايونلارغا تونۇلغان ۋە بۇلار بىلەن يېقىن مۇناسىۋەتتە بولغان. ئۇلار ئۇيغۇرلار بىلەن بىر قوۋم، تىل، ئۆرپ-ئادەت، دىنى جەھەتلەردە ئورتاقلىققا ئىگە بولسىمۇ، بەزى جەھەتتە ئۆزگىچىلىككە ئىگە ئىدى. چۈنكى، ئۇلارنىڭ ئەسلىدىكى ياشىغان رايونلىرى ۋە ئارىلاشقان قەبىلىلەر ئوخشاش بولمىغاچقا، مەلۇم جەھەتلەردە ئارىلاشما ئېلىمېنتلار كۆرۈلگەن. قاڭقىللارنىڭ بۇركلى قەبىلىسىنى ئالساق، گوبى (موڭغۇل دالاسى) نىڭ شىمالىدا ياشىغان دەۋرلەردە، گەرچە ئېگىز قاڭقىل ئومۇمىي نامى بىلەن ئاتالسۇمۇ، تىل، ئۆرپ-ئادەتلىرى ئاساسەن ئوخشىمايدىغان قىرغىزلارنىڭ كەلكۈن قەبىلىسى بىلەن يېقىن ياشىغان. جۇجىنلاردىن كەلگەن ئالۋان-ياساقنىڭ ئېغىرلىغىدىن ۷ ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ئاسىياغىمۇ كۆچۈپ، يەنە باشقا جايلاردىمۇ ياشىغانىدى. ئۇلار ئەزەلدىن مەدەنىيەت جەھەتتە ۋە ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلى، ھۈنەر-سەنئەت

① «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى 1985-يىلى 11-سان

جەھەتلەردە بىر قەدەر تەرەققىي قىلغان بولۇپ، تېخى ئايدا كەلگەندىن كېيىن، قوشنا خەلقلەرگە زور تەسىر كۆرسەتكەن. ئۇلار ئۇسسۇل-سەنئەتتە داڭ چىقارغاچقا، قوشنا يۇرت خەلقلەرىمۇ ئۇلاردىن ئۆگىنىپ، شۇلارنىڭ مۇقامىنى توۋلىغان. شۇلارنىڭ ئۇسسۇلىنى ئوينىغان. ئۇلار ئەسلىدە دولۇننىڭ تەۋەلىكىدە بولغاچقا، يەرلىك قەبىلىلەر ئۇلارنىڭ تېگى-تەكتىنى سۈرۈشتۈرۈپ، ئۇلارنىڭ دولۇننىڭ تەۋەلىكىدىن كەلگەنلىكىنى ئىپادىلەپ، ئۇلارنى «دولۇنلۇقلار» دەپ ئاتىغان. كېيىنچە «دولۇن» دېگەن نام دولۇنلۇقلارنىڭ تىل ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن دولانلىقلار (دولان) دەپ تەلەپپۇز قىلىنىدىغان بولغان.

2. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ

ئىپتىدائىي شەكىللىنىشى

دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى ئۇيغۇر مىللىي سەنئىتىنىڭ ئىپتىدائىي شەكلى بولۇپ، ئۇيغۇر ئىپتىدائىي مىللىي سەنئىتى بولسا، تېخى مىللەت ۋە قەبىلىلەر شەكىللىنىشتىن بۇرۇنقى ئەجدادلىرىمىز تەرىپىدىن ئورتاق يارىتىلغان ئىپتىدائىي سەنئەتتىن شەكىللەنگەن. ئىپتىدائىي سەنئەت ئىپتىدائىي ئەمگەك بىلەن ئىپتىدائىي تەسەۋۋۇرنىڭ مەھسۇلى بولۇپ، ئۇ، ئىپتىدائىي تۈپتىمىزنىڭ پەيدا بولۇشى بىلەن تەڭ شەكىللىنىپ بەدىئىيەتكە ۋە ئىجتىمائىيلاشقان. تۈپتىمىز بولسا، ئىپتىدائىي ئۇرۇق جامائىتى دەۋرىدە پەيدا بولغان بولۇپ، قەدىمكى زامانلاردا ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرى ناھايىتى ئاجىز، تەبىئەت ھادىسىلىرىغا نىسبەتەن بىلىم-سەۋىيىسى تۆۋەن بولغىنى ئۈچۈن، تەبىئەت ھادىسىلىرىنى چۈشىنىشكە ئامالسىز قالغان. نەتىجىدە تەبىئەت ھادىسىلىرىدىن قورقۇش، ئۇنىڭغا چوقۇنۇش تۇيغۇلىرى پەيدا بولۇپ، تەبىئەتنىڭ ھەر خىل قورقۇنچلۇق ھادىسىلىرىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن، بىرەر

نەرسىنى ئۆزىگە پايدىلىق ياكى قانداش ھېسابلاپ، ئۇنىڭغا ئىشىنىدىغان ۋەقەلەر كېلىپ چىققان. بۇ، دىنىي ئېتىقادنىڭ دەسلەپكى تۈرلەسى بولغان توتېمىزنى شەكىللەندۈرۈپ، تەبىئىي شارائىتى خىلمۇ خىل جايلاردا ياشىغان ئادەملەردە خىلمۇ خىل نەرسىلەرگە چوقۇنىدىغان ئادەتلەر كېلىپ چىققان.

توتېمىز بولسا، ئۇرۇق ھېسابلانغان دەسلەپكى ئۇرۇقداشلىق جامائىتى دەۋرىدە پەيدا بولغان بىر خىل ئىجتىمائىي بىرلىك بولۇپ، توتېمىز ئېتىقادى ناھايىتى كۆپ قەبىلىلەر ۋە خەلقلەر ئارىسىدا ناھايىتى كەڭ تۈردە تارقالغانىدى. ئادەملەر قاغا، بۈركۈت، ھوقۇش، پاقا، يىلان (ئەجدىھا)، بۆرە، كالا، دەرەخ... قاتارلىقلارنى ئۆزىگە «توتېم قىلىپ، توتېملار شەرىپىگە مۇراسىملار ئۆتكۈزەتتى. (ئۇيغۇرلارنىڭ ئەجدادلىرىمۇ باشقا ئىنسانلارغا ئوخشاشلا ئۆزلىرىگە دەرەخ ۋە بۆرنى توتېم قىلىپ، توتېملىرىنىڭ شەرىپىگە مۇراسىملار ئۆتكۈزگەن).

توتېم مۇراسىمى ئىپتىدائىي سەنئەتنى شەكىللەندۈردى. توتېم مۇراسىملىرىنىڭ تۇنجى شەكىللىنىش باسقۇچلىرىدا ئادەملەر ئۆزلىرىنىڭ ئۈمىد-ئارزۇلىرىنى، ھەسرەت-نادامەتلىرىنى، ئىجتىمائىي ئەمگەك، تەسەۋۋۇرلىرىنى، ھاياتىدىكى ئېچىنىشلىق ھادىسىلەرنى تەسۋىرلەپ قوشاق قېتىپ، توتېملىرىدىن ئۆزلىرىگە مەدەت تىلەپ مۇڭلۇق كۆي-ناللار بىلەن زارلىنىش نەتىجىسىدە ھەرخىل كۆيەلەرنىڭ خىلمۇ خىل يېقىملىق ۋە تەسىرلىك ئاھاڭلىرى بارلىققا كەلدى. بۇ خىل ئاھاڭلىق قوشاقلار بەك تەسىرلىك بولغانلىقى ئۈچۈن، دەسلەپتە توتېم مۇراسىملىرىدا ئوقۇلغان بولسا، تەدرىجىي ئىجتىمائىيلىشىپ، مۇراسىمدىن باشقا ۋاقىتتىمۇ، سەپەر ئۈستىدە، ئەمگەك جەريانلىرىدا، يايلاقلاردا، ئورمان ۋە باياۋانلاردا يۈرۈپ غەربىلىق ھېس قىلغان ياكى ئىچى پۇشقاندا توتېملىرىنى سېغىنىپ يۇقىرى ئاۋاز بىلەن ئېيتىلىش ئارقىلىق غەزەل ئاھاڭلىرىنىڭ كۆپ خىل زانىرلىرى پەيدا بولغان. مۇشۇنداق مەلۇم دەۋرلەردىن كېيىن

ھەر خىل توتېمىدىكىلەر ئۆز توتېملىرى بىلەن بولغان ئالاقىلىرىغا مۇستەھكەملەش ۋە ئۇلارغا تەسىر قىلىش ئىمكانغا ئىگە بولۇشى ئۈچۈن توتېملىرىنىڭ تەقلىدىنى دوراپ ئۇسۇللار ئوينىغان مەسىلەن: « قاغا توتېمنىڭ ئەزالىرى قاغا ئۇسۇلىنى ئورۇنلىغان. ئويۇن قاتناشچىلىرى قاغىنىڭ تومشۇقىنى تەسۋىرلىگۈچى نىقابلارنى كىيىشكەن. » ئۇلار دائىرە بولۇپ ئايلىنىپ، بىر-بىرلىرىنىڭ ئارقىسىدىن يۈرۈشۈپ، قاغىنىڭ قانات قېقىشىغا تەقلىد قىلىپ قوللىرىنى ھەرىكەتلەندۈرەتتى » ، « بۆرە فىراترىيىسى (بۆرە توتېمى گۇرۇپپىسى) ئەزالىرىنىڭ توتېم ئۇسۇلى بۆرە ئۇسۇلى ئىدى. بۆرە تېرىسىدىن قىلىنغان پىلاشنى مۇرىسىگە تاشلاپ نىقابلارنى كىيىشىپ، بۆرىگە ئوخشاش ھەرىكەت قىلىشقان » .

قەدىمكى توتېم مۇراسىملىرىنىڭ ئاساسىي قىسمى ئويۇندىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇنىڭدا مۇراسىم قاتناشچىلىرى ھەر خىل ھەرىكەتلەرنى قىلىشتىن تاشقىرى، باش كىيىم، نىقابلارنى كىيىشىپ ھەمدە تەنلىرىنى بوياقلار بىلەن بوياپ (گىرىم قىلىپ) ئۆزلىرىنى توتېمغا ئوخشىتىشقا ھەرىكەت قىلىشقان. مۇراسىم ۋاقتىدا (ئويۇنلىرىدا) ئەپسۇن قوشاقلرى ئورۇنلانغان. قوشاقلارنىڭ مەزمۇنلىرى توتېملار توغرىسىدا بولۇپ، ئۇلارنىڭ كۆپىيىشىنى سورىغان ①.

بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىپتىدائىي جامائەت شارائىتىدا كىشىلەرنىڭ تىرىكچىلىكى — ئوۋچىلىق ئىگىلىكى شارائىتىدا ۋۇجۇدقا كەلگەن. مۇراسىم ئويۇنلىرى ھەرخىل قىزىقارلىق ئويۇنلار بولۇپ، پەقەت توتېملىرىنىڭ تەقلىدىنى دوراپ ئويناش بىلەن چەكلەنمەستىن، باشقا قىزىقارلىق ئويۇنلارنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغانلىقى ئۈچۈن ئويۇن ھەرىكىتىدىكى دراماتىك خۇسۇسىيەتلەر كىشىلەرنىڭ ئىستېتىك زوقىنى قوزغىغان ۋە بۇ ئويۇنلار دىنىي مۇراسىملارنىڭ سىرتىدىمۇ

① م. س. بوتسەنوۋا (سابق سوۋېت ئىتتىپاقى): « دىن قانداق پەيدا بولدى؟ » - 62-بەت.

كۆڭۈل ئېچىش سۈپىتىدە ئوينىلىپ، ئويۇن ھەرىكىتىگە ئىجتىمائىي ئەمگەك ئوبرازى سىڭدۈرۈلگەن. قوشاق مەزمۇنلىرى تەرەققىي قىلىپ، تەسىرلىك ۋە قىزىقارلىق مەزمۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. مۇراسىم ئويۇنلىرى ئۆزىنىڭ مول مەزمۇنى بىلەن ئىنسانلارنى جەلپ قىلىپ، ناھايىتى كەڭ دائىرىلىك كۆڭۈل ئېچىش بەزمىسىگە ئايلانغان. ئىپتىدائىي ئىنسانلار ئەينى زاماندىكى تىرىكچىلىك قىيىنچىلىقلىرى، تەبىئەت بىلەن كۈرەش قىلىش قىيىنچىلىقلىرى ئاستىدا ناھايىتى كۆپ ئازاب تارتقان بولسۇمۇ، ئىپتىدائىي سەنئەت ئىپتىدائىي ئىنسانلارنىڭ دەردىگە دەرمان بولۇش رولىنى ئوينىغاچقا، ئىنسانلار ئۆزلىرىنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىنى قامداشنىڭ سىرتىدىكى چاغلارنى ئايلاپ-يىلاپ ئويۇن بەزمىلەر بىلەن ئۆتكۈزگەن. قەدىمكى گىرىتسىيە شائىرى گېسود (بىزنىڭ ئىرازمىزغىچە بولغان VII - VIII ئەسىرلەردە ياشىغان) ئىپتىدائىي دەۋرنى تۆۋەندىكى مىسرالار بىلەن كۈيلىگەندى:

« غەمنى بىلمەي، ئەمگەك قىلماي ئىشرەتتە ئىنسان،

ياشار ئىدى ساپ قەلب بىلەن خۇدالارغا ئوخشاش.

دائىم كۈچكە تولۇق ئىدى ئۇنىڭ بىلىكى،

ۋە قېرىلىق ئازابىدىن خالى ھەرقاچان.

ئايلاپ-يىلاپ بەزمىلەردە ئۆتكەن كۈنلىرى،

گويا ئۇيغۇ ئالغانغا ئوخشاش ئۆلۈشكە ئاسان.

مول-كول ھوسۇلنى يەر ئۆزى بەرگەن،

ئاچلىق نېمە بىلمىگەن راھەتتە. »

يۇقىرىقى مىسرالاردىن شۇنى بىلىش مۇمكىنكى، ئىپتىدائىي

ئىنسانلار ئويۇن-بەزمىلەرنىڭ ھۇزۇرىدا ئۆزلىرىنىڭ جەبرى-جاپالىق

كۈنلىرىنى ئۇنتۇپ، راھەت ھېس قىلىشقان.

ئىپتىدائىي سەنئەت، ناخشا ئېيتىش، ئۇسسۇل ئويناش، ئۆز

ئارا قوشاق ئېيتىش قاتارلىقلار بىلەن بىرلىشىپ بىر يۈرۈش سەنئەت

رىتىمى قۇرۇلمىسىنى پەيدا قىلىپ، تەدرىجىي سىستېمىلىشىپ بىر

سورۇندىلا ناخشا، ئۇسسۇل، قوشاق ئېيتىش قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى تەرتىپلىك ۋە رىتمىلىق ئېلىپ بېرىلىدىغان « مەشرەپ » ① نى شەكىللەندۈرگەن. مۇراسىم مەشرەپلىرىنىڭ شەكىللىنىشى بولسا ئىپتىدائىي سەنئەتنىڭ رېئال تەقلىدچىلىكىنى ۋە ئۇنىڭ ئەكسچە رومانىتىك تەسەۋۋۇرىنى، شۇ ئاساستىكى بەدىئىي ئىجادىيەتنى ئىلگىرى سۈرگەن. ئىپتىدائىي ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتى كىشىلەرنىڭ پۈتۈن تىرىكچىلىكى ھايۋانلارنى ئوۋلاش بىلەن باغلىق بولغان ئىپتىدائىي جامائەت شارائىتىدىكى توتېمىزم دەۋرىدە بارلىققا كەلگەنلىكى ئۈچۈن، ناخشا مەزمۇنلىرى ۋە ئۇسسۇلنىڭ تەقلىد ھەرىكىتى ئەينى زاماندىكى رېئال ئەمگەك ئوبرازى بىلەن رومانىتىك تەسەۋۋۇرلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغانىدى. ئىپتىدائىي سەنئەت ئۆز تەرەققىياتىدا نۇرغۇن دەۋرلەرنى باشتىن كۆچۈرگەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئىپتىدائىي مەزمۇنلىرى سەنئەت تەركىبىدە ئاساسىي گەۋدە سۈپىتىدە داۋاملىق ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇپ كەلدى. قەبىلە ۋە مىللەت شەكىللەنگەندىن كېيىنمۇ، ھەرقايسى قەبىلە ۋە مىللەتلەر ئىپتىدائىي سەنئەت ئاساسىدا، ئۆزلىرىنىڭ مىللىي ئالاھىدىلىكلىرىگە ئاساسەن، ئوخشاش بولمىغان جايلاردا ئوخشاش بولمىغان سەنئەت تۈرلىرىنى كەلتۈرۈپ چىقارسىمۇ، ئىپتىدائىي سەنئەت ئامىللىرىنى ئاساس قىلىپ، شۇ ئاساستا تەرەققىي قىلدى. دولان مۇقام-مەشرەپلىرى، شۇنداقلا ئۇيغۇر مىللىي سەنئىتىنىڭ ھەر خىل تۈرلىرىمۇ ئىپتىدائىي سەنئەت ئاساسىدا تەرەققىي قىلدى. بىز مىللىي سەنئىتىمىزگە دىققەت قىلىدىغان بولساق، خۇددى ئىپتىدائىي توتېمىزم مۇراسىملىرىدىكىدەك دەرەخنى دوراپ ھەر تەرەپكە نازلىنىش، بۈركۈتنى دوراپ قوللىرىنى كۆتۈرۈپ قانات قېقىش، لاچىن قانات ھەرىكەتلەرنى قىلىش ۋە لاچىندەك شوڭغۇش،

① « مەشرەپ » ئەرەبچە: تەبىئەت، ئادەت، خەلق، رەۋش دېگەن مەنىنى بېرىدۇ. كۆچمە مەنىسى ئادەتكە ئايلانغان بەزمىنى كۆرسىتىدۇ.

ئىپتىدائى ئەمگەك شەكىللىرىنى دوراپ، ئوۋچىدەك ئوقيا ئېتىش، باتۇرلارچە يىرتقۇچ ھايۋانلارنى ئوۋلاپ، دائىرىگە ئېلىپ دۇمبالاپ يوقىتىش، ئەمگەك غەلبىسىدىن كېيىن شادلىق تەنتەنىلىرىنى ئۆتكۈزۈش قاتارلىق ھەرىكەتلەر كۆرۈلىدۇ. بۇنىڭ ھەممىسى ئىپتىدائى سەنئەت مەزمۇنلىرى ئىدى. دولان مەشرىپىدە داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ئالدى بىلەن تەڭرىنى تەسۋىرلەيدىغان ۋە كىشىنىڭ دىققىتىنى قوزغاپ خىيالغا سالىدىغان تېكىستلەر بىلەن مۇقام توۋلاپ، ئۇنىڭدىن كېيىن خۇشاللىق باسقۇچىغا ئۆتۈپ ئۇسسۇل ئويناش، ئۇنىڭدىن كېيىن يېقىنلىرى بىلەن قوشاق ئېيتىش قاتارلىق مەشرەپ رىتىمى ئەنە شۇ ئىپتىدائى دەۋردىن باشلاپ داۋاملىشىپ كەلگەن. ئېيتىش كېرەككى، ئىپتىدائى سەنئەت دەسلەپتە تار دائىرىدە بولغان بولسا، قەبىلە ۋە مىللەت شەكىللەنگەندىن كېيىن ئۇنىڭ دائىرىسى ناھايىتى كەڭ، ھەتتا پۈتۈن قەبىلىنى ئۆز ئىچىگە ئېلىپ، ئىپتىدائى سەنئەتنىڭ مەزمۇنلىرىنى كۆپەيتىپ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرگەن. VII-V ئەسىرگە ئائىت «ۋېي سۇلالىسى تارىخى. قاڭقىللار تەزكىرىسى» دە قاڭقىللار (قەدىمكى ئۇيغۇرلار) نىڭ ئۆرپ-ئادىتى ئۈستىدە توختىلىپ: «ئۇلارنىڭ قەبىلىلىرى بىر يەرگە يىغىلىپ، مۇراسىم ئۆتكۈزگىنىدە، يىغىلغۇچىلار-نىڭ سانى نەچچە تۈمەن بولاتتى. مال سۆيۈپ ئات بەيگىسى قىلاتتى. سەيلە قىلاتتى، ناخشا ئېيتىپ ئۇسسۇل ئوينايىتى» دېيىلگەن. يەنە مۇشۇنداق مۇراسىملار توغرىسىدا شىنجاڭ مىڭئۆيلىرىنىڭ تام رەسىملىرىدە ئوبرازلار قالدۇرۇلغان بولۇپ، مىلادى VII-V ئەسىرگە تەئەللۇق قىزىل مىڭئۆيى 11-ۋە 38-غارىدىكى تام سۈرەتلىرىدە، ئەر-ئايال بىرلىكتە ساز چېلىپ، نەغمە-ناۋا قىلىپ، مۇراسىم ئۆتكۈزۈۋاتقانلىقى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. بۇنداق رەسىملەر تۇرپان بىزەكلىك مىڭئۆيى (25-غار) دە، كۇچار قۇمتۇر مىڭئۆيى (30-غار) دىمۇ بار. بۇ، ئىپتىدائى سەنئەتنىڭ ئاشۇ دەۋردىكى تەرەققىي قىلغان شەكىللىرى ئىدى. ۋەھالەنكى،

ئۇيغۇر مىللىي سەنئىتى ئۇزاق يىللىق تارىخىي تەرەققىياتى جەريانىدا، ھەرقايسى دەۋردە زۆرۈر بولغان ئۆزىگە خاس تارىخىي ۋە ئىجتىمائىي مەزمۇنلارنى قوبۇل قىلىپ، ئۆز تەركىبىنى ۋە مەزمۇنلىرىنى بېيىتتى. غەزەل تۈرلىرىنى كۆپەيتىپ، مۇقىملاشقان ۋە سىستېمىلاشقان ئاھاڭ تۈرلىرىنى قېلىپلاشتۇردى. مەشرەپ تەركىبىگە خەلق فولكلورى ئاساسىدا تېكىست ۋە تەقلىد تۈرلىرىنى كىرگۈزۈپ، كومپىدىيلىك خۇسۇسىيەت پەيدا قىلىپ، مۇقام-مەشرەپلەر-نىڭ ئىستېتىك خۇسۇسىيەتلىرىنى ئاشۇردى. لېكىن، بۇ تەرەققىياتلار-نىڭ ھەممىسى قەدىمكىنى ئاساس قىلىپ، تەدرىجىي ھالدا تولۇقلىما سۈپىتىدە بارلىققا كەلدى. ھالبۇكى، ھازىرقى ھەرخىل يەرلىك ناملار بىلەن ئاتىلىپ كېلىۋاتقان مەشرەپ شەكىللىرى بولسۇن، ياكى كلاسسىك مۇزىكا ئون ئىككى مۇقام بولسۇن، ھەممىسىدە مۇقامنى مۇقەددىمە قىلىش، مۇزىكىنى ئىلگىرى-كېيىن چېلىپ غەزەلگە تەڭكەش قىلىش، ئۇسسۇلچىلار يۈز-كۆزلىرىنى بوياپ (گىرىم قىلىپ) ئۇسسۇلغا چۈشۈش، رېئاللىقنى ياكى تەسەۋۋۇرنى تەقلىد بىلەن ئىپادىلەش، كېيىنەككە ئوخشىتىپ كىيىم كىيىپ كېيىنەكنى دوراپ ئۇسسۇل ئويناش، يىلاننىڭ تەقلىدىنى قىلىپ يىلاندىكى تولىغىنىپ ئويناش، بېيىت-قوشاقلار ئېيتىش قاتارلىقلار كۆرۈلىدۇ. بۇنىڭ ھەممىسى ئىپتىدائىي سەنئەت شەكىللىرىنىڭ سەنئىتىمىزدە ساقلىنىپ كېلىۋاتقان تەركىبلىرى بولۇپ، ئىپتىدائىي سەنئەت شەكىللىرى دولان ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىدە ئىنتايىن روشەن كۆرۈلىدۇ. چۈنكى، دولانلىقلار قەدىمكى قەبىلە بولۇپ ياشىغان دەۋرلەردە بولسۇن ياكى تارىم بوستانلىقىغا كۆچۈپ كېلىپ «دولانلىقلار» دېگەن ناملار بىلەن ياشىغان دەۋرلەر بولسۇن، ھەتتا بۈگۈنكى كۈنلەرگىچە ئايرىم جۇغراپىيىلىك مۇھىت شارائىتىدا ياشاپ كەلگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇلاردا ئىپتىدائىي ئۆرپ-ئادەتلەر ۋە ئىپتىدائىي ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتى ئۆزگەرمەس-تىن، خۇددى ئاۋسترالىيىدىكىگە ئوخشاش قەدىمكى پېتى ساقلىنىپ

كەلگەن. ئىسپاتلاش مۇمكىنكى، ئاۋسترالىيلىكلەر بۇ قىتئەگە بۇنىڭدىن 10-12مىڭ يىللار ئاۋۋال شەرقىي جەنۇبى ئاسىيادىن كەلگەندى. ئاۋسترالىيلىكلەر باشقا كىشىلەردىن ئاجرالغان ھالدا خۇددى دولانلىقلارغا ئوخشاش قولايىسىز بولغان تەبىئىي شارائىتقا دۇچ كېلىپ، ئۆز تەرەققىياتىدا ئارقىدا قالدى. ئۇلار 18-ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا كېلىپ، ئىپتىدائىي جامائەت ئۇرۇق تۈزۈمىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى باسقۇچلىرىنىڭ بىرىدە تۇرغانىدى. ئۇلار ئانچە چوڭ بولمىغان قېرىنداش گۇرۇپپىلار، ئۇرۇقلارغا (گۇرۇپپىدا 50 - 60 كىشى بولغان) بۆلۈنۈپ ياشاشقان. ئۇلار ئوزۇق ئىزلىشىپ دائىم بىر يەردىن ئىككىنچى بىر يەرگە كۆچۈپ يۈرۈپ ھايات كەچۈرگەن. ئۇلار ئوۋچىلىق قىلىش، مېۋە ۋە يىلتىزلارنى تېرىش بىلەن مەشغۇل بولغان. ئۇچى تاش ياكى سۆڭەكتىن قىلىنغان نەيزە، سويۇل، قايرىلغان، سىلىقلانغان ئۇچى ئۆتكۈر كالتەكلەر بىلەن توپ-توپ بولۇپ ئوۋ قىلىشقان. ھايۋانلارنى كالتەك-تاياق بىلەن ئۇرۇپ ئۆلتۈرگەن. ئۇلار ھايۋاننى توتېم قىلىپ ئۇنىڭ شەرىپىگە مۇراسىم ئۆتكۈزگەن. مۇراسىمنىڭ ئاساسىي قىسمى ئويۇن بولۇپ، ئۇنىڭدا مۇراسىم قاتناشچىلىرى باش كىيىم، نىقايلارنى كىيىپ ھەمدە تەنلىرىنى بوياقلار بىلەن بوياپ ئۆزلىرىنى توتېمغا ئوخشىتىشقا ھەرىكەت قىلىشقان. مۇراسىم ۋاقتىدا ئەپسۇن قوشاقلىرىنى ئېيتىشىپ، توتېملارنىڭ كۆپىيىشىنى تەلەپ قىلىشقان. بۇلارنىڭ تۇرمۇش ئادەتلىرى، ئۇسسۇل سەنئەتلىرى ئىپتىدائىي دەۋرىگە خاس بولۇپ، بۇلارنىڭ قەبىلىلىرىمۇ ئۆز ئالدىغا ئوخشاشمىغان توتېملارغا ئېتىقاد قىلىپ، بەزى قەبىلىلىرى (گۇرۇپپىلىرى) قاغىنى، يەنە بىر قىسمى بۆرىنى توتېم قىلغان ۋە بۆرە ئۇسسۇللىرىنى ئويىناپ كەلگەن. بەزىلىرى دەرەخنىمۇ توتېم قىلىپ دەرەخكە ئوخشاش ھەرىكەتلەرنى قىلغان.

ئاۋسترالىيلىكلەر ھاياتىنىڭ قىسقىچە خاراكتېرى بۇ قەبىلە راۋاجلىنىشىنىڭ ئەڭ ئالدىنقى باسقۇچلىرىنىڭ بىرىدە تۇرغانلىقىنى

كۆرسىتىدۇ. شۇڭلاشقىمۇ ئۇلارنىڭ ناخشا-ئۇسسۇل مەھەللىسى سەنئەتنىڭ دەسلەپكى شەكىللىرى توغرىسىدا تەسەۋۋۇپ بېرەلەيدۇ.

دولان ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىنىڭ خاراكتېرىدىمۇ تامامەن دېگۈدەك ئىپتىدائىي دەۋرگە خاس مەزمۇن، ھەرىكەت شەكىللىرى ساقلىنىپ كەلگەن. دولانلىقلارنىڭ مەدەنىيىتىدە تېخىچە توتېمىزم مەدەنىيەت كۆز قاراشلىرى بار. بۇلار ھازىرغىچە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ توتېملىرىدىن بۆرنى ئامەتنىڭ سىمۋولى ھېسابلايدۇ. ئامەتلىك بولىدۇ دەپ بوۋاقلارغا بۆرنىڭ ئىلىك سۆڭىكىدىن تېشىلگەن «چوغا» سالىدۇ. بۆرە ئوشۇقنى ساقلىسا «قەست» يۈرمەيدۇ، قىمار ئوينىسا بۆرە ئوشۇقى بار كىشى ئۇتۇۋالىدۇ دەپ قاتتىق ئىشىنىدۇ. «چىراغ» ئۆتكۈزۈش ئارقىلىق قەدىمكى قەبىلە ئادەتلىرىنى ئىجرا قىلىدۇ. بۇ ئۆرپ-ئادەتلەرنىڭ خاراكتېرى ئەجدادلارنىڭ ئىپتىدائىي ھاياتىغا خاس بولۇپ، ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ئىپتىدائىي سەنئەت شەكىلدۇر. ئۇيغۇر مەدەنىيىتىمۇ راۋاجلىنىشتا خۇددى ئاۋسترالىيىدىكىگە ئوخشاشلا جەريان، باسقۇچلارنى باشتىن كەچۈرگەن، ھەرقانداق مىللەت، ھەرقانداق خەلقنىڭ تەرەققىيات راۋاجى ئۇنىڭ سىرتىدا قالمايدۇ. ھالبۇكى، تېڭى تەكتىدىن ئېيتقاندا دولان ناخشا-ئۇسسۇل مەشرىپى، ئۇيغۇر ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىمۇ، ئاۋسترالىيە سەنئىتىگە ئوخشاش شەكىللەنگەن. بۇ ھەقتىكى تەسەۋۋۇرىمىزنى دولان ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىنىڭ شەكىل، مەزمۇنلىرى ۋە شۇنىڭ بىلەن بىر قاتاردا ساقلىنىپ كېلىۋاتقان ئىنسانىيەتنىڭ ئىپتىدائىي ھاياتىغا خاس ئۆرپ-ئادەتلەر بىلەن ئىسپاتلاش مۇمكىن. تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىنكى، ئىپتىدائىي سەنئەتنىڭ شەكىللىنىشى كۆپىنچە جايلاردا ئوخشاش بولغان. ھازىرقى ئىلىم-پەن نەتىجىلىرى ھازىرغىچە ئىپتىدائىي دەۋرلەردىكى مىللەت تەركىبى، ئالاھىدىلىكى قاتارلىقلارنى شەرھىلەشكە مۇكەممەل ئاساس يارىتىپ بېرەلمىگەنلىكى

ئۈچۈن، بەزى مىللەتلەرنى چۈشەندۈرۈشكە ئامال بولمىسۇمۇ، ئاسىيانىڭ جەنۇبى ۋە شەرقىي جەنۇبىي تەرەپلىرىدىن تارقالغان سەنئەت شەكىللىرىنىڭ ئىپتىدائىي شەكىللىنىش باسقۇچىنىڭ ئوخشاشلىقىنى پەرەز قىلىش مۇمكىن. ئاۋسترالىيە مەدەنىيەت سەنئىتىمۇ ئەسلىدە جەنۇبىي، شەرقىي جەنۇبىي ئاسىيا مەدەنىيەت سەنئىتى ئىدى. شۇڭلاشقا، ئۇلارنىڭ مەدەنىيەت مەنبەلىرىمۇ ئاشۇ جايلاردىن تارقالغان ياكى يېقىن مۇناسىۋەتتە بولغان خەلقلەرنىڭ ئىپتىدائىي مەدەنىيەت سەنئەت شەكىللىرى بىلەن ئاساسەن ئوخشىشىپ كېتىدۇ. بۇ خىل ئوخشاشلىق شۇ خەلقنىڭ ئىپتىدائىي مەدەنىيەت سەنئەتلىرىنىڭ ئىپتىدائىي شەكىللىنىشى توغرىسىدىكى تەسەۋۋۇرىمىزنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. مەلۇمكى، ئاسىيانىڭ جەنۇبىي، شەرقىي جەنۇبىي تەرەپلىرىدە ئۇيغۇرلارنىڭ يىراق ئەجدادلىرى بولغان ساكلارنىڭ ئەجدادى، ھۇنلار، توخرىلار (ياۋچىلار)، تۈركلەر ياشىغانىدى. ئۇلار بىر قانچە قوۋمغا بۆلۈنگەندىن كېيىنمۇ، جەنۇبىي ئاسىيانى تاشلىماي، ئىلگىرى ھەرتەرەپكە تارقاپ كەتكەنلەرمۇ كۆچۈپ بېرىپ ھاكىمىيەت تىكلىگەن. ساكلار توغرىسىدا «خەن سۇلالىسى تارىخى» نىڭ غەربىي رايون تەزكىرىسىدە: «چوڭ ياۋچىلار غەربتە باكتېرىيىدە، ساك پادىشاھى جەنۇبتا كەشمىردە دەۋران سۈرگەن. ساكلار تارقاق بولۇپ، كۆپ ۋاقىتلاردا بىرنەچچە بەگلىككە بۆلۈنۈپ كەتكەن» دېيىلگەن.

ئارخېئولوگىيىلىك تەتقىقات نەتىجىسى: «ساك مەدەنىيىتى بىلەن ئۇيسۇن مەدەنىيىتى بىر پۈتۈن ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئىلگىرى-كېيىن ئىككى باسقۇچى» دېگەن ھۆكۈمنى ئىسپاتلىغان. ساكلار بولسا، ئىپتىدائىي ئۇرۇق جامائىتى ياكى قەبىلە شەكىللەنگەن دەۋرلەردە ئاساسەن ئاسىي، گاسىئانى، ئوخارى ۋە ساكا ئورا ئولدىن ئىبارەت تۆت قەبىلە ياكى قوۋمدىن تەركىب تاپقاندى. ساكلارنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى تارقىلىش

دائىرىسى كەڭ بولۇپ، نۇرغۇن قەبىلە ياكى قوۋملار ساكالارنىڭ مەدەنىيەت تەسىرىگە ئۇچرىغان. مىلادىدىن بۇرۇنقى ۱۱-ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا ساكالارنىڭ شەرقتە ياشاۋاتقان قوۋملىرى ئېلى دەرياسى، چۇ دەرياسى بويلىرىغا كۆچۈپ كەلگەن. ساكال قوۋملىرىدىن ئاسسى قاتارلىق قەبىلىلەرمۇ بۇ جايدا پائالىيەت ئېلىپ بېرىشقا باشلىغان. مىلادىدىن بۇرۇنقى VI - ئەسىرنىڭ 20-يىللىرىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە، ئىلى دەرياسى، چۇ دەرياسى بويلىرىدىكى ئاسسى قاتارلىق قەبىلىلەر غەربكە — سىر دەرياسى بويلىرىغا كېڭەيگەن.

مىلادىدىن بۇرۇنقى 176-، 177-يىللىرى ئۇلۇغ ياۋچىلار غەربكە كۆچكەنلىكتىن، ساكالار ئىلى دەرياسى، چۇ دەرياسى بويلىرىدىن ۋاز كېچىپ ئۇلارنىڭ بىر قىسمى جەنۇبقا كۆچۈپ پامىردىكى ھەرقايسى جايلارغا تارقالغان. كېيىن يەنە شەرقتە — تارىم ئويمانلىقىدىكى بوستانلىقلارغا كىرگەن. مىلادىدىن بۇرۇنقى 140-يىلنىڭ ئالدى-كەينىدە، خېلى كۆپ ساكالار سىر دەرياسىدىن ئۆتۈپ جەنۇبقا كۆچكەن، بىر قىسمى باكتېرىيەگە بېرىپ گرېكلار قۇرغان باكتېرىيە خانلىقىنى مۇنقەرز قىلغان. مۇشۇ ۋاقىتلاردا ساكالارنىڭ ئاسىلارنى ئاساس قىلغان بىر تارمىقى سىر دەرياسىنى بويلاپ ئارال دېڭىزى بويلىرىغا، ھەتتا كاسپى دېڭىزى بويلىرىغا كۆچۈپ بارغان. بۇلار تارىختا «ئائورسلار» دەپ ئاتالغان. سىر دەرياسىنىڭ شىمالىي قىرغىقىدا قېپقالغان ساكارا ئۇلۇلار كانگىيلىكلەر دەپ ئاتالغان. مىلادىدىن بۇرۇنقى 129-يىلى پامىردىكى ساكالار كۆكتارت (پامىر) تېغىدىن ئۆتۈپ، قەندىھار ۋە تاكسىسارغا بېسىپ كىرگەن. ئۇلار بۇ رايوندا كاچا (كەشمىر) دۆلىتىنى قۇرغان.

ئۇلۇغ ياۋچىلار 2-قېتىم غەربكە كۆچكەندە يەنە بىر قىسىم ساكالار سوغدىيانا ۋە توخارىستاندىن پېرسىيەگە بېسىپ كىرىپ، ترانكىيانا ۋە ئاراكشىينى ئىشغال قىلغان. ترانكىيانا شۇ سەۋەبتىن

ساك غەربكە غەربكە كۆچمەي قالغان سۇلالىسى تارىخى. غەربىي رايون ئايلانغان ئايلانغان. بىر قىسىم ساكلار دۆلىتى ساكلارنىڭ ئالتاي ئالتاي تېغىنىڭ شەرقىدە پائالىيەت نىلقى ئىكەنلىكىنى كۆرىدۇ قاڭقىلدا قاڭقىللار دەپ ئاتالغان 6-يىللىرىغا كەلگەندە ساك قومۇلىرىنىڭ غەربكە كۆچمەي قالغان بىر قىسمى ئۇلۇغ ياۋچىلارنىڭ ئەجدادىغا ئايلانغان. بىر قىسىم ساكلار خۇاڭخې دەرياسىنىڭ غەربى، ئالتاي تېغىنىڭ شەرقىدە پائالىيەت قىلغان، بۇلار خەنزۇ تارىخنامىلىرىدا قاڭقىللار دەپ ئاتالغان. يەنە بەزى مەنبەلەردە: سوغدىيانانىڭ شەرقى، پامىرنىڭ غەربى، سىر دەرياسىنىڭ جەنۇبى، ھىندىقۇش تېغىنىڭ شىمالىدىكى رايوننى «ساكارا» دەپ ئاتايدىغانلىقى، ساكلارنىڭ بۇ رايوندا كاراتائې، كومارى، كومىدىئائې، ماسساگېت، گرېناكى قاتارلىق كىچىك قەبىلىلەرنىڭ ياشايدىغانلىقى توغرىسىدا مەلۇمات قالدۇرۇلغان.

مىلادىدىن بۇرۇنقى 165-يىلدىن باشلاپ توخىرلار ھىندىستاندا كوشانىيە خانلىقىنى قۇرغان. ھىندىستان ساكلارنىڭ ئۇزاق ئەسىرلەر ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا تۇرغان بىر جاي بولۇپ، ساك مەدەنىيىتى جەنۇبىي ئاسىيا ئىككىنچى چوڭ قورۇقلۇقىدىكى دۆلەتلەرنىڭ مەدەنىيەت مەنبەسى بولغان. ئەجدادلىرىمىز ساك، ھۇن، توخرى، تۈركلەر قاتارلىق ناملار بىلەن ئاتىلىپ دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا ئۆزىنىڭ مەدەنىيىتىنى، مۇزىكىسىنى، ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىنى كەڭ تارقاتقان. كېيىنكى دەۋرلەردە يۇقىرىقى مىللەتلەرنىڭ ھەممىسى ئۇيغۇرلارغا سېڭىپ كەتكەن. «يېڭى تاش قوراللار دەۋرىدە ئوتتۇرا ئاسىيا قەبىلىلىرى بىلەن ئەينى ۋاقىتتا ئورال ئەتراپى، سىبىرىيە، شىنجاڭ، قارا دېڭىز ساھىلى، شۇنداقلا ماسوپوتامىيە، ئىران ۋە ھىندى ئوكيان بويلىرىدا ياشىغان قەبىلىلەر ئوتتۇرىسىدا مەدەنىيەت ھەم تارىخىي ئالاقىلار مەۋجۇت بولغان». ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيىتى بەلكى شەرقىي ئاسىيا، شەرقىي جەنۇبىي ئاسىيا، جەنۇبىي ئاسىيا، ھەتتا

غەربىي ئاسىيا بىلەنمۇ تارىخىي مۇناسىۋەتتە بولغان. مىلادىدىن بۇرۇنقى 2000 يىللار ئىلگىرى مسوپوتامىيەدە مەركىزىي ئاسىيادىن كۆچكەن سۈمەرلەر قەبرىگاھلىقىدىن سائىنۇق شەكلىدىكى قالۇن تېپىلغان.

تارىخىي مەنبەلەرگە ئاساسلانغاندا، قەدىمدىن تارتىپ «غەربىي دىيار» دەپ ئاتىلىپ كەلگەن ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە ھازىرقى شىنجاڭ رايونى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك مەدەنىيىتى، يۇنان مەدەنىيىتى، مسوپوتامىيە مەدەنىيىتى، ھىندىستان مەدەنىيىتى ھەم ئەرەب ئىسلام مەدەنىيىتى قاتارلىقلارنىڭ بىر-بىرى بىلەن ئۇچراشقان يىپەك يولى ئارقىلىق دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرى بىلەن بېرىش-كېلىش بولۇپ تۇرىدىغان جاي بولغانلىقتىن، بۇ زېمىندا شەكىللەنگەن مۇزىكىلار ئاسىيا مەدەنىيىتىگە غايەت زور تەسىر كۆرسەتكەن. ئىپتىدائىي دەۋردىكى مەدەنىيەت-سەنئەت-مۇقاتناش مۇناسىۋىتى ۋە قەدىمكى قەبىلىلەرنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى تۇرمۇش شەكلى، ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىگە ئاساسەن، ھاياتلىق مەنبىئى ئىزدەپ داۋاملىق كۆچۈپ تۇرۇشى، ھەتتا باشقا قىتئەلەرگىچە چىقىپ كېتىشتەك ئەھۋال ئاستىدا، ئۇيغۇر ئىپتىدائىي سەنئىتى دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىغىچە تارقاپ كەتكەن. بەزى تەرەققىي قىلالىغان قەبىلىلەردە مىللەت شەكلى ئۆزگەرسىمۇ ئىپتىدائىي سەنئەت شەكىللىرى ئەينەن ساقلىنىپ كەلگەن.

ئارخېئولوگىيىلىك سەنئەت تەتقىقات نەتىجىلىرى شۇنى ئىسپاتلايدۇكى، ھازىرقى «دولان ئۇسسۇلى» دەپ كېلىۋاتقان ئۇسسۇل شەكلى ئەينى ۋاقىتتا ناھايىتى كەڭ دائىرىدە تارقالغان. تارىخىي مەنبەلەردىن مۆلچەر دەرياسى بويىدىكى قىيا تاشلارغا ئويۇلغان زور تۈركۈمدىكى سۈرەتلەرگە قارايدىغان بولساق، ئۇنىڭدا، ئۇسسۇلچىلار قىياپەتلىرىدىكى رەسىملەر بار بولۇپ، بۇلار يالغۇز كىشىلىك ئۇسسۇل، ئۈچ كىشىلىك ئۇسسۇل ۋە نىقابلىق

ئۇسسۇللاردىن ئىبارەت. بۇ ھەقتە ئۇسسۇل تەتقىقاتچىلىرىنىڭ ئىلمىي نەتىجىلىرىدىن قارىغاندا، يالغۇز كىشىلىك ئۇسسۇلدىكى ئۇسسۇلچى ئۇزۇن كۆڭلەك كىيگەن بولۇپ، ئىككى قولىنى مۇرىسىدىن يۇقىرى كۆتۈرۈپ چۆرگىلەۋاتقان، ئۇنىڭ ئېتەكلىرى چۆرگىلەشتىن كۆيۈپ كەتكەن سۈرەتنى ھازىرقى دولان ئۇسسۇلىنىڭ تۆتىنچى ھەرىكىتى بولغان «سىرىلما» غا ئوخشايدۇ، دەپ قارىغان. يەنە بىر ئۇسسۇلچى سۈرىتىدە بىر كىشى ئىككى قولىنى لاچىن قانات ھەرىكىتى شەكلىدە تۇتۇپ، قەدەم ئاشلاۋاتقان، ئوچىسىدىكى ئۇزۇن كۆڭلىكىنىڭ ئېتىكى سەل ئېچىلغان بولۇپ، بۇ ھەرىكەتنىڭ شەكلىنى ھازىرقى دولان ئۇسسۇلىنىڭ ئىككىنچى ھەرىكىتى بولغان «سەنەم» ھەرىكىتىنىڭ باشلىنىش قىسمىغا ئوخشاتقان. ئۈچ كىشىلىك ئۇسسۇلچىلارنىڭ قوللىرى ئوخشاشلا لاچىن قانات ھەرىكىتى شەكلىدە بولۇپ، قەدىمىنى چوڭ ئېلىپ، ئۈچىلىسى بىر خىل رېتىمدا ھەرىكەت قىلىپ كېتىۋاتقان. ئۇسسۇلدىكى قىياپەت ناھايىتى جىددىي ھەم چاققان بولۇپ، بۇنىڭدىكى ھەرىكەت شەكلىنى ھازىرقى دولان ئۇسسۇلىنىڭ ئۈچىنچى ھەرىكىتى بولغان «سەلىقە» ھەرىكىتىگە ناھايىتى ئوخشايدۇ، دەپ قارىغان. دولان مەشرەپلىرىدە ئوينىلىدىغان تەقلىدچىلىك ئىپتىدائىي سەنئەتنىڭ بىر خىل تۈرى بولۇپ، ئەجدادلىرىمىز قەدەم باسقان دىيارلاردا كەڭ تارقىلىشنىڭ سىرتىدا، بۇ خىل ئويۇن شەكىللىرى جەنۇبىي، شەرقىي جەنۇبىي ئاسىيا كۆچمەنلىرى بىلەن ئاۋسترالىيىگە كېتىپ، ئۇ جايدا X VIII - ئەسىرگىچە ئىپتىدائىي پىتى ساقلانغان.

يۇقىرىقى پاكىتلار شۇنى كۆرسىتىدۇكى، دولان ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتى تارىخى ئۇزۇن، تارقىلىش دائىرىسى كەڭ مىللىي سەنئەت بولۇپ، تېخى مىللەت ۋە قەبىلىلەر شەكىللىنىشتىن بۇرۇنقى ئەجدادلىرىمىز تەرىپىدىن ئىپتىدائىي توتېمىزمنىڭ پەيدا بولۇشى بىلەن تەڭ شەكىللىنىپ بەدىئىيلەشكەن ۋە ئىجتىمائىيلاشقان.

3. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ

تارىخىي مەزمۇنلىرى

دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ مەزمۇنى ئىپتىدائىي ئەمگەك بىلەن ئىپتىدائىي پىكىرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ناخشا-ئۇسسۇل پەيدا بولغان ئىپتىدائىي دەۋرلەردە، ئۇ زامانلاردىكى ناخشا تېكىستى، ئۇسسۇل تەقلىدى (ھەرىكەت مەزمۇنلىرى) ۋە قوشاق، بېيىت، مۇراسىم ياكى مەشرەپ خاراكتېرلىك پائالىيەتلەر ئەينى ۋاقىتتىكى ئىجتىمائىي ھادىسە ۋە ئىشلەپچىقىرىش خاراكتېرى، ئەمگەك ئوبرازلىرىنى ھەم ئىنسانلارنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى رېئال تۇرمۇشقا نىسبەتەن كۆز قاراش، تەسەۋۋۇرلىرىنى مەزمۇن قىلغانىدى. بولۇپمۇ ئىپتىدائىي ئەجدادلارنىڭ ھايات كۆچۈرىشىگە ئەڭ زۆرۈر بولغان ئوۋچىلىق ئەمگىكى ئەينى ۋاقىتتا ئىنتايىن تەسىرلىك ئىدى. « شۇنىسى قىزىقىكى، — دەپ يازىدۇ ئىنگىلىس، — ئىپتىدائىي دەپ ئاتالغۇچى خەلقلەردە مۇقەددەسلىك توغرىسىدىكى تەسەۋۋۇرلار پەيدا بولىدۇ. ھايۋانلار ئالىمىدىن بىز تەقلىد قىلىپ ئالغان ھايۋاننى ئېلېمېنت... مۇقەددەس دەسلەپكىسىدۇر. ئىپتىدائىي كىشىلەر ئۈچۈن ئوۋچىلىق، مېۋە ۋە يىلتىز يىغىش ناھايىتى چوڭ ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان — بۇلار تىرىكچىلىكنىڭ ئاساسىي مەنبەسى ئىدى. بۇ تەبىئىي، دىندىمۇ ئۆز ئەكسىنى تاپتى. ئادەملەرنىڭ ئوزۇق-تۈلۈكى ھېسابلانغان ۋە ئۇلارغا ياشاش ئىمكانىيىتى بەرگەن ھايۋان ۋە ئۆسۈملۈكلەر دىنىي مۇراسىملارنىڭ دەسلەپكى ئويىپىكىتلىرىدىن بىرى بولدى» ①. ھالبۇكى ئىپتىدائىي نوتېم مۇراسىم ئويۇنلىرىنىڭ مەزمۇنى ئىپتىدائىي سەنئەت مەزمۇنى

① م. س. بوتىننوا (سابق سوۋېت ئىتتىپاقى): «دىن قانداق پەيدا بولدى؟» 58-بەت.

پەيدا قىلدى. بۇ مەزمۇنلار ئىپتىدائىي ئەمگەك ۋە ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىگە باغلانغان بولۇپ، ئىپتىدائىي سەنئەت شەكلى ئىپتىدائىي ئوۋچىلىق ئىگىلىكى دەۋرىدىكى ئەمگەك ۋە ئىجتىمائىي تۇرمۇش ئوبرازلىرىنى ئىپادىلەپ كەلدى. مەلۇمكى، «جەمئىيەتنىڭ ئىشلەپچىقىرىش ئۇسۇلى قانداق بولسا، جەمئىيەتنىڭ ئۆزىمۇ ئاساسەن شۇنداق بولىدۇ. ئۇنىڭ ئىدىيە ھەم نەزەرىيەلىرىمۇ ھەم سىياسىي كۆز قاراشلىرى ۋە مەھكىمىلىرىمۇ شۇنداق بولىدۇ. ياكى قوپالراق قىلىپ ئېيتقاندا: ئىنسانلارنىڭ تۇرمۇشى قانداق بولسا، ئۇلارنىڭ پىكىر قىلىش يوسۇنىمۇ شۇنداق بولىدۇ» ئىپتىدائىي پىكىرلەردە پەقەت شۇ دەۋرگە خاس ئەمگەكلەر توغرىسىدىكى پىكىرلەر ئاساسىي ئورۇندا تۇراتتى. ئىپتىدائىي ئادەملەر بولسا، ھايۋانلارنى قانداق ئوۋلاش، ياۋايى ھايۋانلارنى قانداق كۆندۈرۈش، يىرتقۇچ ھايۋانلارغا قايسى يول بىلەن تاقابىل تۇرۇش، ئۇلارنى قانداق يوقىتىش، تۇرمۇش مەنبەلىرىنى قانداق تەييارلاش توغرىسىدا پىكىر قىلاتتى. ئۆز تۇرمۇشىنى كاپالەتكە ئېرىشتۈرۈش ئۈچۈن تىرىشاتتى. چۈنكى ئىپتىدائىي ئىنسانلار ئۈچۈن، ئىپتىدائىي ئەمگەك ۋە تۇرمۇش ۋاسىتىلىرى ئەڭ ئەھمىيەتلىك ئىدى. ئىپتىدائىي ئەمگەك — كۆپ خىل، جاپالىق ھەم ئىنتايىن تەسىرلىك بولۇپ، ئىپتىدائىي تۇرمۇش زۆرۈرىيەتلىرى ئۇنىڭدىن زادىلا ئايرىلالمايتتى.

ئىپتىدائىي مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ ئىپتىدائىي ئىنسانلار ئەمگەك جەريانىدىكى جاپا-مۇشەققەتلەر، قاغۇ-ھەسرەت-لەر، ئارزۇ-ئارمانلار، شادلىق تەنتەنىلەر توغرىسىدىكى پىكىرلىرىنى قاپىيىلىك، قىزىقارلىق قىلىپ قوشاقلار توقۇپ، ناخشا تېكىستى ۋە ئۇسسۇل ھەرىكىتى ئارقىلىق ئىپادىلىدى. بۇ ھەقتىكى ئارخېئولوگىيىلىك تەكشۈرۈش نەتىجىلىرىدىن قارىغاندا: ئۇنىڭدىن ئون مىڭ يىللار بۇرۇنقى سەنئەت يادىكارلىقلىرى قاتارىدا فرانسىيىدىكى ئۈچ ئاكا-ئۇكا غارىدا، غارنىڭ ئىچكىرىسىدىكى تېمىغا سىزىلغان ئۇسسۇل ئويناۋاتقان

بىر ئەركەكنىڭ سۈرتى تېپىلغان، ئۇ قىپىلىكچ بولۇپ، بېشىغا بۇغا مۈڭگۈزى قادالغان يوغان نىقاب كىيگۈزۈلگەن. رەسىم قىزىق ۋە قارا رەڭلەر بىلەن ئىشلەنگەن، شۇنىڭ يېنىدىلا ھاكتاشتا شىر، ياۋا ئۆكۈز، بۇغا ۋە باشقا ھايۋانلارنىڭ رەسىمى سىزىلغان ئۇلارنىڭ تەنلىرىگە نەيزىلەر سانچىلغان. يانلىرىدا چوماقلار ياتقان. سوۋېت تېررىتورىيىسىدىن سىبىرىيىدە ئاياللار، ھايۋانلار، بېلىقلار ۋە قۇشلارنى تەسۋىرلىگەن ھەيكەللەر كۆپ تېپىلغان بولۇپ، ئايال ئەمگەكچىلەرنىڭ ئەزلەر بىلەن بىر قاتاردا ئوۋچىلىق ئەمگىكىگە قاتنىشىدىغانلىقىدىن دېرەك بېرىلگەن. بۇنداق تەسۋىرىي سۈرەت (ھەيكەل) كۆپ بولۇپ، بۇنىڭدا ئىنسانلارنىڭ تۇرمۇش كۆچۈرۈشىگە بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك يەنى ئەڭ زۆرۈر بولغان ئوۋچىلىق ئەمگىكى تەسۋىرلەنگەن ۋە ئىجتىمائىي ئاڭ-پىكىر، سەنئەت شەكلى بىلەن ئىپادىلەنگەن. ئېنىقراق قىلىپ ئېيتقاندا، ئىپتىدائىي ئەجدادلار كۆز قارىشىنى، پىكىر-تەسەۋۋۇرلىرىنى سەنئەت ۋاسىتىسى ئارقىلىق بايان قىلغان.

دولان ئۇسسۇل ھەرىكىتىدىكى پىكىرلەرمۇ خۇددى يۇقىرىدىكىلەرگە ئوخشاش ئىپتىدائىي دەۋردە بارلىققا كەلگەنلىكى ئۈچۈن، ئۆز دەۋرىدىكى ئىجتىمائىي ئاڭ-پىكىرلەر ئۇنىڭ مەزمۇنلىرىغا چوڭقۇر سىڭدۈرۈلگەن. ئېلىمىزنىڭ ئىچكى موڭغۇل ئاپتونوم رايونىنىڭ كەڭ تاغلىق رايونلىرىغا تارقالغان قەدىمكى قىيا تاش رەسىملىرى، بولۇپمۇ شىنجاڭدىكى تەڭرى تاغلىرىنىڭ شىمالى، نىلقا ناھىيىسىنىڭ شىمالىدىكى تاغ باغرىلىرىغا، قورغاس ناھىيىسىنىڭ شىمالىدىكى «قۇرۇق جىلغا» تاغ جىراللىرىغا، چاغاتوقاي ناھىيىسىنىڭ «قىزىلتاش» جىلغىسى ۋە ئارىشاڭ ناھىيىسىنىڭ تاغ جىراللىرىغا، ئالتاي تاغ تىزمىلىرى، موڭغۇلكۈرە ناھىيىسىنىڭ ئاق دەريا قاسنىقى، كۆكتوقاي ناھىيىسىنىڭ «تامبال تاش» جىلغىسى، شۇنداقلا قۇمۇل، ئارا تۈرۈك ناھىيىلىرىدىكى تاغ جىراللىرىغا سىزىلغان قەدىمكى قىياتاش رەسىملىرى، تەڭرى تاغلىرىنىڭ جەنۇبىدا كورلا، لوپنۇر ناھىيىلىرىگە

قاراشلىق قۇرۇقتاغ، ئالتۇنتاغ، قارا قۇرۇم، كوئېنلۇن تاغ تىزمىلىرىدىكى قىياتاش رەسىملىرىدە، ئەجدادلىرىمىز تاشلارغا ئويۇپ قالدۇرغان قەدىمكى ئوۋ تۇرمۇشىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان نۇرغۇنلىغان سۈرەتلەر بار. بۇنىڭدا ئات، كالا، قوي، ئۆچكە، تۆگە، ئىت، ئارقار، بۇغا قاتارلىق ھايۋانلارنىڭ سۈرەتلىرى بولغاندىن سىرت، بېشىغا مۈڭگۈز تاقاپ، ئارقىسىغا قۇيرۇق بېكىتىپ نىقابلانغان ئادەملەر- نىڭ، قول توتۇشۇپ ئۇسسۇل ئوينىۋاتقان ۋە شۇ ئارقىلىق ياۋايى ھايۋانلارنى ئالداپ تۇتۇش ئۈچۈن ئۇلارغا يېقىنلىشىۋاتقان تەسۋىرىي سۈرەتلەر ئويۇلغان. مۆلچەر دەرياسىنىڭ بويىدىكى قىيا تاشلارغا ئويۇلغان بۇ سۈرەتلەردە دولان ئۇسسۇلىنىڭ ھەممە ھەرىكىتى روشەن تەسۋىرلەنگەن ①. بۇ ئۇسسۇللار دولان ئۇسسۇلىنىڭ ئىپتىدائىي شەكلىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئىپتىدائىي ئاڭ-پىكىر ئوۋ ئوۋلاش، ۋەھشى ھايۋانلار بىلەن كۈرەش قىلىپ، ئۆزىنى قوغداش، ئۆز ئارا ھەمكارلىشىپ يىرتقۇچىلارنى قورشاپ تۇتۇش، دۇمبالاپ ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈش، مۇشۇ ئارقىلىق خاتىرجەم بولۇپ، خۇشال-خۇرام تۇتۇش، يەنە يۇۋاش ھايۋانلارنى تۇتۇپ كۆندۈرۈپ، چارۋىچىلىقنى ئىلگىرى سۈرۈش ئۈستىدە بولغانلىقى ئۈچۈن، بۇ خىل تەسىرلىك ئەمگەك ۋە تەسەۋۋۇرلار ناخشا تېكىستى، ئۇسسۇل ھەرىكىتى، ئويۇن تەقلىدى ئارقىلىق تەسۋىرلەنگەن. ئىپتىدائىي ئەمگەك بەك جاپالىق، ئىنتايىن تەسىرلىك بولغانلىقىدىن كېيىنكى ئەۋلادلارمۇ سەنئەت ئوبرازلىرىدىن تەسىرلىنىپ، قەدىمكى ناخشا تېكىستى، ئۇسسۇل ھەرىكىتى، نىقابلىق ئويۇنلارنىڭ رىتىمى، قۇرۇلمىسى، ئاتىلىشى قاتارلىقلارنى ۋە مەزمۇنلىرىنى ئۆزگەرتىمەستىن ئىپتىدائىي شەكلى بويىچە ساقلىغان، ئۇنى مىللىي سەنئەتنىڭ ئاساسىي گەۋدىسى قىلغان. سەنئەتنىڭ كېيىنكى تەرەققىياتىدا بولسا، شۇ دەۋردىكى

① «ئۇيغۇر ئۇسسۇل سەنئىتى توغرىسىدا»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئەمگەك، ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋىتى، سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي ھادىسە ھەم ئۇنتۇلغۇسىز تەسىرلىك تارىخىي ۋەقەلەرگە ئاساسەن بارلىققا كەلگەن ئاڭ-پىكىر، تەسەۋۋۇرلىرى ئاساسىدا يېڭى مەزمۇن ۋە يېڭى ئويۇن تەركىبلىرىنى پەيدا قىلغان، ناخشا-ئۇسسۇل ئويۇنلىرىنىڭ تۈرلىرىنى تولۇقلىغان، كۆپەيتكەن ۋە سىستېمىلاشتۇرۇپ، مۇكەممەل قىلىپلاشتۇرغان. دولان مۇقام-مەشرەپلىرى ئەنە شۇ ئىپتىدائىي ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىنىڭ سىستېمىلاشقان، يۈرۈشلەشكەن، قېلىپلاشقان شەكلىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇنىڭ مەزمۇنلىرىدىن ئىپتىدائىي سەنئەت ئوبيېكتلىرىغا خاس ناھايىتى مول مەزمۇنلارنى كۆرگىلى بولىدۇ. ناخشا تېكىستلىرى، ئۇسسۇل ھەرىكىتى، مەشرەپ قۇرۇلمىسى جەھەتتىكى مەزمۇنلار دولان ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىنىڭ ئىپتىدائىي سەنئەت ئاساسىدا مەزمۇنلىرىنى تەدرىجىي بېيىتىپ، مۇكەممەللەشكەن بىر يۈرۈش مۇقام ۋە مەشرەپ دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. شۇنىمۇ ئىزاھلاپ ئۆتۈش كېرەككى، بەزىلەر دولان مۇقام-مەشرەپلىرىنىڭ پەيدا بولغان جايلىرىنى يەركەن دەرياسى بويىدىكى مەلۇم بىر سۇ ئامبىرىنىڭ يېنىغا ئورۇنلاشتۇرۇپ، ئۇنىڭ مەزمۇنلىرىنى تەخمىنەن بۇنىڭدىن III - IV ئەسىر بۇرۇنقى مەلۇم بىر قىز ۋەقەسىدىن پەيدا بولغان دەپ قارىسا، بەزىلەر دولان مۇقام-مەشرەپلىرىنىڭ مەزمۇنلىرى يەركەن دەرياسى بويلىرىغا ئورۇنلاشقان دولانلىقلارنىڭ ئۆزلىرى ياراتقان خاس بەدىئىي ئىجادىيىتى دەپ قارايدۇ، بەزىلەر ئىمكانىيىتىنىڭ بارىچە ئۆز جايلىرىدا پەيدا بولغان قىلىپ كۆرسىتىشكە تىرىشىدۇ. بۇلارنىڭ مەلۇم ئاساسلىرى يوق دېگىلى بولمايدۇ، لېكىن ئۇ، دولان مۇقام-مەشرەپلىرىنىڭ ۋە ئۇنىڭ مەزمۇنلىرىنىڭ تارىم بوستانلىقىدا پەيدا بولغان دەيدىغان قاراشلىرىنى ئىسپاتلىيالايدۇ. ھالبۇكى، بۇ خىل خىيالىي قاراشلار تارىخقا ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. ئىزاھلاپ ئۆتۈش كېرەككى، دولانلىقلارنىڭ ئەسلىدىكى قەبىلىسى شەرقتە جۇجىلارنىڭ، غەربتە ئېفئالتلارنىڭ قىسىشىغا ۋە زەربىسىگە ئۇچراپ

كىنگىت (قاراشە ھەر) ئەتراپىدىن غەربكە چېكىنىپ تارىم بوستانلىقىنى ماكان تۇتقان ۷ ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىكى دەۋرلەر بولسا، ئىنسانلارنىڭ كۈندىلىك ئەمگىكى ھايۋانلارنى ئوۋلاش، يىرتقۇچ ۋەھشى ھايۋانلار بىلەن كۈرەش قىلىش بىلەن ئۆتمىدىغان دەۋردىن تەخمىنەن بەش مىڭ يىلدىن سەككىز مىڭ يىللار كېيىنكى ئىش ئىدى. « بۇنىڭدىن تۆت مىڭ يىل بۇرۇن شىنجاڭ رايونى مىس ۋە تاش قوراللىرىنى بىللە ئىشلىتىش دەۋرىگە كىرگەن. چارۋىچىلىق ۋە تېرىقچىلىق تەدرىجىي يوسۇندا ئوۋچىلىق ۋە يىغىش-توپلاش ئاساسىدىكى ئىگىلىكتىن روشەن ھالدا بۆلۈنۈپ چىقىش بىلەن بىرىنچى قېتىملىق ئىجتىمائىي چوڭ ئىش تەقسىماتى ئورۇندالغان. بەزى ئۇرۇق، قەبىلىلەر ئاساسلىقى چارۋىچىلىق بىلەن قوشۇمچە ئوۋچىلىق، بېلىقچىلىق، قول سانائىتى ۋە تېرىقچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان. شۇنىڭدىن كېيىنلا توقۇمىچىلىق، ساپالچىلىق، مېتالچىلىق قاتارلىق بەزى قول سانائىتى يەنە چارۋىچىلىق ۋە دېھقانچىلىقتىن بۆلىنىپ چىقىپ، ئىككىنچى قېتىملىق ئىجتىمائىي ئىش تەقسىماتى ئەمەلگە ئاشقان. تەخمىنەن بۇنىڭدىن ئۈچ مىڭ ئىككى يۈز يىل بۇرۇن شاڭ سۇلالىسىنىڭ ئوتتۇرا ۋە ئاخىرقى مەزگىللىرىدە شىنجاڭ رايونى تەرەققىي قىلىپ تۇچ قورال دەۋرىگە يېتىپ، تەدرىجىي ھالدا قۇللۇق جەمئىيەتكە قەدەم قويغان. تەخمىنەن ئىككى مىڭ يىل بۇرۇن چىن سۇلالىسى دەۋرىدە تۆمۈر قورال دەۋرىگە كىرگەن. قۇللۇق جەمئىيەتكە كىرگەندىن كېيىن، سودىگەرچىلىك تەدرىجىي ھالدا چارۋىچىلىق، دېھقانچىلىق، قول سانائىتىدىن بۆلىنىپ چىققان ۋە بۇ مەزگىلدە خېلى تەرەققىياتلار بارلىققا كەلگەن. بۇنىڭدىن تەخمىنەن ئۈچ مىڭ يىل بۇرۇنقى ئارخېئولوگىيىلىك ماتېرىياللاردىن قارىغاندا، چارۋا مەھسۇلاتلىرىنى پىششىقلاپ ئىشلەش ۋە تېرىقچىلىق سەۋىيىسىنىڭ خېلى زور دەرىجىدە ئۆسكەنلىكى ئىسپاتلانغان. بۇ زامانلاردا، ئىپتىدائىي مەدەنىيەت بىلەن ئارىدا ئىنتايىن زور پەرقلەر پەيدا بولغان.

مىلادىدىن بۇرۇنقى III ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا غەربىي رايوندا
36 «سېپىللىق دۆلەت» بولۇپ، كېيىن بۆلۈنۈپ 50 نەچچە
يەتكەن.

مىلادىدىن بۇرۇنقى 60-يىللاردا تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇبى ۋە
شىمالىدىكى شىمالىي يول ھەم ئوتتۇرا يولنىڭ شەرق قىسمىدا 43
«سېپىللىق دۆلەت» بار ئىدى. ئۇلار: لوپنۇرغا يېقىن پىشامشان،
لوپنۇرنىڭ شەرقىدىكى قۇتقۇر، ئالتاي، كوئىنلۇن ۋە قارا قۇرۇم
تاغلىق رايونلىرىدىكى چاقىلىق، قاغىلىق (ھازىرقى قاغىلىقنىڭ
جەنۇبىدا)، كۆكيار (ھازىرقى يەكەننىڭ جەنۇبىدا)، ئۇديانا
(كۆكيارنىڭ غەربىي جەنۇبىدا)، كوئىنلۇن تېغىنىڭ شىمالىي
ئېتىكىدىكى چەرچەن (ھازىرقى چەرچەننىڭ غەربىي جەنۇبىدا)،
شىياۋۋەن (ھازىرقى چەرچەننىڭ جەنۇبىدا)، رۇڭلۇ (ھازىرقى
نىيە ناھىيىسىنىڭ شەرقىي جەنۇبىدا)، چىرىيە (ھازىرقى كېرىيىنىڭ
شەرقىدە)، جىڭجۆ (ھازىرقى نىيىننىڭ شىمالىدا)، يۈمى (ھازىرقى
كېرىيىنىڭ شەرقىدە)، ئۇدۇن (ھازىرقى خوتەننىڭ جەنۇبىدا)،
گۇما (ھازىرقى گۇما)، يەكەن (ھازىرقى يەكەن)، پامىر
ئېگىزلىكىنىڭ جەنۇبىدىكى فۇلى، يىلەي، پامىرنىڭ غەربىدىكى
ۋۇلۇ، پامىرنىڭ شىمالىي قىرغىقىدىكى جۈەندۇ، سۇلى (ھازىرقى
قەشقەر)، تەڭرىتېغىنىڭ غەربىي قىسمىدىكى يۈنۈ (ھازىرقى ئاقچى)،
ئۇنسۇ (ھازىرقى ئۇچتۇرپان)، تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇبىي ئېتىكىدىكى
قۇم (ھازىرقى ئاقسۇ كونا شەھەر ناھىيىسى)، كۈسەن (ھازىرقى
كۇچار)، چېدىر (ھازىرقى بۈگۈرنىڭ شەرقىي جەنۇبىدا)، ئۇرى
(ھازىرقى بۈگۈرنىڭ چېدىر يېزىسىدىكى ئەشمە)، كۆنچى
(ھازىرقى كۆنچى)، تاغلى (كۆنچىنىڭ شەرقىدە)، تەڭرىتېغىنىڭ
شىمالىدىكى ئوتتۇرا يولنىڭ ئوتتۇرا قىسمى باغراش ئويمانلىقىدىكى
كىنگىت (ھازىرقى قارا شەھەرنىڭ غەربىي جەنۇبىدا)، بوستان
(ھازىرقى خوشۇت ناھىيىسىگە يېقىن)، تۇرپان ئويمانلىقىدىكى ئالدى
قاغىلى (گۆش — ھازىرقى تۇرپاننىڭ غەربىدە)، قاغىلى تۇنۇقلۇقى،

تەڭرىتېغىنىڭ شىمالىي ئېتىكىدىكى ئارقا قاڭقىل. (ھازىرقى جىمسار، بىلۇ، ئىسكەندەرىيە، تەنخۇەن بۇلارنىڭ ھەممىسى ھازىرقى ئۈرۈمچى دەرياسى ۋادىسىدا)، ئارقا بىلۇ (ھازىرقى سانجى)، شەرقىي چېمى (ھازىرقى قۇتۇبى)، غەربىي چېمى، جىيى (ھازىرقى سانجى ناھىيىسىنىڭ شىمالىدا)، ئارقا قاڭقىل قەلئەسى (ئېھتىمال ھازىرقى گۇچۇڭ ناھىيىسى دائىرىسىدە)، تەڭرىتېغىنىڭ شىمالىدىكى شىمالىي يولنىڭ شەرق قىسمىدىكى بارىكۆل، ئازقا بارىكۆل (ئىككىلىسى بارىكۆل ئوتلىقىدا بولۇپ، غەربىي مورىغا تۇتىشىدۇ)، يۈلشى (ئارقا بارىكۆلنىڭ شىمالىدا) دىن ئىبارەت بولۇپ، بۇ «سېپىللىق دۆلەتلەر» كۆپلىگەن يەرلىك ئاھالىگە باشچىلىق قىلىپ كەلگەن. بۇلارنىڭ بەزىلىرى (بەزى ئاھالىلەر) چارۋا بىلەن بىللە ئوت-چۆپ، سۇ قوغلىشىپ ياشىسىمۇ، كۆپىنچە دۆلەت ئاھالىلىرى دېھقانچىلىق بىلەن ياشىغان، ئۆي ياساپ ئولتۇراقلاشقان. چارۋا مەھسۇلاتلىرىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلانغان. كۆچمەن چارۋىچىلىقىمۇ نىسپىي تۇراقلىق بولغان ①.

شىنجاڭ رايونى تەخمىنەن مىلادى X I ئەسىرنىڭ 60-يىللىرىدە فېئوداللىق جەمئىيەتكە قەدەم بېسىپ، دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق. قول سانائەت ئىشلەپچىقىرىشى ۋە تاۋار سودىسى ئۈزلۈكسىز راۋاجلانغانىدى. دولانلىقلار تارىم بوستانلىقىدا پەيدا بولغان زامانلاردا تارىم ۋادىسىدىكى خەلقلەر، شۇنداقلا دولانلىقلارمۇ ئىپتىدائىي تۇرمۇش باسقۇچىدا ئەمەس ئىدى. دولانلىقلارنىڭ تارىم بوستانلىقىدىكى يېڭى ماكانلىرىنىڭ شىمالىدا ئەردىۋىل (ئاقسۇ)، غەربىي جەنۇب تەرەپلىرىگە بارچۇق (مارالبېشى) جايلاشقان بولۇپ، مارالبېشى (بارچۇق) غەربىي خەن سۇلالىسى (مىلادىدىن ئىلگىرى 206-يىلدىن مىلادى 25 يىلغىچە ھۆكۈم سۈرگەن) دەۋرىدە غەربىي رايوندىكى 36 «سېپىللىق دۆلەت» نىڭ بىرى ئىدى. ئوچۇقراق قىلىپ ئېيتقاندا، دولانلىقلار تارىم بوستانلىقىغا كەلگەندە، ئىپتىدائىي ئوۋچىلىق

① «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى 1987-يىلى 1-سان

دولان ئۈسسۈلى مەزمۇنلىرىدىكى) قاتارلىق ئەمگەك ئورنىنى تۈرمۈش كۆچۈرۈشنىڭ ئاساسىي مەنبەسى ئەمەس ئىدى. بۇ ئورنىنى قوشۇمچە پائالىيەتكە ئايلاندى.

دولانلىقلار ماكانلاشقان بوستانلىق يېپەك يولىنىڭ مۇھىم قاتناش تۈگۈنى بولۇشى بىلەن، كۆپ خىل ئەۋزەللىككە ئىگە ئىدى. دولانلىقلارنىڭ بۇ ۋاقىتتىكى ۋەزىيىتى ئىپتىدائىي دەۋرىدىكىدەك ئوۋچىلىق ۋە داۋاملىق يىرتقۇچلار بىلەن كۈرەش قىلىپ ئۆزىنى قوغداش ئەمەس، بەلكى ئۆزلىرىنىڭ دۈشمەنلىرى تەرىپىدىن ۋەيران بولۇشتىن ساقلىنىش، ئۆي سېلىپ ئورۇنلىشىپ، بوز يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلىش قاتارلىقلار ئىدى. شۇڭلاشقا، دولانلىقلار يېڭى ماكانغا كەلگەندىن كېيىن، شۇ دەۋردىكى ئەمگەك ۋە تەسەۋۋۇرلىرىغا ئاساسەن، ئىلگىرىدىن داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن ناخشا-ئۈسسۈل سەنئىتىگە يېڭى مەزمۇن، يېڭى شەكىللەرنى كىرگۈزۈپ، مۇقام تۈرلىرىگە مەلۇم دەرىجىدە يېڭى تۆھپىلەرنى قوشتى. دولان مەشرىپىگە ئۆزلىرىنىڭ مىللىي ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن بەزى يېڭى ئۇيۇن نەركىبلىرىنى كىرگۈزدى. ئاساسلىقى غەزەل تېكىستلىرى ۋە مەشرەپ قوشاقلىرى جەھەتتە ئىجادىيەتلىرى زور بولدى. بۇ، مىللىي مەدەنىيەتنىڭ تەقەززاسى ئىدى. مېنىڭچە، «دولان مۇقاملىرىنى دولانلىقلار ھازىرقى ئولتۇراقلاشقان جايلاردا پەيدا قىلغان، دولان ئۈسسۈلىدىكى ئوۋچىلىق دەۋرىگە خاس ئەمگەك ئوبرازلىرىنىڭ ھەرىكەتلىرى دولانلىقلارنىڭ تارىم بوستانلىقىدىكى ئەمگەك پائالىيەتلىرىنىڭ بەدىئىي كۆرۈنۈشلىرى» دەپ قاراش، تارىخى ئاساسقا ئىگە ئەمەس. ئېنىقراق قىلىپ ئېيتقاندا، دولانلىقلار تارىم بوستانلىقىغا كەلگەندىن كېيىن، دولانلىقلارنىڭ قەدىمدىن داۋاملاشتۇرۇپ كېلىۋاتقان مۇقام-مەشرەپلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇپ، ئۇيۇن تۈرلىرىنى كۆپەيتىپ يېڭى مەزمۇنلارنى قوشتى دەپ قاراش ئەقىلگە ئۇيغۇن. ئېيتىش كېرەككى، كىشىلەر ئۆز دەۋرىدە مەۋجۇت بولمىغان ھادىسىلەر ئۈستىدىكى تەسەۋۋۇرلىرىنى

ئەينى زاماننىڭ ئەمگەك، تەسەۋۋۇرلىرىدىكى ئاڭ-پىكىرلەرگە خىلاپ ھالدا ئۇسسۇل ھەرىكىتىگە مەركەزلەشتۈرۈپ چىقىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئىپتىدائىي ئادەملەر ھايۋانات دۇنياسى بىلەن بولغان كۈرەشتە ئۆزىنىڭ ئۈستۈنلىكىنى ھېس قىلغاندىن كېيىن ئۇنى بەدىئىي ئۇسۇلدا ئىپادىلەپ، ئىپتىدائىي سەنئەتنى شەكىللەندۈرگەن بولسا، كونا تاش قورال دەۋرىنىڭ ئاخىرلىشىشى، تېرىقچىلىقنىڭ پەيدا بولۇشى، ئىپتىدائىي ئوۋچىلىقتىن ھايۋان كۆندۈرۈشكە ئۆتۈشتىن باشلاپ ئادەملەرنىڭ ئاڭ-پىكىرلىرىدىمۇ زۆر ئۆزگىرىشلەر بولدى. ئاۋۋالقى خاس ھايۋان ئوبرازى ۋە ھايۋانلار بىلەن جان تىكىپ ئېلىشىدىغان كۈرەش ئوبرازىنىلا يارىتىشتىن ئىبارەت ئۇسۇل بىرىنچى ئىستېتىك ئورۇندىن قېلىپ، ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ دىققەت نەزەرى بارغانسېرى ئادەملەر ۋە يېڭى ئىجتىمائىي ئاڭ-پىكىرلەر ئوبرازىغا قارىتىلىشقا باشلىغانىدى. جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ئۆزگىرىشى ئادەملەرنىڭ ئاڭ-پىكىر تەسەۋۋۇرلىرىنى ئىلگىرى سۈرۈپ، ئاۋۋالقى دەۋرىگە خاس بولغان ئاددىي، ئازغىنا ئويۇن شەكىللىرىگە يېڭى مەزمۇن ۋە يېڭى شەكىللەرنى قوشۇپ، ھەرقايسى دەۋرلەردە ئۆزىگە خاس يېڭى ئوبرازلار بىلەن بېيىتىپ، سەنئەت شەكلىنى يېڭى باسقۇچقا كىرگۈزدى. ھالبۇكى، دولان مۇقام-مەشرەپلىرى ئۇزاق تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا ئۆزىنىڭ زۆرۈر بولغان ئىپتىدائىي مەزمۇنلىرىدىن باشقا، مۇھىم بىر قىسمىنى ئۇنتۇپ قالدى ۋە يېڭى بىر قىسىملىرى بىلەن تۇلۇقلاندى. كېيىنكى زامانلاردا دولانلىقلار ئايرىم جۇغراپىيىلىك مۇھىتتا ياشاپ، شەھەر مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىدىن مەھرۇم بولغانلىقى ئۈچۈن، V ئەسىرگە مەنسۇپ ئۇيغۇر ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتى شۇ شەكىل بىلەن دولانلىقلاردا ساقلىنىپ كەلدى. ئۇيغۇر مىللىي سەنئىتىنىڭ تەرەققىياتى تەرەققىي قىلغان سەنئەت بىلەن تەرەققىي قىلمىغان سەنئەتنى بىرقانچىگە، ئاساسلىقى ئىككىگە ئايرىۋەتتى. نەتىجىدە بىر مىللەت ئىچىدە ھەرىكىتى،

مەزمۇنى، ئاتىلىشى ئاساسەن بىر-بىرىدىن پەرقلىنىدىغان ئىككى خىل سەنئەت، يەنى « دولان مۇقام-مەشرەپلىرى » بىلەن « يەرلىك مۇقام-مەشرەپلەر » كېلىپ چىقتى. مەيلى ئۇ قايسى نام بىلەن ئاتالمىسۇن ئۇنىڭ مەزمۇن مەنبەسى ئوخشاش بولۇپ، كلاسسىك مۇزىكىمىز ئون ئىككى مۇقام بولسۇن ياكى يەرلىك مەشرەپ-سەنەملەر بولسۇن، ھەممىسىنىڭ شەكلى ۋە مەزمۇنلىرى دولان مۇقام-مەشرەپلىرىنىڭ مەزمۇنلىرى ئاساسىدا تەرەققىي قىلدى. تارىخى جەھەتتىن ئورتاق مەزمۇنغا ئىگە بولۇپ كەلدى.

4. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ تارقىلىشى

دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى ئۇيغۇر رايونلىرىغا كەڭ تارقالغان بولۇپ، بۇنىڭغا ئاساسەن مۇنداق ئىككى خىل ئامىل سەۋەب بولغان:

بىرىنچى، دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى كۆپ خىل ئويۇن تەركىبلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، مەزمۇنى مول، ھەرىكىتى قىزغىن، كۈيلىرى مۇڭلۇق، ئەر-ئايال چەكلەنمەستىن بىر سورۇندا تەڭ ئويىناپ، ئوخشاش كۆڭۈل ئېچىش پۇرسىتىگە ئىگە بولالايدىغان قىزىقارلىق ئويۇن شەكلى بولغاچقا، ئويۇن مەزمۇنىنىڭ مول، ھەرىكەتلىرىنىڭ گۈزەل بولۇشتەك ئىستېتىك خۇسۇسىيەتلەر كىشىلەرنى ئۆزىگە جەلپ قىلىپ، دولانلىقلار بىلەن ئارىلاش ياشايدىغان ياكى دولان رايونلىرىغا چەتلىش رايونلار خەلقلەرگە سىڭىپ، دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى شۇ جاينىڭ مىللىي سەنئىتىگە ئايلىنىپ كەتكەن. مەسىلەن: دولان رايونلىرىغا چەتلىش رايونلاردىن يوپۇرغا، يەكەن ۋە قاغىلىق ناھىيىلىرىدە، خوتەننىڭ مەلۇم جايلىرىدا، ئاقسۇ شەھىرىنىڭ يېزىلىرىدا، كونا شەھەر ناھىيىسىنىڭ ئارال يېزىلىرى، ئۇچتۇرپاننىڭ ئاقيار ۋە ياكۆۋرۈك يېزىسىنىڭ بەزى جايلىرىدا قەدىمدىن تارتىپ دولان مەشرەپلىرىنى ئويىناپ كەلگەن. يەنە

كۆپلىگەن جايلاردا مۇقام-غەزەللىرى ئوخشىمىسىمۇ، ئۇسسۇللىرى ئوخشاپ كېتىدىغان ئەھۋاللار بار.

ئىككىنچى، دولان مەشرەپلىرىنىڭ شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ئۇيغۇر رايونلىرىغا ھەتتا چەت ئەللەرگىچە تارقاپ كېتىشتە، ئۇيغۇر مىللىي مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ ئىستېتىك تارىخى مۇناسىۋەتلىرىدىن باشقا، كېيىنكى زامانلاردا يۈز بەرگەن كەڭ كۆلەملىك كۆچۈش ھادىسىلىرى مۇھىم سەۋەبلەرنىڭ بىرى بولغان. دولانلىقلار ۷ ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا ئېقىنلىقلارنىڭ زەربىسىگە ئۇچراپ، كىنگىت (قارا شەھەر) ئەتراپىدىن كۆچۈپ تارىم بوستانلىقىنى ماكان تۇتقاندىن كېيىنمۇ بۇلار مەلۇم دەۋرلەر ئۆتكەندىن كېيىن، بۇ دىياردا تەبىئىي، سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي جەھەتلەردە كۆپ خىل قولايىسىزلىقلارغا ئۇچراپ تۇرغانلىقتىن، ئۆزلۈكىدىن ياكى مەجبۇرىي ھالدا باشقا يۇرتلارغا ئىلگىر-كېيىن بولۇپ كۆپ قېتىم كۆچكەن. نەتىجىدە، كۆچمەن دولانلىقلار بارغان جايلىرىغا ئۆزى بىلەن بىللە دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىمۇ ئېلىپ كەتكەن.

دولانلىقلارنى ئۆزلىرى گۈللەندۈرگەن بۇ سۆيۈملۈك ماكانلىرىنى تاشلاپ كېتىشكە مۇنداق ئىككى خىل ئامىل مەجبۇر قىلغان.

بىرىنچىسى، ئەينى زاماندا دولانلىقلار ياشاپ ئۆتكەن بۇ قەدىمكى دىيار كۆپ خىل ئەۋزەللىككە ئىگە بولغان بولسىمۇ، بىرقانچە ئەسىرلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ نوپۇسى كۆپىيىپ، دېھقانچىلىق رايونلىرىنىڭ كۆپىيىشى بىلەن سۇغۇرۇش ئىھتىياجى ئېشىپ، دەريا-ئېقىنلار تىزگىنلەنگەن. بۇنىڭ بىلەن سۇ زاپىسى ئازلاپ، دەريالارنىڭ سۇ يۈزى پەسلەپ كەتكەن. يەنە بىر جەھەتتىن، دولانلىقلار ياشاۋاتقان بۇ رايوننىڭ تۈپرىكى يۇمشاق شورلۇق ۋە ياكى قۇملۇق بولغانلىقىدىن دەريا-ئېقىنلار بارغانسېرى چوڭقۇرلاپ كېتىپ يەر يۈزىگە سۇ چىقىمىغان. دەريالار ئۆز ئورنىدىن پات-پات يۆتكىلىپ، بۈگۈنكى بوستانلىق تۇرۇپلا ئەتىسىگە قاقاسلىققا ئايلىنىپ قالىدىغان ئەھۋاللار يۈز بەرگەن. شۇنىڭ بىلەن

يىلدىن-يىلغا يۇرتنىڭ تەبىئىي ئەۋزەللىكى تۈگەپ قۇرغاقچىلىق ئاپەتلىرى يۈز بېرىپ تۇرغان. بۇ خىل تەبىئىي قولىنىشلىقلار دولانلىقلارنى كۆچمىسە بولمايدىغان ھالەتكە كەلتۈرۈپ قويغان. شۇ سەۋەبتىن ئۇلار سۇ قوغلىشىپ، مۇنبەت جايلارغا كۆچكەن ياكى قوشنا ناھىيىلەرگە تارقاپ شۇ جايلارنىڭ پۇقراسى سۈپىتىدە چەت-ياقا جايلارغا بېرىپ بوز يەر ئېچىپ، ئايرىم مەھەللە بولۇپ ئولتۇراقلاشقان.

ئىككىنچىسى، دولانلىقلار تەبىئىي ئوڭۇشسىزلىقلارغا ئۇچراپ تۇرۇشتىن باشقا، ھەرخىل ئالۋان-ياساقلارنىڭ دەستىدىن يىلدىن-يىلغا نامراتلىققا يۈزلىنىپ، داۋاملىق دېگۈدەك بۇلاڭ-تالاڭغا ئۇچراپ تۇرغانلىقتىن، جۇڭغار ھۆكۈمرانلىقى دەۋرى بولسۇن ياكى چىڭ سۇلالىسى دەۋرى بولسۇن، داۋاملىق نارازىلىق كۆرسىتىپ كۆپ قېتىم قارشىلاشقان. ھالبۇكى، دولانلىقلارنىڭ جۇڭغارلارغا، كېيىن چىڭ سۇلالىسىدىن ئىبارەت مانجۇ ئاقسۆڭەكلىرى بىلەن يەرلىك فېئودال-يۈمۈچىكلەرنىڭ بىرلەشكەن ھۆكۈمرانلىقىغا ھەم ئۇلارنىڭ يۈرگۈزگەن مىللىي زۇلۇم سىياسىتىگە كۆرسەتكەن قارشىلىقى يەرلىك ھاكىمىيەتنى قاتتىق ئەنسىزلىككە سېلىپ، تەدبىر قوللىنىشقا مەجبۇر قىلغان. ئەگەر دولانلىقلاردا بىرەر قارشىلىق ئالامەتلىرى پەيدا بولسا، ئۇنى باستۇرۇش ئاسانغا چۈشمەيتتى. چۈنكى دولان يۇرتى ئىنتايىن ئەپچىل ستراتېگىيىلىك خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولۇپ، دولان دىيارىغا بېسىپ كىرىپ، تىرىك قاينىپ چىقىش تەس ئىدى. ئاقسۇ دەرياسى، قەشقەر (قاراقىرچىن) دەرياسى، يەكەن دەرياسى، خوتەن دەرياسى قاتارلىق ناھايىتى كەڭ، چوڭقۇر، شىددەتلىك ئاقىدىغان، ئادەم ئۆتۈش مۇمكىن بولمايدىغان دەريالار ۋە ئۇنىڭ گامى قوشۇلۇپ، گامى ئايرىلىپ ئاقىدىغان نەچچە ئونلىغان تارماق دەريا-جىلغىلىرى؛ دولان يۇرتىنىڭ كىرىش-چىقىش ئېغىزىدىكى ئۇزۇن مۇساپىلىك دەشت-چۆللۈكلەر، ئاقكۆل، قارا كۆل، تۆرەكۆل، ئاقموللىكۆل دەپ ئاتىلىدىغان يۈزلىگەن چوڭ-كىچىك

كۆللەر، سېپىلدەك يول توسۇپ ياتقان قاتمۇ قات قۇم بارخانلىرى، دۆڭ-دۈۋەنلىكلەر دولان دىيارىنى خۇددى قەۋەت-قەۋەت تاش قورغانغا ئوخشاش قوينغا ئېلىپ تۇراتتى. قويۇق ئورمانلىقلار، پايانسز چۆللۈكلەر مۇھىم ئىستېھكام ئىدى. دولانلىقلارنىڭ جۇڭغارلارغا قارشى كۈرىشىدە ئاكا-ئۇكا قۇربان، سۇبھان دېگەن يىگىتلەرنىڭ يېتەكچىلىكىدە كۆتۈرۈلگەن «ئوتتۇز كېمە» ① قوزغىلىڭمۇ ئاشۇنداق تەبىئىي ئالاھىدىلىكتىن پايدىلانغانىدى. مارالبېشىدىن چىققان دولانلىقلاردىن ئوسمان قارىقاش، بارات قارىقاش دېگەن ئاكا-ئۇكىلار قوزغىلىڭىدىمۇ، يۇرتنىڭ تەبىئىي ئالاھىدىلىكىدىن پايدىلىنىپ زور تەسىر پەيدا قىلغان. دولانلىقلار مۇشۇنداق جۇغراپىيىلىك ئالاھىدىلىككە ئىگە بولغانلىقتىن، ئاز ئادىمى بىلەن كۆپ دۈشمەنگە زەربە بېرەلەيتتى. مۇشۇنداق ئەھۋال ئاستىدا، دولانلىقلارنى تىنچلاندۇرۇش ئۈچۈن، ئۇلارنى ماكانلىرىدىن قوزغاپ يۇرت-يۇرتلارغا تارقىتىۋېتىش يولى بىلەن پارچىلاپ، شۇ ئارقىلىق تىزگىنلەپ نازارەت قىلىپ تۇرۇش چارىسى ھەرقانداق ھاكىمىيەت ئۈچۈن ئېيتقاندا بىرقەدەر ياخشى تەدبىرلەرنىڭ بىرى ئىدى.

چىڭ سولالىسى دولانلىقلارنىڭ قارشىلىقىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن دەل مۇشۇ تەدبىرنى قوللاندى. بۇنداق قىلىشتا يەنە بىر مۇھىم سەۋەبمۇ بار ئىدى. چىڭ سولالىسى جۇڭغارلارنى تىنچىتىشقا ئۇلاپلا دولانلىقلارنى تىزگىنلەشنى چىڭ تۇتقانىدى. چۈنكى، بۇرھاندىن خوجا چىڭ سولالىسى چېرىكلىرىنى باشلاپ كېلىپ جەنۇبىي شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرۈش ئۈچۈن قىلغان كۈرەشلەردە دولانلىقلارنىڭ تۇتقان ئورنى ناھايىتى چوڭ

① «ئوتتۇز كېمە» ئاۋات ناھىيىسى بىلەن مارالبېشى ناھىيىسى ئارىلىقىدىكى توغراقلىقتا، يەنى يەكەن دەرياسىنىڭ بويىدىكى بىر جاينىڭ نامى. دولانلىقلاردىن قۇربان، سۇبھان دېگەن ئاكا-ئۇكىلار بۇ جايدا جۇڭغارلىقلار بىلەن قارشىلىشىپ كېمە ئۇرۇشى قىلىپ، ئوتتۇلغۇسىز خاتىرە قالدۇرغان. شۇندىن تارتىپ بۇ جاينىڭ نامى «ئوتتۇز كېمە» دەپ ئاتىلىپ كەلگەن.

تەسىر قالدۇرغاندى ①. شۇڭا دولانلىقلارنىڭ ھامىيىسى بىر كۈنى ئىتائەتسىزلىك قىلىپ ھاكىمىيەتكە ياندىغانلىقىنى تونۇپ بەتتەن دولانلىقلار جەنۇبىي شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرۈش كۈرىشىدە ھەقىقەتەن زور خىزمەت كۆرسەتكەندى ②. بۇ ئىش چىڭ سۇلالىسىدا گۇمان پەيدا قىلىپ، دۈشمەنلىك نەزەرى بىلەن قاراشقا سەۋەب بولدى. دېگەندەك، ئۇزاق ئۆتمەيلا دولانلىقلارغا تىنچىتىش سىياسىتىنى قوللىنىپ، ئۇلارنى ئارقا-ئارقىدىن تۈركۈم-تۈركۈملەپ باشقا يۇرتلارغا كۆچۈرۈش سىياسىتىنى يۈرگۈزۈپ، دولانلىقلارنىڭ ئانا ماكانىنى خارابىلىققا ئايلاندۇرۇۋەتتى. دولانلىقلارنى كۆچۈرۈش سىياسىتى ۋە ئۇنىڭ ئەمەلىيلىشىشى توغرىسىدا يېزىلغان خەنزۇچە تارىخىي كىتابلاردىن چىڭ سۇلالىسىنىڭ «پادشاھنىڭ جۇڭغارلارنى تىنچىتىش تەستىقى»، چىڭ سۇلالىسىنىڭ چېگرىنى تىنچلاندۇرغۇچى جياڭجۈنى جاۋخۇيىنىڭ مەلۇماتلىرى، مەسلىھەت ئامبىلى شېخى خىدېنىڭ مەلۇماتى، داساڭنانىڭ مەلۇماتى، چىڭ سۇلالىسىنىڭ رېنۇڭ خانى زامانىسىدىكى ئوردا خاتىرىلىرى، «چىڭ گاۋزۇڭ خاتىرىلىرى»... قاتارلىقلاردىكى مەلۇماتلاردىن قارىغاندا، چىيەنلۇڭنىڭ 24-يىلىدىن (1759-يىل) باشلاپ چىيەنلۇڭنىڭ 28-يىلى (1763-يىل)غىچە بولغان ئارىلىقتا دولانلىقلارنى ئەسىر قاتارىدا تۇتۇپ، ئاقسۇ، قارا شەھەر، بۈگۈر، كورلا، چىدىر، يېڭىسار، لۈكچۈن، ئىلى، قەشقەر ۋىلايىتى دائىرىسىدىكى بەزى جايلارغا بۆلۈپ 2800 تۇتۇندىن ئارتۇق ئائىلىنى يۆتكەپ، ئۇلارنى چەت جايلاردا بوز يەر ئاچقۇزۇپ دېھقانچىلىق قىلغۇزۇپ، پاراق تاپشۇرغۇزغان ③. يەنە «چىڭ ئوردا خاتىرىلىرى» دە، يەركەن دەرياسى بويلىرىدىن نەچچە مىڭلىغان دولانلىقلارنىڭ بۈگۈر، كورلا، سادايا (ھازىرقى بۈگۈرنىڭ سادايا يېزىسى)، ياڭزار (بۈگۈرنىڭ ياڭزار يېزىسى)، لوپنۇر قاتارلىق جايلارغا كۆچۈرۈلگەنلىكى توغرىسىدا مەلۇمات بار ④. يەنە بىر قىسىم دولانلىقلار مەجبۇرىي پالنىشتىن بۇرۇن ئۆزلۈكىدىن تارقالپ كەتكەن. كۆچۈرۈلگەنلەر-نىڭ تۇرار جايلىرى كۆيدۈرۈپ كۈلگە ئايلاندۇرۇلغان، كۆيدۈرۈپ ۋەيران قىلىنغان.

① ② ئا. كوروپاتكىن: «قەشقەرىيە» 196-بەتلەر.

③ ④ «شىنجاڭ سەنئىتى» 1989-يىل 1-سان 58-بەت.

1857-يىلى 4-ئايدا يەركەن ۋالىيسى ئەفرىدۇن ① ۋاڭنىڭ زۇلۇملىرىغا قارشى كۆتۈرۈلگەن ئاتۇش دېھقانلار قوزغىلىڭى دولانلىقلارنىڭ ھەرىكەتلىنىشىگە تۈرتكە بولدى. قوزغىلاڭ باندىت ۋەلىخان خوجىنىڭ بۇزغۇنچىلىقىغا ئۇچراپ، ئۈچ ئاي بولغاندا ۋەلىخان خوجا بىر قىسىم دېھقانلارنى قايىمۇقتۇرۇپ ئەنجانغا ئېلىپ قاچتى، بۇلار بىلەن بىر تۈركۈم دولانلىقلارمۇ بىرگە كەتتى. ئۇنىڭدىن كېيىنكى-قوزغىلاڭ دولانلىقلارنىڭ قولىغا ئۇتۇپ، ئەفرىدۇن ۋاڭنى تۆت ئايغىچە (1857-يىلى ئاپرېلدىن ئاۋغۇستقىچە) يەركەن شەھەر

① ئەفرىدۇن ۋاڭ — مۇھەممەت سەئىد ۋاڭنىڭ ئوغلى. مۇھەممەت سەئىد ۋاڭ مەلۇم بىر دېھقانلار قوزغىلىڭى جەنۇبىي شىنجاڭنى ئىلگىگە ئالغاندا ئۆلگەن (قوزغىلاڭدا ئۆلگەن بولسا كېرەك). مۇھەممەت سەئىد ئۆلگەندىن كېيىن ئوغلى ئەفرىدۇن ئالتە ياشتا يېتىم قالغان. ئوقۇۇ ئايدىن كېيىن، چىڭ سۇلالىسى لەشكەرلىرى قەشقەرگە يېتىپ كېلىپ، مۇھەممەت سەئىدنى سۈرۈشتۈرگەن. ئۇنىڭ ئوغلى ئەفرىدۇننىڭ ھايات ئىكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن، «خەبە ئامبان جۇڭتاسى» تەرىپىدىن چىڭ سۇلالىسى خانىغا مەلۇم قىلىنغان. خاندىن يارلىق كەلگىچە ئەفرىدۇن «خەبە ئامبان جۇڭتاسى» نىڭ غەمخورلىقىدا تۇرغان. كېيىن خاندىن يارلىق چۈشۈپ، ئەفرىدۇن «جاساق جۇنۇڭ» لىق مەنەپ بىلەن ئۆز يۇرتى تۇرپانغا خان بولغان. ئۇ بالاغەتكە يەتكەندىن كېيىن، چىڭ سۇلالىسى خانى ئۇنى چاقىرتىپ قوبۇل قىلىپ، ئۈچ ئونۇغات بەرگەن. ئۇ بىر نەچچە يىلدىن كېيىن خاننىڭ قېشىغا يەنە بارغان. بۇ نۆۋەت چىڭ سۇلالىسى پادىشاھى ئۇنىڭغا كىيىم-كېچەك تەقدىم قىلغان ۋە ئۇنى يەركەن سەككىز شەھەرنىڭ باش ۋالىلىقىغا تەيىنلىگەنلىكى ھەققىدە يارلىق چۈشۈرگەن. بەش يىلدىن كېيىن سولا ئامبان، خاناجى، جالوحى دېگەن مەنەپ بېرىلگەن. بۇ چاغدا ئەفرىدۇننىڭ نامى: «جاساق جۇنۇڭ شاھ باھادىرخان» دەپ ئاتالغان.

ئەفرىدۇن 1852-يىلى يەركەنگە باش ۋالى بولۇپ، بەش يىلدىن كېيىن ئۇنىڭ زۇلۇمىغا قارشى ئاتۇش دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلگەن. قوزغىلاڭ ئاتۇشتىن قوزغالغان بولسىمۇ، كۆرەشنى دولانلىقلار داۋاملاشتۇرغان. قوزغىلاڭ باستۇرۇلغاندىن كېيىن، 1859-يىلىنىڭ ئاخىرىدا مەلۇم پايدىسىز ئىش يۈز بېرىپ، ئېتانىچان ئەفرىدۇن مەسىيىدىن قالدۇرۇلۇپ، يۇرتى تۇرپانغا قايتۇرۇلغان. ئۈچ يىلدىن كېيىن يۈز بەرگەن تۇڭگان يېغىلىقىدا ئۇ ھەممىدىن چوڭ خىزمەت كۆرسەتكەن. تۇرپان ئالتە يىلدىن كېيىن بەدۆلەتنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتكەنگە قەدەر، ئۇ تۇرپاننىڭ ناماسلىق ئادەملىرىدىن بىرى بولۇپ قالغان.

سېپىلىنىڭ ئىچىگە قامۇۋېلىپ، يەرلىك فېئودال-بومېشچىلار بىن ئۈچ ئالدى .
بۇ ھەقتە ئەفرىدۇن ۋاگنىنىڭ پەرمانى بىلەن يەكەن ئورگان شىركىتى
موللا ياقۇت مىكروپى، موللا ئابدۇغاپپار تەرىپىدىن شۇ يىلى ئاۋغۇستتا
يازغان «زەپەر نامە شاھ باھادىرخان» ① ناملىق تارىخىي داستاندا
گەرچە دېھقانلار قوزغىلاڭچىلىرىنى يامان تىللار بىلەن ئىلاپ، دولانلىقلارنى
ھاقارەتلىگەن بولسىمۇ، دولانلىقلارنىڭ باتۇرلۇقىنى، كۆرسەتكەن قەھرى-
مانلىقلىرىنى يوشۇرالمىغان. بۇ داستاندا:

سولاندى ئىككى شەھەر خەلقى شەھرىگە ،
يۈگۈردى بۇ بەدكەشلەر بەھرىگە .
بېچۈنىكىم ئولۇس ئولتەرەپ كۆپ ئىدى ،
كى غارەتگەر ئولماقغە مەرغۇپ ئىدى .
ئەگەرچە سۇ دەريادا ئەردى تولا ،
دولانلار كېلىپ بولدىلار رەھنىما .
تېپىپ قايغۇ چاقۇ يەنە سالدى سال ،
تۆۋەندىن ئوتۇپ كەتتى خىل دەغەل .
بۇ دەريانىڭ ئەردى ئۇيانقى لىبى ،
دولان قىلتە بان ئانچە ئەھمەق غەبى .
نە مەكرت خەلقى يەنە تاسقىمە ،
قاتارلىق دولانلار يىغىلدى ھەممە .
ئىكەن مۇنتىزەر بارچە ئەھلى دولان ،
بولار بارماقى ھەم يىغىلماق ھامان .

① «زەپەر نامە شاھ باھادىرخان» داستانى ھىجرىنىڭ 1273-يىلى (مىلادىيە
1857-يىلى) يېزىلغان قوليازما بولۇپ، يەركەن تەختىنىڭ ئوردا كاتىپى موللا
ئابدۇغاپپار، ئوردا شائىرى موللا ياقۇپ مىكروپىلار تەرىپىدىن يېزىلغان. جەمئى
286 بەت، ئابدۇغاپپارنىڭ داستانى 953 بېيىت 1906 مىسرا، موللا ياقۇپ مىكروپى شېئىرلىرى
67 كۆپلەپ 268 مىسرا.

بۇ كىتاب ئەفرىدۇننىڭ پەرمانى بىلەن يېزىلغان بولغاچقا، چىڭ سۇلالىسى جېنىنىڭ
بارىچە ماختالغان، دولانلىقلار ۋە قوزغىلاڭچىلار ھاقارەتلىگەن. لېكىن يۈز بەرگەن
ۋەقەلەرنى يوشۇرۇپ قالمىغان.

ئەلا-لا بىلەن يۇقىرى قىلدى ئەزم،
كېمە سارى ئەزم ئەتمەكنى قىلدى جەزم.
بار ئەردى ئىگەرچىدە ئالتە كېمە،
كېمەلەرنى سەن ئېگىسىز دېمە.
ئىگىسى ئىدى كېمىگە مىڭ بېشى،
نەچچە يۈز چېرىك بىلەن كۆپ يۈز بېشى.
سەھەردە كېلىپ كېمىگە قوۋم دو(لۇ)ن،
شەبخۇن ئۇرۇپ قىلدى ئانداغ زەبۇن.
كۆرۈپ مىڭ بېشى قاچتى شىمال،
چېرىك باشسىز بولسا نە بولغۇسى ھال.
چېرىك ھالى چۈن بۆرە كۆرگەن رەمە،
بولۇپ قاچتىلار قالدى ئىگىسىز كېمە.
كىرىپ كېمىلەرگە ئاققۇزدى تۆۋەن،
نەمەلاھ قالدى ئاندا نەسەفەن.
ئېلىپ باردى مەكىرىتنىڭ ئوتتۇسىغا،
يېتىپ كۆپ قوۋۋەت قول بازۇسىغا.
ئۆتۈپ قاغلىق سىرى بو يوملار،
كى قارغا مەسەللىك نەپسى شۇملار.

بۇ يەردە قېلىپ ئانچە كىم بەفە ئال،
گۇما تەرەپ ماڭدى نەچچە قوۋم زال.

نەمەكىرىتۇ نە تاسقىما نە دولان،
نە بەش كەنتۇ پوسكام نە قولغان.
ئىككى سۇ ئاراسى يانا قارغىلىق،
توققۇز كەنت، كۆكيار ھەم يول ئېرىق.
نە شىخفۇ، چىغان، ئازغان، سال كوسال،
نە كولىياڭ، نە سانجۇ، نە شىخوشو ئاسال.

نەشور شورود، ئامىرو، نەكوس ئەرەب،
نەچۇفۇ، نەچىمدۇ، يەنە قوش ئەرەب.
رەباتچى، يېڭى ئاۋات، سۇلتان ئېرىق،
قىزىل مەسچىت، ئالبۇقچە ۋە خان ئېرىق.
ئوتۇنچىلىقۇ، كامرا، ئوردا ئۆستىڭى،
ئارالۇ، نەتاتار، كونا-يېڭى.

سوپىلانە، ئاسلانېىغى، يارباغ،
ياڭاغلىق، نەدارخانە، نەقارازاغ.
قورۇلچاش، تاغارچىيۇ چىغرى مېشار،
ئېزىتقۇ، مۇغۇل، كولتارىم ھەرنە بار.
شۇمار ئەيلىسە كەنتلەرنى بېسى،
بولۇر ئىسىم-ئىسمى ئۇلۇغ دەپتىرى.

شەھەر چۆرىسىدە بولۇپ سەپ-سەپ،
ئەتائەيلىگەي شەھەر ئىلىنى تەلەپ.

دېگەن مىسرالار بىلەن دولانلىقلارنىڭ ئومۇميۈزلۈك قوزغالغانلىقى
بايان قىلىنغان بولسا:

ئېتىپ زەمبىرەك، توپلىنى كۆپلىگەن،
سادا تۇتتى ئالەمنى باستى تۇمان.
قاتتىق ھۇجۇم قىلىپ ئۇياندىن دولان،
قىلىپ تىرە-باران بۇياندىن سولان.
ئۇرۇپ ئىككى ياندىن بۇ قالماق خەدەك
ئېتىپ ياننى چەمپەن ئارادىن تۆفەك.
بولار ئەردى گويىا ئۆلۈمگە ھېرىس،
ھېرىلەر بولسا ئۇ، ئۆزۈمگە ھېرىس.

دەپ ئۇرۇشنىڭ دەھشەتلىك بولغانلىقىنى ئىپادىلەش بىلەن،
دولانلىقلارنىڭ جەڭگىۋارلىقىنى تەسۋىرلەپ بەرگەن ۋە:

تاياقۇ-چوماق ھەم بۇ يەڭلىغ ئېرۇر،
ۋە لېكىن مەساق ئىچىدە داڭلىق ئېرۇر،

گاھى ئات سېلىپ كىرسە مەيدان ئارا،
 يېنىپ چىققاق ئاسانمۇ زىندان ئارا.
 دەپ يازغان. دولانلىقلار بىر تەرەپتىن يەركەن باش ۋالىيسى
 ئەفرىدۇن قوشۇنلىرى بىلەن جەڭ قىلىپ، يەنە بىر تەرەپتىن
 ئۇنىڭغا كېلىۋاتقان دۈشمەننىڭ ياردەمچى قوشۇنلىرىغا زەربە بېرىش
 ئۈچۈن، ئاقسۇغا قوشۇن تارتقانلىقى توغرىسىدا:
 يەنە ئاقسۇغا تېگەر ۋە بارچە دولان،
 كېلىپ بولدى لەشكەر بېسى بىگران
 بېرىپ ئۆتەڭ-ئۆتەڭگە ئوت ياقتىلەر
 كېيىنلىككە باقمىي ئۆيىنى چاقتىلەر.
 دېگەن مەلۇماتلار قالدۇرۇلغان.
 دولانلىقلار بىلەن ئەفرىدۇن ۋاڭ قوشۇنلىرى تۆت ئاي ئېلىشقان،
 ئەفرىدۇن يەكەن سېپىلىنىڭ ئىچىگە تۆت ئاي قامىلىپ قالغان
 بولۇپ، بۇ ھەقتە موللا ياقۇپ مىكروپى:
 بولاڭچى يانمىدى تۆت ئاي،
 بېيجىڭدىن كەلمىدى قالماق.
 تەنەزۇلغا چۈشۈپ ئالەم
 كېلىپ ھەلقۇمغا ئەلنىڭ جان.

بېگىم ئاخۇنلۇقۇم باشلاپ
 مۇناجات ئەيلدى ھەققە:
 « سېنىڭدىن تاش پاناھ يوقتۇر،
 خودا يا ئەيلە دەپ ئاسان.

دۇئايى بولدى ئىجابەت،
 ناگھان نۇرغۇن چېرىك باشلاپ
 كى يەتمىش كۈن دېگەندە كەلدى،
 « شى دارىن » دېگەن ئامبان.

كېلىپ قالماق بۇلاڭچىلارنى
 قوغلاپ كۆكرەبات بارسا،
 ئۇشۇ قاقچانچە ئوغرى
 كەتكەندى تۇرمايىن ئەنجان.

بۇ قالماق ئولجىغا تۇردى،
 بۇلاڭچىغا قاراپ باقماي،
 بارىنى ئوغرى ئالدى،
 قالغىنىنى قالماق بولۇپ رەمبان.

ئېلىپ قالماق سپاھى كەنت —
 سەھرانى يىگىرمە ئۈچ كۈن،
 توشۇپ ئالغان چاپاۋۇلنى
 ھېرىپ قالماق بىلەن چەمپەن.

چېرىك يەركەندە توختاپ
 ئوغرىلار ھەممە قاقچىغان ئەردى،
 كى ئون تۆت مىڭ چېرىك بىرلە،
 كېلىپ « تەيدو » دېگەن ئامان.

بۇ ئىككى دەپىدە كەلگەن
 چېرىكلەر جەمئىي بولغان چاغ.
 ئودودتا تۆت ئاي تولغان،
 ئىدى كۈندىن ھەم توقسان.

دەپ يازغان. قوزغىلاڭ باشلىنىپ، ھېسابتا تۆت ئاي، كۈن ھېسابدا توقسان
 كۈندىن كېيىن ئەفرىدۇن ۋاڭنىڭ ئىلتىماسىغا ئاساسەن چىڭ سولالىسى قوشۇن
 ماڭدۇرۇپ، دولانلىقلار ئۈستىدىن قاتتىق باستۇرۇش ھەرىكىتى ئېلىپ بارغان.
 « زەپەرنامە شاھ باھادىرخان » داستاندا بۇ ھەقتە:

خەبە ئامبان جاڭ جۇڭ ئاڭلاى ھامان ،
ئۇلۇغ خانغا ئاڭلاتقىدى بىگۇمان .
ئەرزى كۆرۈپ قىلدى خان يارلىغ
« چىرىك ماڭسۇن » دەپ قىلدى دىلدارلىغ .
بۇيۇردى چىرىك چوڭلىرىنى كوۋوھ-كوۋوھ
قەبىلە-قەبىلە ، گۇرۇھ-گۇرۇھ .
ئۈرۈمچى ، قاراشەر ، گەنجۇردىن ،
ئىلى ، تارباغاتاي ، لەنجۇردىن .
يەنە ھەر شەھەردىن پىيادە ، سۇار
مىڭلاپ-مىڭلاپ ، مىڭلىغان مىڭلار .
يەنە زەبىت لەشكەر « تىدو » نى ھەم
خەبامبان جاڭجۇڭ « زوندو » نى ھەم
بۇيۇردى : « بېرىپ ئوغرىلارنى تۇتۇپ ،
يوق ئەتسۇن ھەممە يىلتىزنى قۇرۇتۇپ » .
نەچچە فورجاڭجۇڭ تەيخولار ،
نەچچە زەمبىرەك چىغولار ،
يەنە قانچە مىللىق ئوقىيالار ،
نەشەمشەر ، خەنجەر ، نەياخشى سىپەر
ياراغ ، ئوزۇق ، دارا ، ئوق بىشومار
ھارۋىلار ۋە تۆڭلەردە قاتار .
ئەلەمدارلار بىلەن مىڭچە ئەلەم
كى ھەربىر ئەلەم مىڭ كىشىگە ئەلەم
جەم بولۇپ ماڭدىلار فوج-فوج
كېيىن-ئىلگىر مېڭىپ دەريا مەۋج .
مارالبېشىدا يول توسوپ كۆپ دولان
ئاڭا توختى مانجۇ ئىدى ھۆكۈمران
چىرىكىنىڭ يولىنى توستى بۇ قوۋم دولۇن
سوقۇشتى چىرىك بىلەن تاكەچقۇرۇن .

دېگەن مەلۇماتلار يېزىلغان.

يوقىرىقىدەك يۈز بەرگەن ۋەقەلەرنىڭ كېلىپ چىقىشىنى دولانلىقلارنىڭ كۆچۈپ، ھەر قايسى يۇرتلارغا تارقىلىشىدىكى مۇھىم سەۋەبلەرنىڭ بىرى بولۇپ، دولانلىقلار بارغان جايلىرىدا توپلىشىپ ئولتۇراقلىشىش ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ مەشرەپ-مۇقاملىرى بىلەن ئىچ پۇشقى، دەرد-ئەلەملىرىنى چىقىرىپ، جايلاردىكى مىللىي سەنئەتكە تەسىر كۆرسەتكەن.

دولانلىقلارنىڭ تارقىلىش دائىرىسى ناھايىتى كەڭ بولۇپ، ئۇزۇن يىللار داۋامىدا ئۇلارنىڭ كۆپ قىسمى يەرلىك خەلق بىلەن ئۆزلىشىپ ئۆزلىرىنىڭ نام ئالاھىدىلىكىنى يوقاتقان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ مىللىي ئويۇن شەكىللىرى يەرلىك مەشرەپ تەركىبىگە سىڭىپ، شۇ رايون ياكى شۇ رايون خەلقىنىڭ نامى بىلەن ساقلىنىپ قالغان. ھازىرغا قەدەر، دولان مەشرىپى ئومۇميۈزلۈك ئوينىلىپ كېلىۋاتقان ئاۋات، مارالبېشى، مەكت ناھىيىسى، ئۇندىن باشقا، دولان رايونلىرىغا چەتلىش جايلاردىن يەركەن، يوپۇرغا، قاغىلىق ناھىيىلىرىنىڭ مەلۇم يېزا-كەنتلىرىدە ئوينىلىشنىڭ سىرتىدا، ئاقسۇ، كۈنەش ھەر، ئۆچتۈرپان، بۈگۈر، لوپنۇر، چەرچەن قاتارلىق جايلارنىڭ مەلۇم يېزا-كەنتلىرىدە ئوينىلىپ كەلمەكتە. كۇچار، كورلا، ئىلى، قۇمۇل مەشرەپلىرىدىكى ئويۇن تەركىبلىرى بىلەن دولان مەشرىپىدىكى ئويۇن تەركىبلىرى ئوتتۇرىسىدا ئوخشاشلىقلار خېلى چوڭقۇر ئىپادىلىنىدۇ. دولان مەشرىپىدىكى دەرىزە (پوتا) ئويۇنى بىلەن كۇچار مەشرىپىدىكى چىلىم ئويۇنى تامامەن دېگۈدەك ئوخشايدۇ. يەركەن ۋە ئايال بېيىت ئېيتىشى، ئىلى مەشرىپىدىكى بېيىت بىلەن چاي تۇتۇشۇش، پىيالە ئۆرۈش، ئەرزىيەت ئويۇنىدىكى دەۋا سورايش، ئەيىبلەنگۈچىنى جازالاش تۈرى ۋە شەكلى، سۈرەت تارتىش، جانلىقلارنى دورا قاتارلىق ئويۇن شەكىللىرىنى دولان مەشرەپ ئويۇنلىرىنىڭ ئەينەن كۆچۈرۈلمىسى ئەمەس دەپ ھېچكىم ئىنكار قىلالمىسا كېرەك. بۇ ئويۇنلار دولان تارىخىدا مۇھىم ئاساسقا ئىگە بولۇپ، دولانلىقلار ئارقىلىق تارقالغان.

5. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ تارقالغان جايلىرى

دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى دولانلىقلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋىتى، جۇغراپىيىلىك ئورنى ۋە مىللىي خۇسۇسىيەتلىرىگە ئىنتايىن ماس كېلىدىغان، تەشكىللىنىشى ئاددىي، ھەرقانداق جايدا ئوينىغىلى بولىدىغان بىر خىل مىللىي سەنئەت بولغاچقا، دولان خەلقى ئەجدادلىرىدىن تارتىپ يايلاقلاردا، ئېتىزدا، ئورمانلاردا، كۆل-دەريالار ۋادىسىدا، ئاساسەن قاچان ئوينىغۇسى كەلسە شۇ جايلاردا ئويناپ كەلگەن.

دولانلىقلار تارىم بوستانلىقىغا كەلگەندىن كېيىن، كەلپىنىڭ چىلان ۋە چۆل قۇدۇق ئەتراپىدىكى «يایدى» دېگەن جاينىڭ شەرقىي تەرەپ قىسمىغا تۇتاش قەدىمكى تۇنجى بوستانلىق، ھازىرقى «تالاشور» غا ئورۇنلىشىپ، غەربتىن شەرققە قاراپ يايىدىن قارا كۆلگىچە، جەنۇبتىن شىمالغا قاراپ مارالبېشىنىڭ پىچاق سۇندىغا قاراشلىق «ئاللاۋەدى» دىن ئاقسۇغا قاراشلىق «شۇنا قۇدۇق» نىڭ جەنۇبىي قىسمىغىچە بولغان دائىرە ئىچىدىكى جايلاردا ياشىغان. كېيىنچە نوپۇسى كۆپەيگەنسىمۇ، دولانلىقلار سۇ قوغلىشىپ ھەر تەرەپكە كېڭەيگەن. تەدرىجىي كېڭىيىش داۋامىدا ئۇلارنىڭ ئىگىلىگەن زېمىن دائىرىسى — جەنۇبتىن شىمالغا قاراپ، مارالبېشىدىن ئاقسۇنىڭ قۇمباش دەرياسى ① غىچە، غەربتىن شەرققە قاراپ تالاشوردىن خوتەن دەرياسىنىڭ «زىللى» ② غىچە يېتىپ بارغان. بۇ چاغلاردا دولانلىقلار ئىقتىسادىي جەھەتتە ھاللىنىپ قالغان بولۇپ، يېزا ئىگىلىكى بىلەن چارۋىچىلىقى بىر قاتاردا تەرەققىي قىلغان. تارىخىي پاكىتلاردىن قارىغاندا،

① قۇمباش دەرياسى — ھازىرقى ئاقسۇ كونا دەرياسى.

② زىللى — ئەرەبچە كۆلەڭگە، كۆچمە مەنىسى چىگرا ياكى تەسىر دائىرىسى.

قول ھۈنەرۋەنچىلىكتىمۇ بىر قەدەر تەرەققىي قىلغان ئۆز ئالدىغا بىر يۇرت بولۇپ سىياسىي ۋە ئىجتىمائىي جەھەتتە باشقا يۇرتلار قاتارىدا زور ئابرويغا ئېرىشكەن. X VI—X V ئەسىردىن باشلاپ دولانلىقلاردا يۈز بېرىپ تۇرغان بەزى ئۆزگىرىشلەر تۈپەيلىدىن دولانلىقلار ئەسلىدىكى زېمىن دائىرىسىدىن ۋاز كېچىشپ ئەتراپتىكى رايونلارغا كەڭ تارقىلىشقا باشلىغان. بۇلار سۇ قوغلىشىپ، يەركەن دەرياسىنى بويلاپ ئىگىسىز يەرلەرگە كەڭ دائىرىدە تارقىلىپ، شەرقىي شىمال تەرەپتە ئاقسۇ شەھىرىنىڭ قارىتال يېزىسىدىن باشلاپ، غەربىي جەنۇبقا قاراپ ئاۋات ناھىيىسىنىڭ يۇقىرىقى دولان، تۆۋەنكى دولان، تامنوغراق، ئۈجمە، تۇغلۇق ئالتۇن، قارىتال مەھەللىسى، قىياق قۇدۇق، تەتۈر مۇما، غوروجۆل دولان مەھەللىسى، ئارا مەھەللىسى، بوسۇغا، ئەلەققۇدۇق (دولان كۆتەمسى)، كۇلاس، ئىلەك، سايلات قاتارلىق جايلارغا، مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ شاقۇر، ئاختام، يېڭى مەھەللىسى، مازارغۇجام، چىغانجۆل، تۇمشۇق، پىچاق سۇندى، چاۋاغ (مازار ئالدى، تۈگمەن بېشى، ئويقوتان)، دۆلەتباغ (سېرىغۇنۇش، ئامانتوغراق)، ئانا كۆل، كونا شامال، شامال، ئۆتەڭ، ئاقساقمارال، ئالاغىر (ئۆتەڭ، خاڭدى)، چوڭقۇرچاق، يېڭى ئۆستەڭ، سېرىق بۇيىنىڭ يولۋاس قوتان، قۇرام نوغراق، ئاۋات قاتارلىق جايلارغىچە تارقىلىپ، بۇ جايلارنى گۈللەندۈرگەن. ئۇندىن كېيىن تېخىمۇ كېڭىيىپ مەكىت تەرەپكە ئىلگىرىلەپ، مەكىت ناھىيىسىنىڭ يانتاق، قىزىلتاۋات، تۈمەنتال، غازكۆل، شېھىتدۆڭ، ئىگەرچى دېگەن جايلارغىچە، تەدرىجىي مەكىتكە قاراشلىق ئارالاڭغا، قارا ئۆي، بولۇڭلاڭغا، ئويۇغداي، لايداڭ، تاۋا كېسك، تومۇرەك، پاختىلىق، قومۇش مەھەللىسى، چاشقان قاتارلىق جايلارغا كېڭىيىپ بارغان. يەكەن ناھىيىسىنىڭ مەكىتكە يانداش جايلاردىن: ئىگەرچى، بەشكەنت، ئاۋات، ئالمەت، باغئاۋات، ئازادباغ يېزىلىرى؛ بويۇرغا ناھىيىسىنىڭ شاپتۇل، ئۆردەكلىك، قوشئاۋات دېگەن جايلارغىچە تارقىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ

ئەجدادلىرىدىن تارتىپ ئويىناپ كېلىۋاتقان مەشرەپ-مۇقاملىرىنى داۋاملاشتۇرۇپ، تېخىمۇ تەرەققىي قىلدۇرغان. دولانلىقلارنىڭ تارقىلىش دائىرىسى بىر قەدەر كەڭ بولۇپ، ئۆزلىرىنىڭ ئەجدادلىرىنى دولانلىق دەپ ئاتاىپ كېلىۋاتقانلار، دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنى ئۆزلىرىنىڭ مىللىي سەنئىتى قىلىپ كېلىۋاتقانلار خېلى كۆپ. پوسكام ناھىيىسىنىڭ ئالاغىر، سېرىققۇلاق، تاتار، زىما قاتارلىق يېزا-كەنتلىرى؛ قاغىلىق ناھىيىسىنىڭ تۆگىچى، جايىتېرەك، چارباغ، بارنى، جاڭگىلەس، غوجا ئېرىق، سولتىزىق، توڭتاش، دەقتەر، چاچقۇم، شورۇق، قاچى دېگەن جايلىرىغىمۇ دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى كەڭ تارقالغان. ئۇندىن باشقا، ئۆزلىرىنى دولانلىق ھېسابلىمايدىغان خەلقلەردىمۇ دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى بار. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئەسلىدىكى مىللىي سەنئەتلىرىگە نىسبەتەن مەزمۇنى مول، قىزىقارلىق بولغان دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنى ھېرىسمەن بولۇپ، تەدرىجىي قوبۇل قىلىش ئارقىلىق، كېيىنكى ۋاقىتتا شۇ جاينىڭ مىللىي سەنئىتىگە ئايلاندۇرغان. بولۇپمۇ، ئاقسۇ شەھىرىنىڭ ۋە كۈنئەھەر ناھىيىسىنىڭ بىر قىسىم جايلىرىدا دولان مەشرەپلىرى ئوينىلىپ كەلمەكتە. يەنە بەزى جايلارنىڭ مىللىي سەنئىتىگە دىققەت قىلىدىغان بولساق، ئۇنىڭ ھەممىسى دولان مەشرەپلىرىنىڭ ئۆزگەرگەن ۋارىيانتلىرى ئىكەنلىكىدە شەك يوق. بۇنى ئىلى مەشرەپلىرىدىكى جازا ئويۇنلىرىدىن تېخىمۇ روشەن يەرق ئەتكىلى بولىدۇ. بۇنىڭ سەۋەبلىرى بەكمۇ ئېنىق بولۇپ، كۆچكەن ۋە كۆچۈرۈلگەن دولانلىقلار شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا تارقىلىپ ماكانلىشىش جەريانىدا، بىر قىسمى بارغان جايلاردا مەھەللە بولۇپ ياشاپ ئۆز مەدەنىيىتىنى داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن بولسىمۇ، بىر بۆلۈكى دەسلەپتە يەرلىك خەلقنى پەرقلىنىپ ياشىغان. تەدرىجىي ئۆزلىرىدىن كۆپ ساننى تەشكىل قىلىدىغان شۇ جايدىكى كىشىلەرگە ئۆزلىشىپ كېتىپ، ئۆزلىرىنىڭ ناملىرىنى يوقاتقان. لېكىن ئۇنىڭ مەلۇم ئادەتلىرى ۋە ئۇسسۇل-سەنئەتلىرى

شۇ جاينىڭ مىللىي سەنئىتى سۈپىتىدە يەرلىك نام بىلەن ساقلنىپ كەلگەن. دولان مەشرەپلىرىنىڭ تارقالغان جايلىرى كۆپ، مەن پەقەت دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى ئومۇملاشقان ۋە قەدىمىيلىكىنى بۇرۇنقىدەك ساقلاپ كەلگەن جايلار ئۈستىدە توختىلىپ ئۆتتۈم.

6. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ تارىخىي ئىزلىرى

دولانلىقلار قەدىمدىن تارتىپ سەنئەتخۇمار كىشىلەر بولۇپ، تارىختىن بۇيانقى دولانلىقلار ياشاپ ئۆتكەن بىپايان داللىلار، توغراقلىقلار، دۆڭ-دۆۋەنلەر، دەريا-ئېقىنلار، چۆل-جەزىرىلىكلەرنىڭ ھەممىسى دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ دائىملىق سەھنىسىگە ئايلانغان. دولانلىقلار بۇ جايلاردا نۇرغۇن كۈيلەرنى ئىجاد قىلغان. قوشاقلار توقۇغان. ئۆزلىرىنىڭ تارىخىنى، ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋىتىنى، ھەتتا ئۆزلىرى ياشاپ تۇرغان مۇھىتتىكى ھەر بىر تۈپ توغراق، يۇلتۇنلارغىچە بەدىئىي ئىجادىيەتلىرىنىڭ ھەر بىر مىسرا، جۈملىلىرىگىچە سىڭدۈرۈۋەتكەن. دولانلىقلار ياشاپ ئۆتكەن جايلارغا نەزەر سالىدىغان بولساق، مارالبېشى ناھىيىسى بىلەن ئاۋات ناھىيىسى ئارىلىقىدىكى دەريا ۋادىلىرىدا، توغراقلىقلاردا نۇرغۇن مەدەنىيەت ئىزلىرى بار. خارابىلىقلار بار. بۇ جايلاردا ساقلنىپ كەلگەن ھويلىلاردا بىر ئائىلىدە چوڭ-كىچىك بىر قانچە ئۆيلەر بولۇپ، ھەر بىر ئائىلىدە دېگەندەك بىر ئېغىزدىن ناھايىتى يوغان ئۆيلەرنىڭ سېلىنغانلىقى كىشىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىدۇ. بۇ ئۆيلەر مەشرەپ-مەرىكىلەر ئۈچۈن سېلىنغان. ئۇندىن باشقا قاتناش يولى ئۈستىدىكى ئۆتەڭلەرگە، ئەمگەك مەيدانلىرىغا مەشرەپ سۈپىسى سالغان. بۇ ئورۇنلارنىڭ بەزىسى ئاپتونوم رايون دەرىجىلىك قوغدىلىدىغان ئورۇن قىلىپ بېكىتىلگەن. بۇ ھەقتە ئۆزۈمنىڭ بىۋاسىتە بېرىپ تەپسىلىي تەكشۈرۈش

نەتىجىلىرىم ۋە مارالبېشى ناھىيىلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى قوغداش ئورنىنىڭ مەسئۇلى يولداش تۇرغۇن راخماننىڭ ئۆزى بىۋاسىتە تەكشۈرۈپ ئارخىپلاشتۇرغان پاكىت ماتېرىياللىرىدىن قارىغاندا، قەدىمكى «ئۆتەڭ» لەرنىڭ ھەممىسىدە مەخسۇس مەشرەپ ئويناش ئۈچۈن سېلىنغان «سۇپا»، «لەمپە» لەرنىڭ سېلىنغانلىقى ئىسپاتلاندى. بۇلاردىن مارالبېشىنىڭ «شاقۇر» نىڭ 20 كىلو مېتر شەرقىي تەرىپىدىكى بىر جايدا، كەڭلىكى 24 مېتر، ئۇزۇنلىقى 68 مېتر، ئېگىزلىكى بىر مېتر كېلىدىغان بىر «سۇپا» بار. ئۇنى كىشىلەر «مەشرەپ سۇپىسى» دەپ ئاتايدۇ. ئۇندىن باشقا ناھىيە دەرىجىلىك قوغداش رايونلىرىدىن «قىزىل زارات» «شېھىتدۆڭ»، «داۋزا ئالدى ئۆتەڭ»، «قىگراق ئۆتەڭ»، «ئوتتۇز كېمە» قاتارلىق ئۆتەڭ ۋە جايلارنىڭ ھەممىسىدە يۇقىرىقىدەك شەكىلدىكى مەشرەپ سەھنىلىرى بار. «ژىرنىرا تام» خارابىسىدىكى مەشرەپخانلار ئېنىق دەرىجىدە ساقلىنىپ كەلگەن. ئاچىدۆڭدىكى «كۆكساراي» خارابىسىدە مەخسۇس مەشرەپ ئۈچۈن سېلىنغان ھەشەمەتلىك سارايلار توغرىسىدا رىۋايەتلەر بار. مارالبېشى ناھىيە تەۋەسىدىلا 240 ئورۇندا مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى بار بولۇپ (بۇنىڭدىن 19 ئورۇن ئاپتونوم رايون دەرىجىلىك موھاپىزەت قىلىنىدۇ، 30 ئورۇن ناھىيە دەرىجىلىك ئاسرىلىدۇ)، بۇ ئورۇنلاردا دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىغا مۇناسىۋەتلىك مۇھىم تەتقىقات مەنبەلىرى ساقلانغان. توققۇز سارايدىكى قىيا تاشقا ئويۇلغان سۈرەتتە، ناغرىغا كەلتۈرۈپ ئويناۋاتقان ئوسسۇلچىنىڭ بىر قولىنى كەينىگە تۇتۇپ، بىر قولىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ تۇرغان رەسىمى چۈشۈرۈلگەن.

يۇقىرىقىدىن باشقا «سەنەم تاغ»، «سەنەم دۆڭ»، «تۇنىساتوغراق»، «لەمپە دۆڭ»، «قارلىغاچ دۆڭ»، «غېجەك ئاستى»، «سانى دۆڭ» قاتارلىق ناملار بىلەن

ئاتىلىپ كېلىۋاتقان جايلار بار. بۇلار دولان مەشرەپ-موقاملىرىنىڭ تارىخىي دەۋرلىرىنى بىر قەدەر يورۇتۇپ بېرىدۇ.

سەنەم تاغ:

بۇرۇنقى دەۋردە بىر ھۆكۈمران دولانلىقلارنىڭ قارچىغا قۇشلاپ يۈرگىنىنى كۆرۈپ ھەۋەس قىلىپ قاپتۇ-دە، ماڭمۇ بىر لاچىن تۇتۇپ بېرىڭلار، دەپ پەرمان قىتۇ. دولانلىقلار ناھايىتى قىيىندا، لاچىندىن بىرنى تۇتۇپ كەپتۇ. ھۆكۈمران قاراپ ئولتۇرسا، لاچىن ئاپئاق ساڭقىپتۇ. ئۇنى كۆرگەن ھۆكۈمران لاچىننىڭ يوقىغا قاراپ: «بۇ قېتىق ئىچىدىكەن ئەمەسمۇ» دەپ ئويلاپ، ناھايىتى نۇرغۇن لاچىن تۇتۇپ يۇرتىغا ئەۋەتمەكچى بولۇپ، دەرھال يۇرتقا «لاچىن سەيسى» دەپ بىر سەيسە چېچىپتۇ. ھەر بىر ئادەمگە بىز چېلەكتىن قېتىقنى كۆتەرتىپ تاغقا ھەيدەپتۇ. بىچارە خەلقلەر ئاچ-زېرىن يۈرۈپ لاچىن تۇتالماپتۇ، لېكىن، لەشكەرلەر تاغدىن چۈشكىلى قوياپتۇ. ئاخىر زۇلۇمغا چىدىمىغان دولانلىقلارنىڭ ھەممىسى سەنەم تاغنىڭ ئۈستىگە توپلىشىپ، ئەتىگەندىن-كەچكىچە مەشرەپ ئويناپتۇ. ئاخىرىدا مەشرەپنىڭ سەنەمنى ئويناۋېتىپ، ئارقىسىچە بېرىپ ئادەملەر بىر-بىرلەپ ئۆزىنى تاغدىن تاشلاپ مېڭىغان ئادەملەر ئۆلۈپ كېتىپتۇ. بۇ خەۋەر مەلۇم بولغاندىن كېيىن، لاچىن سەيسىنى توختىتىپتۇ. ① بۇ تاغ، مەشرەپ بىلەن زۇلۇمغا تاقابىل تۇرغان جاي بولغانلىقتىن، «سەنەم تاغ» دەپ ئاتىلىپ كەلگەن.

«تۇنساتوغراق»:

بۇ جاي مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ئاقساقمارال يېزىسىدىكى «شېھىتلىك» نىڭ يېنىدا. بۇ جاي ئىلگىرىكى زامانلاردا دولانلىقلارنىڭ تارقاق چارۋىچىلىق رايونلىرى بولۇپ، تۇنساخان ئىسىملىك داڭلىق

① مارالبېشى ناھىيە دۆلەتباغ يېزا سېرىغونۇش كەنتىدىن ھەسەنجان توقسۇپ قاتارلىقلار بىلەن بولغان سۆھبەت خاتىرىسىدىن.

بىر دولان مۇقامچىسى ئۆتكەنكەن. ئۇنىڭ مۇقامغا پۈتۈن خەلقلەر خۇشتار بولۇپ، بۇلار مۇشۇ توغراقنىڭ ئاستىغا توپلىشىپ مەشرەپ ئوينايدىكەن. بۇ مەشرەپنىڭ داڭقى يىراق ئەتراپلارغىمۇ تارقاپ، مەشرەپنى كۆرگىلى كېلىشىدىكەن. ئۇنساخاننىڭ ئالەمدىن ئۆتۈشى بىلەن بۇ جايدا مەشرەپمۇ بولماپتۇ. توغراقنى كۆرگەنلەر ئۇنساخاننى ئەسلىشىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، بۇ توغراقنى كىشىلەر «ئۇنسا توغراق» دەپ ئاتاپ كەپتۇ ①.

«سەنەم دۆڭ»:

بۇ جايىمۇ ئاقساقمارالدا. سەنەم دۆڭنىڭ ئەتراپى چاتقاللىق جاڭگال بولۇپ، سەنەم دۆڭ جاڭگالنىڭ ئوتتۇرسىدا ئېگىز قەد كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ. قەدىمكى چاغلاردا دولانلىقلار ئەمگەك قىلىپ ھارغان چاغلاردا توپلىشىپ دۆڭنىڭ ئۈستىدە مەشرەپ ئوينىغان. شۇ سەۋەبتىن ھازىرغا قەدەر «سەنەم دۆڭ» دەپ ئاتىلىپ كەلگەن ②.

«قارلىغاچ دۆڭ»:

دولان ھاكىمى سائادەت بەگ ئۈستى ناغرىچى ئىكەن. ئۇ قارلىغاچخان دېگەن بىرسىگە ئاشىق بولۇپ، ئۇنى كۆرگىسى كەلگەندە ناغرا چالدىكەن. قارلىغاچخان ناغرا ساداسىنى ئاڭلاپ يىراقتا تۇرۇپ دۆڭگە چىقىپ، سائادەت بەگ تەرەپكە قارايدىكەن. شۇڭا بۇ جاي قارلىغاچ دۆڭ دەپ ئاتىلىپ قالغان.

«غىجەك ئاستى»:

بۇ جايىنىڭ ئورنى مارالبېشى بىلەن ئاۋات ناھىيىسى ئارىلىقىدىكى توغراقلىقتا بولۇپ، سائادەت بەگ بىر كۈنى يوغان بىر تۈپ توغراقنىڭ ئاستىدا مەشرەپ ئويۇشتۇرۇپتۇ. نەغمىنىڭ ئاۋازى يىراق يەرلەرگىچە

① مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ مۇئاۋىن ھاكىمى مەمتىن توختى بىلەن بولغان

سۆھبەت خاتىرىسىدىن.

② مارالبېشى ناھىيىلىك مەدەنىيەت ئىدارىسىنىڭ باشلىقى ھوشۇر قاسىم بىلەن

بولغان سۆھبەت خاتىرىسىدىن.

يېتىپ بېرىپتۇ. بۇ ئەتراپتا بىر ئائىلە بولۇپ، ئۇ ئائىلىدە «سايىپ» ئىسىملىك بىر ئۇسسۇلچى بار ئىكەن. نەغمىنىڭ ساداسىنى ئاڭلاپ ئېگىز بىر دۆڭگە چىقىپ ئۇسسۇل ئويناپتۇ. مەشرەپكە كېتىۋاتقانلاردىن بىرى بۇنى كۆرۈپ قېلىپ، مەشرەپتىكىلەرگە يەتكۈزۈپتۇ. خەۋەرنى ئاڭلىغان مەشرەپ ئەھلى سانخانىنىڭ ئۇسسۇل ئوينىۋاتقىنىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئورنىدىن قوزغىلىپ بىر دۆڭگە چىقىپ قارايتۇ. نەغمىكەشلەر غېجەكلىرىنى ئېسىپ قويۇپ ئولتۇرۇشۇپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ، سانخان ئۇسسۇل ئوينىغان دۆڭ «سانى دۆڭ»، كىشىلەر قارىغان دۆڭ «قارلىغۇچ دۆڭ»، نەغمىكەشلەر غېجەكلىرىنى ئېسىپ قويغان توغراق «غېجەك ئاستى» دەپ ئاتىلىپ كەپتۇ. ① ھازىرغىچە شۇ نام بىلەن ئاتىلىپ كەلمەكتە. ئۇندىن باشقا، «سانادەت بەگنىڭ لەمبىسى» دېگەن جايىمۇ، ئەينى زاماندىكى ئۈستى يېپىلغان مەشرەپ سەھنىسىدىن ئىبارەت. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى دولان مەدەنىيىتىدە مۇھىم ئورۇندا تۇرغانلىقى ئۈچۈن، مەشرەپ سورۇنلىرى تارىختا تەسىرلىك ھادىسىلەر قاتارىدا خاتىرىلىنىپ كەلگەن. يۇقىرىقى رىۋايەتلەر، دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى سەھنىلىرىنىڭ ئىنتايىن كەڭ، خەلق ئارىسىدا زور تەسىرگە ئىگە ئەنئەنىۋى مىللىي سەنئەت شەكلى ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. بۇنىڭدەك تارىخى ئىز لار ھەر قايسى جايلاردا نۇرغۇن تېپىلىدۇ.

7. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ ئىسلام دىنى

بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى

دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى بىلەن دىن تارىختا بىرگە ياشاپ كەلگەن. دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ مەنبەسى ئىنسانىيەتنىڭ

① ئاۋات ناھىيىسىنىڭ ئايياغ يېزا ئىلەك كەنتىدىن فولكلور ئىجادىيەتچىسى، خەلق تارىخچىسى ھاشىخان موللا ئىبراھىم (1886-يىلى تۇغۇلۇپ 1993-يىلى 5-ئاينىڭ 15-كۈنى ئالەمدىن ئۆتكەن) بىلەن بولغان سۆھبەت خاتىرىسىدىن.

دىنىي مۇراسىملىرىدىن شەكىللەنگەچكە ، تارىختىن بۇيانقى ئەجدادلار ئېتىقاد قىلىپ كەلگەن كۆپ خىل دىنلارنىڭ ھەممىسىدىكى دىنىي پائالىيەتلەردە مۇزىكا چېلىش ، مۇزىكىغا تەڭكەش قىلىپ مۇقام (ھۆكەمەت) توۋلاش ، سۈلۈكلەردە ئۈسسۈل ئويناشلار يۈز بېرىپ كەلگەن . دىنىي قاراشلاردىمۇ : مۇزىكا ئادەمدىن بۇرۇن يارالغان ، ئۇنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن جاننى تەننىڭ ئىچىگە كىرگۈزگەن ، دېگەن رىۋايەتلەر بار . تارىختا ئۆتكەن نۇرغۇنلىغان دىنىي ئۆلىمالار مۇقام ، مۇزىكا بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەن . ئەبۇ نەسىر فارابى ئۆزىنىڭ « رىسالەئى مۇغەننىيۇن » ناملىق كىتابىدا مۇقام-مۇزىكىنى مەنئى ھاياتنىڭ تەڭداشسىز لەززىتى ھېسابلاپ : « سەمئى نەغماتىنىڭ تىلىسىز مۈڭلىرى ئىنسانىيەتنىڭ روھىغا مەنئى ئوتنى تۇناشتۇرغۇچى ئامىلدۇر . ئەگەر ئۇنىڭغا ئەشئار ئەبىيات قوشۇلسا ، ئۇل مۇڭنىڭ سىرى نېمە ئىكەنلىكى ئاڭلانۇر » ، « يۈز يىل ئىبادەت قىلىپ ئالالمىغان فەيزىنى مېنىڭ قالۇنىمنىڭ سىملىرىدىن ئالغايىسىزلىر » ① دەپ ، مۇزىكىسىز ھاياتنىڭ ئەھمىيەتسىز قاراڭغۇ ھايات ئىكەنلىكىنى بايان قىلغان .

دولان رايونلىرىنى ئالساق ، تارىختىن بۇيان دىن بىلەن مۇقام قارشىلاشمىغان . دولان مۇقاملىرى تېكىستلىرىنىڭ تۇراقسىز بولۇشتەك ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن ، مۇقامغا ھەرقانداق دەۋردە شۇ دەۋرگە لايىق قوشاقلارنى سالغان ، ھەرقانداق سورۇندا شۇ سورۇنغا مۇۋاپىق تېكىستلارنى ئوقۇپ ، ئۆزىنىڭ ھاياتىي كۈچىنى ئاشۇرۇپ كەلگەن . چەكلەش ئەمەس ، بەلكى پۈتۈن جەمئىيەتنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىپ كەلگەن . بەزى خەلق پېشقەللىرى ئارىسىدا : مۇقام-مۇزىكىدىكى ئىستېتىك زوق جاندىن ئۆتۈپ ئۈستىخاننى ئېرىتىدۇ . مەسىلەن : غېجەك ياكى نەي چالسا ، چارۋىمۇ ئوت يېمەي تىڭشاپ تۇرىدۇ . « ئەللەي » ئېيتقاندا بوۋاقنىڭ ئۈستىخانلىرى يۇمشاپ ، بېھوش بولۇپ ئۇخلاپ كېتىدۇ . « لايلاي » ئېيتسا ، قوشاق كالىلىرى بېھوش بولۇپ ھارغىنلىقىنى سەزمەي ،

① « تارىخىي مۇسقىيۇن » مىللەتلەر نەشرىياتى 1984-يىلى نەشرى 28-بەت .

ھەيدىمىسىمۇ ئۆزلۈكىدىن ماڭىدۇ. «لايلاي» ئېيتسا، روھ-ئەزۋاھلار تىگشاپ خۇشال بولىدۇ، كېچىلىرى يول يۈرگەندە مۇقام توۋلاپ ماڭسا، يامان نىيەتلىك ئادەم-ئىنسان، جىن-ئالۋاستى، ئوغرى-قاراقچى ھەتتا يىرتقۇچلارنىڭمۇ دىلى ئېرىپ كۆڭلى يۇمشاپ، زىيانكەشلىك قىلمايدۇ. توي-مەرىكە، كۆڭۈل ئېچىش سورۇنلىرىدا مۇقام ئېيتىپ مۇزىكا چالسا، سورۇن ئەھلىگە ھۇزۇر بېغشلايدۇ. ياشلار ئارا مۇقام توۋلاپ مۇزىكا چالسا، ھېسسىيات قوزغاپ، مېھىر-مۇھەببەتنى پەيدا قىلىدۇ. غەربلىقتا مۇقام ئېيتسا، غەم-قايغۇدىن خالى قىلىدۇ. چاقچى خوتۇن «خانا» سېلىپ چاق ئېگىرسە، ئىشى ئاينىپ، ھارغىنىنى بىلمەي قالىدۇ. كىچىكىدە «ئەللەي» نى كۆپ ئاڭلىغان بوۋاقتىڭ ئۈستىخانلىرى ئۆزلۈك بولىدۇ. مۇقامنىڭ مۇڭى بوۋاقتىڭ ئۈستىخانلىرىغا سىڭىپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن، چوڭ بولغاندا مۇقامچى بولىدۇ ياكى مۇقامغا خۇشتار دىلى يۇمشاق ئادەم بولىدۇ. ئۆمرىدە مۇقام-مۇزىكا بىلەن ئۆتكەن كىشى ئۇنىڭ خاسىيىتىدىن پات قېرمايدۇ، بەلكى ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرىدۇ، ① دەپ، مۇقام-مۇزىكىنىڭ پۈتۈن ھاياتى ۋە ئادىمىزات ھاياتىدا كەم بولسا بولمايدىغان مەنەۋى ئامىل ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاش بىلەن، مۇقام-مۇزىكىنىڭ ھاياتلىقنى چەكلەش ياكى تەسىرلەندۈرۈپ جانلاندىرۇش كۈچ قۇدرىتىگە ئىگە ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەپ، مۇقام مۇزىكا تارىخىنى ھاياتلىق بىلەن تەڭداش ئورۇندا قويدۇ. دىننىڭ چەكلەيدىغىنى، مەشرەپ-مۇقام ۋاستىسى بىلەن قىلىنغان يامان ئىشلاردىن ئىبارەت. دولانلىقلارنىڭ قايسى تەبىقىسىدىكىلەر بولمىسۇن، ھەممىسى مۇقام-مۇزىكىنى ئەڭ قېتىرقىنىپ تىگشايدۇ ھەم قىزغىن سۆيىدۇ. دىنىي پائالىيەتلەر بىلەن مەشرەپ پائالىيىتى بىر-بىرىدىن ئايرىم ھالدا ئۆز ئالدىغا ئېلىپ بېرىلغاچقا، ئارىلىقتا ھېچقانداق زىددىيەت مەۋجۇت ئەمەس.

دولان رايونلىرىدا دىنىي ئەقىدىلەر يەرلىك ئالاھىدىلىككە

① ئاۋات ناھىيە بازار ئىچىدىن قۇدرىتىللا مەخسۇم خاتىپ ھاجىم، ئەخمەتجان داموللام قاتارلىقلار بىلەن بولغان سۆھبەت خاتىرىسىدىن.

ماسلىشىپ ماڭىدۇ. باشقا ئۇيغۇر رايونلىرىدىن مەلۇم دەرىجىدە پەرقلىنىدۇ. بولۇپمۇ ئاياللارنىڭ جەمئىيەتتە تۇتقان ئورنى ۋە ھوقوقى جەھەتتە ئالاھىدە پەرقلىنىپ، ھەر خىل پائالىيەتلەرگە ئەرلەر بىلەن ئوخشاش قاتنىشالايدۇ. بۇ، دولان رايونلىرىنىڭ ئىجتىمائىي ئالاھىدىلىكى بولۇپ، بۇنى چەكلىگىلىمۇ بولمايدۇ. دولانلىقلارنىڭ ياشاپ كەلگەن جايلىرى تامامەن دېگۈدەك جاڭگال، چەت-ياقا جايلار بولغاچقا، جۇغراپىيىلىك ئورنى دەريا بويلىرىغا، قۇملۇق، شورلۇقلارغا ئىنتايىن تارقاق دەرىجىدە ئورۇنلاشقان. شۇڭلاشقا، قانچىلىك بىنەم ئاچسا، ئۆز ئىختىيارلىقىدا بولغان. مۇشۇ سەۋەبتىن ئۇلاردا يەر كۆپ، ئادەم ئاز، ئەمگەك كۈچى يېنىشمەسلىك ھادىسىسى دائىم يۈز بېرىپ تۇرغان. نەتىجىدە ئاياللارمۇ ئەرلەر بىلەن ئوخشاش ئېتىز ئەمگەكلىرىگە قاتنىشىشقا مەجبۇر بولۇپ، ئوخشاش ئىشلەپ تۇرمۇش كەچۈرگەن. يۈزلىرىنى يېپىپ ئۆيدىن چىقماي ئەرلەرگە تايىنىپلا تۇرمۇش كەچۈرۈشكە ئىجتىمائىي شارائىت يار بەرمىگەن. دىن بىلەن شۇغۇللانغۇچىلارمۇ ئوخشاشلا ئەمگەك قىلماي بولمىغان. ئىجتىمائىي ئەمگەك ھەممە ئادەملەرنى بىر-بىرلىرى بىلەن كۆرۈشتۈرۈپ، كىشىلەردە ئۇنىڭ قايسى تەرىپى، قايسى جىنىستىن بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئەركىنلىك ئاساسىدىكى باراۋەرلىكنى پەيدا قىلغان. ۋەھالەنكى، بەزى دىن بىلەن شۇغۇللانغۇچىلار مەشرەپ-مۇقاملارنى قوللاپ، ئۇنىڭ تەرەققىياتىغا زور تۆھپە قوشقان. ئالايلىق، ھازىرقى ئاقسۇ شەھىرىنىڭ ئايكۆل يېزا سايىپىرىق كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق پېشقەدەم سازەندە، دىنىي زات ئابلاخان غوجا مەخسۇم ھاجىم (82 ياش) نىڭ ئاتىسى ھەمدۇللاخان مەخسۇم ئاۋات ناھىيىسىگە چوڭ ئاخۇن، قازى قۇززات بولغان 25 يىل (1924—1949) داۋامىدا، ئاۋات ناھىيىسىنىڭ مىللىي سەنئىتىگە ئىنتايىن زور ئىلھام بەرگەن. ئۆزى مۇقام خۇشتارى بولۇپ، ئەينى ۋاقىتتىكى داڭلىق مۇقامچىلاردىن ئاۋات بازار ئىچىدىن تەۋەككۈل قۇربېشى (ساناچى)، راشىدىن ئاخۇن تەمبۇر، ئاقسۇلۇق توختى راۋاپ (دولان راۋاپچىسى)، داپەندى تاۋاخان قاتارلىق جەمئىي سەككىز نەپەر مۇقامچى،

سازەندىنى ئاۋات چوڭ خانقىرىدىكى قازىخانىسىدا كېچە-كۈندۈز ئۆزى بىلەن ھەمراھ قىلىپ، ئۇيغۇر كلاسسىك مۇزىكىسى ئون ئىككى مۇقاملىق ئورۇندىتىپ ھۇزۇر ئېلىپ كەلگەن. مۇقامچىلارنىڭ تۇرمۇشىنى ئۆزى ئۈستىگە ئالغان. كوچىغا چىقىشقا توغرا كەلسە، ئىككى تەرەپتە تۆتىنچە سەككىز كىشى ساز چېلىپ، مۇقام توۋلاپ نەغمە-ناۋا بىلەن چىقىپ، كوچىلارنى ئايلىنىپ قازىخانىسىغا قايتقان. چاقىرغان جايلاردا داغدۇغىلىق مەشرەپ ئويۇشتۇرۇلغان. كۈنلەپ-كۈنلەپ مەشرەپ قىلىپ، دولان مۇقام-مەشرەپلىرىدىن ھۇزۇرلانغان. كىشىلەر ئۇنىڭ ئالدىدا ئەركىن ئۆسۈل ئوينىيالىغان. ئۇ قېرىپ ماغدۇرىدىن كېتىپ قالغان چاغلاردىمۇ، تالىپلىرى ئۇنىڭ ئىككى قولتۇقىدىن يۆلەپ، سازەندىلەر ئەتراپىدا مۇقام ئورۇنداپ بازار كوچىلىرىنى ئايلىغان. ھەمدۇللاخان مەخسۇمنىڭ مۇقام-مۇزىكا، مەشرەپلەرنى قوللىشى مەشرەپ-مۇقاملارنى چەكلەش كۆزقارىشىغا قاتتىق زەربە بەرگەن. ئۇنىڭ ۋاقتىدا ئاۋات ناھىيىسىدىكى دولان مەشرەپلىرى ناھايىتى يۇقىرى دەرىجىدە تەرەققىي قىلغان. ھەمدۇللاخان مەخسۇم ئوغلى ئابلاخان غوجام مەخسۇم ھاجىمنى ئۆز يېنىدىكى مۇقامچىلارغا شاگىرتلىققا تاپشۇرۇپ، مۇقام-مۇزىكىنى ئۆگەتكۈزگەن. ئابلاخان غوجام دۇنار، تەمبۇرنى ۋە ئۇيغۇر كلاسسىك مۇزىكىسى ئون ئىككى مۇقامنىڭ بىر قىسمىنى ئۆگىنىپ، مۇقام-مۇزىكىنى ئۆزىگە تۇرمۇش لەززىتى قىلىپ كەلگەن^①. بۇ ئەھۋال خەلقنىڭ مۇقام-مۇزىكا بىلەن شۇغۇللىنىشىغا زور ئىلھام بولغان.

مارالبېشىنىڭ پىچاق سۇندىدىن مەمتىلاخۇن داموللام (1896—1964) يۇرتداشلىرىغا مۇزىكا ئۆگىنىشنىڭ ئۇلۇغلىقىنى تەرغىپ قىلىپ كەلگەن. ھازىرقى پىچاق سۇندىنىڭ قۇملۇقتىكى قالدۇنچى راخمان ئېلى، پىچاق سۇندىنىڭ «شېرىن» 11-كەنتىنىڭ ئىمامى، غېجەكچى تۇردى خۇدەك قاتارلىقلار ئۇنىڭ تەشەببۇسى بىلەن قالدۇن، غېجەك، راۋاپ، داپ

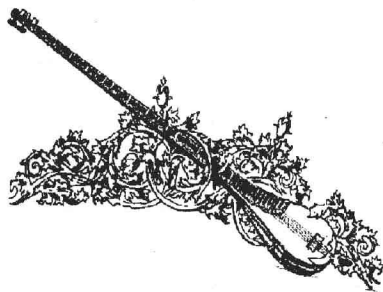
① ئاۋات ناھىيىسىدىن ھاشىخان موللا ئىبراھىم، ئابدۇراخمان موللا ھاجىم قاتارلىق ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەن پېشقەدەملەر بىلەن بولغان سۆھبەت خاتىرىسى ۋە ئابلاخان غوجام مەخسۇم ھاجىمدىن بىۋاسىتە تەكشۈرگەن ئەمىلىي خاتىرىدىن ئېلىندى.

قاتارلىقلارنى ئۆگەنگەن. تۇردى خۇدەك ئىمام بولۇشتىن ئىلگىرى مەشرەپلەردە ئەلنەغە بىلەن شۇغۇللانغان ①. ئاۋات ناھىيىسىنىڭ بازار ئىچىدە ياشاپ ئۆتكەن موللا ئىبراھىم موللام (1938—1968) ئۆزىنىڭ ئاتاقلىق دىنىي ئۆلىما بولۇشىغا قارىماي، دۇتار، تەمبۇر بىلەن مۇقام ئېيتىپ، قولۇم-قوشنا ۋە ئۆلپەتلىرىنىڭ بەدىئىي ئارزۇلىرىنى ئورۇندىغان. ئائىلىسىدە مەشرەپ ئويۇشتۇرۇپ بەرگەن، دولان ئۇسسۇلىنى ئوينىغان. بېيىت-قوشاقلار توقۇپ، مەشرەپتە «پوتا» (دەررە) ئويۇنى ئوينىغان. ئوغلى ئابلاخانغا مۇقام-مۇزىكا ئۆگىتىپ، ئۇنىڭ ئاممىۋى سورۇنلاردا ناخشا-مۇزىكا بىلەن شۇغۇللىنىشىنى توسمىغان ②. ئۇ دولان خەلقىنىڭ مىللىي سەنئىتى بولغان دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنى قوللاپ، زور تەسىر قالدۇرغان. ئۇنىڭ نامى ھازىرغا قەدەر رىۋايەت بولۇپ كەلگەن. ھازىر تىلغا ئېلىنىپ كېلىۋاتقان مۇقامچىلارنىڭمۇ، كۆپىنچىلىرىنىڭ ئاتا-بوۋىلىرى دىنىي زاتلاردۇر. مۇقامچى، سازەندىلەردىن ئاقساقمارالدىكى ئەخمەت ھاجىم، چىغانچۆلدىن ئاخۇن قارىم، مارالبېشىنىڭ ئاۋات بازىرىدىن ئەمەت موللام، ئازى موللام، موللا شەھرى قاتارلىقلارغا ئوخشاش نۇرغۇن كىشىلەر زور دىنىي ھۆرمەتكە ئىگە تۇرۇقلۇق، ئۆزلىرىمۇ مۇقام-مۇزىكا بىلەن شۇغۇللانغان. بالىلىرىمۇ تەشەببۇسكارلىق بىلەن مۇقام-مۇزىكا ئۆگەتكەن. ھازىر بار بولغان مۇقامچى، سازەندىلەر ئارىسىدىمۇ، ئاقسۇدىن ئابلاخان غوجا مەخسۇم ھاجىم، مارالبېشىنىڭ ئاۋاتتىن مەردان موللام، نەۋرە ئىنىسى ئەخمەت قالۇن، يېڭىئۆستەڭدىن ئوسمەك موللام، قۇملۇقتىكى تۇردى خۇدەك، شاقۇردىن مەھمەت ھاجىم موللا ئىسلام قاتارلىق دىنىي ئالىم ۋە موللا، ھاجىملار بار. دولان رايونلىرىدا مەشرەپ-مۇقاملار مىللىي ئۆرپ-ئادەتلەر بىلەن

① مارالبېشى پىچاق سۇندى قۇملۇقتىن قالۇنچى راخمان بىلەن بولغان سۆھبەت خاتىرىسىگە ئاساسلاندىم.

② ھاشىخان موللا ئىبراھىم، ئابلاخان غوجا مەخسۇم ھاجىم قاتارلىقلار بىلەن بولغان سۆھبەت خاتىرىسىگە ئاساسلاندىم.

چەمبەرچاس باغلىنىپ كەتكەچكە ، ھەممە ئادەم ئۆزلىرىنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىدىن قالغان بۇ ئەنئەنىۋى ئادەتنى قىزغىن سۆيۈپ ، ئىككى نىي زاتلار ئائىلىلىرىدە توي-تۆكۈن بولۇپ قالسا ، باشقا كىشىلەرگە ئوخشاشلا توي مەشرىپى ئۆتكۈزۈپ كەلگەن . ئاياللارنىڭمۇ ئەزەلدىن بىلەن بىر قاتاردا ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىشى چەكلەنمىگەن . ئاۋات ناھىيىسىدە بىر ئۆمۈر ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ ، سەنئەتنى ئۆزىنىڭ تۇرمۇش مەنبەسى قىلىپ ئالەمدىن ئۆتكەن شەرىخانىغا ئوخشاش نۇرغۇنلىغان ئايال مۇقامچىلارمۇ ئۆتكەن . مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى دولان مىللىي سەنئىتى مىللىي ئۆرپ-ئادەت بىلەن باغلانغان بولغاچقا ، دىنىي پائالىيەتلەر بىلەن ئورتاق ياشاپ كەلگەنلىكى ، شۇ سەۋەبتىن دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ چەكلىمىگە ئۇچرىماستىن دەۋرىمىزگە قەدەر چالغۇ ئەسۋابلىرى ، بېيىت-قوشاقلرى ، ئويۇن ژانرلىرى ، تەرتىپ-ئىنتىزاملىرى بىلەن تولۇق يېتىپ كەلگەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ .

ئىككىنچى باب دولان مۇقاملىرى

1. دولان مۇقاملىرىنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە ئۇنىڭ تارىخىي ناملىرى

دولان مۇقاملىرى (ئەلنە غمىلىرى) دولانلىقلارنىڭ ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىگە ئىنتايىن ماس كەلگەن، ئاۋاز سىستېمىسى ئۆزگىچە بولغان دولان قىل غېجىكى، دولان قالۋى، دولان راۋىيى، دولان نەغمە دېپىدىن ئىبارەت مەخسۇس چالغۇلارنىڭ ياڭراق ساداسى بىلەن ئۇرۇنلىنىدۇ. ئۇنىڭغا سېلىنغان تېكىستلەر خەلق قوشاقلىرىدىن ئىبارەت بولۇپ، قىسمەنلىرىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، تېكىستلىرى ئاساسەن تۇراقسىز بولىدۇ. دولان مۇقاملىرى ئەڭ بۇرۇن يەككە ھالدا (مۇزىكىسىز) بارلىققا كېلىپ، بارا-بارا ئىپتىدائىي مىللىي مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، ئۇسسۇللۇق مەشرەپ مۇقامىغا ئايلانغان ۋە مۇزىكىلىق مۇقام، مەشرەپنىڭ دەسلەپكى باسقۇچىنى شەكىللەندۈرگەن. بارا-بارا مەشرەپ شەكىللىرى تولۇقلىنىپ، مۇكەممەل سىستېمىغا ئايلانغاندىن كېيىنمۇ، مۇقام، مەشرەپنىڭ يېتەكچىسى سۈپىتىدە مەشرەپنىڭ مۇقەددىمىسىدىن ئورۇن ئېلىپ، پەيدا بولۇش تارىخىنىڭ ئۇزۇنلىقىنى، ئىپتىدائىي مۇزىكىسىز يەككە ھالەتتىن تەدرىجىي تەرەققىي قىلىپ مۇزىكا بىلەن تەڭكەش قىلىنىدىغان، ئۇسسۇللۇق مۇزىكىلىق مەشرەپنىڭ تۇنجى باسقۇچىنى شەكىللەندۈرگەنلىكىنى نامايان قىلغان.

دولان مۇقاملىرى (ھەر بىر مۇقام) مەشرەپنىڭ ئۆزگىرىشىگە قاراپ بەش

نەغمىگە ئايرىلغان. بۇلار: « مۇقام » (باشلىنىش مۇزىكا)، « چېكىتىپە »،
 (4 / 3 تاكىتلىق)، « سە نە م » (4 / 4 تاكىتلىق)، « سە لىقە »، (4 / 2 تاكىتلىق)،
 « سىرلىما » (4 / 2 تاكىتلىق) نەغمىلەردىن ئىبارەت بولۇپ،
 ھەممىسى ئون ئىككى مۇقام بېشى، ئاتىش نەغمە بىلەن تاماملىنىدۇ.

مۇقام ناملىرى

دولان مۇقاملىرى تارىختا نۇرغۇن ناملار بىلەن ئاتىلىپ كەلگەن. « بىپايان بارچۇق » ① ناملىق كىتابتا قەيت قىلىنىشىچە، دولان مۇقاملىرىنىڭ بۇرۇنقى ناملىرى « باياۋان » دەپ ئاتىلىپ، سانى قىرىق تۆتكە يەتكەن. كېيىنكى ۋاقىتتا قىرىق تۆت « باياۋان » - دىن ئون ئىككىسى ئاللىنىپ، « ئون ئىككى ئاچال » دەپ ئاتالغان. ئۇندىن كېيىن تاللانغان ۋە تاللانمىغانلىرى قوشۇلۇپ « ئون ئىككى ئاچال، ئوتتۇز ئىككى باياۋان » دەپ ئاتىلىپ كەلگەن ②. « ئون

① « بىپايان بارچۇق » ناملىق بۇ كىتاب مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ توققۇز ساراي ئاچالدا ئۆتكەن يۈسۈپ باخشىنىڭ قولىدا ساقلانغان. مەدەنىيەت ئىنقىلابىدىكى كىتاب كۆيدۈرۈش مەزگىلىدە، يۈسۈپ باخشى مۇشۇ كىتاب بىلەن بىر قاتاردا يېگرمدىن ئارتۇق تارىخ كىتابىنى بىر شېغىللىققا كۆمۈۋەتكەن. مەدەنىيەت ئىنقىلابىدىن كېيىن، يولداش تۇرغۇن راخمان بىلەن بىرلىكتە شېغىللىقنى قېزىپ كىتابىنى تاپالمىغان. كىتابتىن قالدۇرغان نۇرغۇننىڭ خاتىرىسىگە ئاساسلانغاندا، بۇ كىتاب سالھ ناملىق ئاپتور تەرىپىدىن يېزىلغان بولۇپ، ئۇ بىر كىتابىدا ئەينى زاماندىكى ھۆكۈمرانلارنى « قىزىل كۆز مايىۋانلار » دەپ ئاتىغانلىقى ئۈچۈن، توققۇز سارايىدا دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرۈلگەنكەن. كىتابنىڭ مەزمۇنى مارالبېشى تارىخىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئاساسلىقى دولان مەدەنىيەت-سەنئەت تارىخى يېزىلغان. ئۇنىڭ تۈركى باسما ۋە قول يازمىلىرى ئارقىلىق بولۇپ، مەدەنىيەت ئىنقىلابىدا كۆيۈپ تۇرگەن. يۈسۈپ باخشى كۆمۈۋەتكەن مارالبېشى ناھىيىلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى قوغداش ئورنىدىكى تۇرغۇن راخمان ئارقىلىق داۋاملىق ئىزدەلمەكتە. ② نۇرغۇن راخماننىڭ « بىپايان بارچۇق » ناملىق كىتابتىن قالدۇرغان خاتىرىسىگە ئاساسلاندىم، « ئون ئىككى ئاچال، ئوتتۇز ئىككى باياۋان » دېگەن ناملار مارالبېشىنىڭ بىچاق سۇندى قۇملۇق قاتارلىق جايلارىدىمۇ تارقالغان، باشقا جايلاردىمۇ بار.

ئىككى ئاچال» دېگەن سۆز روشەنكى، ئون ئىككى ئايرىلىش ئون ئىككى تۈر، ئون ئىككى خىل دېگەنلەردىن ئىبارەت بولۇپ دولان كۈيلىرىنىڭ ئون ئىككى تۈرى دېگەننى بىلدۈرىدۇ. بۇ ھەقتە مارالبېشىنىڭ توققۇز ساراي ئاچالدا (ھازىرقى 51-تۈەن 4-لىەن) ئۆتكەن پېشقەدەم تارىخچى يۈسۈپ باخشى (1902—1983) نىڭ رىۋايەت قىلىشىچە، ئەينى زاماندا مۇقام ئەنئەنىۋى ئابرويغا ئىگە بولغان. شۇ سەۋەبتىن، ھەرقايسى يۇرتلاردىكى مۇقامچىلارنى بىر جايعا توپلاپ، ھەر بىر يۇرتتىن بىردىن مۇقامنى تاللاپ ئون ئىككى جايدىن ئون ئىككى مۇقام تاللىغان. شۇ سەۋەبتىن، «ئون ئىككى ئاچال» دەپ ئاتالغان. مارالبېشىنىڭ بەزى جايلارىدا دولان مۇقاملىرىنى «ئون ئىككى ئاچال، ئوتتۇز ئىككى باياۋان» دەپ ئاتاشلار ھازىرمۇ بار ۋە باشقا دولان رايونلىرىدىمۇ دولان مۇقاملىرىنىڭ نامىنى خەلق ئىچىدە «باياۋان» دەپ ئاتايدىكەن. «باياۋان» دېگەن نام دولان كۈيلىرىنىڭ دەسلەپكى ناملىرى بولۇپ، بۇ نام ئۆزىنىڭ مەزمۇنى بىلەن دولان مۇقامىنىڭ تۇنجى پەيدا بولۇش تارىخى شارائىتىنى روشەن ئىپادىلەپ بېرىپلا قالماستىن، دولانلىقلارنىڭ ئەينى چاغدىكى ئىجتىمائىي ھاياتىدىنمۇ مەلۇمات بېرىدۇ.

«باياۋان» دېگەن نام دولان مۇقاملىرىنىڭ ئومۇمىي نامى بولۇشتىن باشقا، مۇقام گۇرۇپپىسىدىكى ھەر بىر مۇقامنىڭ نامىغا قوشۇلۇپ ئىسىم بولۇپ ئاتىلىپ كەلگەن. خەلق ئىچىدە (ياشاغانلار) ھازىرغا قەدەر «دولان مۇقامى» دېگەن نام ئىشلىتىلمەي، يەنىلا قەدىمدىن قوللىنىپ كېلىۋاتقان «باياۋان» دېگەن نام بىلەن ئاتالماقتا. «مۇقام ئېيتىش» دېمەي، «باياۋان توۋلاش» دېيىشنىڭ ئۆزىمۇ «مۇقام» دېگەن نامنىڭ دولان «باياۋان» لىرىنىڭ ئورنىغا سىڭىپ كىرىشكە باشلىغانغا تېخى ئۇزاق دەۋرلەر بولمىغانلىقىنى ئىسپاتلايدۇ.

«مۇقام» دېگەن نامغا كەلسەك، VI - XV ئەسىرلەردە چاچما ئۇداتلىق نەغمە ئۇقۇمى «مۇقام» نامى بىلەن ئىپادىلەنگەن ① بولۇپ، تەدرىجى ھالدا ھەممىلا كلاسسىك كوي-مۇزىكلار ۋە سىستېمىلاشقان كۈيلەر گۇرۇپپىسى مۇقام نامى بىلەن ئىپادىلەنگەندى ②. دولان كوي-مۇزىكىلىرى دەسلەپتە يەككە ھالدا بارلىققا كەلگەن بولۇپ، كېيىن تەرەققىي قىلىپ، كۆپ خىل تۈرلەرنى شەكىللەندۈرگەن ۋە ئۇيغۇر ئۇسسۇل سەنئىتىنىڭ تەركىبىدە خېلى بۇرۇنلا يېتەكچى ئورۇننى ئىگىلىگەن. شۇنىڭدەك، مۇقىملاشقان كۈيلەر گۇرۇپپىسىنى شەكىللەندۈرگەن. «مۇقام» ئاتالغۇسى دولان كۈيلىرى گۇرۇپپىسىگە ماس كەلگەنلىكى ئۈچۈن، كېيىنكى چاغلاردا «مۇقام» دېگەن بۇ يېڭى ئاتالغۇنى دولان كۈيلىرىنىڭ نامىغا ئىشلەتكەن. ئەمما، ئۇنى دولان كۈيلىرى گۇرۇپپىسىنىڭ ئومۇمىي نامى بولغان «باياۋان» سۆزىنىڭ ئورنىغا دەسسە تەكەن بولسۇمۇ، لېكىن دولان مۇقاملىرىنىڭ نامى شۇ مۇقامنىڭ پەيدا بولۇشىغا مۇناسىۋەتلىك مۇھىم ۋەقەلەرگە ئاساسەن قويۇلغاچقا، ھەر بىر يەككە مۇقامنىڭ نامىغا قوشۇلۇپ كېلىدىغان «باياۋان» سۆزىنى زادىلا ئۆزگەرتەلمىگەن. خەلق ئىچىدە بولسا، «مۇقام» دېگەن يېڭى ئاتالغۇنى ئەمەس، بەلكى ئەجدادلىرىدىن تارتىپ ئاتاپ كەلگەن «باياۋان» دېگەن نامنى قوللىنىپ كېلىۋەرگەن.

باياۋان دېگەن نامنىڭ كېلىپ چىقىشى

«باياۋان» دېگەن سۆز چۆل-جەزىرە، جاڭگال، بىپايان

① «تارىخى مۇستەھكەم»، مىللەتلەر نەشرىياتى 1984-يىلى نەشرى 7-بەت.
 ② «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» 1992-يىلى 1-سان 64-بەت.

كەڭرى دالا دېگەن مەندە بولۇپ، بۇ مەزمۇن جەھەتتىن ئىپتىدائىي باشلانغۇچ دەۋرلەرگە قارىتىلغان. ئىپتىدائىي دەۋرلەردە-كى ئەجدادلىرىمىز دىنىي مۇراسىملىرىدا ئۇسسۇل ئويناپ ناخشا ئېيتىش ۋە ئۇزۇن قوشاق ئېيتىشقا ئوخشاش ئويۇن-پائالىيەتلىرىنى ئۆتكۈزۈشتىن باشقا، ئوۋ ئوۋلاش، بېلىق تۇتۇش، ئورمان كېسىش، بوزيەر ئېچىش قاتارلىق ئىشلەپچىقىرىش شەكىللىرى بىلەن شۇغۇللىنىش جەريانىدا، ئۆزلىرىنىڭ ئارزۇ-ئارمانلىرى، ھەسرەت-نادامەتلىرى، مۇھەببەت-نەپرەتلىرىنى، تەسىرلىك ھادىسىلەرنى، رېئال ئەمگەك ۋە تەسەۋۋۇرلىرىنى تەسۋىرلەپ، بېيىت-قوشاقلار ئوقۇغان. ئۇلار سەپەر قىلغاندا، يايلاقلاردا ياكى چۆل-باياۋانلاردا يۈرۈپ يالغۇزلۇق، غەربلىق ھېس قىلغان چاغلىرىدا ئىچ پۇشۇقنى چىقىرىش ئۈچۈن، ئاشۇ تەسىرلىك قوشاقلارنى ئاھاڭغا سېلىپ، يۇقىرى ئاۋاز بىلەن مۇڭلۇق توۋلاپ، غەزەل قىلىپ ئوقۇغان. بۇ غەزەللەر ئۆزىنىڭ مىللىيلىكى ۋە ھېسسىياتچانلىقى بىلەن ئاڭلىغۇچىلارنىڭ ئىستېتىك زوقىنى قوزغاپ، ئۇلارنى ئۆزىگە قاتتىق جەلپ قىلغان. نەتىجىدە بۇ خىل مۇڭلۇق غەزەللەرنىڭ ئەمگەك جەريانىدا چۆل-باياۋانلاردا يۇقىرى ئاۋاز بىلەن ئوقۇلغىنىغا ئاساسەن «باياۋاندا توۋلانغان غەزەل» ، «غەربلىق ناخشىسى» ياكى «باياۋان غەزىلى» دېگەن مەزمۇندا «باياۋان» دەپ ئاتالغان. دولان «باياۋان» (مۇقام) لىرى دەسلەپتە سىرتتا، باياۋانلاردا ئوقۇلغان بولسا، كېيىنچە خەلق ئارىسىدىكى مۇڭلۇق كۈيلەرنىڭ ھەر خىل ژانىرلىرىنى قوبۇل قىلىش ئارقىلىق بېيىپ، ئاۋۋالقى يەككە ھالەتتىن تەرەققىي قىلىپ بارا-بارا مۇزىكا تەڭكەش قىلىنىدىغان، كۆڭۈل ئېچىش سورۇنلىرى، توي-مەرىكە ۋە باشقا مۇناسىپ سورۇنلاردا ئېيتىلىپ، كىشىلەرگە ھۇزۇر بېغىشلايدىغان، ئۇنىڭ يېقىملىق مۇڭلىرى خەلقنىڭ مەنىۋى ھاياتىنى جانلاندۇرىدىغان بولدى.

مۇزىكىلىق باياۋاننىڭ بارلىققا كېلىشى دولان مەشرەپنىڭ تۇنجى شەكىللىنىشتىن كېيىنكى تولۇقلىنىش باسقۇچى بولۇپ، مۇزىكىلىق مۇقام، مەشرەپنىڭ ئىپتىدائىي باسقۇچىدىكى ئاددىي ئويۇن شەكلىنى تولۇقلاپ مۇكەممەللەشتۈرۈپ، مۇقەررە سىستېمىغا كىرگۈزگەن. شۇندىن باشلاپ، مۇزىكىلىق مۇقام بارا-بارا ئۈسسۈللۈك مەشرەپنىڭ باشلامچىسى بولۇپ قالغان. دولان مەشرەپىدە مۇقامنىڭ يېتەكچى ئورۇندا تۇرۇشى ۋە ھەر بىر ئېيتىلىشتىن كېيىن بىر قېتىم توۋلاپ، ئاندىن ئىككىنچى ئېيتىلىشنى باشلىشى، مۇقام سەنئىتىنىڭ تۇنجى باسقۇچى بولۇپ، ھەممىدىن بۇرۇن بارلىققا كەلگەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ. «باياۋان» دېگەن ناممۇ، ئۇنىڭ پەيدا بولۇش دەۋرىگە ئىنتايىن ماس كەلگەن.

دولان مۇقاملىرىنىڭ ناملىرى ۋە ئۇنىڭ پەيدا بولۇشى

دولان مۇقاملىرىنىڭ ناملىرى ئاساسەن، شۇ مۇقامنىڭ پەيدا بولغان دەۋرى، جۇغراپىيىلىك ئورنى، مۇزىكىلىق خۇسۇسىيىتى، سورۇننىڭ خاراكتېرى، مۇناسىۋەتلىك تارىخى ۋە قەلەرگە ئاساسەن، خەلق تەرىپىدىن ياكى مۇزىكانتلار تەرىپىدىن قوبۇلغان. تارىخى مەنبەلەردىن ۋە خەلق ئارىسىدىكى پېشقەدەم مۇقامچىلاردىن تەكشۈرگەن نەتىجىلەردىن قارىغاندا، تارىختا ھەر خىل ئاھاڭ (غەزەل) ژانىرلىرىدىن بۆلۈنۈپ چىقىپ مۇقىملاشقان «باياۋان» كۈيلىرى قىرىق تۆتكە يېتىپ، ھەر قايسىسى بىر خىل نام بىلەن ئاتالغان. كېيىنكى ۋاقىتتا قىرىق تۆت باياۋاننىڭ ئارىسىدىن ئون ئىككىنى تاللاپ، ئۇنى «ئون ئىككى ئاچال» دېگەن ئومۇمىي نامى بىلەن ئاتىغاندىن كېيىن، تاللانغان ئون ئىككى مۇقامنىڭ ئىسىملىرى داۋاملىق ئېغىزغا ئېلىنىپ، قالغان ئوتتۇز ئىككى باياۋاننىڭ ناملىرى ئېتىباردىن

قالغان. ئۇنىڭ ناملىرى پەقەتلا « ئون ئىككى ئاچال، ئوتتۇز ئىككى باياۋان » دېگەن ئومۇمىي نام بىلەن ئاتىلىپ، يەككە ناملىرى تەدرىجىي ئەستىن كۆتۈرۈلگەن ياكى تاللانغان ئون ئىككى مۇقامنىڭ ناملىرىغا ئارىلىشىپ قېلىپ، ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بىر مۇقامنىڭ نامى ھەر بىر جايدا ئوخشىمىغان بىر خىل نام بىلەن ئاتىلىپ، نەتىجىدە بىر مۇقام بىر قانچە نام بىلەن ئاتىلىشتەك مۇجىمەللىكنىڭ كېلىپ چىقىشىغا سەۋەب بولغان. بۇ ھادىسە، مۇقام ناملىرىنى ئۆتۈش، ئازغىشىشتىن كېلىپ چىققان بولۇپ، بەزىسىنىڭ مۇقامى بار، نامى يوق، بەزىسىنىڭ نامى بار، مۇقامى يوق بولۇشتەك ئەھۋال يۈز بېرىپ، بەزى نامى ئۆچكەن مۇقاملارنى ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامنىڭ ناملىرى بىلەن ئاتىۋالغان. ھالبۇكى بۇ ناملار دولان مۇقاملىرىنىڭ ناملىرى تەتقىقاتىدا يەنە بىر مۇرەككەپلىكنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. بەزى ناملار يەرلىك تىل تەلەپپۇزىدا ئىككىگە بۆلۈنۈپ كەتكەن. مەسىلەن: جۇلا باياۋاننى ئالساق، مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ئاۋاتبازار، يېڭىئۆستەڭ يېزىلىرىدا « جىلۇ » دەپ تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. بەزىلىرى « جەلر » مۇ دەپ قويدۇ. مەدەنىيەت ئورۇنلىرىدىكى ئارخىپلارغا ئاشۇ بويىچە « جەلر » دەپمۇ يېزىلىپ قالغان. ھازىرقى ۋاقىتتا، دولان رايونلىرىدا تىلغا ئېلىنىپ كېلىۋاتقان ناملار: باش باياۋان، بوم باياۋان، زىل باياۋان، سىم باياۋان، موغال باياۋان، سامۇق باياۋان، ئۆزھال، ئەرزال، خۇدەك باياۋان، جۇلا (جىلۇ) باياۋان، دۇگامەت (دولامەت)، راک (رەك)، ناۋا، چۆل باياۋان، مۇشاۋىرەك، چۆل بۈيۈك، يەكتەك باياۋان، دۇتار باياۋان، بايات، قەمبەر، باياۋان مۇقامى قاتارلىق 22 تۈردىن ئىبارەت بولۇپ، مارالبېشى ناھىيىسىدە ئون ئىككى مۇقام، بىر سەنەم بار. بۇلاردىن دۆلەتباغ يېزىسىنىڭ سېرىغۇنۇش كەنتىدىكى ھەسەنجان توقسۇپنىڭ ساقلاپ كەلگىنى: زىل باياۋان، بوم باياۋان، سىم باياۋان، باش باياۋان (راك)،

چۇلا، چۆل باياۋان (مۇشاۋىرەك)، سامۇق باياۋان (ئەندال)، خۇدەك باياۋان، ناۋا، دوگامەت، چۆل بۈيۈك باياۋان قاتارلىق 11 مۇقام، «قەمبەرخان» ناملىق بىر سەنەمدىن ئىبارەت ئېيتىشلارغا قارىغاندا، بۇ سەنەمنىڭ مۇقەددىمىسى «قەمبەز باياۋان» دەپ ئاتالغان. تەدرىجىي ئۇنىڭ مۇقام قىسمى ئەستىن كۆتۈرۈلۈپ، سەنمى قالغان. بۇنى ئەنەغمىچىلەر «قەمبەرخاننىڭ سازىمەن» دەپ ئاتاپ كەلگەن. بۇ نەغمە پەقەت بىرلا سەنەم بىلەن ئاخىرلىشىدۇ. مارالبېشىنىڭ ئاۋات بازىرىدىكى مۇسا ئاۋۇت ساقلاپ كەلگەن «دۇتار مۇقامى» ياكى «دۇتار باياۋان» دەپ ئاتىلىدىغان بىر مۇقام بار. مارالبېشىنىڭ تۇمشۇق چاپان كۆيدىدە ھەمەجان سىدىق ساقلاپ كەلگەن «يەكتەك مۇقامى» ياكى «يەكتەك باياۋان» دەپ ئاتىلىدىغان يەنە بىر مۇقاممۇ بار. يۇقىرىقىلاردىن باشقا، مارالبېشىنىڭ ئاۋات بازىرىدا مەشرەپلەردە مۇقەددىمە قىلىنىپ كېلىۋاتقان نامسىز مۇقاملاردىنمۇ بىر قانچىسى بار. ئاۋات بازىرى مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ئەڭ چەت يېزىسى بولۇپ، بۇ جاينىڭ مەدەنىيىتىدە باشقا رايونلاردىن پەرقلىنىدىغان مەلۇم ئۆزگىچىلىكلەر بار. ئوخشاش بىر خىلدىكى مۇقاملارمۇ، ئېيتىلىش جەھەتتىن باشقا رايونلاردىن پەرقلىنىدۇ. بەزى مۇقاملاردا، داپەندىلەردىن بىرى مۇقامنى باشلاپ بىرىنچى مىراسى ئاياغلىشىش بىلەن تەڭ، چالغۇچىلارنىڭ ھەممىسى بىردەكلا يۇقىرى ئاۋاز بىلەن پەقەت بىرلا قېتىم، «يا» دەپ توۋلايدۇ. ئۇندىن كېيىن تەكرارلىمايدۇ. مۇقام ئاھاڭلىرى قىسقا-قىسقا ئېيتىلىدۇ. يەنە بەزى مۇقاملارنىڭ باش مىراسىنىڭ تۈگىشى بىلەن باشقا مۇقاملارغا قوشۇلۇپ كېلىدىغان «ئاللا» ياكى «ئاللا، ئاللا، ئاللا» نىڭ ئورنىغا «بۇلا، بۇلا، بۇلا» دەپ ئاخىرلاشتۇرىدۇ. بۇ مۇقاملار ئەسلىدە دولان باياۋانلىرىنىڭ تەركىبىي قىسمى بولۇپ، ئىسلامىيەتتىن كېيىن پەقەت تاللانغان «ئون ئىككى ئاچال»

ئون ئىككى مۇقام) نىڭ قوشۇمچىلىرىنى ئۆزگەرتىپ « ئاللا » سۆزىنى كىرگۈزگەن بولسىمۇ، مەشرەپ تەركىبىگە كىرگۈزۈلمىگەن يەككە باياۋانلار بىلەن كارى بولمىغان. كېيىنكى دەۋرلەردە چەت-ياقا جايلاردىكى رايونلاردا ساقلىنىپ كەلگەن بۇ باياۋانلار مەشرەپ تەركىبىگە كىرىپ مۇقەددىمە قىلىنغان. « يا » ، « بولا ، بولا ، بولا » دېگەن قوشۇمچىلارمۇ قەدىمدىن يېتىپ كەلگەن. ۋەھالەنكى، بۇ مۇقاملار قىسمەن جايلاردا ساقلانغان بولسىمۇ، نامى ئۆچۈپ كەتكەن. ئىزاھلاپ ئۆتۈش زۆرۈركى، يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان دولان مۇقامىنىڭ ئاتىلىپ كېلىۋاتقان نام تۈرلىرىدە ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى ناملىرىنىڭ كۆرۈلۈشى دولان مۇقامى ناملىرى تەتقىقاتىدا مۇجىمەللىك پەيدا قىلىنىمۇ، مۇشۇ ناملار بىلەن ئاتىلىدىغان دولان مۇقاملىرى روشەن ھالدا ياكى مەلۇم دەرىجىدە ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىنىڭ ئاشۇ نامى بىلەن ئاتىلىدىغان مۇقاملىرىغا ئوخشىشىپ كېتىدۇ. بۇ ئەھۋال، ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىدىكى بەزى مۇقاملارنىڭ دولان مۇقاملىرى ئاساسىدا تەرەققىي قىلغانلىقىنى ئىسپاتلايدۇ. بۇنىڭدەك ئوخشاشلىقنى دولان مۇقاملىرى ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىدىن قوبۇل قىلىۋالغان دەپ قاراشقا بولمايدۇ. ھالبۇكى ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقاملىرى دولان مۇقاملىرى ئاساسىدا تەرەققىي قىلغان بولغاچقا، بۇ مۇقاملارنىڭ ئەسلىدىكى ناملىرى يوقالغان ئەھۋال ئاستىدا، دولان مۇقاملىرى ئۇنىڭ تەرەققىي قىلغان باسقۇچتىكى يېڭى ناملىرىنى قوبۇل قىلىپ قوللانغان. شۇڭلاشقا دولان مۇقاملىرىنىڭ ھەرقايسى رايونلىرىدىكى نام ئاتىلىشى ئوخشىمىسىمۇ، مۇقامنىڭ ئۆزى ئوخشايدۇ. ئاۋات ۋە مەكىت قاتارلىق رايونلاردىكى مۇقاملارنىڭ ھەممىسى نامدا مەلۇم دەرىجىدە پەرقلەنسىمۇ، ئەمەلىيەتتە، مارالبېشى ناھىيىسىدە ساقلانغان دولان ئون ئىككى مۇقامى ئارىسىدا كۆرۈلىدۇ. ئوخشىمايدىغىنى مارالبېشىدا ئۈچ مۇقام ئارتۇق.

دولان ئون ئىككى مۇقامنىڭ نام پەرقلىرى

- 1) باش باياۋان (بۇنى رەك دەپمۇ ئاتايدۇ)
- 2) بوم باياۋان
- 3) زىل باياۋان (ئاۋات ناھىيىسىدە موغال باياۋان دەپ ئاتايدۇ)
- 4) سىم باياۋان
- 5) چۆل باياۋان (سىرىغۇنۇشتا، دولان ناۋاسى دەيدۇ)
- 6) سامۇق باياۋان (بەزىلەر ئۆزھال دەپ ئاتايدۇ، يەنە باشقا ناملار بىلەن ئاتاشلارمۇ بار. تولۇق بىرلىككە كەلمىگەن)
- 7) جۇلا (مارالبېشىنىڭ يېڭى ئۆستەڭ، يېڭى ئاۋاتتا «جىلۇ» دەپ ئاتايدۇ. بەزىلەر «جەلر» دەيدۇ.
- 8) دۇگامەت (ئاۋات ناھىيىسىدە «دولامەت» دەپ تەلەپپۇز قىلىدۇ)
- 9) باياۋان مۇقامى (بۇنى ئەرزىل دەپمۇ ئاتايدۇ)
- 10) چۆل بۈيۈك باياۋان (ئاۋات ناھىيىسىدە ناۋا دەيدۇ)
- 11) خۇدەك (ئاۋات ناھىيىسىدە يوق)
- 12) دۇتار باياۋان (دۇتار مۇقامى، ئاۋات ناھىيىسىدە مۇشاۋىرەك دەپ ئاتايدۇ).

دولان مۇقاملىرىنىڭ مۇنداق كۆپ خىل نام بىلەن ئاتىلىشىغا مۇنداق ئىككى مەسىلە سەۋەب بولغان بولۇشى مۇمكىن. بىرىنچىسى، دولان مۇقاملىرى ئۇزاق تارىخقا ئىگە بولغاچقا، ئۇزاق تارىخىي دەۋرلەر جەريانىدا ئۇنىڭ ناملىرى ئالمىشپ كەتكەن ۋە ياكى بەزى ناملار ئۆچۈپ كەتكەن. مۇقام ناملىرىنى تەكشۈرۈشتە ئېيتىپ بەرگۈچىلەر ئېسىگە كەلگەنلىرىنى دەپ بەرگەن ياكى تاپالمىغان مۇقاملارنىڭ ئورنىغا ئۇيغۇر-كلاسىك مۇزىكىسى ئون ئىككى مۇقام ناملىرىدىن بىلگەنلىرىنى ئېيتىپ بېرىپ تولدۇرۇپ قويغان.

ئىككىنچىسى، مۇقام ناملىرىنى دەسلەپكى قەدەمدە تەكشۈرۈپ تىزىملاش ئىشلىرى ئاددىي ئۇسسۇلدا بولۇپ، بەزى مۇقاملارنىڭ ناملىرى تولدۇرۇپ قويۇلغان. ئالايلىق، دولان مۇقاملىرىدا زىل باياۋان دېگەن نام ناھايىتى مۇھىم ئاساسقا ئىگە بولسىمۇ، ئاۋات ناھىيىسىدە ئۇنى موغال باياۋان دەپ ئاتاپ كەلگەن. ئەسلىدە بۇ مۇقام ئاۋاتقا مارالبېشى ناھىيىسىدىن كىرگەن بولۇپ، مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ چوڭقۇرچاقتىكى موغال كەنتىدىن ئېلاخۇن ئىسىملىك بىر مۇقامچى تەخمىنەن بۇنىڭدىن 200 يىللار ئىلگىرى ئاۋات ناھىيىسىنىڭ غورۇچۇل يېزىسىغا كۆچۈپ كېلىپ، ئاۋات، ئاقسۇ قاراتال قاتارلىق يۇرتلىرىغا زىل باياۋان مۇقامىنى تاراتقان. ئېلاخۇن زىل بايان مۇقامىدا مەشھۇر بولغان. ئۇنىڭدىن كېيىن ئوغلى ئايۇپخان يېتىشىپ چىققان. بۇلار ئاۋاتقا يەرلىك بولمىغاچقا، ئاۋاتلىقلار ئۆز ئادەتلىرىگە ئاساسەن ئۇلارنىڭ ئەسلىدىكى يۇرتىنى فاملىگە ئوخشاش قوللىنىپ «ئېلاخۇن موغال»، «ئايۇپخان موغال» دەپ ئاتىغان. ئايۇپخاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغلى ئايۇپخان، ئۇنىڭ ئوغلى ئەيسا، ئۇنىڭ ئوغلى مۇسا، ئۇنىڭ ئوغلى ئابدۇقادىر مۇسالارغا كەلگىچە ھەممىسىنىڭ ئىسمىغا «موغال» دېگەن نام قوشۇلۇپ كەلگەن. بۇ بىرقانچە ئەۋلاد كىشىلەرنىڭ ھەممىسى مۇقامچىلار بولۇپ، بىر-بىرىگە ۋارىسلىق قىلىپ، زىل باياۋان مۇقامىنى ساقلاپ كەلگەن. لېكىن بۇ مۇقامنىڭ نامى تەدرىجىي ئۇنتۇلۇپ كەتكەن. مۇقام ناملىرىنى تىزىملاشتا بۇ مۇقامنىڭ ئەسلى نامىنى بىلمىگەنلىكتىن، ئاشۇ مۇقامچىلارنىڭ قوشۇمچە نامىدا (موغاللىقلار ئېيتقان مۇقام بولغاچقا)، موغال باياۋان دەپ تىزىملاپ يوللىۋەتكەن. شۇنىڭ بىلەن بۇ، دولان مۇقاملىرىدىكى بىر خىل نام بولۇپ قالغان. بۇنداق كەيپىيانلار ھازىرمۇ مەۋجۇت. بەزى ئاپتورلار ئاۋات ناھىيىسىدە «بوستان 1»، «بوستان 2»، «بوستان 3»، «بوستان 4» دېگەن يەرلىك دولان ئەلنەغمىلىرى بار، دەپ ئوتتۇرىغا قويدى. بۇ ئەلنەغمىلەرنىڭ نامى «بوستان» ئەمەس، بەلكى «بەشئېرىق سەنمى» دېيىلىدۇ. ھازىرمۇ

شۇنداق. « بوستان مۇقامى » دېگەن نامنى شۇ جەردىكى خەلق ياكى مۇقامچىلارمۇ بىلمەيدۇ. ئەسلىدە بە شېئىرىق يېزىسىدا (بۇ يېزا) 1958-يىلى ئاقسۇ ناھىيىسىدىن ئاۋات ناھىيىسىگە ئۆتكۈزۈپ بېرىلگەن بولۇپ، دولان يېزىسى ئەمەس) بۇنىڭدىن بىر قانچە يىللار ئىلگىرى ئىمىن قارلىغاچ ناملىق بىر كىشى ئۆتكەن بولۇپ، ئۇ، ئۆزىگە قوشنا بولغان ئاۋات، قارىتال قاتارلىق جايلاردىكى دولان مۇقاملىرىدىن ئۆرنەك ئېلىپ، دولان مۇقاملىرىغا يېقىنلىشىپ كېتىدىغان ئىككى-ئۈچ خىل مۇقام ئىجاد قىلغان. يېقىنقى ئىككى-ئۈچ يىلدىن بۇيان بە شېئىرىق سەنىمگە قىزىققۇچىلار ئۇنىڭ ناملىرىنى سۈرۈشتۈرگەندە، نىر كىشىنىڭ — ئىمىن قارلىغاچ دېگەن كىشى بە شېئىرىقنىڭ بوستان كەنتىدە ئۆتۈپتىكەن. شۇنىڭ مەھەللىسى نامىدا « بوستان » دەپ قوپايلى دېگىنىگە ئاساسەن، بۇ ئالاھىدە گەۋدىلىنىپ مەيدانغا چىقىپ قالغان. بۇنداق قالايمىقانچىلىقنى باشقا مۇقام ناملىرىدىمۇ يوق دېگىلى بولمايدۇ. دولان مۇقاملىرىنىڭ ئەزەلدىن ئاتىلىپ كەلگەن ئۆزىنىڭ ناملىرى بار. بۇ ناملار شۇ مۇقامغا قەدىمدىن سېلىنىپ كەلگەن مەلۇم تېكىستلىرى بىلەن ماسلىشىدۇ. ھالبۇكى دولان مۇقاملىرىغا سېلىنغان تېكىستلەرنىڭ ھەممىسى خەلق قوشاقلىرى بولۇپ، تۇراقسىز بولسۇمۇ، لېكىن ھەر بىر مۇقامنىڭ ئەزەلدىن ئۆزىدە ساقلىنىپ كېلىۋاتقان بىرنەچچە تېكىستلىرىمۇ بولىدۇ. ئۇ، جەزمەن شۇ مۇقامنىڭ تارىخىغا خاس مەلۇم ئوبرازلىق مەزمۇنلارغا ئىگە.

دولان مۇقامى ناملىرىنىڭ كېلىپ چىقىشى

دولان مۇقامى ناملىرىنىڭ كېلىپ چىقىشى ھەققىدە دولان مۇقامچىلىرىدىن ئاۋات ناھىيىسىنىڭ غورۇچۇل يېزا خاڭگۇڭ كەنتىدە (ئەسلى مەھەللىسى ئاۋات ناھىيىسىنىڭ ئايباغ يېزا تۆۋەنكى دولان كەنتىدىن) ئۆتكەن مەشھۇر دولان راۋابچىسى مامۇت زەيدىلىنىڭ شارگىرتى، ھازىرقى پېشقەدەم دولان راۋابچىسى مەمتاۋالا (مۇھەممەت

ئابدۇللا) راۋابىنىڭ ئىسپاتلىشىچە ، تارىختا ئۆتكەن دولان مۇقامى ئۈستازلىرى شاگىرتلىرىغا ھەر بىر مۇقامنى ئۆگەتكەندە شۇ مۇقامنىڭ تارىخىنىمۇ بىرگە ئۆگىتىشنى داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن. بۇ خىل ئاغزاكى تارىخلارنىڭمۇ ناھايىتى مۇھىم ئاساسى بار. تەكشۈرۈش نەتىجىلىرىگە ئاساسلانغاندا ، دەۋرىمىزگە يېتىپ كەلگەن دولان مۇقاملىرىنىڭ ناملىرى يىگىرمە ئىككىگە يەتسىمۇ ، ئاساسلىق دولان مۇقامى ئون ئىككى بولۇپ ، ئۇنىڭ ناملىرىمۇ ئون ئىككى. بۇ ناملار :

1. باش باياۋان ، 2. بوم باياۋان ، 3. زىل باياۋان ، 4. سىم باياۋان ، 5. چۆل-باياۋان ، 6. سامۇق باياۋان ، 7. جۇلا باياۋان ، 8. دۈگامەت ، 9. باياۋان مۇقامى ، 10. چۆل بۈيۈك باياۋان ، 11. خۇدەك باياۋان ، 12. دۇتار باياۋان (دوتار مۇقامى) قاتارلىقلاردىن ئىبارەت بولۇپ ، بۇ ناملارنىڭ ھەر بىرى بىر مۇقامغا مۇتلەقلىشىپ كېتەلمىگەن. بوم باياۋان ، سىم باياۋان ، جۇلادىن باشقا مۇقاملارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ھەر بىر جايدا بىر خىل نام بىلەن ئالماشتۇرۇپ ئاتالغان. شۇڭا بۇ ئەھۋال ، بىزنىڭ دولان مۇقاملىرىنى قېزىش ، رەتلەش ، ناملىرىنى ئىسپاتلاش ئىشلىرىنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرۇشىمىزنى تەلەپ قىلىدۇ. تۆۋەندە دولان مۇقامى ناملىرىنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىسىدا بىر-بىرلەپ توختىلىپ ئۆتىمەن .

1. « باش باياۋان » — « تۇنجى باياۋان » دېگەن سۆز بولۇپ ، ئەڭ بۇرۇن پەيدا بولغان ، دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. بۇ مۇقام دەسلەپتە مۇزىكىسىز بارلىققا كەلگەن. مەلۇم دەۋرلەردىن كېيىن ، يەنە باشقا مۇقام تۈرلىرى ۋە مۇزىكىلىق مۇقاملار بارلىققا كېلىپ ئومۇملاشقان. مۇقاملارنى پەرقلەندۈرۈشتە ، بۇ مۇقام ئەڭ بۇرۇن پەيدا بولغانلىقى ئۈچۈن « باش باياۋان » دەپ ئاتىلىپ ، ئۇنىڭ قەدىمىيلىكى ئىپادىلەنگەن .

مەسىلەن :

بالا دەشتىدە ئەرۋاھ ،

ئۇنىڭ ھالىنى كۆردۈم .

يېتىۋېتىۋالسا داڭ سۆڭەك بولۇپ،

ئۇنىڭ مازارىنى كۆردۈم.

دېگەن بۇ تېكىست، مۇقەررەر باش باياۋان مۇقامغا سېلىنىپ كەلگەن. بۇنىڭدا ئىپتىدائىي زامانلاردا ئادەم ئۆلسە، دەپنە قىلىپ ئاشكارا تاشلىۋېتىشتەك ئادەتلەرنىڭ بولغانلىقى ئىپادىلەنگەن. يەنە باش باياۋان مۇقامغا:

ئىلاھا مەن باياۋاندا،

تېنەپ قالدىم بۇ جاڭگالدا.

پۈتۈمغا كۆك تىكەن تەگسە،

ئاللاھى ئەقلىم ھەيراندا.

دېگەن تېكىستلەر سېلىنىپ كەلگەن. بۇنىڭدا ئىپتىدائىي دەۋرلەردىكى ئادەملەرنىڭ باياۋانلاردا ياشاپ ئۆتكەنلىكى، داۋاملىق چۆللۈك ياكى جاڭگاللاردا ئېزىپ يۈرگەنلىكى، ئۇ زامانلاردىكى ئادەملەرنىڭ بىلىم-سەۋىيىسىنىڭ تۆۋەنلىكىدىن پۈتۈنغا كىرگەن كۆك تىكەننى ئېلىشىمۇ ئەقلى يەتمەي، ھەيران قالغانلىقىدەك تارىخىي ئوبرازلار ئىپادىلەنگەن.

2. « بوم باياۋان » ، 3 « زىل باياۋان » ، 4 ، « سىم باياۋان » دېگەن ناملار — شۇ مۇقام راۋابىنىڭ قايسى سىمىدىن باشلانغان بولسا، شۇ سىمنىڭ نامى بىلەن ئاتالغان.

دولان راۋابى يەدە بېكىتمەي چالىدىغان كۆپ خىل ئاۋازلىق چالغۇ ئەسۋابى بولۇپ، بەزى جايلاردا ئون يەتتە تال سىم، بەزى جايلاردا ئون ئۈچ تال سىم سالىدىغان قىلىپ ياسىلىدۇ. ئون يەتتە سىملىقنىڭ يۇقىرىدىكى ئۈچ قۇلاققا ئىككىسى بوم، بىرى زىل ئۈچ تال تار، تۆۋەنكى قىسمىدىكى قۇلاققا ئون تۆت تال سىم ئورنىتىلىدۇ. ئون ئۈچ سىملىقنىڭ يۇقىرىدىكى ئۈچ قۇلاققا ئىككىسى بوم، بىرىسى زىل ئۈچ تال تار، تۆۋەندىكى قۇلاقلىرىغا ئون تال سىم ئورنىتىلىدۇ. ئەمما ھەر ئىككىسى ئوخشاش خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولۇپ، ئاساسىي ئاھاڭى بوم ئاۋاز بىلەن تۈزىلىدۇ. ئون

تۆت سىمدىن (ياكى ئون تال سىمدىن) يەتتە خىل ئاۋاز چىقىدۇ. باش تەرەپتىكى ئىككى خىل سىم بىرلىشىپ، ئوتا ئاھاڭدىكى «سو» نى تەشكىل قىلسا، 3-، 4-سىم بىرلىشىپ چېكىتلىك ئېگىز «دو» ئاھاڭىنى، 5-، 6-سىم بىرلىشىپ، چېكىتلىك ئېگىز «رەي» ئاھاڭىنى، 7-، 8-سىم بىرلىشىپ، چېكىتلىك ئېگىز «مى» ئاھاڭىنى، 9-، 10-سىم بىرلىشىپ، چېكىتلىك ئېگىز «فا» ئاھاڭىنى، 11-، 12-سىمى بىرلىشىپ، چېكىتلىك ئېگىز «سو» نى، 13-، 14-سىمى بىرلىشىپ، چېكىتلىك ئېگىز «لا» ئاھاڭىنى تەشكىل قىلىدۇ. ئون ئۈچ قۇلاقلىق راۋابنىڭ ئون تال سىمىمۇ، ئون تۆت سىم بىلەن ئوخشاش ئاۋاز بېرىش خۇسۇسىيىتىگە ئىگە بولۇپ، ئەمەلىيەتتە ھەر ئىككى خىل راۋابنىڭ ئاۋاز بېرىشى پەرقلىنمەيدۇ.

بۇ راۋاب ئاساسلىق 1- تارىنىڭ ئۈستىگە چۈشكەن قولنىڭ تۆۋەنگە يۆتكىلىش خۇسۇسىيىتىگە ئاساسەن توققۇز ئاۋازغا تەڭ كېلىدىغان ۋە ئۈنىدىنمۇ كۆپ ئاۋاز چىقىرىشتەك خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغانلىقتىن، مۇقامنىڭ بوم تارىدىن باشلانغىنى «بوم بايا-ۋان»، زىل تارىدىن باشلانغىنى «زىل باياۋان»، سىمدىن باشلانغىنى «سىم باياۋان» دەپ ئاتىلىپ كەلگەن.

شۇنىمۇ ئىزاھلاپ ئۆتۈش زۆرۈركى، «بوم باياۋان»، «زىل باياۋان»، «سىم باياۋان» مۇقاملىرىنىڭ نامى راۋابنىڭ باشلىنىش سىملىرىغا ئاساسەن قويۇلغان دېگەنلىك يۇقىرىقى ئۈچ مۇقام بىرلا ۋاقىتتا ۋۇجۇدقا كەلگەن، دېگەنلىك ئەمەس. خەلق رىۋايەتلىرى ۋە مۇقام تېكىستلىرىدىن قارىغاندا، يۇقىرىقى مۇقاملار بىر-بىرىدىن ئىلگىرى-كېيىن ھالدا بارلىققا كەلگەن بولۇپ، ئارىلىقلىرىدا نۇرغۇن تارىخىي دەۋرلەر ئۆتكەن. بوم باياۋاندىكى:

بۇ راۋاب قانداق راۋاب،

قوي تارىسى سالغان راۋاب.

ياخشى مېھمان كەپتۇ دەپ،

شۇنىڭ ئۈچۈن چالغان راۋاب.

دېگەن نېكىستلەر، راۋابنىڭ سىمسىز، ئارلىق پالغۇ ئىستىۋاسى ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. بۇنىڭدىن « بوم باياۋان » مۇقامى ئىچىدا راۋابقا سىم سېلىش كەشپ قىلىنغان دەۋرلەردە پەيدا بولغانلىقىنى ئايدىڭلاشتۇرۇۋېلىش مۇمكىن.

« سىم باياۋان » مۇقامى بولسا، راۋابقا سىم سېلىش كەشپ قىلىنغاندىن كېيىن بارلىققا كەلگەن.

5. « چۆل باياۋان » — دولانلىقلار قەدىمكى ماكانلىرىدىن كۆچۈپ، تارىم بوستانلىقىغا يېڭى كەلگەن زامانلاردا ئىجاد قىلىنغان بولۇپ، كۆچمەن دولانلىقلار يېڭى جايغا كەلگەندىن كېيىن، دەسلەپتە :

كەلمىگەن يەرگە كېلىپ داينى سوقالمايدۇ كىشى،
چەككىلى تاماكا يوق ئوينىغىلى نەدە كىشى.
دەپ قوشاق قوشۇپ غەزەل ئوقۇغان بولسا، يېڭى جايىنىڭ جۇغراپىيىلىك ئورنى، ئۇ جايدىكى توغراق، يۇلغۇنلارغا قاراپ :

خەلقى بۇ جايىنى چۆل دېگەن،
چۆل ئەمەس بازار ئىكەن،
توغرىقى ئالمىغا ئوخشاش،
يۇلغۇنى مازار ئىكەن.

دەپ قوشاق قوشۇپ، بۇ مۇقامنى چۆل-جاڭگاللاردا يۈرۈپ ئېيتقان. مۇقامغا سېلىنغان قوشاقلار ناھايىتى ئوبرازلىق بولۇپ، ھەم ئەمەلىي، ھەم رىغبەتلەندۈرۈش مەزمۇنىغا ئىگە، ھەم ئۇ، چۆللۈكتە ياشاۋاتقان تارىخىي شارائىتتا پەيدا بولغانلىقى ئۈچۈن، مۇقامنىڭ نامىنى « چۆل باياۋان » دەپ ئاتىغان.

6. « سامۇق باياۋان » — ئەسلى ئاتىلىشى « ساما باياۋان » ، « سەمەئ » ، ئەرەبچە ئىشتىش، ئاڭلاش، ناخشا-مۇزىكا، ساما، رەقىس (ئۇسسۇل) قاتارلىق مەنىلەرنى بېرىشتىن باشقا، كۆك، ئاسمان قاتارلىق مەنىلەرگىمۇ ئىگە بولۇپ، قەدىمكى زامانلاردا كىشىلەر كۆكتىن ئۆزلىرىگە نىجاتلىق تىلەيدىغان بىر خىل مىللىي ئۇسۇللارنى ساما بىلەن

ئىپادىلىگەن. ئاغزاكى تارىخلارغا ئاساسلانغاندا، «سامۇق» نامى بىلەن ئاتالغان بۇ مۇقام، ساما ئۇسسۇلىنىڭ مۇزىكىسىدا مۇقەددىمە قىلىنغان، دېگەن رىۋايەت بار ①. مېنىڭچىمۇ بۇ رىۋايەت مەلۇم ئاساسقا ئىگە بولۇپ، «سامۇق باياۋان»، «ساما باياۋان» نىڭ ئۆزگەرگەن ۋارىيانتى دەپ قاراش ئەقىلغا ئۇيغۇن.

«سامۇق باياۋان» نىڭ بارلىققا كېلىشى ئەڭ ئۇزاق تارىخقا ئىگە بولۇپ، ئۇ، دىن بىلەن تەڭ پەيدا بولغان. «ساما» ناخشا-مۇزىكا بىلەن ئۇسسۇل ئويناپ ئېلىپ بارىدىغان مۇراسىم ئويۇنى بولۇپ، ھەرقايسى تارىخىي دەۋردە شۇ دەۋرگە (شۇ دەۋرنىڭ دىنىي ئېتىقادىغا) خاس تېكىستلەر سېلىنىپ ئېيتىلىپ كەلگەن. «سامۇق باياۋان» نىڭ تېكىستلىرىغا سېلىنىپ كېلىۋاتقان:

نادامەت ئەيلىگەن بىلەن،
ئۆلۈپ كەتكەن تىرىلمەيدۇ.
ئاھ ئۇرۇپ پەرياد چەكسەڭ،
قەبرىدىن ئاۋاز كەلمەيدۇ.

گۆرنىڭ ئىچى قاراڭغۇلۇق،
قايدىن كېلۇر يورۇقچۇلۇق.
بىچارە بولۇپ ياتقۇلۇق،
بۇ دۇنيانىڭ ۋاپاسى يوق.

خۇدانىڭ ئەمرىنى تۇتماي،
مۇسۇلمانمەن دېگەن بىلەن،
قاراڭغۇ گۆر ئازابىدىن،
قۇتۇلماقلىق بېسى مۈشكۈل.

دېگەن تېكىستلەرمۇ ئىسلامىيەتتىن كېيىن كىرگۈزۈلگەن تېكىستلەردۇر.

① ئاۋات ناھىيىسىنىڭ بازار ئىچىدە ئولتۇرۇشلۇق (غورۇچۇل) مەنتاۋلار ۋاۋاب بىلەن

بولغان سۆھبەت خاتىرىسىدىن پايدىلاندىم.

ئىسلامىيەتتىن تارتىپ تاكى ھازىرغا قەدەر ئەبۇ ئىسمائىل دىۋانلاشتۇرۇپ كېلىۋاتقان سۈلۈك مۇراسىمىدا، ئويۇن باشلىنىشتىن بۇرۇن مۇقامنى مۇقەددىمە قىلىدۇ. ئاندىن نەغمە، ئۈسسۈللىرىنى ئويغايدۇ. بۇ ھەقتە موللا مۇسا سايرامى: «... بۇ گۇرۇھتىكى كىشىلەر ئەر-خوتۇن ئەر-خوتۇن بىر ئۆيگە يىغىلىپ، نەغمە باشلىنىپ، ئەر-خوتۇن ئۈسسۈلغا چۈشىدىكەن. گامى يىقىلىپ، گامى قويۇپ، مەست ۋە بېھوش بولۇپ، ئاغزىدىن كۆپۈك كېلىپ ھۇزۇر قىلىشىدىكەن. بۇلار < ھۇزۇرۇم > دەپ بىر مۇقام ئىختىرا قىلغىنىكەن. شۇنداق قىلىپ بىرنەچچە سائەتتىن كېيىن ئۇلار ھوشلىرىغا كەلگەن بولۇپ < ئۇھ > تارتىشىپ كۆزلىرىنى ئېچىپ ئولتۇرىشىدىكەن. مۇنداق قىلىقنى < كەبرىيە > سۈلۈكى دەپ ئاتىشىدىكەن» ① دەپ يازغان. پاكىتلارغا ئاساسلانغاندا، بۇ مۇقام، سۈلۈكلەردە ۋە سىرتقى پائالىيەتلەردىمۇ ئېيتىلىدىغان بولغاچقا، «سۈلۈك باياۋان» دەپ ئاتالغان بولۇشىمۇ مۇمكىن. كېيىنكى ۋاقىتتا، «ساما باياۋان» «سۈلۈك باياۋان» دېگەن ناملار ئەمەلدىن قېلىپ، «سامۇق باياۋان» دەپ ئاتالغان. ھازىرقى ۋاقىتتا بۇ مۇقام، مەشرەپلەردە ئېيتىلىشنىڭ سىرتىدا، تەرىقەتچىلەرنىڭ «جەھرىيە» سۈلۈكىدىمۇ ئېيتىلىپ كەلمەكتە.

7. «جۇلا» — مەخسۇس توي كۆچۈرۈش مۇقامىدۇر. تويىدىن باشقا مەرىكىلەردە ئوقۇلمايدۇ. توي مەشرىپىدىمۇ توي ئاخىرلىشىپ، قىزنى كۆچۈرۈپ ماڭغاندىلا ئېيتىلىدۇ.

«جۇلا» سۆزى يەرلىك تىلدا زاڭاق، قۇلاق تۈۋى ئەتراپىنى كۆرسىتىدۇ. خەلق قوشاقلرىدىكى:

گۈل قىستىم جۇلايمغا،

يارىشىپتۇ چىرايمغا.

سەن قىلساڭ يامانلىقنى،

مەن قويدۇم خۇدايمغا.

① موللا مۇسا سايرامى: «تارىخى ئەمىنىيە» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1989-يىلى

دېيىلگەن جۇلا سۆزى، دەل قۇلاق تۈۋىگە قارىتىلغان. دولانلىقلارنىڭ توي كۆچۈرۈش ئادىتىدە قىزنى يىگىت ئاتقا مىنگەشتۈرۈپ ئېلىپ ماڭىدۇ. قىز بىلەن يىگىت ئاتقا مىنىپ بولغاندىن كېيىن، يىگىت قولىدىن بىرى ئاتنىڭ جۇلاسىدىن تۇتۇپ تۇرۇپ يېتىلەپ ماڭىدۇ. يەنە بىر توپ يىگىتلەر ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن مەخسۇسلاشقان توي مۇقامىنى توۋلاپ ماڭىدۇ. شۇڭا، بۇ مۇقام ئاتنىڭ جۇلاسىدىن تۇتۇپ مېڭىش داۋامىدا ئېيتىلغانلىقى ئۈچۈن، «جۇلا» دەپ ئاتالغان. بىر ئادەم ئاتنىڭ جۇلاسىدىن تۇتۇپ يېتىلەپ مېڭىش ئادىتى دولان يىگىتلىرىنىڭ ئاتقا ئولتۇرالمىغانلىقىدىن ئەمەس، بەلكى ئىنتايىن زور، ئۇنتۇلغۇسىز بىر تارىخىي ۋەقەدىن كېيىن پەيدا بولغان. يېقىنقى دەسلەپكى دەۋرنىڭ دولان مۇقامچىلىرىدىن ياشانغانلارنىڭ ئاتا-بوۋا ۋە ئۇستازلىرىدىن ئاڭلىغانلىرىغا ئاساسەن رىۋايەت قىلىشىچە: دولانلىقلار يەرگەن دەرياسى ۋادىلىرىدىكى قەدىمكى يۇرتلاردا ياشاپ تۇرغان زامانلاردا ئۆز دۈشمەنلىرى بىلەن ئارىدا يۈز بەرگەن بىر قانلىق ئۇرۇشتا، دۈشمەن تەرەپنىڭ قىرىق قىزنى ئەسىر ئېلىپ، دولان يىگىتلىرىگە بىر كەڭرى دالادا داغدۇغىلىق بەيگە ئۆتكۈزۈپ، تويىنى قىلىپ نىكاھلاپ بەرگەن. توي ئاخىرلاشقاندا يىگىتلەر خوتۇنلىرىنى ئاتقا مىنگەشتۈرۈپ ئېلىپ ماڭغاندا، ئاتتا ئولتۇرۇپ باقمىغان بۇ قىزلار زادىلا ئولتۇرالمىغانلىقتىن يىگىتلىرى قىزنىڭ ئىككى قولىنى قولتۇقىدىن ئۆتكۈزۈپ، قولىدا مەھكەم تۇتۇۋالغان. يىگىت قولىداشلىرىدىن بىرى كېلىپ ئاتنىڭ جۇلاسىدىن تۇتۇپ يېتىلەپ ماڭغان. يەنە بىر توپ يىگىتلەر قىز بىلەن يىگىتنىڭ ئارقىسىدىن ئۆزىنى ئېلىپ ماڭغاندا، يەرلىك ئۆرپ-ئادىتى بىلەن بۇ قىزلارنىڭ ئۈنلۈك ئاۋازدا يىغلىماي ماڭغانلىقىنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ:

ژىڭلاڭ، ھەي ژىڭلاڭ ھەر يەردە بار،

بىر ياخشىغا بىر يامان ھەر يەردە بار.

دەپ بىر تەرەپتىن ئۇلارنىڭ تەقدىرگە تەن بېرىشىگە تەسەللى بەرسە، ئاخىرىدا:

ئاپتۇۋىدا سۇ قويسا قاينمايدىكەن ،
 يۈزى قېلىق قىز بالىكەن بىغلىمايدىكەن .
 دەپ مەسخىرە قىلىپ قوشاق قوشۇپ ، مۇقام توۋلاپ ماڭغان .
 يىگىتنىڭ ئۆيىگە يېتىپ بارغاندا ، ئۆيلىرىگە باشلىسا ، يات كۆرۈپ
 كىرگىلى ئۇنىمىغان . قىزنىڭ غەم-قاينۇسىنى كۆتۈرۈش ئۈچۈن ،
 مەشرەپ قىلىپ ، ئۇسۇلغا تەكلىپ قىلسا ، نەغمە بىلەن كارى
 يوق ئۆزلىرىنىڭ ئۇسۇللىرىنى ئوينىغان . بۇنىڭغا قارىتا يىگىتلىرى
 قوشاق قوشۇپ :

بىزمۇ قىز ئالدۇق دەرد بىلەن ئەلەمگە ،
 ئەپكېلىپ باشلىساق ، كىرىمدى گېرەمگە ① .
 دولانغا داپ چالساق ، ئوينىدى سەنەمگە ،
 بىز بۇنى دەيلى ئاتام بىلەن ئېنەمگە .

دېگەن قوشاقنى پەيدا قىلغان .

ئىلگىرىدىن تارتىپ « ژىگىلاڭ » دەپ ئاتالغان بۇ توي
 كۆچۈرۈش مۇقامى (مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ئاقساقمارال ، چىغانچۆل
 قاتارلىق يېزىلىرىدا ھازىرمۇ « ژىگىلاڭ » دەپ ئاتىلىدۇ .)
 ئاشۇ قىرىق قىزنىڭ تويىدىن كېيىن « جۇلا » دېگەن نامغا
 ئۆزگىرىپ ، ئۆرپ-ئادەت جەھەتتىمۇ بۇ داغدۇغىلىق تويىنىڭ
 تەسىرىدە بۇرۇلۇش ھاسىل بولغان . ئۇندىن كېيىن قىز
 كۆچۈرگەندە يىگىت قىزنى ئاتقا مىنگەشتۈرۈپ ئىككى قولىنى
 مەھكەم تۇتۇپ ئېلىپ مېڭىش ، بىر يىگىت ئاتنىڭ جۇلاسىدىن
 تۇتۇپ يېتىلەپ مېڭىش ، بۆلەك يىگىتلەر ئاتلىق مۇقام توۋلاپ
 قىز-يىگىتنى ئۆيىگىچە ئۆزىتىپ بېرىپ ، ئاخشىمى يىگىتنىڭ ئۆيىدە
 مەشرەپ ئۆتكۈزۈش قاتارلىقلار ، كەم بولسا بولمايدىغان
 رەسمىيەت سۈپىتىدە ئۆرپ-ئادەتكە ئايلىنىپ كەتكەن . توي
 ئۆتكۈزۈلگەن جاي ھازىر « قىرىق قىز دالاسى » دېگەن ئىسىم

① گېرەم — يەرنى كولاپ ياسىغان ۋاقىتلىق ئۆي ، يەنى گەمە .

بىلەن ئاتىلىپ، يەر نامى بولۇپ كەلمەكتە ①.

8. «دۇگامەت» — «دۇئامۇقامى» دېگەندىن ئۆزگەرگەن بولۇپ، تىل نوقتىسىدىن ئېيتقاندا دولانلىقلار «دۇئا» نى «دۇگا» دەيدۇ. ئاغزاكى تارىخلارغا ئاساسلانغاندا، مەۋلانا جالالىدىن شەھىرى كېتىشىنى چىقىپ ئاقسۇنىڭ ئايكۆل تەرەپكە ماڭغاندا ① يول ئۈستىدە يەرگەن دەرياسى ۋادىلىرىدىكى دولانلىقلار يۇرتىغا چۈشۈپ قونغان. دولانلىقلار مېھماندوست كىشىلەر بولغاچقا، مەۋلانا جالالىدىننى قىزغىن كۈتۈپ، ئاخشىمى مۇقام-مۇزىكا بىلەن بەزمە ئويۇشتۇرۇپ بەرگەن. دولانلىقلارنىڭ مۇقام-كۈيلىرى مەۋلانا جالالىدىن كېتىشكە بەكمۇ يېقىپ كەتكەن. ئۇ خۇشال بولۇپ، بۇ مۇڭلۇق كۈي، مۇزىكىلارنىڭ راۋاجىنى تىلەپ دۇئا قىلغان. بۇ مۇقام ئۇلۇغ زاتنىڭ دىلىنى ئېرىتىپ زوقىنى قوزغاپ، دۇئاسىغا ئېرىشكەنلىكى ئۈچۈن، شۇندىن باشلاپ «ئۇلۇغلارنىڭ دۇئاسىغا ئېرىشكەن» دېگەن مەزمۇن بىلەن «دۇئا باياۋان» دەپ ئاتالغان. يەنى يەرلىك تىل بىلەن «دۇگا باياۋان» دەپ تەلەپپۇز قىلغان. كېيىنكى چاغدا تەدرىجىي ئۆزگىرىپ، «دۇگامەت» دەپ ئاتىلىپ قالغان.

① «قىرىق قىر دالاسى» ئاۋات ناھىيىسىنىڭ جەنۇبىي تېرىتورىيىسىدىكى قەدىمكى دولانلىقلار ياشاپ ئۆتكەن بىر تۈزلەڭلىكنىڭ نامى. غورۇچۇل يېرىسىنىڭ تەۋەلىكى.

② مەۋلانا جالالىدىن — مەۋلانا جالالىدىن ئەبۇ ھەفىس كەبىر بۇخارىنىڭ ئەۋلادى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

مىلادىيە 1219-يىلى چىڭگىزخان بۇخارانى قىرغىن قىلغان چاغدا، خوجا ھەفىس كەبىر بۇخارىنى شاھادەتكە يەتكۈزۈپ، ئەھلى-ئەۋلادىنى سۈرگۈن قىلىپ، ئۆز يۇرتى بولغان قارا قۇرۇم ۋە كىرورەن دېگەن جايغا ھەيدىگەن. تەخمىنەن ئالتە-يەتتە ئەۋلاددىن كېيىن، مەۋلانا جالالىدىن دەۋرىگە كەلگەندە «شەھىرى كېتىش» كە كۆچۈپ كەلگەن. شەھىرى كېتىشنى قۇم باسقاندا (مىلادى 1348—1349-يىللار) مەۋلانا جالالىدىن كېچىسى ئۇخلىماي بىرنەچچە مۇرتلىرى بىلەن بىرنەچچە كۈن يول يۈرۈپ، دولان يۇرتىنى بېسىپ ئۆتۈپ، ئاقسۇنىڭ «ئايكۆل» دېگەن يېرىگە كېلىپ تۇرۇپ قالغان. ئۇنىڭ مازىرى «ئايكۆل مەۋلانا» نامى بىلەن ئاتىلىپ كەلگەن.

9. « بایاۋان مۇقامى » — بەزى جايلاردا بۇنى « خۇدەك » دەپمۇ ئاتايدۇ. « بایاۋان مۇقامى » دېگەن، ئىككى تەڭداش ئاتالغۇنىڭ قوشۇلۇشى بولۇپ، « بایاۋان » دېگەننىلا ئاتاش كۇپايە. ئۇ نام پەقەت دولان كۇيلىرى گۇرۇپپىسىنىڭ ئومۇمىي ناملا بولۇپ، « بایاۋان مۇقامى » نىڭ ئەسلى ئاتىلىشى « يەكتەك بایاۋان » (يەكتەك بایاۋان) دېگۈچىلەرمۇ بار. مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ تۇمشۇق « چاپان كۆيدى » دە ئۆتكەن مەشھۇر دولان مۇقامچىسى (تالانتلىق دولان مۇزىكانتى) سىدىق ساقالنىڭ ئوغلى ھەمەجان (مۇقام، راۋاب، قالدۇن، غىجەك، داپ قاتارلىقلاردا يۇقىرى ماھارەت ئىگىسى) بۇ ھەقتە: « دادام ھايات چېغىدا < بایاۋان مۇقامى > نىڭ نامىنى < يەكتەك بایاۋان > دەپ تەلىم بەرگەندى، مەن شۇ نامنى قوللىنىپ كەلدىم » دەيدۇ. يەنە بەزىلەر: « بایاۋان مۇقامى » يالغۇز مۇقام، ئۇنىڭغا ئىسلامىيەتتىن كېيىن ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈلۈپ، تېكىستلىرىگىمۇ دىنىي قوشاقلار سېلىنغان. دىنىي سورۇنلاردىمۇ چەكلىمىگە ئۇچرىمىغان. بۇ مۇقامنىڭ ئاخىرىغا ئىسلامىيەتتىن بۇرۇن « ئاھ جېنىم » ، « ئاھ جېنىم » قوشۇلۇپ ئېيتىلاتتى. مەسىلەن:

جاھىلىيەت دەۋرىدە:

ئاق ئالمىنىڭ شېخىدەك،

ئېگىلەمسەن ئاق جۇۋان، ئاھ جېنىم-ئاھ جېنىمما،

ئىچىمدىكى دەردىمنى،

سەن بىلەمسەن ئاق جۇۋان، ۋاي جېنىمما-ۋاي جېنىم،

دەپ ئوقۇغان بولسا، ئىسلامىيەتتىن كېيىن « جېنىم » ، « جېنىم » لار-

نى ئېلىپ تاشلاپ ئورنىغا « ئاللا » نى كىرگۈزۈپ:

ئاق ئالمىنىڭ شېخىدەك،

ئېگىلەمسەن ئاق جۇۋان، ئاللا يەي-ئاللا،

ئىچىمدىكى دەردىمنى،

سەن بىلەمسەن ئاق جۇۋان ئاللايەي - ئاللا.

دەپ ئوقۇغان. شۇنىڭدىن باشلاپ « ئاللايەي-ئاللا » قوشۇمچىسى

مۇقامدا كەم قالدۇرمايدىغان مۇھىم تەركىب بولۇپ قالغان، دەيدۇ. مېنىڭچە، بۇ ھەر ئىككى قاراش مەزمۇن جەھەتتىن بىر-بىرىگە يېقىن بولۇپ، ئەينى چاغدا، بۇ مۇقامغا دىنىي تۈس بېرىپ چەكلەنمەيدىغان ئىمتىيازغا ئېرىشكەنلىكى ئۈچۈن، كىشىلەر ياكى مۇزىكانتلار تەرىپىدىن « يالغۇزلا ئىمتىيازغا ئىگە مۇقام » دېگەن مەزمۇندا (ياكى ئىسلاھ قىلىنغان يالغۇز بىرلا مۇقام) « يەككە مۇقام » ياكى « يەككە مۇقام » دەپ ئاتالغان بولۇشىمۇ مۇمكىن. 10. « چۆل بۈيۈك باياۋان » — مەلۇمكى « چۆل بۈيۈك »

دېگەن « پايانسىز » ياكى « بىپايان چۆللۈك » دېگەن سۆز بولۇپ، « چۆل بۈيۈك باياۋان » — « پايانسىز چۆللۈكتىكى مۇقام » دېگەن بولىدۇ. بۇ مۇقام « چۆل باياۋان » مۇقامى بىلەن تۈپتىن ئوخشمايدۇ. چۆل باياۋان مۇقامغا سېلىنغان تېكىستلەردە، چۆللۈكنىڭ كەلگۈسىگە ئۈمىدۋارلىق بىلەن قاراپ، جاڭگالنى بازارغا، ئورمانلىرىنى ئۇلۇغۋار بازارغا ئوخشىتىپ، ئوبرازلىق ھالدا مەدھىيەلەيدۇ. چۆل بۈيۈك مۇقامدا بولسا، تامامەن ئۇنىڭ ئەكسىچە مەزمۇندىكى قوشاقلار سېلىنغان بولۇپ، دولانلىقلار ماكانلاشقان بۇ كەڭرى دىيارنىڭ ئىنتايىن زېرىكىشلىك ئوبرازلىرى ئىپادىلەنگەن. مانا بۇ ئىككى مۇقامنىڭ پەيدا بولۇش دەۋرى يىراق-يىراق بولۇپ، چۆل باياۋان مۇقامى دولانلىقلار يېڭى ماكاننىڭ ھەر جەھەتتىكى جۇغراپىيىلىك ئەۋزەللىكىگە ئاساسەن بارلىققا كەلگەن بولسا، مەلۇم دەۋرلەردىن كېيىن دولان كىشىلىرىنىڭ بەزىلىرى ئۈچۈن ناھايىتى زېرىكىشلىك بىلىنگەن. ئۇلار ھەر خىل تەبىئىي، ئىجتىمائىي قىيىنچىلىقلارغا، مىللىي زۇلۇملارغا دۇچ كېلىپ، يۇرتلىرىنى تاشلاپ كېتىش دەرىجىسىگە يەتكەن. شۇنداقتمۇ ئۇلار ئانا يۇرتلىرىدىن ئايرىلغىنىغا ھەسرەت چېكىپ:

باياۋان چۆللىرىڭدىن مەن،

قاچان چىقاي بۇ راھەتكە؛

يۈرىكىم سۇ بولۇپ ئاقتى،

سەندىن ئايرىلغان نادامەتكە.

چۆل-باياۋاندىن چىقىپ،
سۇ-سۈنى كۆرگەن بارمىدۇ؟
ياخشى ياردىن ئايرىلىپ،
سەۋدايى بولغان بارمىدۇ؟

دەپ قوشاق قوشۇپ مۇقام توۋلاپ، خەلقلەر ئۆزلىرىنىڭ ۋەيرانچىلىق ھالىتىدىكى تارىخىي ئوبرازلىرىنى، يۇرتغا بولغان ئۇنتۇلماس مېھر-مۇھەببەتنى ئىسپادلىگەن. دولانلىقلار ئۆز يۇرتلىرىدىن ئايرىلىش ۋاقتىدا، چۆللۈكتىكى توغراقلارنىڭ ئالتۇندەك سارغىيىپ تۇرغان ياپراقلىرىنىڭ باياۋاننى باغقا ئوخشىتىپ تۇرغان ئوبرازلىرىنى تەسۋىرلەپ:

سېرىق سەبدە تولۇن ئايدەك،
يۈزۈڭگە نۇر ياراشپتۇ.
سېنىڭ ئوت پىراقىڭدا،
يۈرەككە ئوت تۇتاشپتۇ.

دەپ قوشاق قوشۇپ مۇقام توۋلاپ، ئانا يۇرتى بىلەن خوشلاشقان. شۇنىڭدىن باشلاپ، بۇ قوشاقلار چۆل بۈيۈك مۇقامغا مۇقىملىشىپ قالغان. مانا بۇلار ئىنتايىن مول مەزمۇنلارغا ئىگە بولۇپ، خەلقنىڭ يۈرەك سۆزلىرى بولغاچقا، خەلق ئارىسىغا تېز تارقىلىپ كەتكەن. مۇقام تېكىستلىرىنىڭ مەزمۇنلىرىمۇ، مۇقامنىڭ نامى بىلەن ناھايىتى ماسلىشىدۇ. بۇ مۇقام ۋەيران بولغان خەلق يۇرتىدىن ئايرىلىپ چۆللۈكنى بېسىپ، يۇرت ئىزدەپ كېتىۋاتقاندا ئېيتىلغانلىقى ئۈچۈن، بۈيۈك چۆل ياكى چۆل بۈيۈك باياۋان دەپ ئاتىلىپ دولان كۈيلىرى گۈرۈپپىسىدىن مۇھىم ئورۇن ئالغان. 11. «خۇدەك باياۋان» — خۇدەك دېگەن بىر ئادەمنىڭ

ئىسمى بولۇپ، رىۋايەت قىلىنىشىچە، قەدىمكى ۋاقىتتا نۇر بېيىت ئىسىملىك بىر كىشى بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈچ ئوغلى بولغان. ئەڭ كىچىك ئوغلىنىڭ ئىسمى خۇدەك بولۇپ، نۇر بېيىت ئىجاد قىلغان بىر مۇقامنى خۇدەك ئېيتىپ تاراتقان. شۇڭا، بۇ مۇقامنىڭ نامى خۇدەكنىڭ نامىدا ئاتالغان. خۇدەك ھەققىدىكى رىۋايەتلەر مارالبېشى، مەكت ناھىيىلىرىدە تارقالغان. خۇدەك مۇقامىدىمۇ يۇقىرىقى ئىككى ناھىيىدىلا

بار (ئاۋات ناھىيىسىدە كۆرۈلمەيدۇ). بۇنىڭدىن قارىغاندىمۇ، يۇقىرىقى رىۋايەتنىڭ ئەقىلگە ئۇيغۇن ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولىدۇ.

12. «دۇتار باياۋان»، بۇ مۇقام قەدىمدىن تارتىپ، ئائىلە سورۇنلىرىدا دۇتار بىلەن ئورۇندىلىپ كەلگەن. ياشانغانلار بىرەر ئائىلىگە توپلىشىپ دۇتار بىلەن مۇقام ئاڭلاپ، ئىچ پۇشقى چىقىرىشقان. شۇ سەۋەبتىن «دۇتار بىلەن ئورۇندالغان باياۋان» دېگەن مەنىدە «دۇتار باياۋان»، كېيىنكى ۋاقىتتا «دۇتار مۇقامى» دەپ ئاتالغان. ئۇنىڭ ئاھاڭلىرى ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقام ئاھاڭلىرىغا ئوخشىشىپ كېتىدۇ. تېكىستلىرىگە:

چىقماڭ سۇلايمان تەختىگە،
چوڭ بولما ئالەم خەلقىگە.
ئاخىر كىرەر يەر قەرىگە،
بۇ دۇنيانىڭ پايانى يوق.

دۇنيانى دەپ چۆللەر كېزىپ،
بەلگە توروزاڭنى ئېسىپ.
ئاخىر ياتارسەن گۆردە سېسىپ،
بۇ دۇنيانىڭ پايانى يوق.

ھەقنا ئالا ئەمىر قىلدى،
سەجدە قىل ئادەمگە دەپ.
سەجدە قىلغان قۇللۇرۇڭغا،
جەننەتتە مېھمان ئەيلىدى.

ئاتمىشتىن ئۆتتى يېشىڭ،
ئۆلۈم بىلەن كېڭىشىڭ
گۆردە ياتار يالغۇز بېشىڭ،
بۇ دۇنيانىڭ پايانى يوق.

خۇدۇيۇما - خۇدۇيۇم،
ئاسماندا ئەيسا بارمىدۇ؟
خۇدۇيۇمنىڭ ئالدىدا،
مەندەك گۇناھكار بارمىدۇ؟

بېھش دەيدۇ، دوزاخ دەيدۇ،
مېنىڭ قايسى ماكانىمدۇر،
ئەگەر رەھىم ئەيلىسەڭ ئاللا،
بېھش مېنىڭ ماكانىمدۇر.

خۇدايا مەن خاتا قىلدىم،
بۇ جانىمغا چايا قىلدىم.
يامان ئىشنى تولا قىلدىم،
نېچۈك قىلغايىمەن يا ئاللا.

ئاتام مەككە - ئانام مەككە،
تۇغۇلدۇم بىر كۈن ئۆلمەككە.
ئىلاجىم يوق تىرىلمەككە،
قارا يەرگە كۆمۈلمەككە.

ئېلىپنى يادا قىلماقنى،
كالامۇللادىن ئۆگەندىم.
شېھت قېنىنى تۆكمەكنى،
بىسىللادىن ئۆگەندىم.

ئانامنىڭ قاندا ئەردىم،
مېنىڭ رىسقىمنى يەتكۈزدۈڭ.

سېنىڭدەك مېھرىبانىغا،
پىدا ئەيلەي بۇ جاننى.

بىر كۈن بولار قاتتىق كېسەل،
داۋا بولۇر ناۋات-ھەسەل.
جان ھەلقۇمغا كەلگەن كۈنى،
زەھەر بولۇر ناۋات-ھەسەل.

دېگەنگە ئوخشاش تېكىستلەرنى سېلىپ، باشقا مۇقاملاردەك ئىككى كۆپلەپ بىلەن تاماملىماستىن مۇقامچى ئۆزى بىلىدىغان دىنىي تۈستىكى تېكىستلەرنىڭ ھەممىسى تۈگىگىچە، ھەتتا بىرەر سائەتكىچە داۋاملاشتۇرىدۇ. مۇقامچى كۆپىنچە ھالدا مۇقامنى يىغلاپ تۇرۇپ ئېيتىدۇ. ئۇنىڭ تەسىرىدە سورۇن ئەھلىمۇ يىغلاپ تاشلايدۇ. مۇشۇنداق ئىككى-ئۈچ سائەت داۋاملاشقاندىن كېيىن، نەغمە قىسمى باشلىنىدۇ. بۇ چاغدا سورۇندىكىلەرنىڭ غەمكى كەيپىياتلىرى ئۆزگىرىپ خۇشاللىق باسقۇچىغا ئۆتۈپ، ئۈسۈل ئوينىشىدۇ. دۇتار باياۋاننى خەلق ناھايىتى ياخشى كۆرىدۇ. شۇڭا كۆپچىلىكنىڭ تەلپىگە ئاساسەن، مەشرەپلەردىمۇ ئېيتىلىدۇ. بۇ مۇقامنى مارالبېشىنىڭ ئاۋات بازىرىدىكى مۇسا ئاۋۇت ئەڭ تەسىرلىك ئېيتىدۇ. دۇتار باياۋاننى مەشرەپلەردە ئېيتقاندىمۇ، مۇقەددىمى ئاز دېگەندە يېرىم سائەت ئەتراپىدا داۋاملاشتۇرۇپ، ئاندىن كېيىن نەغمىگە چۈشىدۇ. شۇڭا بۇنى «داستان مۇقامى» دەپمۇ ئاتايدۇ، داستانلارنى تېكىست قىلىشىدۇ.

2. دولان مۇقامى تېكىستلىرى ۋە ئۇنىڭ تارىخىي مەزمۇنى

دولان مۇقامىنىڭ تېكىستلىرى ئاساسەن خەلق قوشاقلرىدىن ئىبارەت بولۇپ، قىسمەنلىرىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ھەر بىر مۇقام ياكى

مۇقام بۆلەكلىرى ئۈچۈن مۇقىملىشىپ كەتكەن تېكىست يوق. مۇقامنىڭ ئېيتىلىش ئورنى، ئېنىقچىنىڭ كەيپىياتى ۋە مۇقامچىنىڭ بىلىدىغان قوشاق بايلىقىغا قاراپ، مۇقامنىڭ تېكىستلىرى ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ.

دولان مۇقامى پەقەت دولان مەشرىپىدىلا ئوقۇلىدىغان خاس مۇقام ئەمەس. دولان مەشرىپىدە مۇقەررەر ئېيتىلىشتىن باشقا، كىشىلەر كۆپىنچە يالغۇز ھالدا كېچىلىرى يول يۈرگەندە، ھارۋا ھەيدەپ جاڭگاللارغا ئوتۇنغا ماڭغاندا، سۇ ياقىلاپ يالغۇز يۈرگەندە، يايلاقلاردا، سەپەر ئۈستىدە، ئاساسەن ئائىلىدىن ئايرىلىپ چىقىپ يالغۇزلۇق ياكى غەربلىق ھېس قىلغان چاغلىرىدا ئىچ پۇشقىنى چىقىرىش ئۈچۈن، يۇقىرى ئاۋاز بىلەن مۇقام توۋلاپ، ئۆزىدىكى غەم-قايغۇ ۋە قورقۇش-ئەندىشلەرنى يوقىتىشقا تىرىشىدۇ. ئوتونچىلار جاڭگالغا ئوتۇنغا ماڭغاندا 40-50 ھارۋىلىقلار بىر توپ بولۇپ، تۆت-بەش كۈنلۈك سەپەر جەريانىدا، كېچىلىرى ئۇخلاپ قېلىپ يولدىن ئادىشىپ كەتمەسلىك ئۈچۈن، ھەم كېچە تۈنى ئاسان ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن، ئۇلاردىن بىرى مۇقام توۋلاپ ماڭىدۇ. باشقىلار ئۇنىڭدىن ھۇزۇر ئېلىپ ئۇخلىماي تىڭشاپ ماڭىدۇ. ھارۋىكەش مۇقاملىرى بىر نەچچە سائەت، ھەتتا بىر كېچە تاڭ ئاتقۇچە داۋاملىشىدۇ. بۇنىڭدا شۇ ئادەم بىلىدىغان قوشاقلارنىڭ ھەممىسى ئېيتىلىپ، بىر ئاھاڭغا سالغان تېكىستى ئىككىنچى ئاھاڭ باشلانغاندا، تەكرار سېلىۋېرىدۇ. خەلق قوشاقلرىدىكى ھەر بىر قوشاق ئۆز ئالدىغا بىر مەزمۇننى ئىپادىلەيدىغان بولغاچقا، بىر قوشاق ئالدى-كەينىدىكى قوشاق بىلەن باغلاشمىسىمۇ بولۇپىرىدۇ. مۇقام تېكىستلىرىدە قوشاق مىسرالىرىدىكى بوغۇملارنىڭ ئوخشاش بولۇشىنىمۇ تەلپ قىلمايدۇ. بوغۇمنىڭ ئارنۇق-كەملىرىنى مۇقام قوشۇمچىسىدىكى «ئاللا-ئاللا!» «تۆت بوغۇم»، «ئالايەي-ئاللا!» «بەش بوغۇم» سۆزى بىلەن تولۇقلاپ، ئاھاڭغا چۈشۈرۈۋېرىدۇ. مەسلەن:

قاراقاشم بار مېنىڭ،

قوشۇما قاش لازىم ئەمەس.

بىر ئاداشىم بار مېنىڭ،

ئىككى ئاداش لازىم ئەمەس.

دېگەن تېكىستنىڭ 1-، 3-مىسىرى يەتتە بوغۇملۇق، 2-، 4-مىسىرى

سەككىز بوغۇملۇق بولۇپ، بۇنى مۇقامغا سالغاندا:

قاراقاشىم بار مېنىڭ، ئاللايەي-ئاللا!

قوشۇماقش لازىم ئەمەس، ئاللا-ئاللا،

بىر ئاداشىم بار مېنىڭ، ئاللايەي-ئاللا!

ئىككى ئاداش لازىم ئەمەس، ئاللا-ئاللا.

دەپ ئوقۇلۇپ، ھەممىسى ئوخشاش 12 بوغۇمدا تەڭشىلىدۇ. بۇنىڭ

بىلەن مۇقام تېكىستلىرىنىڭ بايلىقى تېخىمۇ كۆپىيىپ، مەزمۇنلىرى كەڭ

ۋە چوڭقۇرلىشىدۇ. ۋەھالەنكى، مۇقام تېكىستلىرى تۇراقسىز بولۇپ،

ھەرقانداق خەلق قوشاقلارنى دولان مۇقامى ۋە ئۇنىڭ بۆلەكلىرىنىڭ

ئاھاڭغا چۈشۈرگەندىمۇ، مۇقام تېكىستلىرىنىڭ مەزمۇنى ئەمەلىي

كەيپىياتقا ماسلىشىشى نۇقتا قىلىنىدۇ. مۇقام تېكىستلىرى ئوبرازلىق ھەم

بەك تەسىرلىك بولۇپ، ئىجتىمائىي كەيپىياتقا تېز تەسىر قىلىدىغان

بولغاچقا، مۇقامغا سېلىنغان قوشاقلارمۇ، كىشىلەرنىڭ ئىستېتىك ئارزۇسىغا

مۇۋاپىق تاللىنىدۇ. مۇقام تېكىستلىرىنىڭ مەزمۇنى مۇقامنىڭ ئىپتىلىشى

ئورنىدىكى بەدىئىي ھەۋەسكە مۇقەررەر ماسلىشىشى كېرەك. ئاللايلىق،

دولان مۇقاملىرى — مەشرەپ مۇقامى، ھارۋىكەشلەر مۇقامى،

سەپەر مۇقامى، يايلاق مۇقامى، كېچىدىكى يالغۇزلۇق مۇقامى ۋە

باشقىلار بولۇپ بىرنەچچە ئورۇن خاراكتېرىگە ئىگە. بۇلاردىن:

مەشرەپ مۇقامىدا، مەشرەپنىڭ باشلىنىشىدىكى مۇقامنىڭ

مۇقەددىمە قىسمىغا سېلىنغان تېكىست بىلەن ئۇسۇللۇق نەغمە

قىسمىدىكى بۆلەكلىرىگە سېلىنغان تېكىستلەرنىڭ مەزمۇنلىرىمۇ

بىر-بىرىدىن زور دەرىجىدە پەرقلىنىپ، مەشرەپتە ئىككى خىل

كەيپىيات ھاسىل قىلىدۇ. مۇشۇ ئارقىلىق مەشرەپنىڭ ئېھتىياجىنى

قانداۋرىدۇ. مەشرەپ — تەرتىپ ئىنتىزامى قاتتىق، ۋاراڭ-چۈرۈڭ،

قالايىمقانچىلىقنى قاتتىق چەكلەيدىغان ئويۇن-تاماشا مەيدانى

بولۇپ، مەشرەپتە ئالدى بىلەن مۇقام مۇقەددىمە قىلىنىپ تۇرىدۇ.

ئۆلۈم دەيدۇ- ئۆلۈم دەيدۇ،

ئۆلۈمنىڭ نۆۋىتى يوقتۇر،

ئۆلۈمگە رۇسلىغان جاينىڭ،

ئىشك تۈگۈلۈكى يوقتۇر.

ئۆلۈپ كەتسەك بۇرادەرلەر،

ئۆلۈپ كەتتى دېمەس ھېچكىم،

جىنازىمى كۆتۈرگەندە،

يىغامنى يىغىماس ھېچكىم.

جاھانغا پادىشاھ بولساڭ،

ئۆلەرسەن ئاقىۋەت بىر كۈن،

ياقاسى يوق توننى كىيىپ،

ياتارسەن ئاقىۋەت بىر كۈن.

نادامەت ئەيلىگەن بىلەن،

ئۆلۈپ كەتكەن تىرىلمەيدۇ.

ئاھ ئۇرۇپ يەرياد چەكسەڭ،

قەبرىدىن ئاۋاز كەلمەيدۇ.

جاننىغۇ بەردى خۇدايىم،

بىر كۈن ئامانەت ئالىدۇ.

مىڭ بىر مۇشەققەتلەر بىلەن،

سالغان ئىمارەت قالىدۇ.

ئۆلەرمەنمۇ، كۆيەرمەنمۇ،

ئۆزۈمنى چاغلىيالمىيەن.

ياخشى-يامان گۇناھ قىلدىم،
ئەقىدە باغلىيالمىمەن .

خۇدايا ئول خۇداۋەندە،
ئەجەپ ئادەم بەنا قىلدىڭ .
يارالغان ئادىمىزاتى،
ئۆلۈمگە ئاشنا قىلدىڭ .

بىر قويۇم ئىككىنى تۇغدى،
كۆرۈڭ ئۇنىڭ قوزاسىنى .
كىم يامانلىق ئەيلىسە،
ئاللا بېرۇر جازاسىنى .

ئەجەب روشەن قىلاي دەيدۇ،
سەھەر ۋاقتىدا ئىچكەن چاي .
« بېشىش » دەيدۇ « دوزاخ » دەيدۇ،
ئۇنىڭ ئىچىدە يۈزىڭ چاي .

ئۆلۈپتۇ خەستە كۆڭلۈم .
غەم بىلەن ھەرگىز تىرىلمەس .
ئۇرۇپ مەن يەرياد چەكسەم،
قەبرىدىن ئاۋازى كەلمەس .

كىمكى ئۆلمەستىن بۇرۇن،
يەتمەس بۇ جاننىڭ قەدرىگە .
كىم ئۆلۈر ھالەتكە يەتسە،
شول يېتەر جان قەدرىگە .

دەردكە دەرد بەرگەن خۇدا،
دەردمەنگە دەرد بەرگەن خۇدا.
دەردلىرىمنى ئازكەن دەپ،
تۆپىلەپ بەرگەن خۇدا.

دېگەنگە ئوخشاش ئەڭ تەسىرلىك، مەزمۇنى بىۋاسىتە يۈرەككە تېگىدىغان پەندە-نەسەت خاراكتېرلىق قوشاق ياكى غەزەللەردىن ئېلىنغان پارچىلارنى ئوقۇپ، مەشرەپ ئەھلىگە ئىنسانىيەتنىڭ بېشىغا كېلىدىغان ياخشى-يامان كۈنلەرنىڭ ھەممىسىنى ئەسلىتىش ئارقىلىق قاتتىق تەسىرلەندۈرۈپ، مەشرەپ سورۇنىدا گويا ئادەم يوقتەك جىمجىتلىق كەيپىياتى ھاسىل قىلىدۇ.

مۇقامنىڭ مۇقەددىمىسى تۈگەپ ئۈسسۈللۈك نەغمە قىسمىغا ئۆتكەندە مۇقام بۆلەكلىرىگە سېلىنغان تېكىستلەرنىڭ خاراكتېرى بىردىن ئۆزگىرىپ، مەزمۇنى روشەن، شوخ ھېسسىياتلىق، كىشىلەرنى غەم-قايغۇ، ھەسرەت-نادامەتتىن خالاس قىلىپ كۈلكە بەيدا قىلىدىغان باسقۇچقا ئۆتىدۇ:

سوپياڭ سېرىق بولۇر،
يول ياقىسى تېرىق بولۇر.
ئىككى يار تۇتقان خېنىنىڭ،
چىرايلىرى سېرىق بولۇر.

پاقا كېرىلىپ يىلان بولالماس،
قېرى ياسىنىپ جۇۋان بولالماس.

پاقىنىڭ كېرىلگىنى،
ئەسلا يىلانغا ئوخشىماس.
قېرىنىڭ نازلانغىنى،
ئەسلا جۇۋانغا ئوخشىماس.

بىر تاغارغا سولۇدۇم
ئەللىك-ئاتمىش ھېرىنى.
گەپ-سۆزۈمگە كىرمىسە،
قوڭغغا تەپتىم قېرىنى.

ئالالمىغان توكۇر قۇشلىرىڭدىن،
ھاۋادىكى مادا ياخشى.
بىر كۆڭلەك-ئىشتان تىكەلمىگەن ئاشنادىن،
تىلەپ يېگەن گاداي ياخشى.

باغدا تۇرۇمناي كەشمىردە بولغاي،
ئۆردەككە سالسام سوخسۇيىنى ئالغاي.

تۇمشۇقتىن خوتۇن ئالدىم نايۇپ بېگىمدىن سوراپ،
ئاچچىقىمنى ئېلىۋالدىم ئەسكى يوتقانغا سولاپ.

ياشلىقىم پاشالىقىم،
ھەر تەرەپتىن گۈل كېلۇر.
ياشلىقىڭدا سۆيىمسەڭ،
قېرىغاندا كىم كېلۇر.

ئاتنى باغلاڭ خادىغا،
مالنى ھەيدەڭ شادىغا.
بىر يىگىتنىڭ بېشىدىن،
يەتتە چوكان سادىغا.

شايتۇلاڭنىڭ شېخى پەس،
ئېگىپ يېمەك نېمە تەس.

ياش بالىنىڭ كۆڭلى پەس،
كىمنى كۆرسە ياق دېمەس.

قارا قالپاقنى كىيىپ،
قاراچى بولمامدۇ كىشى.
قارا كۆز يار دەردىدە،
راۋابچى بولمامدۇ كىشى.

باغقا باققال يارشۇر،
ئۆكۈزگە ساقال يارشۇر.
ساقلى يوق نا كوسىغا،
تۇغماس خوتۇن يارشۇر.

توققۇزاققا بارغىچە،
توققۇز قىز ئالدىم يانغىچە.
بار پۈلۈمنى يەۋالاي،
تۇغماس خوتۇنغا قالغىچە.

گال پىچاقنى ئاسقىچە،
چىشلەپ يېگىن تويغىچە.
تۇغماس خوتۇن ئالغىچە،
بويىتاق يۈرگىن ئۆلگىچە.

چاكاندانى سوقۇپ سالسا،
قازاندا چايى بولمامدۇ.
يىگىت ئۈنبەشكە يەتكەندە،
خېنىمغا يارى بولمامدۇ.

كاككۇك تولا سايرايدو،
« كۆكتولغاق » دېگەن جايدا .
يايرىم تولا چىلايدۇ،
چولام تەگمگەن چاغدا .

ئىشك ئالدى قوش تېرەك،
قوشۇلغىچە ئوينايمەن .
خۇدايىم بەردى بىر كۆڭلەك،
يىرتىلغىچە ئوينايمەن .

راۋابىمنى چالمەن،
كەلسە كەلمەس پەدىگە .
ئون جېنىمنىڭ بىرى قالدى،
شۇ خېنىمنىڭ دەردىدە .

ئالما ئاتتىم ھاۋىغا،
ھويلىڭىزغا چۈشتىمۇ؟
سىزگە ئېتتىم بۇ غەزەلنى،
كۆڭلىڭىزگە چۈشتىمۇ؟

ئېگىز ئايۋان ئۆگزەڭدە،
مەن ياتمايمەن ئۆزۈڭ يات .
يار ئوتى شۇنداق بولسا،
يار تۇتمايمەن پەندىيات .

دېگەنگە ئوخشاش تېكىستلەر بىلەن مەشرەپتە كۈلكىلىك، خۇشال
كەيپىيات ھاسىل قىلىپ، مەشرەپنىڭ ئىستېتىك خۇسۇسىيەتلىرىنى
ئاشۇرۇشتىن باشقا:

چىنە بەرسەڭ نادانغا،
 ئويىناپ-ئويىناپ سۇندۇرۇر.
 بىۋاپا كىشىنىڭ يارى،
 قاچان كۆڭۈلنى تىندۇرۇر.

ئاشنا تۇت چىرايلىقنى،
 يولدا قوي نىشانەڭنى.
 ئاشناڭ قولغا كەلمسە،
 ئۇرۇپ قوي پىشانەڭنى.

ئىلىنىڭ داۋاندا،
 ئات كۆكسەدە ياغدى قار.
 تاشلىۋەتكىلى بولماس،
 غەربىلىقتا تۇتقان يار.

ئالما گۈلى گۈل بولامدۇ،
 قىزىرىپ تۇرغان بىلەن.
 كىشىنىڭ يارى يار بولامدۇ،
 قاراپ ئولتۇرغان بىلەن.

ئالما گۈلى گۈل ئەمەس،
 قۇلاققا قىسسا بىر قۇچاق.
 كىشىنىڭ يارى يار ئەمەس،
 جانغا سانچىلغان پىچاق.

دۇرى دەيدۇ-دۇرى دەيدۇ،
 قىچىنىڭ ياغىنى.

ئەقلىڭىز بولسا ئوينىماڭ،
كىشىنىڭ يارىنى.

كۆڭۈلنىڭ كەينىگە كىرمەڭ،
كۆڭۈل ھەر يەرگە باشلايدۇ.
سەمەرقەنت ئالمىسىدەك،
ئاپىرىپ چۆللەرگە تاشلايدۇ.

سۇلار شارقىراپ ئاقسا،
تۈگمەننىڭ نۇرى دەڭلا.
يار ئۈچۈن ئۆلۈم كەلسە،
ئۆزۈمنىڭ شورى دەڭلا.

دېگەنگە ئوخشاش مەزمۇندىكى تېكىستلەر بىلەن ھەرخىل يامان
كەيپىياتلارنى تەنقىد قىلىش ئارقىلىق، كىشىلەرگە تەربىيە بېرىش
رولىنى ئوينايدۇ.

مەشرەپ مۇقاملىرىنىڭ تېكىستلىرىدىن دولانلىقلارنىڭ تارىخى،
ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋىتى، ئۆرپ-ئادەتلىرى، ئارزۇ-ھەۋەسلىرى
ۋە مۇھەببەت-نەپرەتلىرىگە مۇناسىۋەتلىك مۇھىم مەزمۇنلارنى
بايقىۋېلىش مۇمكىن. مەسىلەن، مۇقام بۆلەكلىرىگە سېلىپ ئوقۇلىدىغان:

بېشىم ئاغرىيدۇ دېسەم،
يۇمغاقسۇت سىقىپ بېرەي دىدى.
غولۇم ئاغرىيدۇ دېسەم،
ئوغلاق قېقىپ قويماي دېدى.
قانداق ئوغلاق ئۇ؟ دېسەم،
جاغالباش ئوغلاق ئۇ، دېدى.
قېنى ئوغلاقنىڭ؟ دېسەم،
جاڭگالدا ئوتلايدۇ دېدى.
ئورۇق ئوغلاقتۇ؟ دېسەم،

سېمىز ئوغلاق ئۇ، دېدى.
ئېرىڭىز سوقار؟ دېسەم،
ھەر ھۆددىسى ماڭا دېدى.
بارمايمەن، كەلمەيمەن دېسەم،
جۈگۈ-جۈگۈ كېلىڭ دېدى.

دېگەن تېكىستكە دولانلىقلارنىڭ چارۋىچىلىق شارائىتىدىكى
ئۆرپ-ئادەتلىرى چوڭقۇر سىڭدۈرۈلگەن بولۇپ، ھازىرقى خەلق
ئىچىدە ساقلىنىپ كېلىۋاتقان يۇمغاقسۇت ۋە ئوغلاق تېرىسى بىلەن
ئادەم داۋالاش ئادەتلىرىنىڭ ناھايىتى ئۇزاق تارىخقا ئىگە ئىكەنلىكىنى
ئىپادىلەسە:

ئىلىغا چىقاي دېسەم،
داۋاندىن قورقمەن يارىم.
سېنى مەن ئالاي دېسەم،
ئاناڭدىن قورقمەن يارىم.

دېگەن تېكىستتە، قەدىمكى زامانلاردىكى قاتناشنىڭ قىيىنلىقى،
جەنۇب بىلەن شىمال ئوتتۇرىسىدىكى ئىلى داۋانلىرىنىڭ ئەڭ
خەتەرلىك بىر جاي ئىكەنلىكى ئىپادىلەنگەن. يەنە:

ئۆزى كەلسۇن دەپتىمۇ،
سۆزى كەلسۇن دەپتىمۇ.
دەريانىڭ سۈيى ئۇلۇغ،
ئېقىپ ئۆلسۇن دەپتىمۇ.

دەريانىڭ سۈيى ئۇلۇغ،
يا ئالدىمىكىن قاشتىن.
يا ئالغانغا ئوخشايدۇ،
ئايرىلدىم قەلەم قاشتىن.

دېگەن تېكىستتە، دولانلىقلارنىڭ قەدىمكى زامانلاردا ياشاپ ئۆتكەن

دىيارلىرىنىڭ جۇغراپىيىلىك ھالىتى ئىپادىلەنگەن. دولانلىقلارنىڭ قەدىمكى ياشىغان جايلىرى ئاقسۇ دەرياسى، قەشقەر دەرياسى، يەكەن دەرياسى، خوتەن دەرياسى قاتارلىق تۆت چوڭ دەريا ۋادىلىرىغا جايلاشقان بولغاچقا، ئۇ دەريالاردىن قەدىمكى زامانلاردا ئۆتۈشنىڭ خەتەرلىك ئىكەنلىكى ۋە دەرياغا كەلگۈن كەلگەن چاغلىرىدا ئۆتۈشكە مۇمكىن بولماي، يىراق-يېقىندىكىلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنىڭ ئۈزۈلۈپ قالدىغانلىقىدەك ھادىسىلەرنىڭ يۈز بېرىدىغانلىقى ئىپادىلەنگەن.

تېرەكلىكا- تېرەكلىك،

مارالبېشى تېرەكلىك.

ئاشىنا تۇتساڭ جۇۋان تۇت،

ئوينىغىلى كېرەكلىك.

دېگەن تېكىستتە، دولانلىقلار يۇرتلىرىغا نىسبەتەن مارالبېشىنىڭ بىر قەدەر بۇرۇن گۈللەنگەن قەدىمكى يۇرت ئىكەنلىكى تەسۋىرلەنگەن.

كېۋەزلىككە كىرىپ باقسام،

كېۋەزلەر غوزا باغلايتۇ.

مېنىڭ ئاقسۇدىكى يايىم،

بېلىگە سەيلە باغلايتۇ.

دېگەن تېكىستنىڭ مەزمۇنىدا، دولانلىقلار ياشاپ ئۆتكەن جايلار خۇددى ھازىرقىغا ئوخشاش پاختىكارلىق رايونلىرى بولۇپ، دولانلىقلارنىڭ ئەتراپىدىكى ئاقسۇ قاتارلىق قوشنا رايونلار بىلەن مۇھىم ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. دولان مۇقاملىرىغا سېلىنغان قوشاقلارنىڭ ھەر بىر پارچىسىدا ناھايىتى نۇرغۇن مەزمۇن يوشۇرۇنغان بولۇپ، بۇ، دولانلىقلار توغرىسىدىكى تارىخىي تەسەۋۋۇرىمىزنى تېخىمۇ ئىلگىرى سۈرىدۇ.

ھارۋىكەش مۇقاملىرى

ھارۋىكەش دېيىشتە ئوتۇنچىلار كۆزدە تۇتۇلغان بولۇپ، بىر قىسىم يوقسۇل كىشىلەر تۇرمۇش خىراجىتىنى جاڭگالدىن ئوتۇن ئەكېلىپ سېتىش

ئارقىلىق ھەل قىلىدۇ. بۇنداقلار قىشنى ئاساسەن چاڭگال يوللىرىدا ئۆتكۈزىدۇ. زېرىكىشلىك ئۇزاق يول ۋە ئاتماس تاڭلارنى قىسقارتىش ئۈچۈن، ئۆزىگە يارىغان قوشاقلارنى سېلىپ يول بويى مۇقام ئوۋلاپ، مۇقام ۋاسىتىسى بىلەن دەرد-ئەلەملىك مۇڭلىرىنى تۆكىدۇ.

مەشرەپ سىرتىدىكى مۇقاملار ئاساسەن يالغۇزلۇق، غەربىلىق، مۇساپىرلىق، يېتىملىك، بېچارىلىك ھالەت شارائىتىدا ئېيتىلىدىغان بولغاچقا، ئۇلار:

ئەجەپ بولدۇم-ئەجەپ بولدۇم،

ئەجەپ بولغانغا يىغلايمەن.

كىشىنىڭ يۇرتىغا كېلىپ،

غەرب بولغانغا يىغلايمەن.

دەرد-ئەلەملەر كېلىدۇ،

ئوغۇل بالانىڭ باشىغا.

سايدا تۈگمەن چۆرگىلەمدۇ،

كۆزدىن ئاققان ياشىغا.

ئاتام بولسا، ئانام بولسا،

غەرب بولماس ئىدى باشىم.

غەربىلىق دەردىدە يىغلاپ،

كۆزۈمدىن ئاقتى قان ياشىم.

چاپىنىمنىڭ يېڭىنى،

بېشىغا قويدۇم تېڭىنى.

كىمگە ئېيتىپ، كىمگە يىغلاپ،

بۇ غەربىلىق دەردىنى.

بۈگۈن بازارغا ئوخشايدۇ،

يېتىملەر زارى قاخشايدۇ.

يېتىملەردىن سوراپ باقسام،
ئاتاسى يوققا ئوخشايدۇ.

ئۆيۈڭگە كىرىپ باقسام،
زەدىۋالى يوق ئىكەن.
بېقىۋالغان بالىنىڭ،
ئە تىۋارى يوق ئىكەن.

ئاتامغا نېمە دەپ يىغلاي،
ئاتامغا نېمە دەپ يىغلاي.
بېلىمنى سە يلىدە ① باغلاپ،
باياۋان چۆلىدە يىغلاي.

ئېتىم ئالدىدا كەتتى،
قامچام يېنىدا كەتتى.
ئۆز يۇرتۇم دېگەن بىلەن،
غەربىلىق ماڭا يەتتى.

چىرايىم ئەجەپ سېرىق،
ساماندىن ئايرىيالمايمەن.
مېنىڭ بىچارە كۆڭلۈمنى،
بۇ غەمدىن ئايرىيالمايمەن.

شوتتا قويدۇم شاتۇتقا،
مەن مۇساپىر، بۇ يۇرتقا.

① سەيلە — مەشۇت يېپى بىلەن توقۇلغان شاللاڭ چۈچىلىق بەلباغ.

مۇساپىر دەپ خار كۆرمەك،
يېنىپ كېتەي ئۆز يۇرتقا.

ئېتىمنى بەختىيار قويسام،
تەلەي ئىچىدە بەختى يوق.
نەچچە ئاتسام «چۈ» چۈشسۇ،
ئوڭ قولۇمدا نەخشى يوق.

ئاھ ئۇرۇپ ئاللاغا يىغلاي،
ئاھلىرىم تۇتسۇن سېنى.
كۆز يېشىم دەريا بولۇپ،
بېلىقلىرىم يۈتسۇن سېنى.

گۈلۈمۇ خوپ، غۈنچەمۇ خوپ،
ئاچىلدۇرۇپ قىسقانمۇ خوپ.
چوڭ بولۇپ دەرد تارتقىچە،
كىچىك تۇرۇپ ئۆلگەنمۇ خوپ.

دېگەندەك مول مەزمۇنلۇق قوشاقلارنى سېلىپ، ئۆزىنىڭ ۋە باشقىلارنىڭ ئېچىنىشلىق يۈرەك سۆزلىرىنى ئىپادىلەيدۇ. مۇقام لىرىكىسى ئاڭلىغۇچىلارنى چوڭقۇر ھاياجانغا چۆمدۈرگەنلىكتىن ۋاقىتنىڭ قانداق ئۆتكەنلىكىنىمۇ سەزمەي قالدۇ.

يۇقىرىقى تېكىستلەر پەقەت مىسال تەرىقىسىدىلا تىلغا ئېلىندى. بۇ، مۇقاملارنى پارچىلاپ ئۇنىڭغا تېكىست بەلگىلەپ بەرگەنلىكىنى بىلدۈرمەيدۇ، بەلكى مۇقامغا سېلىنغان تېكىستلەر مۇقام ئېيتقۇچىنىڭ كەيپىياتى ۋە مۇقام ئېيتىلىش ئورنى، كىشىلەرنىڭ پائالىيىتى قاتارلىقلارغا ئاساسەن تاللىنىدىغانلىقىنى كۆرسىتىدۇ.

3. دولان ئون ئىككى مۇقامنىڭ تېكىستلىرى

1. باش باياۋان مۇقامى

بالا دەشتىدە ۋاي ئەرۋاھ،
ئۇنىڭ ھالىنى ۋاي كۆردۈم.
يېتىپتۇ داڭ سۆڭەك بولۇپ،
ئۇنىڭ مازارىنى كۆردۈم.

قايتۇرما:

ۋاي ئاللا... ۋاي ئاللا.. ۋاي ئاللا... ①
ئىلاھا مەن باياۋاندا،
تېنەپ قالدىم بۇ جاڭگالدا.
پۈتۈمگە كۆك تىكەن تەگسە،
ئاللاھى ئەقلىم ھەيراندا.

قايتۇرما:

خالايق سەۋرى قىل دەيدۇ،
مېنىڭ ھالىمغا يەتمەيدۇ.
كېچە - كۈندۈز پىغان ئەيلەپ،
كۆزۈمگە ئويۇقۇ كەلمەيدۇ.

قايتۇرما:

ئاتاسى يوقمۇ يايىمىنىڭ،
ئاناسى يوقمۇ يايىمىنىڭ.
غەرب چۆللەردە ياتىپتۇ،
مازارى يوقمۇ يايىمىنىڭ.

① بۇ يەردىكى « ئاللا » سۆزى ئىككى خىل مەنىدە بولۇپ، بىرى، « ئاللاھ » ،
« ئىلاھ » نى بىلدۈرىدۇ. يەنە بىرى، ئەپسۇسلىنىش « بولماپتۇ » دېگەندەك مەنىنى
بىلدۈرىدۇ. شۇڭا بۇ سۆزنى دىنىي نۇقتىدىنلا چۈشىنىشكە بولمايدۇ.

قايتۇرما :

تەكە بۇر ئەيلىمە زىنھار،
مەگەرسەن ئاسمان بولساڭ.
ئۆزۈڭنى بارچىدىن پەس تۇت،
سۇلايمان پادىشاھ بولساڭ.

قايتۇرما :

جاھاندا ياخشىلىق قىلغان،
كىشىنىڭ ئاتى ئۆچكە يىمۇ.
يامانلىق قىلغان ئادەمنى،
قايان باردىڭ دېمەس ھېچكىم.

قايتۇرما :

چېكىتمە

قاغا جىگدەڭنى يېمەيمەن،
چىشىم ئاغرىيدۇ مېنىڭ.
مەشۇغۇم يادىمغا يەتسە،
ئىچىم ئاغرىيدۇ مېنىڭ.

يار دەپ مەن ئادا بولدۇم،
غەمگە مۇپتىلا بولدۇم.
بىر كۆرۈپ جامالىڭنى،
ئاشىق بىقارار بولدۇم.

كۆيىمە نا كۆيىمەن،
قاشى قاراغا كۆيىمەن.
كۆزلىرىنى ئوينىتىپ،
جاننى ئالارغا كۆيىمەن.

ئۆستەڭ بويىدا يالپۇز،
يالپۇزنىڭ شېخى يالغۇز.
بىز مۇندا غەربلىقتا،
يايرىم ياتدۇ يالغۇز.

يايرىمەن، خۇمارىمەن،
بوينۇمدا تۇمارىمەن.
ئاخشى قاراڭغۇدا،
ياندۇرغان چىراغىمەن.

ھاراق ئىچسەم مەست ئەمەس،
بوزا ئىچسەم مەست ئەمەس.
ئاۋۋال سۆيگەن يايىمنى،
ئەمدى سۆيمەك تەس ئەمەس.

قايتۇرما:

ئالمنىڭ سۈزۈكىدىن،
كۆرۈنەمدۇ دانىسى.
مېنىڭ باچۇقتىكى يايىم،
قۇرغۇيەكنىڭ بالىسى.

قايتۇرما:

ئۆستەڭ بويىغا چىقسام،
قۇشلار ئەركىن ئەگىدۇ.
كۆيۈۋاتقان يۈرەككە،
نېمە بەرسە سەگىدۇ.

قايتۇرما:

گۈللەر ئاچىلۇر باغدا،
مۇرادىغا يەتكەندە.

قەدرىم ئۆتلەر يارغا،
 مەن بۇ شەدىن كەتكەندە.

سەنەم

ئەل مېنى يامان دەيدۇ،
 بىلمەيمەن يامانلىقنى.
 كەچ بېتىپ، سەھەر قوپۇپ،
 تىلەيمەن ئامانلىقتىن.

قائىدەما :

ۋاي-ۋاي... مەستان يارەي،
 ۋاي-ۋاي... زالىم يارەي.
 ئايارەي، دەردىڭ يامان،
 ئايارەي، ئايارەي.
 سارغايىدى دېمەڭ بىزنى،
 ياردەردىدە سارغايغان.
 ئېشەكچى دېمەڭ بىزنى،
 ئەنجان يولىدا كارۋان.

قائىدەما :

قاشلىق ئەتمەسەك يايىرىم،
 قېشىڭدا يوقمىكەن قاشلىق.
 ئاتاڭ بىلەن ئاپاڭنىڭ،
 بېشىدا يوقمىكەن باشلىق.

قائىدەما :

چىرلاڭ خورۇزۇم چىرلاڭ،
 يايىرىم ئاڭلاپ ئويغانسۇن.
 چىشلىۋالاي لېۋىدىن،
 چۆچۈپ تۇرۇپ ئويغانسۇن.

قايتۇرما :

گۈللەر ئاچىلۇر باغدا ،
مىرادىغا يەتكەندە .
قەدىرىم ئۆتىلەر يارغا ،
مەن بۇ شەدىن كەتكەندە .

قايتۇرما :

ئاسماندىكى چولپاننىڭ ،
شام چىراغى بارمىكىن .
يۈرىكىمنى يېرىپ باق ،
تازا يېرى بارمىكىن .

قايتۇرما :

باغدا بارمىكىن نادام ،
ئاقساقال مېنىڭ دادام .
بىز ئوينىيدىغان چاغدا ،
يار كىچىك تېخى نادان .

قايتۇرما :

ئاق يەرگە قوناق چاچسام ،
چاچراپ كېتىمەن دەيدۇ .
بىۋايانى يار تۇتسام ،
تاشلاپ كېتىمەن دەيدۇ .

قايتۇرما :

ئالتۇن قەپزىڭ بولسا ،
بۇلبۇلنى باقاي دەيمەن .
ياخشى يار مېنىڭ بولسا ،
باغرىمنى ياقاي دەيمەن .

قايتۇرما :

سەلىقە

ئىشك ئالدى كۆلمە نچەك،
مۇز توڭلاپتۇ ئەينە كىتەك.
بىز ئىككىلەن ئايرىلدۇق،
كاككۇك بىلەن زەينە پتەك.
قايتۇرما:

ئايارەي.. ئاھ... جان بالخان...
يار سېنىڭ دەردىڭ.

مەن بۈگۈن كەتمە كىچمەن،
ئەرزىم بايان ئەيلەپ كېتەي.
ئەرزىم خۇداغا يەتمسە،
چۆللەردە قان يىغلاپ كېتەي.

قايتۇرما:

قىزىل گۈلنى دېمىسەم،
غۇنچىسىنى ئۈزگۈم يوق.
سەن يايىرىمنى دېمىسەم،
بۇ يۇرتۇڭدا يۈرگۈم يوق.

قايتۇرما:

موللىنى قايدىن تونۇرسىز،
چېكىسىدە قەلىمى.
يېڭى يارنىڭ ئوتى تولا،
كونا يارنىڭ ئەلىمى.

قايتۇرما:

كېچە بولسا ياتمايدۇ،
تېرەك باشىدا قاغا.

نېمە ئۈنچە يىغلايسەن ،
ۋاپا قىلمىغان ياغا .

قايتۇرما :

ئارقىدا قىمار ئويناپ ،
يۈڭ بەلباغنى ئۈتتۈم .
سەن جالاپنىڭ دەردىدە ،
پارە-پارە قان يۈتتۈم .

قايتۇرما :

ئاشنامسەن ۋاي جورامسەن ،
ناۋات بەرسەم شورامسەن ؟
ئاغزىڭدا دېگەن بىلەن ،
تىل ئۇچىدا گوللامسەن ؟

قايتۇرما :

باغدا كاككۈك سايرايدۇ
ئاندا-مۇندا سىر ھېرىپ ،
ئىككىمىز دوست بولايلى ،
سەن مۇساپىر مەن غېرىپ .

قايتۇرما :

مىكيان توخۇ باقماڭلار ،
سەھەر قانات قاقمايدۇ .
چوكان ئاشنا تۇتماڭلار ،
جۇۋانلىدەك باقمايدۇ .

سىيرىلما

مەن ماڭدىم كېچە بىلەن
ئېرىقنىڭ ئىچى بىلەن
قولۇم باغلىنىپ قاپتۇ

يايرىمنىڭ ساچى بلەن .

قايتۇرما :

ۋاي-ۋاي... ۋاي... ۋاي . ۋايۋايەي .

بېشىم ئاغرىيدۇ دېسەم ،

يۇمغاقسۇت سىقىپ بېرەي دېدى .

غولۇم ئاغرىيدۇ دېسەم ،

ئوغلاق قېقىپ قوياي دېدى .

قانداق ئوغلاق ئۇ؟ دېسەم ،

چاغالباش ئوغلاق ئۇ، دېدى .

قېنى ئوغلاقنىڭ؟ دېسەم ،

جاڭگالدا ئوتلايدۇ دېدى .

ئورۇق ئوغلاقتۇ؟ دېسەم ،

سىمىز ئوغلاق ئۇ، دېدى .

ئېرىگىز سوقار دېسەم ،

ھەر ھۆددىسى ماڭا دېدى .

بارمايمەن ، كەلمەيمەن دېسەم ،

جۇڭۇ-جۇڭۇ كېلىڭ دېدى .

قايتۇرما :

2. بوم باياۋان

مۇقەددىمە

بارچە كېسەل داۋاسى بار ،

يار ئوتىنىڭ داۋاسى يوق .

سورسام تېۋىپ ئېيتار ،

يار ئوتى داۋاسىنى .

قايتۇرما :

ۋاي ئاللا... ۋاي ئاللا... ۋاي ئاللا...
ئاتمىشتىن ئۆتتى بېشىڭ،
ئۆلۈم بىلەن كېڭىشىڭ.
گۆردە ياتار يالغۇز بېشىڭ،
بۇ دۇنيانىڭ پايانى يوق.

قايتۇرما:

زىمىستان كۆرمىگەن بۇلبۇل،
باھارنىڭ قەدرىنى بىلمەس.
جاپانى چەكمىگەن ئاشق،
ۋاپانىڭ قەدرىنى بىلمەس.

قايتۇرما:

بۇ راۋاب ۋاي قانداق راۋاب؟
قوي تارىسى سالغان راۋاب.
ياخشى مېھمان كەپتۇ دەپ،
شۇنىڭ ئۈچۈن چالغان راۋاب.

قايتۇرما:

جانى-جانۋار بارىدۇ،
قۇشقاچ بارالماي ياندۇ.
مەنمۇ باراي دېسەم،
جاندىن ئەزىز يار قالدۇ.

قايتۇرما:

ئۆلەر مەنمۇ كۆيەر مەنمۇ؟
سېنى كۆرمەي ئۆلەر مەنمۇ؟
سېنى كۆرمەي ئۆلۈپ كەتسەم،
بېھش يۈزى كۆرمەر مەنمۇ؟

قايتۇرما:

چېكىتمە

باراي دەپ جابدۇغۇم ئەتتىم،
قويىمىدى پەلەك بىزنى.
بېرىپ يانغان كىشلەردىن
تولا سورىغۇم كېلەر سىزنى.

قايتۇرما:

ھەق ئاللا خارابىڭ مەن،
شەھرىڭدە گاداىڭ مەن،
ئايارەي...

بىزنى سورىغانغا
بارساڭلا سالام دەڭلا.
يار بىزنى سوراپ قالسا،
شەھرىدە ئامان دەڭلا.

قايتۇرما:

ناسۋال ئالدىم شاخچايگە،
يۈگۈرۈپ چىقتىم تاختايگە،
قارا قولىڭ قىزىنى
سېتىۋالدىم ئاخچەيگە.

قايتۇرما:

يايرىمىڭ قوينىدىكى
ئالمامىكىن، بىيە مىكىن؟
يار قولىدا ئالتۇن ئۈزۈك،
ئاشنىلىرى زەرگەر مىكىن؟

قايتۇرما:

باللىرىمنى سەيلىتىپ،
ئارغامچا بولدۇم دارىگە.

شۇ مېنىڭ قارا بەختىم
يالغانچى بولدۇم يارىگە .

قايتۇرما :

چىرايىڭ ئەجەپ ئۆمىسە ،
كىشى سۆز بەردىمۇ سىزگە .
كىشى سۆز بەرسە بەرگەندۇ ،
يامانلىق ئەيلىمەڭ بىزگە .
كېچىلىرى يوللار كېزىپ ،
بارمىدۇ يارىنىڭ پايدىسى .
كېچە بولسا ئۇيقۇ يوق ،
كۈندۈزى يارىنىڭ قايغۇسى .

قايتۇرما :

قارلىغاچنىڭ قانىتىدەك ،
قايدۇ باشىم مېنىڭ .
ئايىغى چىققان بۇلاقتەك ،
ئاقىدۇ ياشىم مېنىڭ .

قايتۇرما :

كاككۈك بالىلىرى ئۈچتى ،
كۆكلىگەن دەرەخلەرگە .
بىزنىڭ يارلار ئىشقىدا ،
ئوت كەتتى يۈرەكلەرگە .

قايتۇرما :

سەنەم

قارا قالپاقنى كىيىپ ،
قاراقچى بولمامدۇ كىشى ؟
قارا كۆز يار دەردىدە ،
راۋابچى بولمامدۇ كىشى ؟

قارا مىلتىقنىڭ ئوقى
ھاۋاغا چىقتى پىقىراپ،
قارا كۆز يارىنىڭ ئوتى
چىقمايدۇ جاندىن سىقىراپ.

ئوچاق سالدىم چۆگلىمەش،
كونا كاڭدەك كۆيمەيدۇ.
يېڭى ياچە يار تۇتسام،
كونا ياردەك سۆيمەيدۇ.
ئېگىز تاغقا مەن چىقىپ،
ئۈرۈمچىگە قارايمەن.
ساڭا بەرگەن كۆڭۈلنى،
يىراق شەگە پالايمەن.

شايدىن شاپاق دوپپام،
شاپتۇل شاخدا قالدى.
غەربىلىقتا تۇتقان يار
كىشىنىڭ شەرىدە قالدى.

كۆك قومۇشقا ئوت يېقىپ،
ساغىرار كۆيمەس دېدىم.
مېھرىبان يايىرىم سېنى
مەندىن ئايرىلماس دېدىم.

ئادەم يوق دېمەك يايىرىم،
باغقا كىرمەك كىشى بار.
يولسىڭىزدا تۈز مېڭىڭ،
گۈلنى ئۈزمەك كىشى بار.

ئىلغا چىقاي دېسەم،
داۋاندىن قورقىمەن يايىرىم.
سېنى مەن ئالاي دېسەم،
ئاناڭدىن قورقىمەن يايىرىم.

سەلىقە

كۆرگىلى كەلگە نىمدۇ،
كۆيدۈرگىلى كەلگە نىمدۇ؟
كۆيۈپ ئۆچكەن ئوتلىنى
ياندۇرغىلى كەلگە نىمدۇ؟

ئاغرىسا-ئاغرىمسا،
باشتىن ئۆرگىلىپ كېلەي.
يايىرىم ئاغرىپ قالغاندا
مەن بېرىپ يوقلاپ كېلەي.

قامچا دەستەم ئىرغایدۇ
سانچىپ قويسام تۇرمايدۇ.
قامچىۋاتتىن قىز ئالسام،
ئويناپ، قىچىپ تۇرمايدۇ.

ئۈستۈندىن شامال كەلسە،
يار بۇرنۇمغا پۇرايدۇ.
يارنىڭ ئېتى ھەسەلخان،
چىلگە قوغۇن پۇرايدۇ.

مەن ئەجەپ كۆيدۈم بۈگۈن،
كۆزلىرى خۇمارغا.

بەچچە قاراپ تويۇدۇم،
ئاي يۈزى روھسارىغا .

ئاتم سۈنى ئىچمىدى ،
غازى بارمىكىن كۆلدە .
يايرىم تالاغا چىقىمىدى ،
ئېرى بارمىكىن ئۆيدە .

ئېرىقىڭنىڭ تېگىدىن
تېرىۋالدىم مارجاننى .
كۆڭلى قارا خوشخۇي قىر .
سەن ئالامسەن بۇ جاننى .

سىپرىلما

يار پامانلاپ بارىدۇ
قانداق قىلىپ ئالدىۋالاي .
ئالدىدا جايىنى قويۇپ ،
ئويناپ-دولاپ ئالدىۋالاي

مەن ئاغىغا كىرمەيمەن
ئانارنىڭنى ئۈرمەيمەن
ئەمدى كەلدىم ئەقلىمگە .
نادان بىلەن يۈرمەيمەن .

دوتارنى ئۈزۈم چېلىپ
سۇنسا ئۈزۈم يەملەيمەن .
ياردىن كۆڭلۈم ئاغرىسا .
چىللىسىمۇ بارمايمەن .

خويىمۇ خارلايسەن يارىم،
بىر سىيان كە تىكۈمۈ بار.
ساڭا بەرگەن شۇ كۆڭۈلنى
خارىزار ئە تىكۈمۈ بار.

باش ئېلىپ كېتەي دېسەم،
يۇرت ئىچىدە بىر داۋان،
باش ئېلىپ كەتمەي دېسەم،
ئەلىمىڭ ئاندىن يامان.

ئۆتۈپ كەتتى جاھان كارى
بۇ دەردكە نېمە دارى؟
مېنىڭ ئۆلۈشۈم بىلەن
يايرىمنىڭ نېمە كارى.

قايقارا قوي كۆزلىكىم
جانىم پىدا بولغاي ساڭا.
كۆرمىسەم تۇرالماسمەن
نېمە بالا بولدى ماڭا.

تاغقا چىقتىم داۋانسىز
سىزگە كۆيدۈم ئامالسىز،
كۆيگىنىمنى بىلمىدىڭىز،
كۆڭلى قارا ئىمانسىز.

3. زىل باياۋان

مۇقەددىمە
جاننىغۇ بەردى خۇدايىم
بىر كۈن ئامانەت ئالدىمۇ.

مىڭ مۇشەققەتلەر بىلەن،
سالغان ئىبارەت قالدۇ.

ئۆلۈمگە ھىيللەر قىلغان
لوقمان ھېكىم قالدۇمۇ؟
ئىللاھتىن ئۆمۈر تىلەپ
ئىستىگەن جان قالدۇمۇ؟

ئاھ ئۇرارمەن، ئاھ ئۇرارمەن،
ئاھلىرىم تۇتقاي سېنى.
كۆز يېشىم دەريا بولۇپ،
بېلىقلىرىم يۇتقاي سېنى.

ئۆلۈم دەيدۇ، ئۆلۈم دەيدۇ
ئۆلۈمنىڭ نۆۋىتى يوقتۇر.
ئۆلۈمگە رۇسلىغان جاينىڭ
ئىشىك تۈنكى يوقتۇر.

ئۆلۈپ كەتسەك بۇرادەرلەر
ئۆلۈپ كەتتى دېمەس ھېچكىم.
جىنازىمى كۆتۈرگەندە
يىغامنى يىغلىماس ھېچكىم.

چېكىتمە

دوستقا-دوست قىلدىڭ مېنى،
دۈشمەنگە دوست قىلدىڭ مېنى؛
سۈرە-ياسىننى ئوقۇپ،
ئايىرلغۇسىز قىلدىڭ مېنى.

ماڭدىم دەريا كەچكىلى،
ئولتۇردۇم سۇ ئىچكىلى،
كەتسەم يايىرىم بىخەۋەر،
قانتىم يوق ئۇچقىلى.

ئۆستەڭ بويى قومۇشلۇق
ئوغاق سېلىپ ئورغان يوق.
مۇرادىغا يەتكۈنچە،
ئىككى يار بىر بولغان يوق.

گۈل غۈنچە گۈلۈم غۈنچە
نېمە كۆيدۈرسەن مۇنچە؟
بىردەم ئولتۇر يېنىمدا
مېنىڭ كۆڭلۈم ئېچىلغۇنچە.

ئاسماندىن ئالاي ئايىنى
قوينۇمغا سالاي يارىنى.
باخباق ئېتىلى يارىنى،
ئېچىلسۇن ئىچى قارىنى.

سەنەم

ھاۋا ئايلىناي دەيدۇ،
مەنبۇ ئايلىنارمەنمۇ؟
دۈشمەننىڭ سۆزى بىلەن
ياردىن ئايرىلارمەنمۇ؟

سېنى ئۇنداق ياراتتىمۇ،
مېنى مۇنداق ياراتتىمۇ.

ئىككىمىز ئاراسىدا
ئاقار دەريا ياراتتىۋۇ.

راۋابىم پەدە-پەدە،
پەدىسى ئۈنبەش يەردە.
ئاخشىمى باراي دېسەم،
ئۆيىڭىز يىراق يەردە.

قارىغايدىن ئوق چىقاردىم،
باغدا جانۋار ئاتقىلى.
ۋەدىڭىز راستمۇ خېنىم
قۇچاقلشپ ياتقىلى.

ھويلاڭدىكى كەپنەرنى،
مەن سايراشقا ئۈگىنەي.
دەردلىرىمنى، زارىمنى،
دۇنار چېلىپ تۈگىنەي.

سەلىقە

بۇ قوشاقنى مەن قاتتىم،
جىگدە كۆلىدىن كەلگىچە.
ۋەدىمىز ۋەدە بولسا،
ئايىرلىمايمىز ئۆلگىچە.

ئات ئالدىم ئىگەر بىلەن،
باشقۇردۇم يۈگەن بىلەن.
مەن سىزگە كۆيۈپ قالدىم
گەپ قىلماي يۈرگەن بىلەن.

دۇتارىمنىڭ تارى يوق،
كۆيگەن ئوتقا چارى يوق.
دەردى بارلار يىغلايدۇ،
دەردى يوقنىڭ كارى يوق.

ئالمىلق باغقا كىرىپ،
ئالما ئاتقان قارا كۆز.
تال چىۋىقنەك ئېگىلىپ
جاننى ئالغان قارا كۆز.

قارامۇچنى تېرىسام،
ئۈنۈپ چىقتى يېشىل ماش.
مەن ساڭا كۆيۈپ قالدىم،
چۈپ ئۆتەيلى قەلەمقاش.

سىيرىلما

بارارغا يوللۇرۇڭ بولغاي،
قىزىلگۈل ھەم مېيىڭ بولغاي.
سېنىڭدەك نازىمەن يارغا،
مېنىڭدەك قۇللۇرۇڭ بولغاي.

دەردى بولمىسا يارنىڭ
ئېيتامدۇ تولا ناخشى.
ناخشا ئېيتقانغا يار كەلمەس،
ئەسلى بىر كۆڭۈل خۇشى.

كېچە بولسا ياتمايدۇ،
تېرەك باشىدا قاغا.

نېمە ئۈنچە يىغلايسەن
ۋاپا قىلمىغان يارغا.

يىگىتلىك ياشتا بولۇر،
ياخشى جۇۋان قاشتا بولۇر،
ئاۋال ئاخشام سۆيسلە،
تاڭ ئاتقىچە ناشتا بولۇر.

ھاۋارەڭ توننى كىيىپ،
ھاۋادا ئوينىيدۇ كۆڭۈل،
ياخشى يار ياندا تۇرۇپ،
ياماننى خالايدۇ كۆڭۈل.

4. سىم باياۋان

مۇقەددىمە

پەلەكنىڭ چاقى چۆرۈلدى،
مېنىڭ مەيخانەم ئۆرۈلدى.
كېڭەش قىلسام كېڭەش بولماس،
كېڭەشلىك يارلار ئايرىلدى.

ئەجەپ روشەن قىلاي دەيدۇ،
سەھەر ۋاقتىدا ئىچكەن چاي.
بېھش دەيدۇ، دوزاخ دەيدۇ،
ئۇنىڭ ئىچىدە يۈز مىڭ جاي.

ئۆلۈپتۇ خەستە كۆڭلۈم،
غەم بىلەن ھەرگىز تىرىلمەس؛

ئۇرۇپ مەن پەريادى چەكسەم،
قەبرىدىن ئاۋازى كەلمەس.

كىمكى ئۆلمەستىن بۇرۇن،
يەتمەس بۇ جاننىڭ قەدرىگە.
كىم ئۆلۈر ھالەتكە يەتسە،
شۇ يېتەر جان قەدرىگە.

دوستلۇرۇم مەندىن زېرىكتى،
دۈشمەنلىرىم سەنمۇ زېرىك.
سەن ئىشەنگەن تاغلىرىڭدا،
ئەمدى ياتمايدۇ كېيىك.

سىم سېلىپتىم راۋىيىمغا،
تارىسى ئالدى ئارام.
ئاتا-ئانىمنى ئويلىسام
يېشىم ئاقار تارام-تارام.

ئويۇننى تولا ئوينايىمەن،
ئىبادەت قىلمىسام مەيلى
ئويۇن-بەزمە گۇناھ بولسا،
بېھشكە كىرمىسەم مەيلى.

چېكىتمە

باغنىڭ بولسا غورا قىل
ئوغلۇڭ بولسا موللا قىل.
موللىققا بەرمىسەڭ،
ھاراقكەشكە جورا قىل.

موللا بولساڭ تەكرار قىل،
سەنە بولساڭ سەپرا قىل،
ئەسلى بولساڭ غوۋغا قىل،
ئۇششۇق بولساڭ دەۋا قىل.

سەنى موللىكام دەيمۇ؟
سەنىڭ موللىلىقنىڭ ياخشى.
سەنىڭ موللىلىقىڭدىن
مېنىڭ تەبھالىقىم ياخشى.

كۆڭلۈمدىكى شول يارنى،
چىللاپ كەلدىم سەيلىگە .
ئاغزىمدىكى گەپ قاچتى،
قاراپ يارنىڭ پەيلىگە .

ئاخشام ياغقان قار بىلەن
ئۆستەڭ سۈيى قاتقانمۇ؟
بۇ مەلىگە كەلمەيسەن
يۇرتنى ماڭا ساتقانمۇ؟

سەنەم

ھويلاڭدىكى ئېتىڭنى،
تام كەيىنگە باغلاپ قوي.
يار سەندەك يامان بولسا،
يار تۇتمايمەن ئاڭلاپ قوي.

ئاسمىنىڭ ئالاڭلاپتۇ،
يامغۇرلار تاراملاپتۇ،

چاي قۇيۇڭلار چوكانلار
ئاشناڭلار يامانلاپتۇ.

كەلمەي دېسەم كەل دەيسەن،
ئەمدى كەلسەم كەت دەيسەن.
باشقىلارغا دەرد سېلىپ،
ماڭا كەلدى دەرد دەيسەن.

كېچە بولسا ياتمايمەن،
پەنجىرەڭدىن ياتمايمەن.
راست گېپىڭنى ئېيتىمىساڭ،
مەن دەردىڭنى تارتمايمەن

گۈل ئېچىلسا نىم بولۇر،
گۈللەپ ئېچىلسا نىم بولۇر؟
بىر قېتىملىق گۇناھىمنى
يار كەچۈرسە نىم بولۇر؟

سەلىقە

چاپنىمنىڭ يېڭىنى،
خېنىم ئايلام ئۇشلىغان.
خوتۇن ئالمايمەن دېسەم،
بېشىمغا بەشىنى مۇشلىغان.

كۆرۈڭلار خالايتقلار
دەريا سۈيى تاشقانىنى.
كۆيۈپ قالدىم دەپ قويسام
يار ھەددىدىن ئاشقانىنى.

غورۇچۇل دېكەن بەردە،
بوستان تالنىڭ سايىسى،
شۇنچە يىراق كېلەرمۇ،
ئىككىمىزنىڭ ئارىسى.

ھەي ئاللا، جېنىم ئاللا،
مېنىڭ مەيلىمگە باقساڭچۇ.
سېنىڭ مەيدەڭ داۋا بولدى،
كېلىپ مەيدەمگە باقساڭچۇ.

ئالما ساتتىم بازاردا،
ھەر دانىسى بەش تىيىن.
قانچىچە سۆيەي يارنى،
ئايىرلىمىقىم بەك قىيىن.

سىيرىلما

ناز بىلەن باقتىڭ ماڭا،
ئوتنى كۆپ ياقتىڭ ماڭا.
سۆيسۈزۈك يامغۇر بولۇپ،
شارقىراپ ئاققىن ماڭا.

ئالما ئاتتىم ھالقتىپ،
ئۆگزىڭىزگە چۈشكەي دەپ،
ناخشا ئېيتتىم قارىتىپ،
كۆڭلى ماڭا چۈشكەي دەپ.

ئالما ئاتارىم كېلىدۇ،
قاش ئاتارىم كېلىدۇ،

چېكىسگە گۈل قىسىپ،
يالغانچى يارىم كېلىدۇ.

گۈل تېرىدىم كەلسە،
ئوسما تېرىدىم كەلسە .
بىر قويۇم ئوسما بېرەي،
بويۇمنى قايرىپ سۆيسە .

مەن بۇ يەردە ناخشا ئېيتسام،
سەن ئۆيۈڭدە تىڭشايەن .
قېرىپ مۇڭغۇيۇپ قاپسەن،
قاچان قىزغا ئوخشايەن .

5. چۆل باياۋان

مۇقەددىمە

پەلەكنىڭ تەقدىرى بىلەن
كېلىپ شۇندا يېتىم بولدۇم .
قانائى يوق ناۋا قۇشتەك،
ئاللاھى ئىنتىزار بولدۇم .

چىشىڭنى ئۈنچىدىن دەيمۇ،
لېۋىڭنى غۈنچىدىن دەيمۇ .
ئىشكىتىن يە لېۋنۇپ كىرسەڭ،
جۇۋاننىڭ شۇڭقىرى دەيمۇ .

بارارغا يول ئۇزاق بولدى،
پىيادە مەن بارالمايمەن .

كراغا ئات ئېلىپ منىپ،
جامالىكىنى كۆرەلمەيمەن.

يايرىمنى كەپتۇ دەپ ئاڭلاپ،
بېلىمنى سەيلىدە باغلاپ.
سېنى كەلمەيدۇ دەپ ئاڭلاپ،
باياۋان چۆللەدە يىغلاپ.

كەلمىگەن يەرگە كېلىپ،
داپنى سوقالمايدۇ كىشى
چەككىلى تاماكا يوق،
ئوينىغىلى نەدە كىشى.

خەق بۇ جاينى چۆل دېسە،
چۆلمۇ گۈلستان بولىدۇ.
بولمىسا بىر پارچە نېنىڭ،
ئۆيۈمۈ گۈرۈستان بولىدۇ.

توغرىقىمنىڭ ياپرىقى،
سېرىق سەيداغا ئوخشايدۇ.
ئايرىلىپ كېتەي دېسەم،
ماڭا شەيداغا ئوخشايدۇ.

ئۆلۈم كەلسە بۇرادەرلەر
ئۇنىڭدىن قاچقىلى بولماس.
ساۋابلىق قىلمىغان ئىنسان،
بېھشىنى تاپقىلى بولماس.

چېكىتمە

خەق بۇ جايىنى چۆل دېگەن
چۆل ئەمەس گۈلزار ئىكەن.
ئوغرىقى ئالمغا ئوخشاش،
يۇلغۇنى مازار ئىكەن.

ئالملىق بېغىڭ بولسا،
ساراينىڭ نېمەسى بار؟
سۈيگۈنىڭ بەلەن بولسا،
جىراينىڭ نېمەسى بار؟

ئايىنى ئاسماندا دېسەم،
يەردىكى ئاي سەن گويا.
قىينىساڭ قانداق قىلاي،
ئاز-ئولا قىلماي ھايا.

كۆككەنە كەيتەر بولۇپ،
مېھمانخاناڭدا سايىسام.
كەچ يېتىپ، سەھەر قوپۇپ
ماڭغان يولۇڭغا قارىسام.

چاكاندانى سوقۇپ سالسا،
قازاندا چايى بولمامدۇ.
مۇساپىرغا كۆڭۈل بەرسە،
ئۇنىڭ ساۋابى بولمامدۇ.

سەنەم

سۇ ئاچايىمكىن دەيمەن .
گۈللىرىم ، گۈلزارىمغا .
خەت يازايىمكىن دەيمەن ،
يىراقتىكى جايىمغا .

لاچىندەك قانات قېقىپ ،
ئۆز يۇرتقا كەتسە كىشى .
جەۋرى-جاپا تارتىمۇ ،
مۇرادىغا يەتسە كىشى .

توغراقلار توسىۋالدى ،
يېڭى قازغان گەمەمنى .
ئاشىق بولساڭ شېرىك بول ،
تەڭ تارتىلى ئەلەمنى .

پەۋاز بارمۇ ئۆگزەڭدە ،
دانلاپ يۈرەر كەپتىرىڭ .
كېتەر بولدۇم يىراققا ،
بارمۇ سېنىڭ گەپلىرىڭ .

سېنى دەپ كەلدىم بۇياققا ،
قالدى نەدە ئاتلىرىم ؟
مېنى شۇنچە قىيىندىڭ ،
يەتمىدىمۇ دەردلىرىم ؟

گۈل گۈلستان بولغىدەك،
ئالەم گۈلستان بولغىدەك.
ياخشىلار بىر يەردە بولسا،
چۆلمۇ بوستان بولغىدەك.

باغۇ بوستان قىلغىلى،
چۆل-باياۋان ياخشىدۇر.
يارنى چىلاپ كەلگىلى،
شۇڭا ئېيتقان ناخشىدۇر.

سەلىقە

كۆرگىلى كەلدىڭلىمۇ،
كۆيدۈرگىلى كەلدىڭلىمۇ؟
كۆيۈپ ئۆچكەن ئوتلىنى
ياندۇرغىلى كەلدىڭلىمۇ؟

قارىغاي بولۇر تاغدا،
گۈللەر ئاچىلۇر باغدا.
دوستلىرىم دۈشمەن بولدى،
ئايىرىلدۇق يامان چاغدا.

مەن ئانامدىن ئايرىلىپ،
سۇندى قاناتىم قايرىلىپ.
مەن يىغلىماي كىم يىغلىسۇن،
جانىم ئانامدىن ئايرىلىپ.

قارلغاچ قارا نېمە
 قاتتىدىن ئايرىمىسۇن،
 ھەر ئالا ئاجىز نېمە
 ئاناسىدىن ئايرىمىسۇن.

يار بىلەن ئوينايمەن دەپ،
 سۇندى مېنىڭ نازۇك قولۇم.
 يايرىمنىڭ ياغلىقىدا،
 ناگسام ساقايمایدۇ قولۇم.

سىپىرىلما

سەن سەن مېنى سەن خارابى قىلدىڭ مېنى سەنەي،
 ئوتلارگە سېلىپ كاۋابى قىلدىڭ مېنى سەنەي.

كاۋابى قىلغان ئايدەك يۈزۈڭدۇر،
 ئوتلارگە سالغان شېرىن سۆزۈڭدۇر.

يايرىمى كۆردۈم مەستانە بولدۇم،
 شېرىن سۆزىدىن خۇشتارى بولدۇم.

باغدا قىزىلگۈل، سايرايدۇ بۇلبۇل،
 ھەر جايدا بولماس سەندەك قىزىلگۈل.

ھەر جايدا بولسا، سېنىڭچە بولماس،
 شاخىدا بۇلبۇل، نازىڭچە بولماس.

ھەر جايغا بارساڭ ھەقىتى ئۇنۇتما،
 قارا كۆزۈڭدىن ياشنى قۇرۇتما.

سەھرامۇ-سەھرا كۆرگىلى كەلدىم،
ياخشى-ياماننى بىلگىلى كەلدىم.

ياخشى-ياماننى ھېچ كىشى بىلمەس،
يولدا قوشۇلغان ھەمراھى بولماس.

بولسا قاناتىم ئۇچسام ھاۋاغا،
دەردىمنى ئېيناي تەقدىر ئىلاھقا.

6. سامۇق باياۋان

جاھانغا يادىشاھ بولساڭ،
ئۆلەرسەن ئاقىۋەت بىر كۈن.
ياقاسى يوق توننى كىيىپ،
ياتارسەن ئاقىۋەت بىر كۈن.

كېتەردە خوش دېمەي كەتكەن،
مېنىڭ ئۇنداقمۇ يايىرىم يوق.
پېشانەمگە پۈتۈلگەننى،
ئۇنى تارتىمىسقا چارەم يوق.

خۇدانىڭ قۇدرىتى بىلەن
قۇرۇق شاختا ئانار بوپتۇ.
ئانارنى سىقىپ ئىچسە،
يۈرەكىگە داۋا بوپتۇ.

ئاتادەك مېھرىبان قايدا؟
ئاتادەك مېھرىبان قايدا؟

بېشىغا كۈنلەر چۈشكەندە
ئانادەك مېھرىبان قايدا؟

ئاللا-ئاللا، ۋاي تىلەيمەن،
بېھشنى دەپ ساما قىلىپ.
پاتىسام قانداق قىلارمەن،
بېھش تۈگەپ، دوزاخ قىلىپ

راۋىسىم زارى قاخشايدۇ،
جەننەتتىن تاماسى بار.
ئوينىساق يامان بولماس
مەشرەپنىڭ ساماسى بار.

چېكىتمە

ئاق تەڭگە پۈلۈم بولسا،
ئاق يەرگە ساراي سالسام.
ئاق جۇۋان مېنىڭ بولسا،
بوينىغا گىرە سالسام.
ئاتام مېنى ئانام مېنى بالام دېمىسۇن،
ئاللا سالدى شۇ بۇ كويغا يامان دېمىسۇن.

بارسام-بارسام ياز بولۇپتۇر، يانسام زىمستان.
كەتكەن كۈنۈم كەلمەمدىكەن، سەندىن ئايرىلىسام.
ئۇنى يەيسەن، بۇنى يەيسەن پايدا قىلمايدۇ ساڭا،
ئېرىڭ ھەم ئوغرى، قىمارۋاز دورا قىلمايدۇ ساڭا.

سەنەم

قاشىڭىز قارا ئىكەن،
ئۆيىڭىز ساراي ئىكەن،
مەنمۇ باراي دېسەم
ئېرىڭىز مارايدىكەن.

يا ئاتام يوقتۇر مېنىڭ،
يا ئانام يوقتۇر مېنىڭ،
ئايىغى چىققان بولاقتەك،
كۆز ياشلىرىم ئاقار مېنىڭ.

باغدا بىر گۈل بار ئىدى،
شاخدا بۇلبۇل سايىردى.
بېشىغا شۇنچە كۈن چۈشتى،
قىلغان گۇناھىم نېمىدى.

ئاتامغا نېمە دەپ يىغلاي؟
ئانامغا نېمە دەپ يىغلاي؟
ئېتىڭنىڭ ئالدىدىن ئاشقان،
ساماندىك سارغىيىپ يىغلاي.

ھاۋادا لاچىن ئوينىيدۇ،
قىمارنى داچەن ئوينىيدۇ،
چەندازاڭ ئېغىر بولسا،
يېنىڭدا چوكان ئوينىيدۇ.

سەلقە

بىز كىرگەن قومۇشلۇققا
 يولۋاسلار كىرەلمەمدۇ.
 مەيلى بارمىكىن يارىنىڭ
 چۆرگىلەپ كېتەلمەيدۇ.

ئېگىز ئاسماندا ئاي بولۇپ.
 جىمى ئالەمنى تەڭ كۆرسەم.
 پىيالىگەدە چاي بولۇپ،
 لەۋلەرنىڭنى كۆيدۈرسەم.

ھويلاڭدىكى كارىۋاتنى
 بەش تاختىدىن ئەتكەنمۇ؟
 غەزەل ئوقۇپ ئۆتكەندە،
 مەن يادىڭغا يەتكەنمۇ؟

كاككۇك قوندى تېرەككە
 ئۇچارسام ئۇچارمىكىن؟
 يار ئوتى يامان ئىكەن
 سۇ سەيسەم ئۆچەرمىكىن؟

شىلدىر-شىلدىر قومۇشقا،
 ئوتنى ياقتىڭ نېمىشقا؟
 كۆڭۈل بەرمىگەن يارغا
 چاپلىشىۋالدىڭ نېمىشقا؟

سىپىرلىما

ئايلىخان، ئاۋايلىخان
يار بولاي دەپ ئويلىغان.
ئايلىخاننىڭ چۆگۈنى
بىر تال ئوتۇندا قايىنغان.

قارىسام ئاغنىڭ ئىچى
ئالا تور، ئىككى ئىزى.
ئۆيىگە قارىمايدۇ،
قەيىنئادام ئازىڭ قىزى.

باغۇ-بوستان ئەتكىلى
چۆل-ئايماۋان ياخشىدۇر،
ئىسە-ئىلمەس كىشىدىن
ئىسىز ھايۋان ياخشىدۇر.

قىشتا قورۇلۇپ قاپتۇ،
ئادا ئىيگەن چورۇقلار.
يېقىلىپ چۈشمەي ئويناڭلار،
ئەر-خوتۇنلار بىر جۇپلار.

ھەر زامان كويىڭدا يۈرسەم،
ئىزگە يوقمۇ سۆزلىرىڭ؟
بىزنى بۇنداق تاشلىۋېتىپ
قانداق چىدايدۇ يۈزلىرىڭ؟

ئەرەنچە تۇماقنى،
قىستۇرۇپ بۇزىۋەتمە .
بىز تېخى بالدۇرقىدەك ،
ئۈمىدى ئۈزىۋەتمە .

خۇدا دەيدۇ، خۇدا دەيدۇ
خۇدا ئۆزى بىر ئاللاھ .
يۈرۈكۈمنى كۆيدۈرگەن
قەندەك لېۋى بار باللا .

لاچىن قونمىغان تېرەك ،
سويما سالمىغان يىلەك ،
ياردىن نەچچىنى تۇتسا
يانا قانمايدىكەن يۈرەك .

7. جۇلا

ئاناسى ياتىمە زۆھرە ،
ئاتاسى شاھى مەرداندۇر .
كۆيۈك ئوتىدا جان بەرگەن ،
يۈسۈپ بىلەن زىلە يىخادۇر .

سەن ئەزىز ئەتكەن قۇلۇڭنى ،
خار ئېتەلمەس ھېچ كىشى ،
سەن ئۆزۈڭ خار ئەيلىسەڭ ،
ھەر يەرگە بارسا خار كىشى .

ھەر كىشىنىڭ دەردى بولسا ،
ۋاي كۆزلىرىدىن ياش كېلۇر ،

بىر خۇشاللىق كەينىدىن ۋاي،
بىر كۈن بېشىغا غەم كېلۈر.

يايرىمنى كەپتۇ دەپ ئاڭلاپ،
بېلىمنى سەيلىدە باغلاپ.
كۈزۈمنىڭ گۆھىرى ئاقىنى،
سېنىڭ يولۇڭغا تولا قاراپ.

قايتۇرما:

باراردا يوللۇرۇڭ بولغان،
مېنىڭدەك ھەمرىھىڭ بولغان،
ئول قىزىڭلۇ ھەمرىھىڭ بولغان.
مۇرادىڭغا يەنكىچە
ئابلاجان دوستۇم
رومالىڭغا گۈل بولغان.

كىچىك ئۇيغۇدا ياتسام،
ئېتىڭنى قامچىلاپ ئۆتتۈڭ.
گېپىڭمۇ يوق، سۈزۈڭمۇ يوق،
يۈرەككە ئوت سېلىپ ئۆتتۈڭ.

قايتۇرما:

چېكىتمە

باردى دەيدۇ، ياندى دەيدۇ،
مەيلىم ئۆزۈمنىڭ.
ئۇرغان بىلەن سەكسەن قامچا،
يايرىم ئۆزۈمنىڭ.
ئىشىك ئالدى بىر تۈپ سۆگەت،
قۇرغۇي قونالماس.

مېنىڭ يايىم تىكەنلىك گۈل
بولۇپ قونالماس،
قونغان بىلەن سايىريالماس،
ئۇنىڭ شېخىدا .
ئالغان ئىدىم يار كۆڭلىنى،
كىچىك چېغىدا .
يايىم ئاشۇ ئەمەسمىكىن،
شېپاڭدا ياتقان .
قاشنى ئېتىپ، كۆز ئوينىتىپ،
جاننى قاخشاتقان .
قانداق كىشى كېتىدىكەن،
يارنى تاشلاپ،
مەيلى بولسا ئېلىپ كەتسۇن،
بىللە باشلاپ .
تېۋىپ بولسا، تېۋىپ بولسا،
تومۇرنى تۇتار .
يار كېسىلى يۈرەكتىدۇر،
ئۇنى كىم ئۇقار .
يىغلاما قىز ... ۋاي يىغلاما قىز
ئاڭلايا كېلەرمىز .

قايتۇرما :

بىر خالىدا يەي، ۋاي ... ئۈنچە مارجان ھەي .
ئېلىپ كېلىمىز
ۋاي، ۋاي ... يارەي ...

قايتۇرما :

سەنەم

كەچ بولدى زاۋال بولدى،
بايرىمغا ئۇۋال بولدى،
خاتىرىمى ئۇزۇن سېلىپ،
بىر ناخىسى جۇۋان بولدى.

نارسىلا بىللە بارايلى،
ئايىرىلىپ قالغان يامان،
بايرىلغانغا كىم ئۆلۈپتۇ،
بولدا يالغۇزلۇق يامان.

ئارتىقىكى ئىچمەيمەن،
ئىچىم ناغرىيدۇ مېنىڭ،
ناخىسى يامان سۆيسە،
ئىچىم ناغرىيدۇ مېنىڭ.

ئىسمى قۇيۇپ بەردىم،
ئىسمى جىققان قىياققا،
بۇ دەردى شۇنداق بولسا،
كىتەي دەيمەن بىراققا.

مەن چىشىگە چاي قۇيدۇم،
بىر قوشۇق قايماق بىلەن،
ئۇتۇپ كەتتى بۇ ئۆمرۈم،
خۇبى سەت مايماق بىلەن.

سەلقە

ئاق چەينەككە چاي سېلىپ،
چېيىڭنى قاينىتاي يايىرم.
ئىشىگىدىن يار تۇتۇپ،
ئىچىڭنى قاينىتاي يايىرم.

ئەجەپ ئايدىڭ بولۇپتۇر،
يار بىلەن كۆرۈشكەدەك.
ئاشق-مەشۇق بىر بولۇپ،
قۇچاقلاپ سۆيۈشكەدەك.

يانغانى چىراق دەڭلار،
كۆيگەننى پىراق دەڭلار،
ئۈچ كۈن كۆرمىگەن يارنى،
كۆڭۈلدىن پىراق دەڭلار.

گۈلنىڭ شاخى غۇنچىدىن،
ئۈزمىگىچە ئايرىلماس.
ياش ۋاقتىدا توي قىلسا،
ئۆلمىگىچە ئايرىلماس.

تال ئېگىلدى پەس بولدى،
قىزغا يىغلاش تەس بولدى.
تويىنى قوزغاپ مېڭىلار،
بۈگۈن كۈنمۇ كەچ بولدى.

سىيرىلما

قاشىڭىزنى ئاتتىڭىز،
بىزنى تاشلاۋەتتىڭىز.
يوقمىكەن خۇدايىڭىز،
زار-زار قاقشاتتىڭىز.

كاككۇكۇمنىڭ ئۈنى،
يىراقتىن ئاڭلاپ كېلىمەن.
يايرىم بەرگەن سەيلىنى،
بېلىمگە باغلاپ كېلىمەن.

ئاي چىققاندا چىقسۇن دەپ،
سالام يوللىغان يايرىم.
مەن چىقسام ئۆزى چىقماي،
كۈندە گۈللىغان يايرىم.

دۇتارىڭنى چالساڭچۇ،
يېڭى چىققان پەدىگە،
ۋاپا قىلار دەپتىمەن
قارا كۆزنى ۋەدىگە.

غەزەل بىلەن بۇ يولدىن،
ئۈتۈپ كەتتى ياش باللا.
خەۋەر ئالاي دېمەيدۇ،
باغرى قاتتىق تاش باللا.

8. دۈگامەت

مۇقەددىمە

ئاتام مەككە، ئانام مەككە،
توغۇلدۇم بىر كۈن ئۆلمەككە.
ئاتا-ئاندىن مېراس قالغان،
قارا يەرگە كۆمۈلمەككە.

تىرەك بوستان، سۆگەت بوستان،
جىمى بوستانغا مەن ھەيران.
كۆڭۈلنىڭ كەينىگە كىرمە،
قىلىدۇ ئۇ سېنى ۋەيران

مەن ئېتىمەن چۆللەر بايان،
ئاتام بىلەن ئانام قايان.
بارسىلا مەندىن ئامانەت سۆز،
بۇ دۇنيانىڭ ياپانى يوق.

قىنى ئەيسا، قېنى مۇسا،
قىنى نۇھى ھەم ئىسكەندەر؟
بۇ ئالەمنى دەپرىمان ئەيلەپ،
ھەزرەت ئادەم ئاتا كەتتى.

ياۋا تۈڭگۈزلەر تۇرۇپ،
ئاھۇغا قويدى كىم توزاق.
يامىنى خەننەتكە كىرىپ،
ياخشىغا قالارمۇ دوزاخ.

كاككۇك تولا سايرايدۇ،
ناھارنىڭ ھاۋاسىدا .
قاينايدۇ مېنىڭ ناخشام،
ئۇلۇغلار دۇئاسىدا .

توۋلايمەن باياۋاننى
يوق ناخشامنىڭ بالاھى .
يەتكەن مېنىڭ ناخشامغا
ئۇلۇغلارنىڭ دۇئايى .

چېكىتمە

يار دەردمەن ئادا بولدى .
دەردمەنلەر تولا بولدى .
بىر كۆرۈپ جامالىڭنى .
ئاشق بىقارار بولدى .

كەتسەڭ كېتىۋەر يايىم .
سەندىن نېمە پەرۋايم .
گۈل ناخشم ئامان بولسا .
ھەر جايدا مېنىڭ يايىم .

كۆردۇڭلارمۇ شول يارنى ؟
باشتىن ئايىغى گۈلدۈر .
جەننەت باغىدا ئۆسكەن ،
لەۋلىرى قىزىلگۈلدۈر .

ئاق سەللە ، سېرىق سەللە .
كېيگەن تونلىرى مەللە .

ھېچقاچان كەلمە يتىلە ،
بۈگۈن نىم بولۇپ كەللە .

ئۆگزەڭگە چىقۇۋېلىپ ،
قىلسەن يوغان گە پىنى .
سېنىڭ بىلەن مەن تارتماي ،
كىم تارىندۇ بۇ دەردنى .

پەيزىۋاتتىن كەلگىچە ،
جىڭدىگە يۈلەنگە نلا؟
يۈرىكىمنى كۆيدۈرۈپ
نېمىشقا تۆرەلگە نلا؟

سەنەم

يول بويى باغلار ئارا ،
مايسا كۆك بولدىمكىن؟
نازلىنىپ قايتۇ خېنىم ،
يار كېرەك بولدىمكىن؟

تالى مەجنۇن شاخلىرىدەك
ئېگىلىپتۇ بويىڭىز .
ھېچقاچان چىقماس ئېسىمدىن
باغدىكى سۆيگە نىڭىز .

توپ تېرەكلىك ھويلىدىن
چىققان جۇۋاندىن ئايلىناي .
چېكىسىگە گۈل قىسىپتۇ ،
غۇنچىسىدىن ئايلىناي .

مەن ئىتىمنى سالىمەن
دەريا بويى لۇم-لۇمگە ،
كۈندە نەچچە يىغلايمەن
ئۆتۈپ كەتكەن ئۆمرۈمگە .

ئاتام بولسا كۆرسەممەن ،
ئانام بولسا كۆرسەممەن ،
ئاتام بىلەن ئانامنىڭ
ئايغىدا ئۆلسەممەن .

سەلىقە

ئاھ خېنىم ، خېنىم خېنىم
يۈلەنمىگىن تېرەككە .
كۆيدۈرسەڭمۇ كۆيدۈرگىن .
كىم ئۆلۈپتۇ كۆيۈككە ؟

ھاۋادا يۈلتۈز تولا
ئاي ، چولپانغا ئوخشىماس .
گۈمبەز ئادەم تولا
مېنىڭ ئايامغا ئوخشىماس .

يېتىم دەيدۇ ، يېتىم دەيدۇ
يېتىم قىلسا خۇدا قىلغان .
ئاتامدىنمۇ ، ئانامدىنمۇ
خۇدا قىلسا خۇدا قىلغان .

شاخ گۈلى بولغان بىلەن
مېۋىسىز بولسا بىكار .

ئاي يۈزى بولغان سىلەن
 مېھرىسىز بولسا نىكار .

ئاق بىلەنكىڭ ئاقىمىدى .
 بىلىدىنكىڭ قاقىمىدى ؟
 ئاخشام قىلغان نازلىرىڭ .
 مەجەزىمگە ياقىمىدى .

سىيىرلىما

بۇ ئىشىمدا دەرد تولا
 دەردىمىنى ئىيتالمىدىم .
 كۆڭلۈمنىڭ نارامى يوق .
 نارام خۇدا ياتالمىدىم .

يار كېتىپ يامان بولدى .
 چىرايمى سامان بولدى .
 يار سىلەن كۆرۈشمىڭلى
 بەش ئالتە زامان بولدى .

گۈل بولۇپ تۇرساڭ ئەگەر .
 بولسۇن بولۇپ قونغۇم كېلۈر .
 بىر قاراپ قويساڭ ئەگەر .
 بىر سويۇپ ئالغىم كېلۈر .

گۈل تۇۋىدە ئاڭلىدىم
 بولسۇننىڭ داۋاسىنى .
 مەدىمۇ ناپاي ئەمدى
 كۆيەككىڭ داۋاسىنى ؟

قورغۇي سالدېم باغچىغا
قورغۇي قوشقاچ ئالارمۇ؟
بۇرۇن سۆيگەن يايىمنى
ئەمدى سۆيسەم ئۇنارمۇ؟

9. باياۋان مۇقامى

مۇقەددىمە

ئۆلۈمنىڭ ئۆۋىنى كەلدى
قېچىڭلار باغۇ-بوستانغا.
قېچىپ مەرگىز قۇتۇلالمايسەن
تاماشا قىل گۈلىستاندا.

ھاۋا بىلەن ئادەم قېنى؟
ئەيسا بىلەن مۇسا قېنى؟
ئىككى ئالەم سەرۋىرى
غوجام رۇسۇللىلاھ قېنى؟

ئاتاسى ئۆلمىگەن كىم بار؟
ئاناسى ئۆلمىگەن كىم بار؟
كىشىنىڭ يۇرتىغا بېرىپ
مۇساپىر بولمىغان كىم بار؟

جاھاندا نېمىلەر ياخشى؟
ئاتا بىلەن ئانا ياخشى.
ۋاپاسىز قېرىنداشتىن
ۋاپادار ناشىنا ياخشى.

كېۋەزلىككە كىرىپ باقسام،
 كېۋەزلىرى غوزا باغلايتۇ.
 مېنىڭ ئاقسۇدىكى يايرىم
 بېلىگە سەيلە باغلايتۇ.

ئاللا-ئاللا، ئاللايەي،
 ئاللاننى ئويلا ئويىغاچ.
 گەپ-سۆزۈڭ ئۆتمەيدىكەن
 يانچۇقتا ۋە خەڭ بولمىغاچ.

قارىغامنىڭ يېيىشى
 قىرغول بىلەن توشقان گۆشى.
 ھەر كىشى بىلگەي ئۆزىنى،
 خەق بىلەن نېمە ئىشى.

ئويۇننى ياچەن ئوينىيدۇ،
 قىمارنى داچەن ئوينىيدۇ.
 ئۆلۈمنى ئويلانغان ئىنسان
 ئويۇننى تولا ئوينىيدۇ.

چېكىتمە

ئىشك ئالدى كۆل بولسا،
 قاپاق تىرەك ئۆسمەمدۇ.
 كۆڭۈلدىكى يار بولسا،
 كىشىنىڭ كۆڭلى ئۆسمەمدۇ.

ئىككى ئېرىققا سۇ كەيتتۇ
 ئۈنجە-مارخان ساي بىلەن،

مېنىڭ يايرىم كەپ قايتۇ ،
يېڭى خىتقان ئاي بىلەن .

قوش قۇدۇقتا قوي سويسا ،
دىۋانە كاۋاپ يەيدۇ .
ئاق چوكاننى بىر سۆيسە
ئۆلگىچە ساۋاپ دەيدۇ .

چوڭ چىسەممۇ چىقىلدى .
كىچىك چىسەمگە دەز كەتتى .
ئاق چوكاننىڭ ئۆلگىنى
ئالە شەگە داڭ كەتتى .

ئۆستەڭنىڭ سۈيى سۈزۈك ،
قولۇمدا ئالتۇن ئۈزۈك .
سېنىڭدەك بىۋايا ياردىس
ئايرىلىپ كەتكەن ئۈرۈك .

سە ئەم

ئىشك ئالدى كۆتەمە ،
ئاتلاپ قانداق ئۆتەرمەن؟
سىزدەك ياخشى يايرىمنى
قانداق تاشلاپ كېنەمە؟

كېنەرمە نغۇ - كېنەرمە نغۇ
كۆزۈڭدىن يىتەرمە نغۇ .
ھەر قاچە يامان بولسام ،
يادىڭغا يىتەرمە نغۇ .

رومالىكىنىڭ ئۈچىدىن
 كېسۋالاي تۇمالقى .
 سېغىنغاندا ئەسلەشكە
 سۆيۋالاي خۇمالقى .

كۆككىنە كەپتەرمىدىم ،
 كۈندە كۈندە كەلگىلى .
 ئايدا-يىلدا سىر كېلەرمەن
 ئاي يۈزۈڭنى كۆرگىلى .

ئىسىڭىدىن تولا ئۆتۈم ،
 گۈل زاراڭزا تەرگىلى .
 گۈل زاراڭزا نانا بولدى ،
 ئاي يۈزۈڭنى كۆرگىلى .

سەلىقە

ئاڭ سەھەردە بۇلبۇلدەك
 نومۇچۇقۇم ئويغاتتى .
 يار ئوتى يامان ئىكەن .
 مېنى ئەجەب يىغلاتتى .

ئات مىنىدىم ئىگەر بىلەن
 باشىڭى يۈگەن بىلەن .
 مەن ساڭا تولا كۆيدۈم .
 گەپ قىلماي يۈرگەن بىلەن .

تاغ ئېگىز-پەس بولىدۇ ،
 كۈن چىتىپ كەچ بولىدۇ .

يارنى تۇتساڭ يىراقتىن
كۆرۈشمەك نەس بولىدۇ.

ئۆزى ئاق. كۆڭلى قارا،
ئەجەپ ئەلەم قىلدىڭ ماڭا.
قىلغىنىڭ كۆڭلۈمدە تۇرسۇن،
مەنمۇ قىلغاي مەن ساڭا.

ئېگىز تاغدىن چۈشكەن سۇ
توختاپ قالدى يېقىندا.
سەھەر تۇرۇپ تىكشىسام
ئۇنۇڭ چىقتى يېقىندا.

سىيرىلما

قوشاق قېتىپ ئىزھار قىلدىم،
يۈرەك سۆزۈمنى،
يار ھۆسنىگە نەزەر تاشلاپ،
تىكىتم كۆزۈمنى.
كۆرۈپ قالدىم مەڭزى قىزىل،
ئېگىز خېنىمنى،
كۈلۈپ قويۇپ قېنىمىغىن،
شېرىن جېنىمنى.
غەم قىلىغىن ئۆمۈر بويى،
ۋاپادارىڭ مەن،
ئاتاپ قويدۇم سېنىڭ ئۈچۈن
يۈرەك قىنىمنى.
يرىم ئۈچۈن ھەسرەت چېكىپ،
كىرىپك قاقىدىم،

يايرىم بىلەن بىللە يەي دەپ
 ئالما ساقلىدىم.
 ھويلامدىكى چوڭ كۆلۈمگە ،
 سۈنى ياشلىدىم ،
 يايرىم قاچان كېلەر كىن دەپ
 يولدا ساقلىدىم .
 شېرىن - شەربەت قوغۇنلار ،
 چۈشتى پىلەككە ،
 يايرىم كېلىپ تۇتاشتۇردى ،
 ئوتنى يۈرەككە .

10. چۆل بۈيۈك باياۋان

مۇقەددىمە

چۆل باياۋاندىن چىقىپ
 سۇ-سۈنى كۆرگەن نازمىدۇ؟
 ياخشى ياردىن ئايرىلىپ ،
 سەۋدايى بولغان بارمىدۇ؟

باياۋان چۆللىرىڭدىن مەن
 قاچان چىقاي بۇ راھەتكە؟
 يۈرەكسىم سۇ بولۇپ ئاقتى ،
 سەتدىن ئايرىلغان نادامەتكە .

چۆل باياۋاندىن چىقىپ ،
 ئېيىنىپ ئالاي بىر ناخشىنى ،
 ھەر بالا كەلسە بېشىمغا
 سۆيۈپ ئالاي بىر ياخشىنى .

ئالالمىغان توكۇر قۇشتىن
ھاۋادىكى «مادا» (1) ياخشى.
بىر كۆڭنەك ئېتەلمىگەن ئاشناڭدىن
تېلەپ يېگەن گاداي ياخشى.

ئەجەپ بولدۇم — ئەجەپ بولدۇم
ئەجەپ بولغانغا يىغلايمەن.
كىشىنىڭ يۇرتىغا بېرىپ
غەرب بولغانغا يىغلايمەن.

كۆرۈمدىن تۆكىلۈر قان ياش،
دىلىم توشتى چاراهەتكە.
كېچە-كۈندۈز ئارامم يوق.
قاچان چىقارمەن راھەتكە.

ئەجەپ بولدۇم — ئەجەپ بولدۇم
كۈنۈم ئۆتتى باياۋاندا.
جاھاندا كۆرمىدىم خوۋلۇق
ئۆلەر ئوخشايىمەن ئارماندا.

ئاللا، ئاللا، ئاللايەي (يەي)،
ئەل كۆڭلىدە ئاللامدۇ؟
پۇلى نارنىڭ گېپى ئوڭكەن،
پۇلى يوق كالۋامدۇ؟

قارچىغامنى قۇشلىدىم،
ئەتىگەن ھەم كەچلىدە.

(1) مادا — قۇش.

ئۆتۈپ كەتتى بۇ ئۆمۈر
چۆل باياۋان دەشتىلدە .

ئۆلۈم دەيدۇ — ئۆلۈم دەيدۇ ،
ئۆلۈم نەگە يېتىپ كەپتۇ؟
دوزاخ دەيدۇ ، بەھش دەيدۇ ،
ئۇنى قايسى كۆرۈپ كەپتۇ؟

سېرىق سەيدە تولۇن ئايدەك
يۈزۈڭگە نۇر ياراشپتۇ .
سېنىڭ ئوتى پىراقىڭدا
يۈرەككە ئوت تۇتاشپتۇ .

يايرىمنى كەپتۇ دەپ ئاڭلاپ ،
بېلىمنى سەيلىدە باغلاپ .
سېنى كەلمەيدۇ دەپ ئاڭلاپ ،
باياۋان چۆللىدە يىغلاپ .

چېكىتمە

ئەجەبمۇ ياراشپتۇ ،
سېپىل تۈۋىگە خەندەك .
كىشىنىڭ يۇرتىغا بېرىپ ،
ھېچكىم بولمىسۇن مەندەك .

راۋابىڭنى ئالساڭچۇ ،
يۈرۈپ چۆللەردە چالساڭچۇ .
مەن مۇساپىر ، سەن غەرب
مېنى بىر يولغا سالساڭچۇ .

ئېتىم جەدە، ئېتىم جەدە،
مىنىم قۇيرۇقى يەردە،
غېرىلىق ماڭا يەتتى،
غەمگۈزار ئانام نەدە.

ئوقەتنىڭ چېغى چاغلىق
جان كۈندە چېچەكلەمدۇ؟
كۈندۈزى پىلەك تاشلاپ،
كېچىسى خەمەكلەمدۇ؟

سايرامنىڭ كۆلى دەيدۇ،
يا ئاقمايدۇ تاشمايدۇ،
ئۆلۈمنىڭ نۆۋىتى كەلسە،
ياش-قېرىغا باقمايدۇ.

مەن قۇشۇمنى غازغا سالدىم،
كىم سېلىپ قاغعا،
ئالە قاغا بىر بولۇپ،
ئالدى قۇشۇمنى ئارىغا.

سەنەم

ئاق ساراينىڭ بار ئىكەن،
رەدىۋالنىڭ يوق ئىكەن،
ئانا-ئاناڭ بولمىسا،
ئەتتۈرنىڭ يوق ئىكەن.

مەن بۈگۈن كەتمەكچىمەن،
ئەرزىم بايان ئۇ يەلپ كېنەي.

ئەرزىم خۇداغا يەتمىسە ،
 چۆللەردە قان يىغلاپ كېتەي .

ئاق تۇر بىلىكىم ئاقتۇر ،
 ياردىن تەلىم يوقتۇر .
 ياردىن تەلىم بولسا ،
 ئۆلسەم ئارمىنىم يوقتۇر .

باغدا ئۆسكەن لەيلى بىز ،
 تاغدا ئۆسكەن لەيلى بىز .
 تاهىر بىلەن زۆھرەدەك
 ئۆلۈپ كەتسەك رازى بىز .

ئېگىز ئاسماندا ئاي ياتتى ،
 مەرغۇلادا تاڭ ئاتتى .
 يار ئوتى يامان ئىكەن
 ھەر نەزەپكە قاراتتى .

سەلىقە

ھاۋا ئايلىساي دەيدۇ ،
 مەنمۇ ئايلىنارمەنمۇ؟
 دۈشمەنىڭ سۆرى بىلەن
 ياردىن ئايرىلارمەنمۇ؟

سېنى ئۇنداق ياراتتىمۇ
 مېنى بۇنداق ياراتتىمۇ .

ئىككىمىز ئاراسىدا
ئاقار دەريا ياراتتى.

ئاتلارنى ھەيدەيدىكەن
مۇز داۋان بىلەن.
بىر ياخشىنى قىپنايدىكەن
بىر يامان بىلەن.

ئوقەت قىلمىدى دەيسەن
قانداق قىلمەن ئوقەت.
يار يادىمغا يەتكەندە.
تەندە قالمىدى تاقەت.

كۆرۈڭ بىلەن قارايسەن،
زۇلفۇڭ بىلەن باغلايسەن،
ساخا مەن نېمە قىلغان؟
يۈرۈڭۈمنى داغلايسەن.

سىيرىلما

ئېرىقىدا سۇ يوقمۇ
ئۆسسۈرلۈققا مەن تەشنىما.
ئۆسسەنمىدە سۇ بەرگەن
قارا قاشقا مەن ئاشنىما.

مەن راۋانىنى چالسىمەن
بىلىكىمنىڭ ئارىدىن.
بىر چىنە چاي چىقىمىدى
شول خېنىمنىڭ گۈزىدىن.

راۋابىمنىڭ كاللىسى
يىلان بېشى كەكلىك قېشى،
سزنىڭ يارىنىڭ ئوينىشى
ناقسۇ بىلەن مارالبېشى.

ئاۋاتنىڭ نازارىدا
ئون تاسقايدۇ لەڭزىدە،
ئاق جۇۋاننى بىر سۆيسەم
قان توختايدۇ مەڭزىدە.

باغدا بۇغداي تېرىسا
بۇغداي بۇدۇشقا بولغىدەك،
ئۆيدە نەش يۇل بولمىسا
خوتۇن ئۇرۇشقا بولغىدەك.

11. خۇدەك باياۋان

مۇقەددىمە

ئاي چىقىپ يەلەككە بەتتى،
كۈن نېغى پەرمان بىلەن،
كۆڭۈل ئاچساق تەڭ ئاچايلى،
مەشرەپ-بۇدىك بىلەن.

لاچىنىم ئۈچتى يەلەككە
مەنزىلى ئاندىن يىراق،
مەيلىمىز سىزگە چۈشۈپتۇ،
نە قىلاي ئۆچمەي يىراق.

مەن سۆيەرمەن بىر كۈنى
يايرىم ئامانلا بولسلا.
ئېچىلارمەن خۇددى گۈلدەك
بىر قاراپ ئولانسلا.

كۆيدۈمەن بىر-ياھ يۈرەك دەپ،
ئۆتتى بۇ بەشاشلىقىم.
سز خېنىمغا ئۆيدى يۈرەك،
قالمدى بەرداشلىقىم.

ئاد يۈرەك دەپ زارلىسام،
زاكىلق ئېتەر سەيداشلىرىم.
ئىشقىدا مەستانە بولدۇم
مەجتۇن بولۇپ بۇ ياشلىقىم.

ئىلاھا بەندىگىز ئوخشاش
زۇلۇمنى كىم ياراتقاندۇ؟
ئىگىز-پەسلىكى تەڭلىك دەپ،
ئۆنى قايسى ناراتقاندۇ؟

نۇرادەرلەر ئۆلۈپ كەتكەن
بۇ ئالەمگە بەنە كەلمەس.
ياخشىنىڭ نامى ئۆتمەيدۇ
ياماننى ھېچ كىشى بىلمەس

چېكىتمە

گۈلزارلار گۈلى بىلەن،
گۈل ئۆسەر غولى بىلەن.

ئوينساڭ تۈزۈك ئوينا .
ھەر ئىسنىڭ يولى بىلەن .

ئۇ قاتتىن كەلگەن شامال
ئۆرنۈۋەتتى باراڭنى .
باغلاپ قويسا تۇرمايدۇ
كۆڭۈل دىگەن ساراڭنى .

قارا قاشنى قاش دېمەك .
قارا قاش قەلەمچىدۇر .
كونا يارنى تاشلىماڭ .
يېڭى يار ئالدامچىدۇر .

ئۈستەڭ چاپساڭ چوڭقۇر چاپ .
سۇ كەلگەندە بولايىمىز .
بىز ئىككىمىز بىر بولساق .
كۈندە خۇشال ئوينايسىز .

باغلىرىمغا كۆپ كېلىپ
شىلىدىراتتىڭ غازاڭنى .
مەندىن باشقا يار ئۇنساڭ .
خۇدا بەرسۇن جاجاڭنى .

مەنەم

ئۆزى ئاق ، كۆڭلى قارا
ئەجەپ ئەلەم قىلدىڭ ماڭا .
قىلغىنىڭ كۆڭلۈمدە بار .
مەنمۇ قىلغابىەن ساڭا .

كېتىپ بارغان چوكاننىڭ
تۈگمىسى قاتار-قاتار،
تۈگمىسىنى يەشكەچە
توخۇ چىللاپ تاڭ ئانار.

ھۆل ئوتۇنغا ئوت ياقسام
ئوتۇڭ يانمىدى دەيسەن،
ئون بەش كۈندە بىر كۆرۈپ،
كۆكلۈم قانمىدى دەيسەن.

يارىشىمۇ ئەجەپمۇ،
ئەتلەس كۆينەك ئۇچاڭغا،
قاچانغىچە كىلىمەن
دىۋاندىكە كۇچاڭغا؟

تالاغا چىقىپ باققىن،
سالقىنراق شامال ئارمۇ،
دەردىڭدە يۈرەك كۆيدى
بۇنىڭدا نامال ئارمۇ؟

سەلىقە

مەھەللىڭىزنى سۇ بېسىپتۇ،
ئۆتكىدەك يەر ئارمىدۇ،
يۈزىڭىزنى داغ بېسىپتۇ
سۆيگىدەك يەر ئارمىدۇ.

ئالغۇن كۆل ئۆيۈڭ ئەدە؟
ئەتە كەچ باراي دەيمەن.

چىرايىڭ تولۇن ئايدەك
تويماستىن قاراي دەيمەن

خەقلەر ھەر نېمە دەيدۇ،
بىر قاراپ كۆرۈنگەننى.
ئەقلى بولسا بىلمەمدۇ
مىڭ ئۆلۈپ تىرىلگەننى.

بۇلبۇل تولا سايرايدۇ
سايرام كۆلى بويىدا.
بىرگە ئۈسسۈل ئوينايدۇ
ئىككىمىزنىڭ تويىدا.

غورۇچۇلى جۆل دەيدۇ،
جۆل ئەمەس ناۋات ئىكەن.
بىزنىڭ يارنى قەن دەيدۇ،
قەن ئەمەس، ناۋات ئىكەن.

سىيرىلما

ھويلاڭدىن موزاي چىقى،
تەڭدىن تولسى قاشقا،
ياش ئاللا كۆيۈپ قاپتۇ
قېرىغان قەلەم قاشقا.

يېڭى سالغان قوتادنىڭ
تۆت ئەتراپى قوشاملىق.
ئاشىق-مەشۇق تېپىشسا،
بېمىدىگەن خۇشاللىق.

ئېگىز تاغقا چىقتىم مەن
تاپنىمغا تاش قويۇپ.
مۇرادىمىزغا يېتەرمىز
سەر تەككىگە باش قويۇپ.

يايرىم بىلەن ئىككىمىز
ئايىرىلدۇق ئاداۋەتتە.
ئايىرىلسا كىنئۆھرىسۇن
دەۋا يوق قىيامەتتە.

يىلەكلەرنى ئاخشۇرۇپ،
سويما تايىمەن ئەمدى.
ياخشى ياردىن ئايىرىلدىم،
يالغۇز ياتىمەن ئەمدى.

12. دۇتار باياۋان

مۇقەددىمە

ھەر كىم ئۆلمەستىن بۇرۇن
يەنەمەس بۇ جاننىڭ قەدرىگە.
كىم ئۆلەر ھالەتكە بەنەسە.
شۇ يىنەر جان قەدرىگە.

ئۇنداق ئەتمەڭلا مېنى.
مۇنداقمۇ ئەتمەڭلا ... مېنى ...

قايتۇرما:

ۋايەي ...

ئاقىۋەت لازىم بولارمىز ،
تاشلىۋەتمەڭلا ... ھەي ...
جېنىم جېنىم ... ھەي ...
تاشلىۋەتمەڭلا مېنى ...

كاككۈكۈم گۈڭكۈك ئېتەدۇ
توغرىقىمىڭ ... باشىدا .

قايتۇرما :

ۋاي ... شاخغا قونماي تۇرۇپ
ئوسما تىلەيدۇ ... ھەي قاشقا .
ۋايەي ... ۋاي شاخغا قونماي تۇرۇپ ،
ئوسما تىلەيدۇ ... ۋاي خېنىم ...
ئوسما تىلەيدۇ جان قاشقا .

خۇدايا خۇداۋەندە
ماجالىم قالمىدى نەندە .
ئىشىڭدىن گاداى ئۈتتۈم
ئۇچامغا كىيىپ جەندە .

قايتۇرما :

ئېرەكسىز ھويلىغا كىرسەم ،
قوياش نورى ماڭا چۈشتى .
بويۇڭدىن ئۆرگىلەي يايىم
مېنىڭ كۆڭلۈم ساڭا چۈشتى .

خۇدايا خۇداۋەندە
ماڭا ئۆلگەندە ئىمان بەر .
دوزاخ ئوتىدىن ساقلاپ
بېھىشتىن ھۈرى ، غىلمان بەر .

ئەجەپ بولدۇم — ئەجەپ بولدۇم .
كۈنۈم ئۆتتى باياۋاندا .
جاھاندا كۆرمىدىم خوۋلۇق ،
كېتەرمەن بىر كۈن ئارماندا .

ئۆلۈپ كەتسەك بۇرادەرلەر
بولارمىز ئاخىرى تۇپراق .
كېلىڭلار مەشرەپ ئوينايلى
بەزمە قىللى كۆپراق .

تۈگمەس بۇ مېنىڭ ناخشام ،
قوشۇپ ئەلدىن قوشاق ئەزمە .
ھاياتنىڭ مەنسى شۇلدۇر ،
تاماشا ھەم ئويۇن ئەزمە .

ياخشى-يامان گۇناھ قىلدىم ،
بېھىشنى سۆز ئاچالمايمەن .
دوزاخقا ھەيدىلىپ قالسام ،
ئۈنىڭدىن ھەم قاچالمايمەن .

كۆرۈڭلار بۇ تاماشانى ،
نادانلار ئەلنى ھەيدەيتۈ .
تۈگىنىڭ بۇرنىنى تېشى .
ئېشەك قوڭغا باغلايتۇ .

چېكىتمە

دەريانىڭ ئۇ قېتىدا ،
كۆرۈنگەن تېرەك بىزنىڭ .

شۇنچە خەق ئاراسىدا،
كۆپىدۇ يۈرەك بىزنىڭ.

تېمىنىڭ ئارقىسى شورلۇق .
يۈتۈڭ ئاغرىمىدىكى يايرىم .
ئوتۇڭدا ئۆلۈپ كەتسەم .
ئىچىڭ ئاغرىمىدىكى يايرىم .

ئۇچاڭدىكى چەكمەنمۇ؟
ئۆشەڭدىكى كەتمەنمۇ؟
چىرايىڭ ئېچىلمايدۇ .
سەنمۇ مەندەك دەردمەنمۇ .

يامغۇرلار تولا ياغسا .
مۇز داۋانلار تەسلەيدۇ .
يار ئۇزۇڭگە ھوشيار بول .
دۈشمەن بىزنى قەستلەيدۇ .

كىشى قويسام ئاناڭغا .
كىچىك دەپتۇ بېشىڭنى .
كىچىك بولساڭ نېمىشقا
قارا فىلىدىڭ قېشىڭنى؟

سەنەم

ئاپئاق تېرەك ئالدىدا
ئۆيۈڭ بارمىدى يايرىم؟
سۇغا چىققاچ قارايسەن
كۆڭلۈڭ بارمىدى يايرىم؟

يايرىم كەتتى يىراققا
كەينىگە يانارمىكىن .
بىر قېتىم سۆيۈۋالسام
يۈرۈكۈم قانارمىكىن .

ئېرىقتىكى لاي سۈنى
كۆلگە تاشلىماڭ يايرىم .
ئەقلى ھوشىڭز بولسا ،
بىزنى تاشلىماڭ يايرىم .
بىزنىڭ باغدا يىمىش بار .
ئالتۇن بىلەن كۈمۈش بار .
يېڭى يارىنى كۆرگەندە ،
كونا يارغا نېمىش بار .

سەلىقە

ئالما بەرگەن قولۇمدا
نېمە بەرسەم يېدىڭمۇ؟
تاشلىۋېتىپ سەن مېنى ،
غېرىپ بولسۇن دېدىڭمۇ؟

ھاۋادىنى ئۈچۈپ چۈشكەن
ئۆردەكمىكىن ، غارمىكىن .
يايرىم سېنىڭ ئىشىڭدا
تارتقان دەردىم ئازمىكىن .

گۈلنى — گۈل دەرمۇ كىشى ،
گۈلنىڭ ساپاسى بولمىسا .

يارنى — يار دەرمۇ كىشى،
يارنىڭ ۋاپاسى بولمىسا.

گۈل ئېچىلسا نېم بولۇر؟
گۈللەپ ئېچىلسا نېم بولۇر؟
بىر قېتىملىق گۇناھنى
يايرىم كەچۈرسە نېم بولۇر؟

بار دەيسەن ئېگىلىمەيسەن
مەيدەككە ئۆمۈر ئارمۇ؟
ئاخشاملىققا كەل دەيسەن
خالىدا ئۆيۈڭ بارمۇ.

سىيىرلىما

خامان سورىماي تۇرسام،
ئارىسى يوق دېدىڭمۇ؟
كۆيۈپ قالدىم دەپ قويسام،
دورسى يوق دېدىڭمۇ.

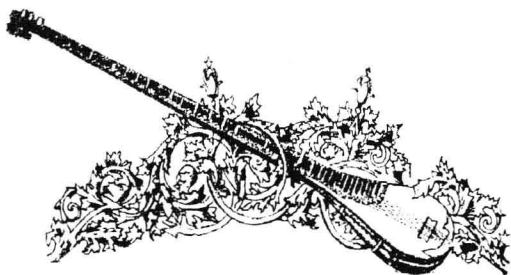
بۇلبۇلۇڭ بولاي دەيمەن،
شاخىڭغا قوناي دەيمەن،
ئۆزگە يايىڭ بولمىسا،
مەن يايىڭ بولاي دەيمەن.

ھاۋانى تۇمان باستى،
قار يېغىشنى كىم بىلدى؟
ئاخىرى جۇدالىقتا
ئايرىلىشنى كىم بىلدى؟

راۋابىنىڭ ئۈنىنى
ئاڭلىدىڭمۇ ئاخشامدا؟
ئىچىمىدىكى دەردىمنى
ئېيتىۋالدىم ئاخشامدا.

ناھ خېسىم، ئويناڭ خېسىم،
دايىنى مەن ھارماي چالاي،
كۆڭلىڭىز بۇزۇلمسۇن
مەن سىزنى چوقۇم ئالاي.

مەن يارىنى كۆردۈم، مەستانە بولدۇم،
ئەقلى ھوشۇمدىن دىۋانە بولدۇم،
دىۋانە قىلغان ئابدەك بۇرۇڭدۇر،
كويلارغا سالغان شېرىن سۆزۈڭدۇر.

ئۈچىنچى باب

دولان چالغۇلىرى ۋە ئۇنىڭ پەيدا بولۇشى

1. دولان چالغۇلىرىنىڭ قۇرۇلمىسى ۋە ئۇنىڭ تېخنىكىلىق ئالاھىدىلىكى

« دولان چالغۇلىرى » دېگىنىمىز، دولان راۋابى، دولان قىل غېچىكى، دولان قالۋنى، دولان نەغمە دېپىدىن ئىبارەت بولۇپ، بۇ چالغۇلار دولان ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىگە ئىنتايىن ماس كەلگەنلىك سەۋەبىدىن دولان مەشرىپى ئاشۇ چالغۇلار بىلەن ئورۇندىلىپ كەلگەچكە، ناملىرى دولان نامى بىلەن ئاتىلىپ كەلگەن. بۇ چالغۇلارنىڭ قۇرۇلمىسى ئاددىي، مېلودىيىسى مۇكەممەل بولۇپ، ئۇنىڭ قۇرۇلمىسىدىكى بەزى خۇسۇسىيەتلەردىن ئىپتىدائىي پەيدا بولۇش تارىخىغا مۇناسىۋەتلىك ئالاھىدىلىكلەرنى كۆرگىلى بولىدۇ. دولان چالغۇلىرىنىڭ قۇرۇلمىسى ئاساسەن مۇنداق بولىدۇ:

دولان راۋابى

دولان راۋابىنىڭ ياسىلىشى ناھايىتى ئاددىي بولۇپ، راۋابچىلار تەرىپىدىن ئۆزلىرىنىڭ كۆڭلىدىكىدەك ياسىلىپ چىلىنىدىغان بولغاچقا، ئۇنىڭ چوڭ-كىچىكلىكى جەھەتتە ئۆلچىمى بولمايدۇ. لېكىن شەكىل

جەھەتتىن ئاساسەن بىر خىل بولىدۇ.

دولان راۋابى ئۈجمە ياغىچىدا ياسىلىدۇ. ئۇنىڭ يېشى 17-20 سانتىمىتر چوڭلۇقتا قىلىپ، ئىچى ئىككى سانتىمىتىردىن ئۆز سانتىمىتىرغىچە چىققۇرلۇقتا ئويۇلىدۇ. ئارقا ئەرىپى بايلاق، كەيكۈرگە ئوخشاش خىتىدۇ. ئۇنىڭ دەستىسى 60-75 سانتىمىتىرغىچە، خەرەكىنىڭ ئۈزۈلۈكى سەككىز سانتىمىتىر، ئېگىزلىكى ئۈچ سانتىمىتىر ئەتراپىدا بولىدۇ. ئۇنىڭغا بەزى جايلاردا 13 تال، بەزى جايلاردا 17 تال قۇلاق بېكىتىپ، يوقىرىدىكى ئۈچ قۇلاققا ئىككىسى زىل، بىرى بوم ئۈچ تال ئار، راۋاب دەستىسىنىڭ بىر يان تەرىپىگە بېكىتكەن 10 تالدىن 14 رالىغىچە بولغان قۇلاقلارغا سىم ئارتىلىدۇ. ئۈزۈنلاشتۈرۈلۈشتە، ئالدى تەرىپىگە زىل ئار، ئارقىغا بوم تار، ئۇنىڭ ئارقىسىغا سىم ئارتىلىدۇ. قەدىمكى راۋابلارنىڭ كۆپىنچىسى 13-14 قۇلاقلىق كېلىدۇ. راۋاب دەستىسىنىڭ يۈزۈمۈ باشقا راۋابلاردىن كەڭرەك بولۇپ، ئاستى تەرەپ ئالتە سانتىمىتىر، ئۈستى تەرەپ ئۈچ سانتىمىتىر كېلىدۇ. زەخمەك بىلەن چېلىنىدۇ. چېلىش ئۇسۇلىدا، زەخمەكنى سىمغا بوش، تارغا قاتتىق ئۇرۇپ چالىدۇ، زەخمەكنى تاردىن سېرىلدۈرۈپ راۋاب دېپىغا قاتتىق تەگكۈزۈپ ياكىلىدىغان بىر خىل ئاۋاز چىقىرىش ئارقىلىق قوشۇمچە مىلودىيە ھاسىل قىلىدۇ. راۋاب دەستىسىگە پەدە بېكىتەيدۇ. پەدە ياسىدىغان قول باشقا راۋابنىڭ كۆپ يۆتكەلمەيدۇ. دولان راۋابىنىڭ ھەممە قۇلاقلىرىغا تامامەن سىم سالسىمۇ بولىۋېرىدۇ، سىم يوق ئەھۋالدا ئۈچ تال بىلەنمۇ چالغىلى بولىدۇ.

دولان راۋابىنىڭ ياسىلىشىدا رايونلار پەرقى كۆرۈلىدۇ. بولۇپمۇ مارالبېشى، مەكىت قاتارلىق رايونلاردىكى دولان راۋابلىرى بىلەن ئاۋات ناھىيىسىدىكى دولان راۋابىنىڭ شەكلى ئوخشامايدۇ. ئاۋات ناھىيىسىدە پېشقەدەم دولان راۋابچىلىرى ئاساسەن ئۆلۈپ تۈگەپ، پەقەت بىر ئەچچىلا ئوتتۇرا ياشلىق راۋابچىلار قالغان بولغاچقا، راۋاب ياسايدىغانلار تۈگەپ، ھۈنەرۋەنلەر تەرىپىدىن ياسىلىدىغان

بولۇپ قالغان. ئۇلار چىرايلىق قىلىش ئۈچۈن بېشىنى قەشقەر
 راۋابىدەك يۇمۇلاق، ئىچىنى چوڭقۇر ئويۇپ، راۋاب بېشىنى 65
 سانتىمېتر ئەتراپىدا چوڭ، دەستە يۈزى 65 سانتىمېتر كەڭ ھەم
 توم قىلىنىپ سىقىمغا ئەستە پاتقىدەك قىلىپ ياسىغان. ئويۇق
 دەستىسى ۋە بېشىنىڭ ئارقا تەرىپىگە تامامەن دېگۈدەك نەقىش
 ئويۇپ مۇرەككەپلەشتۈرۈلۈپ. دولان راۋابىنىڭ تارىخى شەكلىنى
 قىسمەن ئۆزگەرتىۋەتكەن. بۇ خىل پايدىسىز ئەھۋال دولان راۋابىنىڭ
 يوقۇلىشىنى ئىلگىرى سۈرگەن. قەدىمدىن تارتىپ دولان چالغۇلىرىنىڭ
 داپ يۈزىگە ئۇششاق تۆشۈك قويۇش ئادەت بولۇپ كەلگەنلىكتىن،
 قالۇن، غىجەككە ئوخشاش راۋاب يۈزىدىمۇ 10-20 ئەتراپىدا
 ئۇششاق تۆشۈكچىلەر قويۇپ كېلىنگەن. ئاۋات ناھىيىسىنىڭ راۋاب
 ياسىغۇچىلىرى بۇ خىل ئالاھىدىلىكنى بىلىمگەن. ئاۋات دولان
 راۋابلىرى قەدىمكى ياكى ھەقىقىي دولان راۋابىنىڭ بىگى شەكلىدىكى
 بىر خىل ۋارىيانتىنى پەيدا قىلغان. بۇ، دولان راۋابىنىڭ قەدىمكى
 شەكىللىرىگە ۋەكىللىك قىلالمايدۇ.

دولان قىل غىجىكى

دولان قىل غىجىكىنىڭ ياسىلىشى ناھايىتى ئاددىي بولۇپ،
 غىجەكچىلەر ئورلىرى ياسىۋالىدۇ.
 غىجەكنىڭ يېتى يۇمۇلاق قىلىپ جىگدە دەرىخىنىڭ ھۆررىكىدىن
 ياكى يۇلغۇننىڭ ھۆررىكىدىن چىرايلىق ياساپ، ئىچىنى تەكشى
 ئويۇپ خۇددى قاپاقنىڭ قېلىنلىقىدا قالدۇرىدۇ. ئۇنىڭ تېرە كېرىدىغان
 داپ يۈزىنى غىجەك بېشىنىڭ چوڭ-كىچىكلىكىگە قاراپ 10-14
 سانتىمېترغىچە قىلىدۇ. غىجەك بېشىنىڭ داپ يۈزى كىچىك، قورسىقى
 چوڭراق كۆمۈرەك شەكلىدە بولىدۇ. بەزىلەر چۆچەكتىن، بەزىلەر
 قاپاقنىمۇ ياساپ چالىدۇ. غىجەك دەستىسى ئاساسەن 70تىن 80
 سانتىمېترغىچە ئەتراپىدا بولىدۇ. كامانچىسى 60 سانتىمېتر كېلىدۇ.

غېجەك بېشى بىلەن قىل تۆشۈكى (قۇلاق) ئارىلىقى 40-50 سانتىمېتر كېلىدۇ. دەستە توم ياسىلىپ، ئۇچى تەرەپ قۇببە شەكلىدە خەرەكلىك بولىدۇ. ئاستى تەرەپتە غېجەكنىڭ بېشىدىن چىقىپ تۇرىدىغان تېرەك قىسمى 20 سانتىمېتر ئەتراپىدا بولۇپ، ئۇنى يوتسىغا دەسسەتىپ تۇرۇپ چالىدۇ. غېجەكنىڭ ئاساسلىق تارىسى بىر تال بولغاچقا، غېجەكنىڭ قۇلىقىمۇ بىر تال بولۇپ، سىغىغا بىرلا كېلىدەك دەرىجىدە توم ۋە كۆپ خەرەكلىك بولىدۇ. غېجەككە تارىلغان قىل بىلەن كامانچا قىلىنىڭ ئومىلىقى تەرىپلىنىدۇ. غېجەككە ئات قۇيرۇقىدىن 45 تال بىرلەشتۈرۈپ بىر تال تار قىلىپ سالىدۇ. كامانچىغا 55-60 ئالغىچە قىلىنى بىرلەشتۈرۈپ سالىدۇ. كامانچا قىلىنىڭ غېجەككە سېلىنغان قىلىدىن توم بولۇشى تېخنىكىلىق جەھەتتە ئىنتايىن مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە بولۇپ، ھەر قانداق غېجەك قىللىرىنىڭ پوقرىقىدەك شەكلىدە بولۇشى مۇقەررەر نەلەپ قىلىنىدۇ. غېجەكنىڭ قىلىدىن كامانچا قىلىنىڭ توم بولۇشى ئاۋاز چىقىرىشقا مۇناسىۋەتلىك بولغاچقا، بۇنىڭ رولى ناھايىتى چوڭ بولىدۇ. غېجەككە تار سىلىشىش ئاشقا، دەستىنىڭ ئىككى يان تەرىپىگە بىر تەرەپكە يەيپە تال، بىر تەرەپكە ئالتە تال سىمىنى بىر-بىرىدىن بەش مىللىمېتىرغىچە كەينىگە چېكىندۈرۈپ سالىدۇ. غېجەك دېيىمغا دەستىلىگەن خەرەكنىڭ ئېگىزلىكى تۆت سانتىمېتر بولۇپ، قىل تارىسى خەرەكنىڭ ئۈستىدە يالغۇز تۇرىدۇ. سىملىرى خەرەكنىڭ ئىككى يان تەرىپىگە ئېگىز-پەس ئورۇنلاشتۇرۇلىدۇ ياكى خەرەكنى تېشىپ، شۇنىڭدىن ئۆتكۈزۈپ قۇيىدۇ. كامانچا يەقەت قىلغا سۈركىلىپ سىمغا نەگگۈزۈلەيدۇ. كامانچىنىڭ قىلى توم بولغاچقا، غېجەك قىلغا سۈركەلگەندە ئىنچىكە قىلغا بېسىم ھاسىل قىلىپ، قىلنى كۆتۈرۈپ تۇرغۇچى خەرەك ئارقىلىق غېجەك دېيىنى تىرتىتىدۇ. بۇ چاغدا غېجەك دېيىنىڭ تەبىئىي سىلكىشى بىلەن خەرەك ئىترەپ، سىم ھەرىكەتلىنىپ، ئۈستىدىكى قىلنىڭ ئاۋازىدىن ئەكس سادا قوبۇل قىلىدۇ-دە، قىلغا ماسلىشىپ سىرتقا چىقىرىدۇ. غېجەك دېيىدىكى

قىل كېتەرگۈچ خەرمەكنىڭ ئالدىدا سىر جايغىلا يۈمۈلۈك شەكىلدە ئورۇنلاشتۇرۇلغان ئالتە دانە كىچىك ئۆشۈك بولىدۇ. ئوتتۇرىسىدا چوڭلۇقى تېرىقئەك كېلىدۇ. غىجەك پېشىنىڭ كەينى تەرەپى كەمەل ئوتتۇرىسىدا دىئامېترى بىر يېرىم سانتىمېتر چوڭلۇقتا يۈمۈلۈك ئۆشۈك بولىدۇ. بۇ ئىككى تەرەپتىكى ئۆشۈكلەر مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە بولۇپ، غىجەكنىڭ ئاۋازى داپ يۈزىدىكى كىچىك ئۆشۈكتىن غىجەك چۆچىكىنىڭ ئىچىگە كىرىپ، ئايلىنىپ ئارقىسىدىكى يوغان ئۆشۈكتىن سىر خىل غوڭ ئاۋاز چىقىرىدۇ. بۇمۇ سىر خىل قوشۇمچە مېلودىيە ھاسىل قىلىپ، مۇزىكا ئېھتىياجىنى تولۇقلايدۇ.

يوقىرىقىدىن باشقا، غىجەكنىڭ يەنە سىر خىلمۇ بار بولۇپ، ئۇنىڭ شەكلى قۇرۇلۇشى يوقىرىقىغا ئامامەن ئوخشايدۇ، قىلى ئىككى بولىدۇ. بۇ خىل شەكىل ئىنتايىن ئاز ساندا بولۇپ، ئاۋات ناھىيىسىنىڭ غورو چۆل دولان مەھەللىسىدە ئولتۇرۇشلۇق ئىمىن ھاجىنىڭ غىجىكى مۇشۇ خىل شەكىلدە ياسالغان.

دولان قالدۇنى

قالدۇننىڭ شەكلى باختا ئاتىدىغان دۇكاننىڭ ئىشىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. قەدىمكى قالدۇنلارنىڭ ھەممىسى ئوخشاشلا 33 سىملىق بولۇپ، 1-سىم بىلەن 2-سىمنىڭ ئارىلىقى ئۈچ-تۆت مىللىمېتر بولىدۇ. 2-سىم بىلەن 3-سىمنىڭ ئارىلىقى بىر يېرىم سانتىمېتردىن ئىككى سانتىمېترغىچە بولىدۇ. 3-سىم بىلەن 4-سىمنىڭ ئارىلىقى يەنە 1-، 2- سىمنىڭ ئارىلىقى بىلەن ئوخشاش كەڭلىكتە بولىدۇ. 4-سىم بىلەن 5-سىمنىڭ ئارىلىقى يەنە 2-سىم بىلەن 3-سىمنىڭ ئارىلىقىدەك كەڭلىكتە بولۇپ، ئاخىرىغىچە ئاشۇ تەرىقىدە بېكىتىلىدۇ. ئاخىرقى بىر ئال سىم تاق بولىدۇ. 33 ئال سىمدا 15 تار ئارىلىق، 16 كەڭ ئارىلىق ھاسىل بولىدۇ. قالدۇن ساندىق شەكىلدە بولۇپ، كەڭلىكى 50 سانتىمېتر، ئۇزۇنلىقى 70 سانتىمېتر، ئېگىزلىكى 12

ساتتىمېتر كېلىدۇ. ئۇنىڭ ئىچى ساندۇق بولۇپ، ئالدى تەرەپتە قول پاتىئىدەك تۆت چاسا تۆشۈك قويۇلىدۇ. بۇ تۆشۈك ئارقىلىق قالدۇقنىڭ ئىچىدە سايمانلىرىنى سېلىپ قويدۇ. ئەسە بىر جەمەتتىن قالدۇق يۈزىدىكى تۆشۈككى كىرگەن سىمىڭ ئاۋازلىرى كاتىپدەك بۇ يوغان تۆشۈكتىن چىقىشتا بىر خىل ئۆزگىچە ئاۋاز چىقىرىش خۇسۇسىيىتىنى ئىگە. قالدۇق خەرىكى بىر يېتۈن ئۇزۇن بولۇپ، چىرايلىق ئىككى قالدۇق ئەگىسىنىڭ شەكلىگە ماسلاشتۇرۇپ تەرىپلىنىدۇ. قالدۇقنىڭ ئاخىسى ئۈجمە ياكى جىگدە ياغىچىدىن ياسىلىدىغان بولغاچقا، يۈزلىرى چىرايلىق چىقىدۇ (سىرلانمايدۇ). قەدىمكى قالدۇقلار بىلەن كېيىن ياسالغان قالدۇقلاردا قىسمەن ئۆزگىچىلىكلەر بار. قەدىمكى قالدۇقلارنىڭ مەمىسى دىئۇدەك جىگدە ياغىچىدىن ياسالغان بولۇپ، قالدۇق يۈزىنىڭ يوقىرى تەرىپىگە، ئەسە بىر جەمەتلا بۇمۇلاق دائىرە ئىچىگە بۇعداى چوڭلۇقىدا 30 دانە تۆشۈك ئېتىپ قويۇلغان. بۇ تۆشۈكلەر دولان راۋابى، دولان قىل غىجىكى يۈزىدىكى تۆشۈكلەر بىلەن ئوخشاش رول ئوينىغان. كېيىن ياسالغان بەزى قالدۇقلارنىڭ يۈزىگە دەل ئوتتۇرىسىغا بىر جەمەتلا بەش ئال تۆشۈك قويۇلغان بولسا، بەزى قالدۇقلارنىڭ يۈزىگە تۆشۈك قويۇلمىغان. بۇ بەزىلەر ئىھتىمال دەۋر خاراكتېرىغا ياكى رايون خاراكتېرىغا ئىگە بولسا كېرەك.

دولان قالدۇقنىڭ ئاۋاز چىقىرىش خۇسۇسىيەتلىرى دولان راۋابغا ئىنتايىن ماس كېلىدۇ. ئۇنى «رەخمەك» ۋە «گوشاپ» بىلەن چالىدۇ. زەخمەك، سېرىق سۈڭەت ياكى بامۇك ياغىچىدىن تەييارلىنىدۇ. «گوشاپ» قالدۇقنىڭ قۇلاق سىملىرىنى چىگىتىدىغان ئاچقۇچ شەكىللىك سايمان بولۇپ، ئۇزۇنلىقى سەككىز ساتتىمېتر، ئۈچى تەرەپ تۆت چاسا نوپەش بولىدۇ. ئۈستى (قولنىڭ ئۈستىدىن چىقىپ تۇرىدىغان تەرەپ) خورازنىڭ ئاچىسىدەك بەقىشلىك بولۇپ، كۆمۈشتىن ياسىلىدۇ. ئاستى قىسمى بولاتتىن ياكى تۇجىنىمۇ ياسىلىدۇ. ئوك فولدا زەخمەك تۇتۇپ، سىمنى ئالدىغا تارتىپ ئۇرۇپ، ئىلىپ چالىدۇ. سول

قولدا «گۆشتاپ» نى شاھادەت بارماق بىلەن ئۆتۈر بارماقنىڭ ئارىلىقىغا مەھكەم قىسىپ تۇرۇپ، سىمنى يېسىپ سېرىش ئارقىلىقىدا ئاۋازلاندۇرىدۇ. ئىزاھلاپ ئۆتۈش كېرەككى، قالۋىنىمۇ باشقا چالغۇلارغا ئوخشاشلا ھەر خىل غەزەللەرگە چالغىلى بولىدۇ. ئەگەر ئاۋاز ئارقىلىقىدا يېتىشمەسە، سىمنى كۆيە يېتىش ئارقىلىقى ھەل قىلغىلى بولىدۇ.

دولان نەغمە دىيى

دولان رايونلىرىدا پەقەت ئىككى خىللا داپ بار. ئۇنىڭ بىرى چوڭ داپ، دىئامېترى 45 سانتىمېتر كېلىدۇ. ئۇنىڭ گەردىشلىرى ئۈجمە دەرىجىنىڭ يىلتىزىدىن ئېگىپ ياسىلىدۇ. گەردىشنىڭ ئىچىگە قاغا تۇمۇقلىق ئۇششاق ھالقا قىتىشنىڭ سىرىدا، بىر-بىرىگە ئۈدۈل قىلىپ گەردىشنىڭ ئۆتۈرىدىن تۆت خايغا ئۈزۈنلىقى بەش سانتىمىتىر، كەڭلىكى بىر سانتىمىتىر بۇشۇك ئويۇپ، ئۇنىڭغا ئۈچ-تۆت ئال بايلاق خامما بومبۇرىنى ئۆتكۈزۈپ، ئوتتۇرىغا مىق ئۆتكۈزىدۇ. ئۇنى «قۇزداك» دەيدۇ. بۇنىڭ بىلەن داپنى چالغاندا چاراقلاپ، جىزىلدىغان بىر خىل ئاۋاز چىقىرىدۇ. ئۇششاق ھالقىلارنىڭ ئاۋازى بىلەن داپنىڭ ساداسى قوشۇلۇپ، ھىتىدە ھاياجان يەيدا قىلىدۇ. بۇ داپ «بىرە دىيى» دەپ ئاتىلىپ، مەخسۇس ياخشىلار ئىشلىتىدۇ. ئۇندىن باشقا سورۇندا چىلىنمايدۇ.

ئىككىنچى خىلدىكىسى، كىچىك نەغمە دىيى بولۇپ، ئۇنىڭ دىئامېترى 25-26 سانتىمېتىر بولىدۇ. چوڭ-كىچىك بولغاندىمۇ ناھايىتى ئاز پەرقلىنىدۇ. گەردىشى توغراق ياكى ئۈجمە يىلتىزىدىن ياسىلىدۇ. مارالبېشى ناھىيىسىدە كۆپىنچە دايلار توغراقتىن ياسالغان. بۇ دولان خەلقىنىڭ يىراق ئەجدادلىرىدىن تارتىپ قوللىنىپ كېلىۋاتقان خۇسۇسىيەت بولۇپ، ئەدىرەم توغراقنىڭ قۇرۇپ كەتكەن بۆكەنلىرىنى كېسىپ، چىرايلىق ياساپ، ئۈستىگە يۈنۈپ تازىلانغان قۇم بىلەن يېلىمىنى ئارىلاشتۇرۇپ قۇم ئالىتىدۇ. ئۈستىگە بىر قەۋەت

ماتا يۆگەيدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە يەنە قوم يالىتىدۇ. شۇنداق قىلىپ تۆت قەۋەت قوم بېرىپ، تۆت قەۋەت ماتا يۆگىگەندىن كېيىن، گەردىشىنىڭ ئىچىگە بىر-بىرىگە يانداپ قاغا تۇمشۇقلۇق ھالقا قېقىلىدۇ. كېيىن، بۇ داينىڭ ئېغىر-يېنىكلىكى ئۆلچەملىك، ئاۋازى ناھايىتى جاراڭلىق چىقىدۇ. بۇنداق گەردىش مۇتلەق قايمىدۇ ھەم يېرىلمايدۇ. توغراق گەردىشلىك داپ ياساشتا، مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ بازار «ئارا مەھەللە» دە ئولتۇرۇشلۇق مۇقامچى رايون قاسم ئەڭ ماھىر ئۈستىلاردىن بولۇپ ھسابلىنىدۇ. بۇ خىل كىچىك دايلار مەخسۇس دولان مەشرىپىدە چىلىنىدىغان بولغاچقا، تەتقىقاتتا «دولان نەغمە دېيى» دەپ ئاتىلىدۇ.

2. دولان چالغۇلىرىنىڭ پەيدا بولۇشى

دولان چالغۇلىرى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەڭ ئىپتىدائىي چالغۇلىرى بولۇپ، دولان مۇقام-مەشرەپلىرى بىلەن بىر قاراردا دولانلىقلاردا ساقلىنىپ كەلگەن. ئۇيغۇر چالغۇلىرىدىن غېجەك، راۋاب، قالۇن، داپ قاتارلىق ئەڭ ئىپتىدائىي چالغۇلار بولۇپ، باشقا تۈردىكى چالغۇلار بولسا، تەدرىجىي پەيدا بولغان. تارىخىي مەنبەلەردە باشقا تۈردىكى چالغۇلار توغرىسىدا بىر قەدەر ئېنىق مەلۇماتلار يېزىلغان بولسىمۇ، غېجەك، راۋاب، قالۇن، داپ توغرىسىدا ئىشەنچلىك ئىسپاتلاپ ئۆتەلمەسلىكنىڭ سەۋەبىمۇ، بۇ چالغۇلارنىڭ پەيدا بولۇشى تارىخىنىڭ ئۇزاقلىقىدا، ئىلگىرى ئاپتورلار بۇ ھەقتە توختالغان بولسىمۇ، بەزى قاراشلىرى توغرا بولمىغان. بۇ ھەقتە «تارىخىي مۇسقىيۇن» نىڭ ئاپتورى موللا ئىسمەتۇللا بىننى موللا ئىسمەتۇللا مۆجىزى «رەۋزە تۇسسەفا»، «رەشىدى» قاتارلىق تارىخىي كىتابلاردىن نەقىل كەلتۈرۈپ، ئىنسانىيەتنىڭ كېيىنكى پەيدا بولۇشىنى نۇھ ۋە ئۇنىڭ ئوغۇللىرى توغرىسىدىكى يەھۇدى-خىرىستىيان دىنى رىۋايەتلىرىگە تاقاپ، مۇزىكىنىڭ پەيدا بولۇشىنىمۇ شۇلار

بىلەن باغلاپ: نۆۋە ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ياقەبىنىڭ ئەۋرىشى (تۈركىنىڭ ئوغلى) خەرىزىنىڭ تەمبۇر، بەربەت، ئۇدۇننى ياساش چالماقنى كەشىپ قىلىپ ئالەم خەلقىگە ئۆگەتكەنلىكى، ئۇ دۆلەتلەرنى ئادەم ئۆلسە تەمبۇر چېلىپ كۆيدۈرۈش ئادەتلىرىنى قوللانغانلىقى، ئۇ زاماندىن بۇ زامانغىچە بەش مىڭ سەككىز يۈز ئەللىك يىل ئۆتكەنلىكىنى بايان قىلىپ، مۇزىكا تارىخىنىڭ ناھايىتى ئۇزاق تارىخقا ئىگە ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىماقچى بولغان بولسۇمۇ، قالۇن ئۈستىدە توختالغاندا: شەيخ ئەبۇ نەسىر فارابى « فالۇنى ئۆز قوللىرى بىلەن ياساپ سىم تارتىپ تۈزۈپ چالغان ۋە مۇغەنى شاكىرتلىرىغا ئۆگەتكەن ئىدى » (1) دەپ يازغان. ئارخىئولوگىيىلىك تەكشۈرۈش نەتىجىسىگە ئاساسلانغاندا، قالۇن ئەبۇ نەسىر فارابى (مىلادىيە 870—950 — يىللار) نىڭ ئىجادىيىتى ئەمەس، بەلكى مىلادىدىن 2000 يىل بۇرۇن (فارابىدىن 3000 يىل، ھازىرقىدىن 4000 يىل بۇرۇن) پەيدا بولغان بولۇپ، ئوتتۇرا ئاسىيادىن چەتكە تارقالغانلىقى ئىسپاتلانغان (2). ھالبۇكى قالۇننىڭ پەيدا بولۇشىدىكى قاراشلارمۇ توغرا بولمىغان.

دولان غىجىكى، دولان راۋانى، دولان قالۇنى، دولان نەغمە دېيىدىن ئىبارەت چالغۇلارنىڭ پەيدا بولغان دەۋرى ئىنتايىن ئۇزاق بولغاچقا، ئۇنىڭ پەيدا بولۇشى توغرىسىدا قانائەتلىنەرلىك بىرەر خاتىرە تېپىلغىنى يوق. بىزگە يېتىپ كەلگەنلىرى بىر قىسىم رىۋايەت — ئەپسانە لەردىن ئىبارەت بولۇپ، خەلق ئىچىدە ساقلىنىپ كېلىۋاتقان ئاغزاكى تارىخلاردىمۇ، مۇزىكىنىڭ پەيدا بولۇشىنى ئىنسانىيەتنىڭ پەيدا بولۇشىغا باغلايدۇ. « تارىخىي مۇستەبۇت » دا نۇھنىڭ دەۋرىگە باغلىغان بولسا، خەلق ئەپسانىلىرىدە تېخىمۇ ئىلگىرىلەپ تۇنجى ئادەم ھەزرىتى ئادەم ئاتىنىڭ يارىلىشىغا باغلاپ، مۇزىكا ئادەمدىن بۇرۇنلا جەننەتتە بار ئىدى، ئادەمنى يارىتىشتا دەسلەپتە ئادەمنىڭ گەۋدىسىنى ئىچىنى

(1) « تارىخىي مۇستەبۇت » مىللەتلەر نەشرىياتى 1984-يىلى نەشرى.

(2) « ئۇيغۇر تون ئىككى مۇقامى ھەققىدە » شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1992-يىلى

بوش قىلىپ لايدىن ياساپ چىتىپتۇ. ئارقىدىن جاننى ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىشكە دەۋەت قىلسا، جان ئەننىڭ ئىچىدىكى قاراڭغۇلۇقنى كۆرۈپ قورقۇپ كىرگىلى ئۇنماپتۇ. ھەر قانداق قىلىپمۇ جاننى تەننىڭ ئىچىگە كىرگۈزەلمەي، ئاخىرىدا پەرىشتىلەر تەننىڭ ئىچىگە كىرىپ غىجەك چىلىپتۇ. غىجەك كىم مۇڭدىن جان بېھوش بولۇپ، تەننىڭ ئىچىگە كىرىپ كېتىپتۇ. بىر كەمدە غىجەكنىڭ ساداسى توختاپتۇ. جان ھوشغا كېلىپ قارىغۇدەك بولسا، بىر قاراڭغۇ غارنىڭ ئىچىدە تۇرغۇدەك. قورقۇپتىن ھەر ئەرەپكە بۈگۈرۈپ يۈرسە، بىر جايدىن يۈرۈقلۈك كۆرۈنۈپتۇ. جان چىقىپ كېتىش ئۈچۈن شۇ يەرگە قاراپ يۈگۈرۈپتۇ. بۇ، ئەسلىدە ئادەمنىڭ بۇرۇن تۆشۈكى ئىكەن. جان شۇنداق مېڭىپ بۇرۇن تۆشۈكىدىن ئۆمۈلەپ چىقۋاتقاندا تۇرغانىكەن بۇرۇن غىجىسىپ چۈشكۈرۈك كەپتۇ. بىرى چۈشۈرۈش بىلەن ئەڭ، تەدىن «شۈكرى» دېگەن ئاۋاز كېلىپ، ئادەم دەس ئورنىدىن ئازۇپتۇ. دېيىش ئارقىلىق. مۇزىكا ئادەمنى ياراتقان، مۇزىكا بولمىغان بولسا، ئادەممۇ بولمايتتى. دېگەن قاراشنى قويمىقچى بولىدۇ. بۇ ئەپسانىنىڭ تەقۈلۈشى ئېھتىمال سەنئەت مەنئى ھاياتنىڭ ياراتقۇچىسى دېگەن بۇقنىنى كۆزدە تۇتقان بولۇشى مۇمكىن.

يوقىرىقىلارنىڭ ھەممىسى مۇمكىن بولمايدىغان ئەپسانىلەردىن ئىبارەت بولسىمۇ، ماھىيەت جەھەتتە غىجەكنىڭ پەيدا بولغىغا بەك ئۇزاق دەۋرلەر ئۆتكەن بولۇپ، ئادەملەر ئەڭ ئاۋۋال غىجەكنى پەيدا قىلغان دېمەكچى بولىدۇ. ئۇنىڭ ئاددىي باغاج ياكى قاپاق ۋە قىل بىلەنلا پۈتۈپ چىقىشى، ھەر قانداق ئادەم ياسىغىلى بولىدىغانلىقى، ئاددىيلىقى قاتارلىق خۇسۇسىيەتلىرىمۇ، ئىنسانلار ئەڭ ئاۋۋال قىللارنىڭ بىر-بىرىگە سۈرگۈلىشىدىن چىقىدىغان ئاۋازدىن پايدىلىنىپ غىجەكنى پەيدا قىلىپ، ئۇنى ناخشا كۈيلىرىگە تەڭكەش قىلىپ بەدىئىي زوقلىرىنى قاندۇرۇپ كەلگەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ. غىجەك توغرىسىدا ھازىرقى بار بولغان تارىخىي مەنبەلەرگە ئاساسلانغاندا، غىجەك چالغۇ قوراللىرى ئارىسىدا ئىپتىدائىي چالغۇلارنىڭ

سىرى بولۇپ، ساۋات، سىملىق غىجەكلەرنىڭ ھەممىسى قەدىمكى
 قىل غىجەكنىڭ ئۆزگەرگەن شەكلى ئىكەنلىكى ئىسپاتلانغان. بۇ
 تىلغا ئالغان بۇ غىجەكلەردىن قىل غىجەك دېگىنىمىز ھازىرقى
 دولان قىل غىجىكىدىن ئىبارەت بولۇپ، تارىخ كىتابلاردا تەسۋىرلەنگەن
 غىجەكنىڭ شەكلى بىلەن دولان غىجىكىنىڭ شەكلى تامامەن
 ئوخشاش. «سۆڭ سۇلالىسى تارىخىدا قاياق غىجىكىنىڭ بارلىقى
 ئېيتىپ ئۆتۈلگەن» ①. دولان رايونلىرىدا قاياقتىن ياسالغان
 غىجەكلەر ھازىرمۇ بار. ھالبۇكى، بۇ مەنبەلەر غىجەكنىڭ پەيدا
 بولغان دەۋرىنى روشەن ئىسپاتلاپ بېرىلمىسۇمۇ، غىجەكنىڭ ئىپتىدائىي
 چالغۇ قۇرالى ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىدۇ. «سۈيىنامە، مۇزىكا
 تەزكىرىسى» دە ئات قۇيرۇقىدىن ياسالغان كامالچىلىق غىجەك
 توغرىسىدا ئىزاھات بېرىلگەن. بۇ، تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىپتىدائىي
 چارۋىچىلىق دەۋرىدە ياراتقان چالغۇ قۇرالى بولۇپ، ئۇنىڭ نامىنى
 ئۆزىدىن چىققان ئاھاڭغا ئاساسەن ئاتىغانلىقىنى ئىسپاتلايدۇ.
 غىجەكتىن «غى-غاڭ» قىلغان ئاۋازنىڭ چىقىدىغانلىقى، كىشىلەر
 غىجەكتىن چىقىدىغان ئاۋازنى ھازىرمۇ «غى-غاڭ، غى-غاڭ»
 دەپ دوراشلىرى غىجەك نامىنىڭ مەنبەسىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ.
 دولان راۋابىنىڭ پەيدا بولۇشى توغرىسىدا خەلق ئىچىدە
 ساقلىنىپ كېلىۋاتقان رىۋايەتلەردە، راۋابنىڭ پەيدا بولغان دەۋرى
 توغرىسىدا بىر نەرسە دېيىلمىگەن بولسىمۇ، راۋابىنىڭ سازەندىنىڭ
 پىرىنى «جەڭگى» دەپ ئاتايدۇ. رىۋايەت قىلىنىشىچە: قەدىمكى
 زاماندا تۇرانلار مەملىكىتىدە «جەڭگى» ئىسىملىك بىر سازەندە
 ئۆتكەن ئىكەن، ئۇ ھەممە سازلارنى چالدىكەن. بولۇپمۇ راۋابنى
 ئىنتايىن ياخشى چالدىكەن. ئۇ، ئۆمۈر بويى راۋاب چېلىپ، ناخشا
 ئېيتىپ يۈرۈپتۇ. دەسلەپتە راۋابنى گۇنالىق ئىشلار ئۈچۈن چېلىپتۇ.
 نۇرغۇن ئادەملەر ئۇنىڭغا ئەگىشىپ راۋابنىڭ ئىشىدا سەرگەردان

① ئا. مەمىن: «شىنجاڭنىڭ ئاڭ دەۋرىدىكى ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتى» 90-بەت.

بويۇن. ئوغۇل-قىزلارنىڭ راۋابىنى ئاڭلاپ شەۋقى قۇزغىلىپ، گۇناھلىق ئىشلارنى قىپتۇ. راۋاب بىلەن ناخشا مەزمۇنلىرى ياشلارنى يولدىن چىقىرىپ، نارازىلىق پەيدا قىپتۇ. بارغانسېرى «جەڭگى» قېرىپ كۈچىدىن قاپتۇ. كىشىلەر ئۇنى ئويۇن-تاماشا مەرىكىلىرىگە چاقىرمايدىغان بويۇن. كىشىلەر ھەم ئۇنىڭغا ئەگەشمەس ۋە يوقلىماس بولۇپ قاپتۇ. تۇرمۇشى بارغانسېرى زەئىپلىشىپ ھالىدىن كېتىپتۇ. مۇشۇ كۈنلەردە ئۇ، ئۆتكەن كۈنلىرىنى ئەسلەپ، راۋابىنى ساۋابلىق ئىشقا چالماي، گۇناھلىق ئىشقا چالغانلىقىنى ئويلاپ يېتىپتۇ-دە، راۋابىنى ئېلىپ بىر كونا گۆرنىڭ ئىچىگە كىرىپ، «ئى تەڭرىم، يەتتە يېشىمدىن يەتمىش يېشىمغىچە بەندىلەرنىڭ ئىشقى-مۇھەببىتى ئۈچۈن ساز چېلىپ، ناخشا ئېيتىپ، سېنى ئۈنۈپتەمەن. بۈگۈندىن باشلاپ سېنىڭ ئىشقى-مۇھەببىتىڭ ئۈچۈن ساز چېلىپ، مەدھىيىلەر ئېيتقايمەن» دەپ، ئالدى بىلەن ئۇچار جانۋار، ھايۋاناتلارنىڭ مۇناجاتلىرىنى قوشاق قوشۇپ غەزەل توۋلاپ، مۇنداق باشلاپتۇ:

دۈرۈت ئېيتۇر ئاق قۇشقاچ،

ھەق يادىدا قارىنىم ئاچ.

رەھمىتىڭنى بىزگە ساچ

تۈرلۈك ماكان ئىچىندە.

ئەلھەم ئوقۇرلار قارلىغاچ،

ئايا غاپىل كۆزۈڭ ئاچ،

نە ياتۇرسەن يالىڭاچ

چۈشەك يوتقان ئىچىندە.

كەپتەر ئېيتۇر ئىللەللا،

مەدە تىكارىم بىر ئاللا.

ھەريان پەرۋاز قىلساممۇ

رىزقىم كۈبۈك (كۆيۈك) ئىچىندە.

بىلگىل توخۇ نە دەيدۇ .
 سەھەر قوپۇپ زىكرى ئېيتۇر .
 غاپىل ئادەم بىلمەيدۇ
 ئىككى جاھان ئىچىدە .

قاغا ئېيتۇر ھەق ئالالا .
 تورغاي ئېيتۇر يا ئالالا ،
 ھوقۇش ئېيتۇر ھۇ ئالالا .
 چۆل-باياۋان ئىچىدە .

ھۆيۈپ ئېيتۇر رەببىم بار ،
 رەببىم باردۇر نە غەم بار .
 نېسىپ بولغان رىسقىم نار
 مۇرغزارە ئىچىدە .

ياختەك ئېيتۇر مەن كۈلرەڭ
 ئەمەسمەن ھىچ رەڭگا-رەڭ ،
 تەڭرى ماڭا شۇنداق كەڭ ،
 مەرھەمەتلەر ئىچىدە .

لاچىن ئېيتۇر ئۈچتۈممەن ،
 سەبىياد قولغا چۈشتۈممەن .
 ھەق بادىنى ئۇنۇتتۇم
 ئاياع باغمى ئىچىدە .

كىپىك ئېيتۇر يا جەبىبار ،
 سەندىن باشقا كىمم بار ؟

تاغۇ- دەشت -چۆللەردە
مېنى ساقلاڭ ئىگەم بار.

دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن تەڭرى ئۇنىڭغا « ئەۋلىيا » لىق ئېسىپ قىلىپ — پۈتكۈل سازەندىلەرنىڭ پىرى (ئۇستازى) قىلدىم، دەپ ۋەھىي قىپتۇ. ئۇندى كېيىن جەڭگىنىڭ نامى « پىر جەڭگى » دەپ ئاتىلىپتۇ. پىر جەڭگى راۋابىنى ئېلىپ دۇنيانىڭ ھەممە جايلىرىغا بېرىپ نۇرغۇن شاگىرت قالدۇرۇپتۇ. ساز چالغاندا مۇقەددىمىسىدە ئىككى كۈبلىت تەڭرىگە يىغىلانغان ياكى كىشىلەرگە بەند-نەسەت قىلىدىغان غەزەل ئوقۇنىپ، ئاندىن كېيىن كىشىلەرنىڭ بەدىئى ئارزۇلىرىنى قاندۇرىدىغان غەزەللەر بىلەن كىشىلەرنىڭ كۆڭلىنى ئېچىپتۇ. دەسلەپتە نەسەت قىلغانغا، ئويۇن داۋامىدا كىشىلەر گۇناھتىن قاچىدىغان بولۇپتۇ. دەپ، راۋابنىڭ پەيدا بولغان دەۋرىنى ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە ئۇنىڭغا يانداش بولغان جايلاردا مىلادىدىن ۷۱۱ ئەسىر بۇرۇنقى چاغدىن تارتىپ، مىلادىنىڭ II ئەسىرىگىچە ھۆكۈم سۈرگەن تۇران دۆلىتى دەۋرىگە باغلىغان. ۋەھالەنكى، يۇقىرىقى رىۋايەتلەر قەدىمكى قىسىملەردىن تارقالغان بولۇپ، بەزى جەھەتلىرى ئەپسانە تۈسىنى ئالغان بولسىمۇ، تۇران دۆلىتىنىڭ ئاخىرقى دەۋرلىرىدىن باشلاپ تۇرالار « قاققىل » دەپ ئاتىلىشقا باشلىغان ئىدى. « پىر جەڭگى » رىۋايىتى تۇرالار دەۋرىدىن باشلاپ تاكى ھازىرغا قەدەر راۋاب بىلەن تەڭ، دولانلىقلار ئارىسىدا ساقلىنىپ، ئىبىردىن-ئىبىرغا كۆچۈپ داستان بولۇپ كەلگەن. دولانلىقلارنىڭ قەدىمدىن داۋاملاشتۇرۇپ كېلىۋاتقان « چىراغ » ئۆتكۈزۈش ئادەتلىرىدە ئەتىياز، كۈز پەسىللىرىدىكى چارۋا نەسىللەندۈرۈش ۋە ئۆل ۋاقتىدا ئۆتكۈزىدىغان چىراغ نەزىرىدىن كېيىن راۋابچى سازەندەنىڭ پىرى « جەڭگى » نى چارۋىچىلىقنىڭ پىرى ھېسابلاپ، نەزىرنىڭ ساۋابىنى « چولپان ئانا » بىلەن « جەڭگى » بوۋىغا يىغىشلايدۇ. بۇ ئادەت جەڭگىنىڭ چارۋىچىلار پېشقاسى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ. « جەڭگى » توغرىسىدىكى رىۋايەت گەرچە تۇرالار دۆلىتى دەۋرىگە باغلىغان بولسىمۇ،

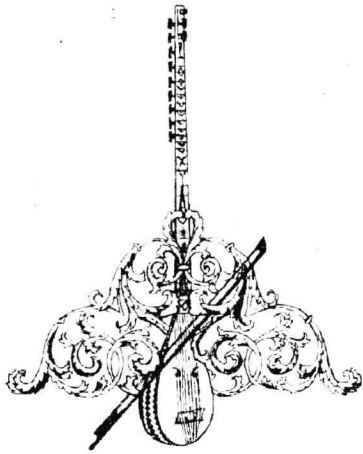
جەڭگى سازەندىلەرنىڭلا پىرى بولۇپ قالماستىن بەلكى چارۋىچىلارنىڭمۇ پىرى بولۇپ، دۇئا-تەڭبىر قىلىنىپ قىلىشىدا قارىغاندا، جەڭگىنىڭ ئىشىدا ئى چارۋىچىلىق دەۋرىدە ئۆتكەنلىكى، راۋانىمۇ شۇ زاماندا ناھايىتى ئاددىي، يەدىسىز، تارىلىق قىلىپ ياساپ، ئىجاد قىلغانلىقىنى ئىسپاتلايدۇ. تەتقىقات نەتىجىلىرىدىن قارىغاندىمۇ، دولان راۋابى قەدىمكى بەربابنىڭ باشلانغۇچ شەكلى دەپ قارالماقتا. بەربابنىڭ يەنە بىر خىلى بەش تارىلىق پىپا بولۇپ، سىملىق راۋاب، تەمبۇر قاتارلىقلار بولسا، بەش تارىلىق پىپادىن ئۆزگەرگەن. دولان راۋابىنىڭ شەكلى جەھەتتىن يۇقىرىدا تونۇشتۇرۇپ ئۆتكەندەك، قوپال ۋە ئاددىي، شۇنداقلا، ھەرقانداق ئادەم ئۆزى ياسىۋالالايدىغان بولۇشتەك خۇسۇسىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكى بولۇشى ۋە ئۇنىڭ ئاساسلىق قۇلاقلىرىغا تارتىلىشى ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ قول سانائەت دەۋرلىرىدىن خېلىلا بۇرۇن يەيدا بولغانلىقىنى ئىسپاتلىسا، باشقا راۋابلارنىڭ ئالاھىدە قىلىپ مەخسۇس قول ھۈنەرۋەنلەر تەرىپىدىن ياسىلىشى، ئۇنىڭغا تارتىمەس، بەلكى سانائەت (ياكى قول سانائەت) دەۋرىنىڭ نازۇك مەھسۇلاتلىرىدىن بولغان سىمىنىڭ تارتىلىشى، ئۇنىڭ تارىخىنىڭ دولان راۋابىنىڭ تارىخىدىن كۆپ كېيىن ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ. دولان راۋابىغا تارتىلغان (تارىخىنىڭ ئارقىسىغا) سىملار بولسا، سىملىق راۋاب ۋە باشقا چالغۇلار يەيدا بولغاندىن كېيىن قوبۇل قىلىنغان. ئۇنىڭ ئورنىمۇ تارىخىنىڭ ئارقىسىغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان. داپ، دۇمباق، ناغرا قاتارلىقلار ئۇزاق تارىخقا ئىگە بولۇپ، قەدىمكى زامانلاردا ئوغۇزلار دايىنى «تومرۇك» (1)، دۇمباق ۋە ناغرىنى «كۆۋرۈك» دەپ ئاتىغان (2). «داپ» دېگەن نام يۇقىرىقى ناملاردىن كېيىن يەيدا بولغان. داپ، دۇمباق قاتارلىقلار دۇنيانىڭ كۆپ جايلىرىغا تارقالغان. ئۇنىڭ يەيدا بولۇشى توغرىسىدا «ياپونىيە تارىخچىسى لىن جەنسەن» شەرقىي ئاسىيا چالغۇلىرى

(1) (2) ماھمۇت قەشقىرى: «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1-كىتاب 624-بەت.

نەققاتى < (1962-يىلى يېزىلغان) ناملىق كىتابىدا داينى « دايلاپ »
 (taP-lap) دەپ ئاتايدۇ. كۇچاردا پەيدا بولغان ۋە ياپونىيىدىكى
 ئۆزگەرگەن نوسخىسىنى دىتە يىگو دەيدۇ، دەپ كۆرسەتكەن .
 X ئەسىردە يېزىلغان « جەمشىد نامە » دە: جەمشىد رۇمىدىن
 قايتىپ كېتىۋېتىپ بىر جايدا ئارام ئېلىپ ئولتۇرسا ئۇنىڭ قۇلىقىغا
 داپ، دۇتار، ناغرا، كاناينىڭ ئاۋازى ئاڭلانغانلىقى، ئاۋاز چىققان
 جايغا بارسا، بىر توپ دولانلىق تويغا يىغىلغان بولۇپ، خاتۇنلار
 ئۈسسۈل ئويناۋاتقانلىقى قاتارلىقلار يېزىلغان. جەمشىد توغرىسىدا
 يېزىلغان مەلۇماتلاردا، ئۇ تاجىك ۋە ئىران خەلقىنىڭ بەش مىڭ
 يىللىق تارىخى ئەپسانىۋى ۋە ھەقىقىي تارىخى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ)
 يېزىلغان « شاھنامە » نىڭ مىلادىدىن 3200 يىللار بۇرۇنقى چاغدىن
 تارتىپ مىلادىدىن 780-يىل بۇرۇنقى چاغقىچە بولغان ئارىلىقتىكى
 2400 يىللىق ئەپسانىۋى قىسىمنىڭ (پىشادىلار سۇلالىسىنىڭ) ئەپسانىۋى
 پادىشاھلىرىنىڭ بىرى بولغان بولسىمۇ، بۇنىڭدىن مىڭ يىل بۇرۇن
 ئۆتكەن ئاپتورلارمۇ، داپ، دۇتار، ناغرا، كاناي ۋە ئۈسسۈل،
 توي-مەشرەپلىرىنىڭ ئۆزلىرىدىن 3000 يىللار بۇرۇنمۇ بار ئىكەنلىكىنى
 بازغان. مۇزىكا توغرىسىدىكى خاتىرىلەرنىڭ كۆپ قىسمى ئاپتورلارنىڭ
 نەسەۋۋۇر نەتىجىلىرىدىن ئىبارەت بولۇپ، داينىڭ يارىلىشىنى بىر
 كىشىگە ياكى بىر دەۋرگە باغلاپ مۇقىملاشتۇرغىلى بولمايدۇ. لېكىن
 داينىڭ بىر قانچە خىل نۇسخىلىرى بار. ئۇ، ئوخشاش بولمىغان
 جايلاردا ئوخشاش بولمىغان ئالاھىدىلىككە ئىگە بولۇپ، دولان نەغمە
 دېيىمۇ ئاشۇ دايلارنىڭ بىر خىل شەكلىدۇر.

دولان نەغمە دېيىشنىڭ ئاتىلىشىغا كەلسەك، ئۇ ئۆزىنىڭ
 دولان مەشرىپىنىڭ ئېھتىياجىغا ئاساسەن شەكىللەنگەن
 خوسۇسىيەتلىرىگە ئاساسەن، باشقا دايلاردىن ئايرىلىپ چىققان.
 دولان مۇقام-مەشرەپلىرى دولان خەلقىنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىدا
 كەم بولسا بولمايدىغان، ئۆيدە، ئېتىزدا، يايلاقتا، جاڭگاللاردا،
 تاغلاردا، نەدە ئادەم بولسا شۇ يەردە ئوينىلىدىغان مىللىي

شۇ يەردە ئويلىدىغان مىللى سەنئەت بولغاچقا، نەغمىگە بىلەن ئۈچۈن كۆتۈرۈشكە ئەيلىك، فونىغا پاتقىدەك كىچىك دايىلارنىڭ بولۇشى زۆرۈر بولغان. مۇشۇ سەۋەبتىن، دولانلىقلار كىچىك دايىلارنىڭ ياساپ چىلىپ كەلگەن. دولان نەغمە دايىلىرىنىڭ شەكلى بىر خىل بولۇپ، باشقا دايىلاردىن پەرقلەنگىنى ئۈچۈن، «دولان نەغمە دېيى» دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە. دولان نەغمە دېيى ئايرىم ئېتىنىك مەنبەگە ئىگە بولماستىن، باشقا دايىلارنىڭ بىر خىل شەكلى، پەيدا بولۇش تارىخى جەھەتتىن باشقا تۈردىكى دايىلار بىلەن بىر قاتاردا ئورتاقلىققا ئىگە.

تۆتىنچى باب دولان مەشرەپلىرى

1. دولان مەشرەپلىرىنىڭ تارىخى ناملىرى

دولان مەشرەپلىرىنىڭ ناملىرىمۇ دولان مۇقاملىرىنىڭ ناملىرىغا ئوخشاشلا سورۇننىڭ خاراكتېرى، ئەھمىيىتى، ئۇسسۇل ھەرىكىتىنىڭ مەزمۇنى ۋە شەكلى ياكى بىرەر نەسىراتلارغا ئاساسەن خەلق تەرىپىدىن بىر قانچە ناملار بىلەن ئاتىلىپ، تارىختا كۆپ قېتىم ئۆزگەرگەن. بۇ ناملاردىن دەۋرىمىزگە يېتىپ كەلگەنلىرى: بۇدىمەك، سۈرچۈك، سوغدچ، ئايگۈلەك، بەزمە، مەشرەپ قاتارلىقلاردىن ئىبارەت بولۇپ، بۇ ناملارنىڭ قايسىسى ئىلگىرىكى، قايسىسى كېيىنكى نام ئىكەنلىكى نامەلۇم بولسىمۇ، تارىخى مەلۇماتلاردىن قارىغاندا «بەزمە»، «مەشرەپ» دېگەن ناملاردىن باشقىلىرى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى ناملار بولۇپ، ھەر بىر نام ئۆزىگە خاس مۇھىم مەزمۇنلارغا ئىگە. غەيرى تىلدىن قوبۇل قىلىنغان ناملارمۇ، مەشرەپنىڭ مەزمۇنىغا ئاساسەن قوبۇل قىلىنغان ناملاردۇر. دولان مەشرەپلىرى ئەسلىدىكى ئۇيغۇر مەشرەپلىرىنىڭ قەدىمكى شەكىللىرى بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇيغۇر مەشرەپلىرىنىڭ تارىخى ناملىرى دولان مەشرەپلىرى ئۈچۈنمۇ ئورتاق. دولان مەشرەپلىرىمۇ يۇقىرىقى ناملارنى ئەڭ تولۇق باشتىن كەچۈرگەن. بەزى ناملار دولان رايونلىرىدا باشقا ئۇيغۇر رايونلىرىدىن ئارتۇق ئاتالغان. شۇڭلاشقا، ئومۇمىي جەھەتتىن مەشرەپ ناملىرىنىڭ ئۆزگىرىشى ئۈستىدە توختىلىپ ئۆتۈش، دولان

مەشرەپلىرىنىڭ تارىخى نامىنىمۇ ئوخشاشلا يورۇتۇپ بېرىۋاتقان ئۇيغۇر ئۆزىنىڭ
 ھەر بىر نام ئۈستىدە قىسقىچە توختىلىمەن:

« بۇدىمەك » دېگەن نامنىڭ مەزمۇنى ئۇسسۇل ئوينىماق
 دېگەن سۆز بولۇپ، ئۇ، قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى « بۇدىك »
 دېگەن سۆزدىن كېلىپ چىققان. « بۇدىك » دېگەن سۆز بولسا،
 ئۇسسۇل دېگەن بولىدۇ. مەشرەپتە كۆپ ئادەم جەم بولۇپ
 ئۇسسۇل ئويناشقانلىقى ئۈچۈن، ئۇسسۇل ئويناشماق دېگەن
 مەزمۇندا « بۇدىمەك » دەپ ئاتالغان. بۇ نام ئۇزاق دەۋر
 داۋاملاشقان بولۇپ، مەشرەپ باشقا ناملار بىلەن ئاتالغاندىن
 كېيىنمۇ يەنىلا ئىستېمالدىن قالغان. دولان رايونلىرىدا بەزى
 ياشانغان كىشىلەر ئۇسسۇلنى « بۇدىك »، مەشرەپنى « بۇدىمەك »
 دەيدىغان ئادەتلەر ھازىرقى ۋاقىتتىمۇ ئاز-تولا ئۇچرايدۇ. شۇڭا
 بۇ نامنى دولان مەشرىپى شۇنداقلا ئۇيغۇر مەشرىپىنىڭ قەدىمكى
 ناملارنىڭ بىرى دەپ ئاتاشقا ھەقىقەت.

« سۇرچۇك » دېگەن ناممۇ مەشرەپنىڭ بۇرۇنقى ناملارنىڭ
 بىرى بولۇپ، بۇ ھەقتە مەھمۇت قەشقەرنىڭ « تۈركىي تىللار
 دىۋانى » دا: « سۇرچۇك »، مەشرەپ، كېچىلىك ئولتۇرۇش.
 ئوغۇزلار < ج - > ھەرىپىنى فەتھلىك قىلىپ < سۇرچۇك > دەپ
 تەلەپپۇز قىلىدۇ» ① دەپ ئىزاھلاپ ئۆتكەن.

« سوغدىچ » دېگەن نام پەقەت قاتارى مەشرەپكىلا
 قارىتىلغان. مەھمۇت قەشقەرى « تۈركىي تىللار دىۋانى » دا بۇ
 ھەقتە توختىلىپ: « سوغدىچ »، قاتارى بەزمە، قىش كۈنلىرى
 دوستلار ئارا نۆۋەت بىلەن بولىدىغان مەشرەپ « دەپ
 كۆرسەتكەن. قاتارى مەشرەپ قەدىمدىن داۋاملىشىپ كەلگەن
 ئەڭ قىزىقارلىق مەشرەپ تۈرلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، بۇ، ئۇيغۇر

① « قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى لۇغىتى » 111-بەت.
 ② مەھمۇت قەشقەرى: « تۈركىي تىللار دىۋانى » 1-توم 624-بەت.

رايونلىرىنىڭ ھەممىسىگە دېگۈدەك كەڭ تارقالغان. كېيىنكى دەۋرلەردە پەقەت دولانلىقلار ئارىسىدا تېخىمۇ تەرەققىي قىلىپ، ئۆز مەزمۇنلىرىنى بېيىتىپ شۇ ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ھاياتى كۈچىنى جانلاندۇرۇپ كەلگەن بولسىمۇ، باشقا ئۇيغۇر رايونلىرىدا تەدرىجىي يەرلىكلىشىپ ھەر قايسى جايلاردا بىر-بىرىدىن پەرقلىنىدىغان يەرلىك خۇسۇسىيەتنى پەيدا قىلغان. لېكىن مەلۇم جەھەتتىن ئىپتىدائىي شەكىللىرىنى يوقاتماي يەنىلا ساقلاپ كەلگەن. بۇنداق مەشرەپلەردىن: ئۈرۈمچى، قەشقەردىكى كەسىپداشلار ئارا بولىدىغان قاتارى مەشرەپ، قىز-چوكانلارنىڭ قاتارى ئولتۇرۇشى، ئاتۇشتىكى ئارۋەت مەشرىپى، قۇمۇلنىڭ «مىلىس» ۋە «كۆك مەشرىپى» ئىلىنىڭ تەڭتۇشلار ئارا بولىدىغان قىشلىق قاتارى مەشرىپى قاتارلىقلار ئۇيغۇر قاتارى مەشرەپلىرىنىڭ ئوخشاش بولمىغان شەكىلدىكى ئۆزگەرگەن ۋارىيانتلىرىدۇر. شۇڭلاشقا، بۇ نامنى دولان قاتارى مەشرىپىنىڭ سۈپىتىگە بېرىلگەن نام دەپ ئېيتىش مۇمكىن.

«ئايگۈلەك» — بۇ نام، مەشرەپنىڭ ئادەم ئىسمى بىلەن ئاتالغان بىر خىل نامدۇر. بۇ ھەقتىكى تەكشۈرۈش نەتىجىلىرىدىن قارىغاندا، رىۋايەت قىلىنىشىچە قەدىمكى دولان دىيارىدا ئايگۈل ئىسمىلىك بىر ئۇسسۇلچى چوكان ئۆتكەن بولۇپ، ئۇسسۇل ئويناشقا تولمۇ ئۈستى ئىكەن. ئۇنىڭ ئۇسسۇلىغا ھەممە كىشى ئاشىق بولۇپ، ئۇنىڭ پىراقىدا سانسىزلىغان يىگىتلەر ھەسرەت چېكىدىكەن. ئايگۈل ئۇسسۇل ئوينىيدىكەن دېگەن ھامان ھەممە ئادەم جەم بولۇپ مەشرەپ شەكىللىنىدىكەن. يىراق-يىراق جايلاردىنمۇ كېلىپ ئۇنىڭ ئۇسسۇلىنى تاماشا قىلىدىكەن. نەدىلا مەشرەپ بولسا، ئايگۈلنى ئاپارماي قويمايدىكەن. شۇڭا، كىشىلەر بىر-بىرىدىن نەگە بارىدىغانلىقىنى سورىغاندا، ئۇلار مەشرەپكە بارىمىز دېگەننىڭ ئورنىغا ئايگۈلنى كۆرگىلى بارىمىز دېگەن مەقسەتتە «ئايگۈلەككە بارىمىز» دەپ جاۋاب بېرىشىدىكەن. شۇنداق

قىلىپ بۇ نام ئومۇملىشىپ، مەشرەپنىڭ نامى بىر دەۋر «ئايگۈلەك» نامىدا بولدى. دەپ ئاتىلىپ كەپتۇ. مەشرەپنى ئايگۈلەك دەپ ئاتاش ئادەتتە يۇرتلىرىدا ھازىرمۇ قىسمەن كۆرۈلىدۇ.

«بەزمە» — يازما مەلۇماتلاردا مەشرەپنىڭ ناملىرى بەزمە دەپمۇ خاتىرىلەنگەن. يوقىرىدا بايان قىلغىنىمىزدەك مەھمۇت قەشقەرىمۇ، مەشرەپنىڭ ئورنىغا بەزمە سۆزىنى ئىشلەتكەن. بەزمە دېگەن سۆز ئەسلىدە پارس تىلىدىن كىرگەن بولۇپ، ئولتۇرۇش، كۆڭۈل ئېچىش، يىغىلىش دېگەن بولىدۇ. بۇ ناممۇ مەزمۇن جەھەتتىن سورۇننىڭ شەكلىگە ئاساسەن بېرىلگەن نامدۇر.

«مەشرەپ» دېگەن نام ئەڭ ئاخىرقى قوبۇل قىلىنغان نامدۇر. بۇ ئاتالغۇ ئەرەب تىلىدىن قوبۇل قىلىنغان بولۇپ، بىرەر گۈزەل ئادەتلەر ئەرەبچىدە «مەشرەپ» سۆزى بىلەن ئىپادىلىنىدۇ. دولان مەشرەپلىرىنىڭ نامىمۇ ئەرەب تىللىرىنىڭ سىڭىپ كىرىش مەسىلىسىگە كەلسەك، مەلۇمكى، ئىسلام دىنى ئوتتۇرا ئاسىياغا كىرگەندىن كېيىن، ئەرەبلەر ئىسلام دىنى ۋاسىتىسى بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيادىكى نۇرغۇن خەلقلەرنى ئەرەب تىلىدا سۆزلەشكە خېلى مەجبۇر قىلغانىدى. شۇ ئارقىلىق ئەرەب تىلى ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلەپ ئاسسىمىلياتسىيە قىلىپ كېتەلمىگەن بولسىمۇ، چىنىشش ھەريانىدا بىر مۇنچە سۆزلەر تىلىمىزغا سىڭىپ كىرىپ، قىسمەن ھالدىكى يەر-جاي ناملىرى، شېئىر، داستانلاردا ۋە يازما ئەسەرلەرنىڭ ھەممىسىدە ئەرەب-پارس ئاتالغۇلىرىنى قوللىنىش ئالاھىدە ئادەتكە ئايلىنىپ كەتكەن. بۇنداق بولۇشنىڭ ئۆزى، جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ۋە تىلنىڭ ئېھتىياجى بولۇپ، ئۇيغۇر ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىنىڭ ناملىرىغا «مۇقام»، «مەشرەپ» دېگەن ناملارنىڭ سىڭىپ قالغانلىقى ھېچقانداق مۇنازىرە تەلەپ قىلمايدۇ. بۇمۇ خۇددى ھازىرقى ۋاقىتتا بىر قىسىم خەنزۇچە ياكى چەت ئەل ئاتالغۇلىرىنى ئۇيغۇر

تىللىرىدا ئارىلاشتۇرۇپ قوللىنىپ كېلىۋاتقانداك بىر ئىش، خالاس.

2. دولان مەشرەپلىرىنىڭ «مەشرەپ» بولۇپ شەكىللىنىشىدىكى بەش مۇھىم ئامىل

دولان مەشرەپلىرى دولان خەلقىنىڭ ئەنئەنىۋى مىللىي سەنئىتى بولۇپ، ئۇ، دولانلىقلارنىڭ ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ يۈرىدىغان مەنئىي ئۇزۇقىدۇر. دولانلىقلار مۇشۇ مەنئىي بايلىقى بىلەن تەننەنە قىلالايدۇ، خۇشاللىقنى ئىپادىلەپلەيدۇ، غەم-قايغۇغا بەرداشلىق بېرەلەيدۇ، ئۆزلىرىگە ئۈمىد، ئارزۇ بېغىشلىيالايدۇ. ئۆزلىرىنىڭ تەپەككۈر ئىقتىدارىنى ئىشقا سېلىپ، تەسەۋۋۇر قابىلىيىتىنى ئاشۇرالايدۇ. مىللىي مەدەنىيىتى ئارقىلىق ئەۋلادلىرىنى ئەدەپ-ئەخلاقلىق، قائىدە-يوسۇنلۇق، بىلىملىك قىلىپ تەربىيەلەيدۇ.

مەشرەپ دېمەكلىك بىلەن ئۇنىڭغا مەخسۇس تەييارلانغان سەنئەت، مەخسۇس كىيىدىغان كىيىم قاتارلىقلار كەتمىگەندىمۇ، مەشرەپ ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن زۆرۈر بولغان بىر قانچە مۇھىم ئامىللار بولىدۇ. ئۇنىڭ تەييارلىنىشىنىڭ ئاز-كۆپلىكى ياكى تولۇق-تولۇق ئەمەسلىكىگە قاراپ مەشرەپ كەيپىياتمۇ قىزغىن ياكى سۇسراق دەرىجىدە بولىدۇ. مەشرەپنىڭ ھەممىسى بىر خىل بولۇپمەيدۇ، مەشرەپنىڭ قانداق ئۆتكۈزۈلۈشى تۆۋەندىكى بەش ئامىلغا باغلىق.

1. يىگىت بېشى

يىگىت بېشى شۇ كەنتتىكى ئومۇمىي ياشلارنىڭ رەھبىرى ھسابلىنىدۇ. يىگىت بېشىنى بىرەر چوڭ مەرىكە ياكى بىغىشلاردا ياش ۋە ئوتتۇرا ياشلىقلار سايلاپ چىقىدۇ. سايلانغۇچى

ئارويۇلۇق، باشقىلارغا گەپ-سۆزنى ئۆتكۈزەلمەيدىغان، ئادىل كىشىلەردىن قورقمايدىغان، ياشلارغا توغرا يېتەكچىلىك قىلىدىغان ياخشى بولغا باشلىيالايدىغان بولۇش تەلەپ قىلىندۇ. « يېشى بېشى » بولغۇچىنى ياش-قېرى ھەممە ئادەم ھىمايە قىلىدىغان بولۇشى كېرەك. يۇرت چوڭلىرىمۇ بۇ ئىشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدۇ.

يېڭىت بېشى سايلىغاندىن كېيىن، شۇ ئايماقتا ئۆتكۈزۈلگەن مەشرەپلەرنىڭ ھەممىسىدە يېتەكچىلىك قىلىدۇ. مەشرەپتە كۆرۈلگەن مەسىلىلەرنى ھەل قىلىدۇ. زۆرۈر بولغان ئىشلار ئۈستىدە ھۆكۈم چىقراالايدۇ. مەشرەپتىكى تەرتىپ-ئىنتىزامغا خىلاپ ھەرىكەتلەرگە نازارەت قىلىپ، دېموكراتىك ئاساستا ئادىل بىر تەرەپ قىلىدۇ. مەشرەپتىكى ئەرزىيەت ئويۇنىدا ھۆكۈمران بولىدۇ. چوڭ دائىرىلىك مەشرەپلەردە بىر ئايماققا ئىككىنچى ئايماق خەلقىنى مەشرەپكە تەكلىپ قىلماقچى بولسا، شۇ ئايماقنىڭ يېڭىت بېشىغا مەلۇم قىلىدۇ. يېڭىت بېشى ئۆز دائىرىسىدىكى ئادەملەرگە ئۆزى خەۋەر بېرىپ، ئىككىنچى ئايماقتىكى مەشرەپكە ئىشتىراك قىلىدۇ. يېڭىت بېشىنى بىر سورۇننىڭ ئۆزىدىلا سايلاپ، ئويۇن بىلەن تەڭ تۈگىتىدىغان ياكى خالىغانچە ئالماشتۇرۇپ بېرىدىغان ئەھۋال يۈز بەرمەيدۇ. ئاتىلىشتا « يېڭىت بېشى » دەپ، ياشلارنىڭ ۋەكىلى سۈپىتىدە قارالسۇمۇ، ئەمەلىيەتتە مەشرەپ ئەھلىنىڭ ھەممىسى ئىتائەت قىلىدۇ.

2. مەريۇز

دولان مەشرەپىدە ئۈسسۈلچىلارنىڭ بېشىدىن يۇل ئۆرۈيدىغان ئادەت بار. ئۈسسۈلچىلار ناھايىتى ئۇستاز بولسا، مەشرەپ ئەھلى ئۈسسۈلچىلارنىڭ بېشىدىن يۇل ئۆرۈپ، ئۇنى تەبرىكلەيدۇ. بەزىلەر ئۇرۇق-تۇغقانلىرى، يېقىن ئۆتىدىغان كىشىلىرى،

مۇھەببەتداشلىرى، ئەزىزلىرى ياكى ئاياللىرى، ئابرويۇق كىشىلەر ئۇسسۇلغا چۈشكەندىمۇ ئارقا-ئارقىدىن يۈل چىقىرىپ، بېشىدىن يۈل ئۇرۇيدۇ. ئۇرۇلگەن يۈل مېرۋازغا تاپشۇرۇلىدۇ. مېرۋاز يۈلنى ئېلىپ ئۇسسۇلچىنىڭ بېشىدىن ئۇرۇپ، نەغمىكە شىنڭ ئالدىغا تاشلايدۇ. مەشرەپتىن كېيىن نەغمىكە شىلەر ئالىدۇ. نەغمىكە شىلەرنىڭ ئىش ھەققى بولىدۇ. شۇڭا كىشىلەرنى يۈل ئۇرۇشكە ئىلھاملاندۇرغىدەك خۇشچاقچاق، چاققان، گەپچى، قىزىقچىلىقتا مەشرەپ ئەھلىنى كۆلدۈرۈپ، كىشىلەرنى تەسىر-لەندۈرەلىگىدەك ئادەمدىن بىرنى تاللاپ مېرۋاز قىلىدۇ.

مېرۋاز بولغۇچى بىر دانە ياغاچ چۆچەك باكى مېتال چىنىنىڭ ئىچىگە بىر قانچە داچەن يۈلنى سېلىپ، ئۇنىڭ ئاغزىنى ياغلىق بىلەن ئوراپ مەھكەم چىگىدۇ. تاماشىبىنلار ئۇسسۇلچىنىڭ بېشىدىن يۈل ئۆرمەكچى بولغاندا، ئۇ كىشىلەرنىڭ قولىدىن يۈلنى ئېلىپ، ھەممە ئادەمگە ئاڭلىتىپ يۇقىرى ئاۋاز بىلەن توۋلاپ قولىدىكى چۆچىكىنى شاراقلىتىپ تۇرۇپ:

شىرىق-شىرىق بىر كەم قىرىق،

ئادىمە تىچلىك زىياپە تىچلىك،

تەڭدىمە تىچلىك، قوشنىدارچىلىق،

ئاغىنىدارچىلىق، مەھەللىدارچىلىق،

كەتتى ئۆستەڭنى ياقتاپ!

تاش بىلەن قۇمنى ساناپ،

يارنى كەتتى دەپ ئاڭلاپ،

قالدۇق يۈرەكنى تاتلاپ،

ئۈجمە، يېڭىئېرىقتىن كەتتى،

ئايكۆل، سايئېرىقتىن كەتتى،

توخۇلا-سەكپاچىدىن كەتتى،

بالداڭ قارىمۇ قىچىدىن كەتتى،

قۇمباش، بە شېئىرىقتىن كەتتى،
 قارا ئوچىدىن كەتتى،
 پادام دوپپىلىقتىن كەتتى،
 شايى كۆڭلە كلىكتىن كەتتى،
 گىجىم روماللىقتىن كەتتى،
 ساۋۇت ئاخۇندىن كەتتى،
 داۋۇت ئاخۇندىن كەتتى،
 قىلمە خاندىن كەتتى،
 سېلىمە خاندىن كەتتى،
 يۈرەكلەر سېلىپ كەتتى،
 ئەتراپقا قاراپ كەتتى،
 بەرگە نەلەر بېرىپ كەتتى،
 بەزىلەر جىم بولۇپ كەتتى،
 ئوينىغانلار ئويىپ كەتتى،
 ئوينىغانلار نەگە كەتتى؟

.....

دەپ شۇ سورۇننىڭ كەيپىياتىغا قاراپ ئەمەلىي قوشاق قوشۇپ،
 سورۇنى ئايلىنىپ چىققاندىن كېيىن، يۇلتى نەغمىگە شىنڭ ئالدىغا
 قويدۇ، يول ئۇرۇش ئاستىلاپ قالسا، يول ئۆزىمگە نەردىنىمۇ سىز
 قانچىلىغان نەر-ئاياللارنىڭ ئىسمىنى ئاناپ، يالانى ئاخۇندىن مانجە
 يول كەتتى، يۈكۈنى خاندىن مانجە يول كەتتى دەپ ئوۋلاپ
 قويدۇ، بۈسك بىلەن يول ئۇرۇش كۆپىيىدۇ، يۇلتى ئۆرۈپ تۇرغاندا
 ئۈسۈلچىلار ئىلھاملنىدى، نەغمىگە شىلەرمۇ غەيرەتكە كېلىپ،
 مەشرەپ تېخىمۇ قىزغىن بولىدۇ، مەشرەپ يوق مەشرەپ بولمايدۇ، ئەگەر
 مەشرەپ يوق بولۇپ قالسا، مەشرەپ كەيپىياتى ئانچە قىزغىن بولمايدۇ،
 بەرى مەشرەپلەر يۈتۈن مەشرەپ كەيپىياتى نە سۆزلەپ ناھايىتى
 نۇرغۇن قوشاقلار ئوقۇپ-چىقالايدۇ.

3. نە غىمكە ش

دولان مەشرەپىدە، دولان ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىگە ئىنتايىن ماس كېلىدىغان دولان راۋابى، دولان قىل غىمكى، دولان قالۋنى، دولان نەغمە دىپى تەگكەش قىلىنىدۇ. يەنە تاشمۇ تەگكەش قىلىنىدۇ. ئەگەر، بىرەر ئايماق ياكى مەھەللە مەشرەپلىرىدە نەغمكەشلەر تولۇق تەل بولالماي قالغان ئەھۋال ئاستىدا، بەزىلىرى كەم قالىمۇ نەغمكە جوڭ تەسىر كۆرسىتىپ كېتەلمەيدۇ. داپ بولسىمۇ مەشرەپنى ئويغىتىپ بولۇپرىدۇ. شەرت-شارائىتى بولمىغان ئەھۋال ئاستىدا بىر قانچە داپ بىلەنمۇ مەشرەپنى ئوينىيالايدۇ. ئىلاجىنىڭ بارىچە نەغمكەشلەرنى تولۇقلاپ ھەم خىلاپ مەشرەپ قىلىدۇ. بۇنداق مەشرەپ ناھايىتى قىزغىن بولىدۇ.

4. ئۇسسۇلچىلار

دولان رايونلىرىدا ئۇسسۇل بىلمەيدىغانلار يوق دېيىشكىمۇ بولىدۇ. ئەر-ئايال، قىرى-باش ھەممە ئادەم ئۇسسۇل بىلىدۇ. ئۇششاق بالىلار ئالە-يەتتە ياشتىن باشلاپلا دولان ئۇسسۇلىنى ئۆگىنىشكە باشلايدۇ. ئاتا-ئانىلارمۇ تەشەببۇس قىلىدۇ. شۇڭا مەشرەپتە داينىڭ سوقۇلۇشى بىلەن ئۇسسۇلچىلار ئۆزلىكىدىن مەيدانغا چۈشۈپ ئوينىيدۇ. سۈرۈننىڭ چوڭ-كىچىكلىكىگە قاراپ بىر قېتىمدا بىر قانچە ياكى بىر قانچە ئون ئادەممۇ بىراقلا ئۇسسۇلغا چۈشۈپ ئوينىيالايدۇ. مەشرەپتە ئۇسسۇل مۇھىم ئامىلنىڭ بىرى بولۇپ، تەكلىپ قىلىپ، ياكى چاۋاك جىلىپ ئۇسسۇلغا تەكلىپ قىلىدىغان ئەھۋال كۆرۈلمەيدۇ. ئاياللارمۇ ئەرلەرگە ئوخشاشلا مەشرەپ ئويۇنلىرىدىن تولۇق بەھرىمەن بولالايدۇ. ئۇلارنىڭ ئۇسسۇل ئوينىشى جامائەت تەرىپىدىن ياكى ئېرى تەرىپىدىن چەكلىمىگە ئۇچرىمايدۇ. بەلكى ئۇسسۇلچىلار ناھايىتى ھۆرمەتلىنىدۇ. شۇڭا ماھىر ئۇسسۇلچىلار يىڭت بېشى تەرىپىدىن ئالاھىدە تەكلىپ قىلىپ كەلتۈرۈلىدۇ.

بۇ بىر جەھەتتىن مەشرەپتە كىشىلەرگە ھۇزۇر بېغىشلىش پەسەن بىر جەھەتتىن ياخشى بىلىمگە نەزەرگە ئۆگىتىش رولىنى ئوينايدۇ.

5. قىزىقچى

مەشرەپتە قىزىقچىلار مۇھىم ئورۇندا تۇرىدۇ. بۇلار مەشرەپ داۋامىدىكى تەقلىد ئويۇنلارنى ئوينايدۇ. مەشرەپنىڭ ئەرزىيەت ئاستىقىدا «سۈرەتچى» «سامسپەز»، «جۈۋازچى»... قاتارلىق روللارنى ئېلىپ، جازالانغۇچىنىڭ جازاسىنى ئىنتايىن قىزىقارلىق ماھارەت بىلەن ئىجرا قىلىپ، «گۇناھ» قىلغۇچىنى «توۋا» قىلدۇرىدۇ، كۆپچىلىكنى كۈلدۈرۈپ ئىستېتىك زوق بېغىشلايدۇ ۋە يەنە يامان ئىللەتلەرنىڭ پەيدا بولماسلىقى ئۈچۈن مۇھىم خىزمەت قىلىدۇ. ئۇندىن باشقا، «بوۋا ئۇسسۇلى» (دوغۇر ئۇسسۇلمۇ دېيىلىدۇ)، «بوۋاي بىلەن شاپىدىخان» ناملىق كومىدىيەلەردە ئەر ئاياللار رولىنى ئالىدۇ. يۇقىرىقى بەش ئامىل تولۇق بولغاندىلا، ئۇ مەشرەپ بىر پۈتۈنلۈككە ئىگە بولالايدۇ. بۇلار دولان مەشرەپلىرىنىڭ ھەممىسىدە بولمىسا بولمايدىغان ئامىللاردۇر.

دولان مەشرىپى يۇقىرىقىدەك مۇھىم ئامىللاردىن تەركىب تېپىپ، مەشرەپ داۋامىدا ئەڭ ئەھمىيەتلىك بولغان ئويۇنلار ئويناغانلىقى ئۈچۈن، دولانلىقلار ئارىسىدا ئەۋلادمۇ-ئەۋلاد ساقلىنىپ، كەڭ تارقىلىپ كەلگەن. چوڭقۇر يىلتىز تارتقان، ھەتتا بولمىسا بولمايدىغان دەرىجىدە بىر خىل ئۆرپ-ئادەتكە ئايلىنىپ كەتكەن. دولان مەشرىپىنىڭ «مەشرەپ» بولۇپ شەكىللىنىشىدىكى مۇھىم ئامىللار توغرىسىدا خەلق تەرىپىدىن توقۇلغان مۇنداق بىر مەدھىيە كۆيۈمۈ بار:

«ئەسلى دولان نەغمىدۇر،
 چالسا راۋاب قالۇن بىلەن.
 تۆت كىشى جەمئىي بولۇپ،
 داۋۇ-غېجەك ئاھاڭ بىلەن.»

قوپسا ئۇسسۇل ئوينىسا،
شۇنچە كۆپ جۈپ-جۈپ كىشى.
ئەھلى مەشرەپ ياپرسۇن،
مۇقام — ئۇسسۇل ھۇزۇر بىلەن.

ياشلىرى ياشلار بىلەن،
ھەم ئەرزىيەت قىلسىلار.
دادىخالق ھەل بولۇر،
يىگىت بېشى نازىل بىلەن.

ئۇيقۇسى كەلگەندە ياشلار،
چاققىلى ھەم چەككىلى —
تاپسىلەر گازىر، تاماكا،
كىشىمىش، گۈلە، يېمىش بىلەن.

ئۇسسۇلدا ئەھلى مەشرەپ،
ئىچكىلى ھەم پىچقىلى.
سەگىلۈر بارچە يۈرەك،
تاپسا قوغۇن تاۋۇز بىلەن.

ئىزدىبان تاپسالەر،
گۆش، ياغ، گۈرۈچ سەۋزە، پىياز.
ياشساق بىز خەلقلەر،
شۇنداق خۇشال مەشرەپ بىلەن.»

بۇنىڭدا، دولان مەشرىپىدە مۇقەررەر ھازىرلىنىشقا تېگىشلىك
يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان بەش موھىم ئامىلنىڭ مەشرەپتىكى رولى
ۋە كىشىلەرگە بېغىشلايدىغان بەدىئىي ھۇزۇرى ئالاھىدە تەسۋىرلەنگەن.

3. دولان مەشرەپلىرىنىڭ تۈرلىرى

دولان مەشرەپلىرى ئۇيغۇر خەلق مەشرەپلىرى بىلەن بىر قاتاردا باي مەزمۇنغا ئىگە بىر پۈتۈنلۈكتىن ئىبارەت بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ خاراكتېرىگە، مەقسىتىگە قاراپ ئوخشىمىغان بىر قانچە خىلغا بۆلۈنىدۇ. بۇ مەشرەپلەرنىڭ شەكلى ئۆزىگە خاس مىللى ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن باشقا يەرلىك مىللى مەشرەپلەردىن مەلۇم دەرىجىدە پەرقلىنىدۇ.

دولان مەشرەپلىرىنى ئاساسەن مۇنداق بىر قانچە تۈرگە ئايرىش مۇمكىن

چاقىلەك مەشرىپى

چاقىلەك مەشرىپى دائىرىسى ناھايىتى كەڭ، نەچچە ئون مىڭ كىشى قاتنىشىدىغان، ھەتتا پۈتۈن ناھىيىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان كۆپ سورۇنلۇق داغدۇغىلىق مەشرەپ. ئون يىلدا بىر قېتىم ئۆتكۈزۈلىدۇ. چاقىلەك مەشرىپىنى «ئورۇز مەشرىپى» دەپمۇ ئاتايدۇ. ئورۇز مەشرىپىگە بىرىكتۈرۈپ ناھايىتى كۆپ تۈردىكى مىللى ئويۇنلارمۇ ئوينىلىدۇ. ھەممىسى قوشۇلۇپ «ئورۇزلۇق» دەپ ئاتىلىدۇ. بەزىلەر بۇ مەشرەپنى «ھېيت-بايرام مەشرىپى» دەپ ھېسابلايدۇ. مېنىڭچە بۇنداق ئاتاش ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن بولمايدۇ. ئەمەلىيەتتە «ھېيت-بايرام مەشرىپى» دەيدىغان مەشرەپ بولمايدۇ. دولانلىقلاردا پەقەت روزى ھېيت بىلەن قۇربان ھېيتتىن ئىبارەت ئىككىلا ھېيت بولىدۇ. بۇ چاغدا، كىشىلەر ئورتاق ھېيتلىشىش بىلەن بولىدۇ. مەشرەپتە ئولتۇرۇشقا ۋاقىتى يەتمەيدۇ. ھەتتا ھېيتلاپ كەلگەن جايدىمۇ ئۇزاق ئولتۇرۇپ كەتمەيدۇ. بەزىلەر مەلۇم سەۋەبلەر بىلەن ھېيتلىق چاي يېرىپ قالغاندا

ناھايىتى ئاز ساندا مەشرەپ ئوينايدىغان ئىشلارمۇ بولىدۇ. بۇ، كىشىلەر ئېيتقاندىكى چوڭ دائىرىلىك ئەمەس، بەلكى چايغا كەلگەنلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولىدۇ. ھېيتلىق چاي بېرىش مۇقەررەر ئادەت بولمىغىنىدەك « ھېيتلىق چاي مەشرىپى » ئادەت مەشرىپى ئەمەس. شۇڭلاشقا بۇ، مەشرەپتىكى بىر تۈر بولالمايدۇ. ھېيتلىق چاي مەشرىپى بۇرۇنقى چاغدا ناھايىتى ئاز ساندا كۆرىلەتتى. ئازادلىقتىن كېيىن (1950-يىللار) ئۇنىڭ ئىزنالىرىمۇ قالدى. ئالاھىدە تىلغا ئېلىشقا تېگىشلىكى چاقپەلەك مەشرىپى بولۇپ، ھەر يىلى دېھقانلار يىلىنىڭ يېڭى يىلى كىرىشى بىلەن (ھۆتنىڭ چىقىپ ھەمەلنىڭ كىرىشى بىلەن) يېڭى يىلىنى كۈتۈۋېلىش، قىشتىكى بىكارچىلىقنى ئۈزۈۋېتىپ، ئەتىيازلىق ئەمگەكنى باشلىۋېتىش ئۈچۈن ئۆتكۈزىدۇ. شۇڭا دېھقانلاردا « ھۆت، كەتمەن دەستىسى تۆت » دېگەن بىر گەپ بار. ھۆتتىن كېيىن ھەممە ئادەم بەرگە ئىشلەشكە كىرىشىدۇ. ئەمگەكنى بۇرۇن چاقپەلەك قاداۋ قانغىچە ئوينىۋالىدۇ. ۋاقتى جەھەتتىن باشلىنىش كۈنى مۇقىم ئەمەس. بىر-ئىككى كۈن ئىلگىرى-كېيىن بولۇپ قالسىمۇ بولۇپرىدۇ. بۇ ئويۇن دولانلىقلاردا ئىنتايىن ئۇزاق تارىخقا ئىگە بولغاچقا، چاقپەلەك مەشرىپى قەدىمدىن تارتىپ ئادەت تەرىقىسىدە داۋاملىشىپ كەلگەنلىكى ئۈچۈن، دولان خەلقى ھەرقانداق توسقۇنلۇققا ئۇچرىغىنىغا قارىماي، جەرمەن ئۆتكۈزىدۇ. بۇ مەشرەپ دېھقانلارغا كەلگۈسى بىر يىل ئۈچۈن تۈگمەس غەيرەت بېغىشلايدۇ. بۇ ئويۇن پەقەت ئاۋات ناھىيىسىدىلا ساقلىنىپ كەلگەن بولۇپ، مارالبېشىنىڭ مەلۇم يېزىلىرى بىلەن بىرلىشىپ ئاۋات ناھىيىسىدە ئۆتكۈزىدۇ. مەكت، مارالبېشى ناھىيىلىرىدە بۇ ئويۇننىڭ نامىنى « ساغادى » دەپ ئاتايدۇ. « چاقپەلەك »، « ساغادى » دېگەن ناملارغا كەلسەك، چاقپەلەكنى تەييارلاشتا ياغاچنى ياغاچقا ئۇلاپ 20-25 مېتر ئېگىز قىلىنىدۇ. بىر پاي ھارۋا چاقىغا ھەر تەرەپكە ئىككى تالدىن تۆت تال ياغاچنى كىرىست شەكلىدە مەھكەم چىگىپ، ئۈزۈن

ياغاچنىڭ ئۇچىغا ھارۋا ئوقىغا كىيدۈرگەندەك كىيىدۇ. بۇ ئىككىسى ئىككىلىك تۆت ئال ياغاچنىڭ ئۇچىغا ئۈزۈن ئوق ياغاچ بىلەن بەك ئۈزۈنلۈقتا ئارغامچا چىگىدۇ. ئوق ياغاچنى يۆلەپ يەرگە قادىغاندا كېيىن، ھارۋىنىڭ چاقى پەلەككە چىقىدۇ. شۇڭا بۇنى «چاقپەلەك» دەيدۇ. ھارۋىنىڭ چاقىغا تېكىلغان كالتە ياغاچقا چىگىلگەن ئارغامچىنىڭ ئۈدۈل ئىككى تەرەپتىكى «گىلەڭگە» (ئىلەڭگە) قىلىدۇ. يەنە ئىككى تەرەپتىكى ئارغامچىنىڭ ئۇچىنى 10 مېتىرلىق سىر ئال يوغان ئارغامچىنىڭ ئىككى ئۇچىغا چىگىدۇ. ئۇ ياغاچنى «چاقپەلەك» نىڭ ئوق ياغىچىغا چاتىدۇ. ئۇيۇن باشلانغاندا نوغرا ئېسىلغان ياغاچنىڭ ھەر تەرەپىنى ئۇندىن يىگىرمە ئادەم ئىتتىرىپ ئايلاندۇرىدۇ. ياغاچنىڭ ئايلانمىشى بىلەن ئوق ياغاچ ئۈستىدىكى ھارۋىنىڭ چاقى چۆرىلىدۇ. چاقىنىڭ چۆرىلىشى بىلەن چاقىنىڭ يەنە ئىككى تەرەپىگە ئېسىلغان گىلەڭگە بارغانسېرى ئۆرلەپ، ئۇنىڭغا چىقىپ ئۇچقانلار يەر يۈزىدىن ئارغانسېرى ئېگىزگە كۆتۈرىلىدۇ. ئۇچقۇچى ئەڭ يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلگەندە، چاقپەلەك ئىتتەرگۈچىلەر نوغرا ئېسىلغان ياغاچنى ئىتتىرىشى ئاستىلىتىشقا باشلايدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇچقۇچىلار ئاستا-ئاستا پەسلەيدۇ. بەزى ۋاقىتتا ئۇچقۇچى ئەڭ يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلۈپ بولغىچە، ئۇچۇشقا نۆۋەت كۈتۈپ تۇرغۇچىلار تەرەپدارلىرى تەرەپىدىن «ساغادى» دەپ توۋلايدۇ. بۇ، ئۇچقۇچى كىشى قورقۇپ چىرايلىرى سارغىيىپ كەتتى، ئۇچۇشنى توختىتىشلار دېگەننى بىلدۈرىدۇ. شۇڭا بەزى رايونلاردا «چاقپەلەك» نىڭ ئىسارەت ئومۇمىي نامى قويۇپ پەقەت ئۇچۇش ۋاقتىدىكى كىشىلەرنىڭ توۋلىشىدىغان «ساغادى» (چىرايلىرى سارغىيىدى، سورتقى) دېگەن سۆزلىرىنى نام قىلىۋالغان بولۇپ، ھەر ئىككى نام ئىسارەت ئاساسىدا ئىكەن.

چاقپەلەك مەيدانى كەڭرى، تۈزلەڭگە ئورۇنلاشتۇرۇلۇپ، ئۇيۇن-تاماشا، سودا-تىجارەت مەيدانلىرىنىڭ كەڭتاشا بولۇشى نەزەردە تۇتۇلىدۇ. چاقپەلەك مەيدانىغا مىڭلاپ ھارۋىلار كېلىدۇ.

پۈتۈن شەھەر تىجارەتچىلىرى، ئاشپەز-ئاۋايىلار، سودىگەرلەر دۇكانلىرىنى يۆتكەپ كېلىدۇ، ئويناش ۋاقتى بىر ھەپتىگىچە داۋاملىشىدۇ. مۇشۇ جەرياندا، ھېچقانداق ئادەم ئايرىلىپ قالماي چوڭ-كىچىك ھەممە ئادەم ھەر كۈنى ئەتىگەندە كېلىپ، كەچتە قايتىپ، چاقىلەك ئويۇندا مەشرەپ ئوينايدۇ ياكى خالىغان تاماشالارنى قىلىدۇ.

چاقىلەك مەشرەپىدە ئۆتكۈزۈلىدىغان مەشرەپ كەڭ دائىرىلىك بولۇپ، چاقىلەك مەيدانىدا بىر قانچە ئونلىغان جايغا چېدىر تىكىپ، سورۇن-سورۇنلاردا مەشرەپ ئوينىشىدۇ. بۇ مەشرەپ خاراكتېر جەھەتتىن باشقا مەشرەپلەردىن پەرقلىنىپ، ئۈسۈلدىن باشقا ئويۇنلار (پونا ئويۇنى، ئەرزىيەت، تەقىد ئويۇنلىرى قاتارلىق) ئوينايلمايدۇ. سورۇننى كەڭرى تۈزۈپ، بىر قېتىمدا 30-60 قېچە، بەلكى ئۈستىدىن كۆپ نەزەر-ئايال، قېرى-ياشلار سورۇنغا چۈشۈپ ئۈسۈل ئوينايدۇ. ئويۇن تىۋىنداق قىزىپ كېتىدۇكى، مېرئۇرلار چۆچەكلىرىنى ئۈسۈلچىلارنىڭ بېشىدىن ئايلاندۇرۇپ شاراقلىتىپ توۋلاپ تۇرىدۇ. ئۈسۈلچىلار ئۆزلۈكىدىن ئارقىمۇئارقا مەيدانغا چۈشۈپ ئويناپ تۇرىدۇ. بىر تەرەپتە يىگىت-قىزىلار چاقىلەكتە بەس-بەس بىلەن ئۈچۈپ تۇرىدۇ. سورۇن-سورۇنلاردا بولۇۋاتقان نەغمە سادالىرى كىشىلەرگە ھۇزۇر بېغىشلايدۇ. بىر تەرەپتە بەيگىچىلەر ئات چاپتۇرۇپ ئوغلاق ئويۇنى ئوينايدۇ. قىزىقچىلار خىلمۇخىل ماھارەتلەر بىلەن ئويۇن كۆرسىتىپ تۇرىدۇ. تىجارەتچىلەر، ئاشپەز-ئاۋايىلار خېرىدار چاقىرىپ توۋلىشىۋاتقان، رەڭگا-رەڭ كىيىنگەن ئوغۇل-قىزىلار توپ-توپ بولۇپ تاماشا قىلىپ يۈرگەن، چوكانلار يۈزلىرىگە گىرىم قىلىپ، باشلىرىغا قاش، نوھ قادا، چاچلىرىغا گۈيەك ئېسىپ، ئەتراپلارنى ئايلىنىپ سەيلە قىلىپ يۈرگەن، ئۈستىغا ھەمراھ بولۇپ يالاپ ماڭغان بىر توپ قىز-چوكانلار تاماشىبىنلارنى ئۆزىگە مەھلىيا قىلىپ تۇرغان بىر خىل ئاجايىپ مەنزىرە ھاسىل بولىدۇ. نورۇز مەشرەپىنىڭ قىزىقارلىق تاماشىلىرى

كەشەدە غەم-قايغۇدىن ئەسەرمۇ قالدۇرمايدۇ. گۈلباگى كىيىنى غەم-قايغۇسىز بىر دۇنياغا كېلىپ قالغاندەك ھېس قىلىۋېرىدۇ. چاقپەلەك مەشرىپى كۆپ مەيدانلىق بولۇپ، بۇ ئورۇندە ھەممە ئادەم ئويناش يۈرستىدىن بەھرىمەن بولالايدۇ. ھازىرقى ۋاقىتتا ئورۇز مەشرىپى مارالبېشى، مەكت ناھىيىلىرىدە تۈگەپ، ئۇنىڭ «ساغادى» دېگەن ناملا قالغان. ئاۋات ناھىيىسىدە ھازىرغا قەدەر ئويناپ كەلگەن بولۇپ، ناھىيە تەۋەسىدە ھەر يىلى ئىككى يېزىدا ئۆتكۈزۈپ، پۈتۈن ناھىيە خەلقى قاتنىشىشنى باشقا، مارالبېشىنىڭ شاقۇر، پىچاق سۇندى، چىغانچۆل، تۇمشۇق، قۇملۇق... قاتارلىق جايلاردىن مەڭگىلىك كىشى كېلىپ ئاۋاتنىڭ چاقپەلەك مەشرىپىگە قاتنىشىدۇ. ئاۋات بىلەن مارالبېشى خەلقى بىرلىشىپ ئۆتكۈزىدىغان چاقپەلەك مەشرىپى ھازىرغا قەدەر داۋاملىشىپ كەلگەن بولۇپ، ئەگەر خەلقنىڭ بۇ ئۇيۇنغا يول قويۇلمايدىغان بولسا، خەلقنىڭ روھى كەيپىياتى تۆۋەنلەپ ناھايىتى ئازابلىنىدۇ. شۇڭا بۇ، ئادەت مەشرىپى، دولان مەشرەپلىرى ئىچىدىكى دائىرىسى ئەڭ كەڭ مەشرەپلەردىن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

توي-تۆكۈن مەشرەپلىرى

توي-تۆكۈن مەشرەپلىرى توي مۇناسىۋىتى بىلەن ئۆتكۈزۈلىدىغان مەشرەپلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. توي-تۆكۈن دېگىنىمىز — نىكاھ تويى، جۇۋان بويى (چاشۋاق توي)، ئات تويى، خەتنە (سۈننەت) تويى، ئۆي چېيى قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، بۇنىڭ ھەممىسىدە مېھمان چاقىرىپ ئاش-چاي بېرىپ، مەشرەپ ئۆتكۈزۈلىدۇ. بۇنىڭ دائىرىسى مەشرەپ بەرگۈچىنىڭ ئىجتىمائىي سالاھىيىتى، مەنەسەپ دەرىجىسى، ئىقتىسادىي ھالى، تويىنىڭ خاراكتېرى قاتارلىقلارغا قاراپ ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە بولىدۇ. مېھماننى قايسى دائىرىدە تەكلىپ قىلغان بولسا، مەشرەپمۇ شۇ دائىرىدە بولىدۇ. ئاساسەن

توي قاتناشچىلىرى ئاساس قىلىنىدۇ. ئادەتتىكى كىشىلەرگە نىسبەتەن بايلارنىڭ، مەنەسەپدارلارنىڭ ۋە يۇقىرى تەبىقىدىكىلەرنىڭ كەڭرى دائىرىدە بولىدۇ. ئات تويى، خەتنە تويى، ئۆي چېپى قاتارلىق تويلار كىچىك دائىرىلىك توي بولغاچقا، بۇنىڭ مەشرەپلىرىمۇ تار دائىرىدە بولىدۇ. جۇۋان تويى بىلەن نىكاھ تويى خاراكتىر جەھەتتىن ئۆزگىچە ئالاھىدىلىككە ئىگە بولغاچقا، بۇ ئىككى توينىڭ ئۆتكۈزۈلۈش شەكلى، قاتناشقۇچىلارنىڭ قوللىنىدىغان قائىدە-يوسۇنلىرى، مەشرەپلىرى بىر-بىرىدىن تامامەن دېگۈدەك يەرقلىنىدۇ.

جۇۋان توي مەشرەپلىرىدە، قىزنى جۇۋان قىلغۇچى تەرەپ يۇرت-مەھەللىلىرىنى ئۆيمۇئۆي بېرىپ تويغا ئېيتىدۇ. بۇ توينىڭ نامى «چاشۋاق توي» دەپ ئاتىلىدۇ. تويغا كەلگۈچىلەر توققۇز نان بىلەن بىر قولىغا ئالما ئېلىپ كېلىدۇ. ھېچ بولمىغاندا ئىككى-ئۈچ تال بولسۇمۇ ئالما ئېلىپ كېلىشى شەرت. تويدا ئاش-چاي قويۇلۇپ بولغىچە مەشرەپ ئۆتكۈزۈلىدۇ. مەشرەپتە جۇۋان بولغۇچىنىڭ قاش-كۆزلىرىنى تېرىپ، يۈزلىرىگە ئۇپا-ئەڭلىك سۈرۈپ گىرىم قىلىپ، بېشىغا قاش، نوھ قادا، چېچىغا گۈيەك ئېسىپ، ئەڭ ئېسىل كىيىم-كېچەكلەرنى كىيىدۈرۈپ ئۈستىگە سالىدۇ. جۇۋان بولغۇچىنىڭ ئۈستىگە ئوينىشى مۇسۇلمانلار قائىدىسىدە سۈننەت ھېسابلانغانلىقى ئۈچۈن، ئۈستىگە ئوينىمىسا بولمايدۇ. مۇشۇ زۆرۈرىيەتتىن، جۇۋان تويىدا مۇقەررەر مەشرەپ ئۆتكۈزۈلىدۇ. تويغا كەلگۈچىلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك بەس-بەس بىلەن ئۈستىگە ئوينىشىدۇ. بۇ مەشرەپ پەقەت جۇۋان بولغۇچىنىڭ خۇشاللىقى ئۈچۈن ئۆتكۈزۈلگەن بولغاچقا، ئەغمە تېكىستلىرىگىمۇ:

ئاتنىڭ بالىسى تايلاق،

بىر ئوبدان قۇلان بولدى.

چاشۋاقنى ئۇزۇن سېلىپ،

بىر ياخشى جۇۋان بولدى.

دېگەن قوشاقنى سېلىپ، جۇۋان بولغۇچىنى تەبرىكلەيدۇ. بۇ توي،

كۈندۈزى ئۆتكۈزۈلۈپ، ئاش-چاي بېرىپ بولۇپ بىلەن ئەڭلا تۈگەيدۇ.

نىكاھ ئويى مەشرەپلىرى بىر قەدەر كەڭ دائىرىلىك بولىدۇ. كۈندۈزى ئەنگەندىن كەچكە قىزنىڭ ئۆيىدە مەشرەپ بولىدۇ. توي تاماملىنىپ، قىزنى يۆتكەپ كەتكەندىن كېيىن، ئاخشىمى يىگىتنىڭ ئۆيىدە مەشرەپ بولىدۇ. كۈندۈزدىكى مەشرەپكە تويغا كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسى قاتنىشىدۇ. ئاخشىمى ئۆتكۈزۈلگەن يىگىتنىڭ ئۆيىدىكى مەشرەپكە، يىگىتنىڭ مەھەللىسىدىكىلەر قاتنىشىدۇ. بۇ، توي مەشرەپىنىڭ بىر خىل شەكلى.

توي مەشرەپىنىڭ يەنە بىر خىل شەكلىمۇ بار. دولان رايونلىرىدا ئۆتكۈزۈلۈپ كېلىۋاتقان توي شەكلى جەھەتتىن بىر جاي بىلەن يەنە بىر جاي ئارىلىقىدا مەلۇم ئۆزگىچىلىكلەر بولغاچقا، مەشرەپلىرىمۇ ئوخشمايدۇ. ئالايلىق، مارالبېشى ناھىيىسىدە نىكاھ توپلىرىنىڭ ھەممىسىدە ئوغلاق ئويۇنى بولىدۇ. تويغا ئېيتقۇچى كىشى توي بىلەن ئوغلاق ئويۇنىغا تەڭ ئېيتىدۇ. تويغا كەلگۈچىلەر ئاتلىرىنى مىنىپ كېلىدۇ. ئېتى يوقلار، ئاياللار قاتارلىقلار مەشرەپ ئوينىيدۇ. ئاتلىقلار ئوغلاق ئوينىيدۇ. ئوغلاقنى قىز تەرەپ سېلىپ بېرىدۇ. ئوغلاق ئويۇنى مەشرەپ ئويۇنىنىڭ بىر خىل ۋاسىتىسى بولۇپ، ئوغلاقنى سېلىپ بەرگۈچى كىشى «ئالغان-ئالغاننىڭ» دېگەن بولسا، كىم ئېلىپ كەتسە شۇنىڭ بولىدۇ. توي ئىگىسى يەنە ئوغلاق سېلىپ بېرىدۇ، ئەگەر «ئالغان-ئالغاننىڭ» دېمەستە ئېلىپ قاچقان بولسا، شەرەپ، ئېلىپ قاچقۇچىنىڭ بولىدۇ. لېكىن ئۇ، ئەتىسى بىر ئوغلاققا يانداپ تۆت-بەش ئوغلاق سېلىپ بېرىپ، ئاخشىمى بىر ناخشام مەشرەپ قىلىپ بېرىدۇ ياكى ئوغلاق سېلىپ بەرمىسىمۇ ئەھلى-مەھەللىگە مال ئۆلتۈرۈپ ئاش-چاي بېرىپ، ئاخشىمى مەشرەپ قىلىپ بېرىدۇ. بۇنداق سەۋەنلىكنى كۆڭۈل ئېچىش مەقسىتىدە قەستەن ئۆزلىرى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. بەزىلەر «ئالغان-ئالغاننىڭ» قىلمىغان ئوغلاقنى ئېلىپ قېچىپ، ئىقتىسادى

ھالى ياخشى، ئويۇنخۇمار ئەھلى بۇرادەرلىرىنىڭ ئۆيىگە ئاپىرىپ تاشلايدۇ. بۇنىڭ ئوغلاق ئويۇنى ۋە مەشرەپىگە شۇ ئۆي ئىگىسى مەسئۇل بولىدۇ. تويدا ئوغلاق ئويۇنى ئويناشنىڭ ئاساسىي مەقسىتى، بىر جەھەتتىن دولانلىقلار ئۆزلىرىنىڭ قەدىمكى ئادەتلىرىگە ۋارىسلىق قىلىشنى ئىپادىلەسە، يەنە بىر جەھەتتىن ئوغلاق ئويۇنى ۋاسىتىسى بىلەن مەشرەپ ئويۇنىنى ئۇزۇلدۈرمەي داۋاملاشتۇرۇشنى مەقسەت قىلىدۇ. ئوغلاق ۋاسىتىسى بىلەن ئوينىلىدىغان مەشرەپنىڭ ۋاقتى توي تۈگىگەندىن كېيىن بولىدۇ. توي كۈنى قىزنىڭ ئۆيىدە ئۆتكۈزۈلىدىغان، توي ئاخشىمى يىگىتنىڭ ئۆيىدە بولىدىغان مەشرەپلەرگە تەسىر يەتكۈزۈمەيدۇ.

قاتارى مەشرەپ

قاتارى مەشرەپ دولان رايونلىرىدا ئەڭ كۆپ ئۆتكۈزۈلىدۇ. بۇ مەشرەپ ئاساسەن قىش كۈنلىرى بىكارچىلىق ۋاقتىدا ئۆتكۈزۈلگەندە كى ئۈچۈن، كىشىلەر نۆۋەت بىلەن ئۆزلۈكىدىن مەشرەپ قىلىپ بېرىدۇ. بۇ، شۇ كىشىنىڭ يۇرت ئىچىدىكى ئادىمىگە رىچىلىكىگە مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، ئايروپى-ئىناۋىتىگىمۇ ئالاھىدە تەسىر كۆرسىتىدۇ. دولانلىقلار قولى ئوچۇق، مېھماندوست، ئويۇنخۇمار كېلىدۇ. باشقىلارنىڭ مەشرەپىنى ئويناپ، ئۆزى مەشرەپ بېرەلمەسە خىجىلچىلىق ھېس قىلىپ چىداپ تۇرالمىدۇ. شۇڭا، دولانلىقلار قىش كۈنلىرىدە ئارقا-ئارقىدىن قاتارى مەشرەپ قىلىپ، ئىنتايىن قىزىقارلىق ئويۇنلار بىلەن كۆڭۈل ئاچىدۇ. قاتارى مەشرەپنىڭ مەزمۇنى بىر قەدەر مول بولۇپ، مەشرەپتە ئۇسسۇلدىن باشقا، پوتا ئويۇنى، ئەرزىيەت ئويۇنى، ئۇنىڭدىن باشقا ھەر خىل تەقلىد ئويۇنلار تولۇق ئوينىلىدۇ. قاتارى مەشرەپنىڭ دائىرىسى ئاساسىي جەھەتتىن بىر مەھەللىنى ئاساس قىلغان بولىدۇ. گاھىدا ئايماق بويىچىمۇ ئۆتكۈزۈلىدۇ. مەشرەپكە كەلگۈچىلەرنىڭ ھەممىسى ئوخشاشلا قارشى

ئېلىنىپ، يىراقتىن كەلگەنلەر تېخىمۇ ھۈرمەتلىنىدۇ.

تەكلىپ مەشرىپى

تەكلىپ مەشرىپى، بىرەر ئائىلىدە ئوغۇل ئاللىرى چوڭ بولۇپ يىگىتلىك قۇرامىغا يەتكەندە ئۇنى ياش-گۆدەكلەر توپىغا قوشۇپ قويۇش ئۈچۈن ئۆتكۈزۈلىدۇ. ئاتا-ئانىلار ئوغلى چوڭ بولغاندا مەشرەپ ئۆتكۈزۈپ، ئۇنى ياش-گۆدەكلەر ئارىسىغا قوشۇۋېلىشنى يىگىت بېشىدىن ئۆتۈنىدۇ. يىگىت بېشى كۆپچىلىككە مەسلىھەت سېلىپ، كۆپچىلىك قوشۇلغاندىن كېيىن ياشلار ئارىسىغا قوشۇۋالىدۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇ، يىگىتلىك قۇرامىغا يەتكەن ھېسابلىنىپ، ياشلار جامائەتىگە قوشۇلىدۇ. ياشلار ئارىسىدا بىر كىشىلىك سورۇن ۋە ھۈرمەتكە ئىگە بولۇپ، گەپ-سۆزلىرى ئىناۋەتكە ئېلىنىدۇ. سودا-سېتىق، ئېلىم-پىرىم ئىشلىرىدا ئائىلىسىگە ۋەكىللىك قىلالايدىغان سالاھىيەتكە ئېرىشىپ، جەمئىيەتنىڭ ھوقۇقلۇق ئەزالىرى قاتارىغا ئۆتىدۇ.

يەنە بىرى، يىراق-يېقىندىن ئۇرۇق-تۇغقان، ئەھلى بۇرادەرلىرى كەلگەن بولسا، ئۇنى قولۇم-قوشنا، ئەھلى-مەھەللە بىلەن تونۇشتۇرۇپ قويۇش ئۈچۈن، مەھەللە ياكى كەنت بويىچە كىشىلەرنى ئاش-چاپچا تەكلىپ قىلىپ، مەشرەپ ئۆتكۈزۈپ بېرىدۇ. مەشرەپتە ئۇلارنى كۆپچىلىككە تونۇشتۇرۇپ قولىدۇ.

شۇنىمۇ نىزاھلاپ ئوتۇش زۇرۇركى، بىرەر ئائىلىدە ئاللىرىنىڭ چوڭ بولۇش مۇناسىۋىتى بىلەن بېرىلىدىغان مەشرەپ، قىز بالىسى ئۆز ئىچىگە ئالمايدۇ. قىز بالا چوڭ بولۇپ بالاغەتكە يەتكەندە، مەشرەپلەرگە ئەۋەتمەيدۇ ياكى ئاتا-ئانىسى بىرگە بارىدۇ. ياتلىق بولغاندىن كېيىن، ئەرلىرى بىلەن بىرگە بارىدۇ. ئۇنىڭغا ئاتا-ئانىلار ئارىلاشمايدۇ. يىراق-يېقىندىن كەلگەن ئۇرۇق-تۇغقان، ئەل-ئا-غىبىلىرىنى كۆپچىلىك بىلەن تونۇشتۇرۇشۇمۇ ئەرلەرنى ئاساس قىلىدۇ.

ناماقۇلۇق مەشرىپى

ناماقۇلۇق مەشرىپى، بۇ، مەشرەپتە ئىنتىزامغا خىلاپلىق قىلغۇچىلار تەرىپىدىن كۆپچىلىكتىن ئەبۇ سوراھ مۇناسىۋىتى بىلەن ئۆتكۈزۈلىدىغان مەشرەپ بولۇپ، چوگراق سەۋەنلىك ئۆتكۈزگۈچىلەر مەشرەپ بېرىش ئارقىلىق كۆپچىلىككە ناماقۇل بولىدۇ. بۇ مەشرەپ، ئۆزلۈكىدىن ئەمەس، بەلكى مەشرەپتىكى ئەرزىيەت ئۈستىدە چىقىرىلغان ھۆكۈمگە ئاساسەن ئىجرا قىلىنىدۇ. مەشرەپنى قوغلايدىغان بولسا، ئۆزلۈكىدىن مەشرەپ ئۆتكۈزۈپ ناماقۇل بولىدۇ. بۇنىڭ دائىرىسى، ئەسلىدە قايسى دائىرىدە خانالىق ئۆتكۈزسە، شۇ دائىرىدە بولىدۇ.

ئاداۋەت بۇيۇش مەشرىپى

بىر يۈرتتا ئىككى كىشى ئاداۋەتلىشىپ قالسا، سەۋەنلىك ئۆتكۈزگۈچى تەرەپ خانالىقنى ھىس قىلغاندىن كېيىن بىر ئاھىئام مەشرەپ قىلىپ، مەشرەپتە ئۆزى رەئىتتىكى كىشىنىڭ ئالدىدا ئۆرە تۇرۇپ، ئۆزىنىڭ خاتا قىلغانلىقىنى بوينغا ئېلىپ، ئەبۇ سوراھ چاي تۇتۇپ بېرىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئاداۋەت يۈيۈلۈپ مۇناسىۋەت ئەسلىگە كېلىدۇ. چوڭ-چوڭ زىددىيەتلەرمۇ، مۇشۇ ئارقىلىق ھەل بولۇپ كېتىدۇ.

قارلىق مەشرىپى

تۇنجى قار ياغقان كۈنى يېڭى قارىنى مۇبارەكلەپ ئۆتكۈزۈلىدىغان مەشرەپ بولۇپ، بىر كىشى ياكى بىرنەچچە كىشى بىرلىشىپ بىر پارچە قەغەزگە بېيىت يېزىپ، قولۇم-قوشنا ياكى ئەل-ئاغىنىلىرىنىڭ ئۆيىگە بىر كىشىدىن ئەۋەتىدۇ. بېيىتكە مەشرەپتە يەيدىغان يېمەك-ئىچمەكتىن تارتىپ، سازىچى، ئۈسسۈلچى، ساز تۇرلىرى،

ئوينلىدىغان ئويۇن قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى يېزىلغان بولىدۇ. بىر كىشى قارلىقنامىنى ئېلىپ، مەلۇم باھانا-سەۋەب بىلەن قارلىق تاشلىماقچى بولغان ئائىلىگە كىرىپ، نامىنى كىگىزنىڭ قېتىغا بولمايدۇ ياكى دەرھال كۆرۈپ قالمىغىدەك بىر يەرگە تىقىپ قويۇپ، خوشلىشىپ تالاغا چىققاندا، ئۆي ئىگىسىدىن سەل يىراقلىق بىلەن: « قارلىق بېسىۋالمىسۇن!» دەپ قاچىدۇ. ئۆي ئىگىسى قارلىقنى تاپماي تۈرۈپ قوغلاشقا بولمايدۇ-دە، ئۆيگە كىرىپ قارلىقنى تاپقىچە قارلىق تاشلىغۇچى يىراقلىق بولىدۇ. شۇڭا بەزىلەر يولو ئېتىپ، چىنىنىڭ ئاستىغا خەتنى قويۇپ، ئۈستىگە تارشى قويۇپ، ئۈنىڭ ئۈستىگە يولو ئۈسۈپ ئېلىپ كىرىدىغان ئەھۋاللارمۇ بار. بۇ ئاساسەن قولىم-قوشنىلار ئارا بولىدۇ.

قارلىق تاشلىغۇچىنى تۇتۇۋالسا، مەشرەپنى قارلىق تاشلىغۇچى تەرەپ ئۆزى بېرىدۇ ۋە قويغان شەرتلىرىنى ئۆزى ئورۇندايدۇ، ئەگەر تۇتالمىسا، قارلىق بېسىۋالغۇچى قارلىقنامىدىكى تەلەپكە ئاساسەن تەييارلىق قىلىپ، مەشرەپ ئۆتكۈزۈپ بېرىدۇ. تۇنجى قارىدىن باشقا ۋاقىتتا بۇ ئويۇن ئوينالمايدۇ.

قارلىقنامىنىڭ قېلىپلاشقان شەكلى بولمايدۇ. ھەرقايسى جايلاردا ئۆزلىرىنىڭ قانلىقىغا يارىشا ئوخشاشمىغان دەرىجىدە يازسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭدا قىزىقارلىق ئىبارىلەر بىلەن ئىپادىلەنگەن مىللىي بۇراق چىقىپ تۇرىدۇ.

« قارلىقنامە » ئاساسەن مۇنداق شەكىل ۋە مەزمۇنلاردا

بولىدۇ.

قارلىقنامە

خۇش ئەسئەت سوۋغات قىلدى يىل بېشىدا ياغدى قار .
ئاق خالانقا يۈركىنىپتۇ كائىناتتا ھەممە بار .
بۇ خۇشاللىق كۈنىدە پەيزى سۈرمەكتۇر ھۈزۈر ،
ئىشقىسىز ئالەم ئارا نەگىلا بارسا خارى-خار .

قەدىمدىن قايتۇ بىزگە ، قاردا قارلىق تاشلىماق ،
بۇ سەۋەب بىلەن مۇھەببەت سىزگە يەتكەي سقارار .
دىلدا مۇھەببەت بولسا قىشقا تەمسىلدۇر كۆڭۈل ،
ئوينىماي ئۆتكەن ئۆمۈر كېتەر زىمىستاندەك بىكار .

تاللىدىم يۇرتتىن سېنى بۇرادىرىم قىلساڭ قوبۇل ،
نازۇ-نېمەت كەلتۈرۈپ ، مەشرەپكە سەن قىل ئىختىيار .
خۇددى جەننەت بەزىمدەك جايدۇغى تەل بولسۇن يانا .
ئوت بىلەن زىننەت بىلەن بۇ ئۆي ئىچى بولغاي باھار .

لازىمەتلىك يېمەك-ئىچمەكلەر تىزىلغان جوزىغا ،
لالە رەڭلىك شام يېقىلغاي رەڭگى بولغايلا ئانار .
ساز چېلىپ ، توۋلاپ مۇقام ، تۇرسا مۇقامچىلار كېلىپ ،
ئەھلى مەشرەپ كۆڭلىگە ئاندىن زىيادە پەيزى بار .

كەلتۈرۈڭ قالدۇن ، غىجەك ، داپ بىلەن دولان راۋاب ،
ۋە يەنە نەشپۈت ، ئانار ، كىشىش ، كاۋاپ ، تۇرسۇن قاتار .
مىرنىۋاز ، يىگىت بېشى ، قىزىقچىلار كەلسۇن تامام ،
ئەھلى مەشرەپ قالمسۇن يەتتىدىن - يەتمىش ياشار .

بەزىمدىكى ئىنتىزامغا يىگىت بېشى سالىسۇن نەزەر ،
كىم خىلاپلىق ئىشنى قىلسا ، شۇ كىشى جازالىنار .
قازىبەگ قىلغاي ھۆكۈم ، ئىجراچى بولسۇن رەھىمسىز ،
كىم يامانلىق ئەيلىسە ئۇ ، ئۆز-ئۆزىنى قاخشىتار .

ئىچكىلى بولسۇن مۇسەللەس ، قالمسۇن تونۇر كاۋاپ ،
چۆنتەككە يۇلنى كۆپ سېلىڭ ، مىرنىۋاز شاراقلىتار .

يوتىنى قاتتىق ئېشىك تەگكەن يېرى ئېچىشتە بولسا،
 ياڭرىسۇن پەلەككە كۈلكە سايىرسۇن قوشاقچىلار

غۇنچە بويلۇق نازىنىدىن كەلسۇن ئاندا نەچچىسى،
 سەرۋى قامەت بولسا بولغاي، بولمىسۇن سېمىز، ياكار،
 تولغىسىپ ئويىناپ ئۇسسۇل ناز بىلەن بەرگەي ھۇزۇر،
 دىلدا مۇھەببەت قوزغىسا، ئوينىغىنى بولماس بىكار.

مەقسەت يېمەك-ئىچمەك ئەمەس، بۇ مۇھەببەتنىڭ ئىشى،
 دىلدا ھەۋەس بولمىسا ئادەم دېگەن بىئېسىار.
 بارلىرىنى ئايماڭ ھەم يوقلىرىغا كايماڭ،
 مەشرەپنى بەرمىسىڭىز يۇرت بىلەن سىز يانا بار.

مەشرەپ نەس كەلگۈچى ئۇنىڭغا ھەم قىلار ئىلاج،
 پەم بىلەن بارغان كىشى قولىدىن مەھكەم تۇتار،
 نامىسىنى تۇتقۇزۇپ ئېشەككە تەتۈر مىندۈرۈپ،
 يۈزلىرىگە رەڭ بېرىپ ياندۇرسا ئۆيگە ئىختىيار.

قاچقۇچى كەتسە يىراق، تۇنماق ئۇنى ئاسان ئەمەس،
 كىم چەپەر بولسا ئويۇندا شۇ كىشى ھەزمەن ئۇنار،
 بارغۇچىنى قوغلىماس ئالىي سۈپەت بولسا كىشى،
 مەشرەپكە تەييارلىق كۆرۈڭ، سۆزىمىز بولغاي قارار.

يۇقىرىقىلار پەقەت قارلىقتامنىڭ يېزىلىشتىكى بىر خىل شەكلىدىن
 ئىبارەت بولۇپ، يازغۇچىلار ئۆزلىرىنىڭ قابىلىيىتىگە ئاساسەن يازىدۇ،
 لېكىن مەزمۇن جەھەتتىن مەشرەپكە قويۇلغان شەرت مۇقەررەر
 ئىپادىلىشى كېرەك.

يۇقىرىقىلاردىن باشقا، «دەردمەنلەر مەشرەپى» دەپ بىر

مەشرەپمۇ بار. بۇ مەشرەپ ئاساسەن، بویتاق ئەر-ئاياللارنىڭ بىر-بىرى بىلەن تونۇشۇپ مۇھەببەت ئىزھار قىلىشى، شۇ ئارقىلىق ئۆيلۈك-ئوچاقلىق بولۇپ قېلىشقا پۇرسەت يارىتىپ بېرىش مەقسىتىدە ئۆتكۈزۈلدى. بۇنىڭغا شۇ جايدىكى ئېرى يوق خوتۇنلار، خوتۇنى يوق ئەرلەرنىڭ ھەممىسى قاتنىشىشنى باشقا ئەر-خوتۇنلارمۇ قاتنىشىدۇ. ئېرى بار، خوتۇنى بارلار ئۆز جورىلىرى بىلەن بىر تەرەپتە ئولتۇرىدۇ. ئېرى يوق، خوتۇنى يوقلار بىر تەرەپتە ئولتۇرىدۇ. بۇلار ئەر-ئايال ئارىلاش ئولتۇرىدۇ. مەشرەپ باشلانغاندا، يېڭىت بېشى ئاگاھلاندۇرۇپ (ئەر-خوتۇنلۇقلار ئولتۇرغان تەرەپنى كۆرسىتىپ): بۇ تەرەپكە تەگمەيمىز، بۇ تەرەپكە (بویتاقلار تەرەپنى كۆرسىتىپ) رۇخسەت دەپ، رۇخسەت قىلىدۇ. بویتاق ئەر-ئاياللار بىر-بىرلىرى بىلەن ئۈسسۈل ئوينىشىدۇ. دەررە ئويناپ بېيىت-قوشاقلار ئېيتىشىدۇ. شۇ ئارقىلىق ئۇلار ئۆزئارا تونۇشىدۇ. بۇ ئويۇن بویتاقلارنىڭ ئۆزئارا تونۇشۇپ، مۇھەببەتلىشىش ۋە ئۆيلۈك-ئوچاقلىق بولۇپ قېلىشىدا مۇھىم رول ئوينايدۇ.

دولان مەشرەپلىرىنىڭ تۈرلىرى يەرلىك ئالاھىدىلىككە ئىگە. بەزى رايونلاردا بۇنىڭدىنمۇ كۆپ تۈرلەر بار. دولان رايونلىرىدىن مارالبېشى ناھىيىسىدىكى مەشرەپ تۈرلىرى تېخىمۇ كۆپ. مەسىلەن: بازار كۈنلىرى بىرقانچە ئەلنەغمىچىلەر بىرلىشىپ بىرەر چوڭ ھويلىغا كىرىپ نەغمە باشلاش بىلەن تەڭ، بازارغا كەلگەنلەر بىر دەمدىلا ھويلىغا توشۇپ كېتىدۇ. كىشىلەر داينىڭ ئۇدارى بىلەن نەڭ ئۆزىنى تۇتالماي ئۈزلۈكسىز ئۈسسۈلغا چۈشىدۇ. شۇنىڭ بىلەن مەشرەپ باشلىنىپ كېتىدۇ. مېرۋازدىن بىرى چىقىپ چۆچەكلىرىنى شاراقلىتىپ: پالاندىن مۇنچە پۇل كەتتى، يۈكۈندىن مۇنچە پۇل كەتتى، دەپ توۋلاشقا باشلىغاندىن كېيىن، كىشىلەر ئۆزلۈكىدىن ئۈسسۈلچىلارنىڭ بېشىدىن پۇل ئۈرۈيدۇ. بۇ پۇلنى مېرۋاز تاپشۇرۇۋېلىپ، پۇل بەرگۈچىنىڭ نامىنى كۆپچىلىك ئارىسىدا ئېلان قىلىپ بولغاندىن كېيىن، ئايرىپ نەغمىكەشلەرنىڭ ئالدىغا قويىدۇ. مەردلىك قىلىپ

پۇل ئورۇيدىغانلار كۆپ چىقىدۇ، بۇنىڭ بىلەن تەخمىنەن شەكىللىنىش ئىش ھەققىمۇ تىرىلىپ قالىدۇ. بۇنداق مەشرەپنىڭ قاتتىقچىلىقى ناھايىتى كۆپ بولىدۇ، ئۇنىڭدىن باشقا، ئائىلە مەشرەپلىرى مەشرەپلەر، ئاشپۇزۇل مەشرەپلىرى قاتارلىق نۇرغۇن مەشرەپلەر بار. بۇلاردىن ئاساسلىقى يۇقىرىقىلار بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

4. دولان مەشرەپلىرىدىكى ئويۇن شەكىللىرى ۋە ئۇلارنىڭ مەزمۇنلىرى

دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى، مۇھەببەت، ئادالەت، ساداقەت، باتۇرلۇق، ئىناقلىق قاتارلىق مول ئىجتىمائىي مەزمۇنلارنى، لىرىكىلىق ھېسسىياتقا ئىگە نەپىس ھەرىكەت شەكىللىرىگە مەركەزلەشتۈرۈلگەن بولۇپ، كىشىدە چوڭقۇر ئىستېتىك زوق قوزغايدىغان ئەلنەغمە، ئۇسسۇل، بېيىت ئېيتىشىش، ئەرزىيەت ئويۇنى قىزىقچىلىقى قاتارلىق تۆت مۇھىم سىستېمىلىق، بۇرۇشلەشكەن تەركىب ئاساسىدا كۆپلىگەن قىزىقچىلىق ۋە تەقلىد ئويۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

بۇ ئويۇن تەركىبلىرى دولان مەشرەپنىڭ بىر پۈتۈن تولۇقلىنىشى جەريانىدا مەشرەپ تەركىبىي قىسىملىرىنىڭ كۆيىشى، ئازىيىشى قاتارلىق نۇرغۇنلىغان ئىجتىمائىي باسقۇچلارنى باشتىن كەچۈرۈشى ئارقىلىق تاللىنىپ، مۇكەممەل سىستېمىلاشقان.

دولان خەلقى ئۆزلىرىنىڭ تارىخىي تەرەقىياتى جەريانىدا مەشرەپ مەزمۇنلىرىنىڭ رېئاللىقى، ئىدىيەۋىلىكى جەھەتتىكى مەزمۇنلارنى يەكۈنلەپ، ئەجدادلارغا ۋارىسلىق قىلىش ئاساسىدا ئەۋلادلارنى تەربىيەلەپ، مەدەنىيەتكە يۈرۈش قىلىپ يۈرتنى باشقۇرۇش ئىشلىرىغا پايدىلىق بولغان ئىپك مەزمۇنلارنى دراماتىك ئۇسسۇل بىلەن سەنئەتنىڭ ھەرىكەت شەكلىگە مەركەزلەشتۈرۈپ، ئۆزلىرىنى مەدەنىيەتلىك، ئەدەب-ئەخلاقلىق، مېھماندوست، ئىنتىزامچان، مۇلايىم قىلىپ تەربىيەلەپ كەلگەن.

دولان مەشرىپىنىڭ ئويۇن شەكىللىرى ئىنتايىن قىزىقارلىق بولۇپ، بۇ ئويۇنلار بىر جەھەتتىن كىشىلەرنىڭ مەنىۋى ھاياتىنى جانلاندۇرسا، يەنە بىر جەھەتتىن ئۇنىڭ ھەرىكەتلىرى، ناخشا-قوشاق تېكىستلىرى مۇھىم دېداكتىك مەزمۇنغا ئىگە بولغاچقا، دولان مەدەنىيىتىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە مۇھىم رول ئويناپ كەلگەن. دولان مەشرىپى، ئەلنەغمە، ئۇسسۇل، پونا (دەررە)، ئەرزىيەت قاتارلىق تەركىبلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، ھەرقايسى ئۆز ئالدىغا قىزىقارلىق شەكىل ۋە مۇھىم مەزمۇنلارغا ئىگە. بۇلار ئاساسەن مۇنداق تۆت خىل شەكىلدە ئىپادىلىنىدۇ.

مۇقام (ئەلنەغمە)

دولان مەشرىپى ئەلنەغمە ئارقىلىق ئۆزىنىڭ سۈپىتىنى شەكىللەندۈرەلەيدۇ. مەشرەپنىڭ مۇقەددىمىسى مۇقام بىلەن باشلىنىپ، مۇقام راۋابقا ئاساسلىنىدۇ. ئەلنەغمە بولمىسا، مەشرەپمۇ بولمايدۇ. مەشرەپ باشلىنىش بىلەن تەڭ مۇقەددىمە راۋاقتى باشلىنىدۇ. بىرنەچچە دايجىلار قولغا داپنى ئېلىپ، چالماستىن داپ بىلەن يۈزىنى يەلپۈپ تۈرۈپ ئاۋۋال ناھايىتى يۇقىرى ئاۋاز بىلەن «ۋاي ئاللا! ... ۋاي ئاللا! ... ۋاي ئاللا! ...» ياكى «ۋوي-ۋوي! ... ۋوي-ۋوي! ... ۋوي-ۋوي! ...» دەپ توۋلاپ بولغاندىن كېيىن، ئۇلاردىن بىرى ناھايىتى يېقىملىق ھالدا ئىككى كۈزىلەپ مۇقام ئوقۇيدۇ. بەزى مۇقاملارغا كەلگەندە ئاشتىكى ۋاي ئاللا ياكى ۋوي-ۋوي دېگەننى مۇقامنىڭ بېشىدا ئەمەس، بەلكى ئاخىرىغا چۈشۈرۈپمۇ ئوقۇيدۇ. مۇقام بىر كىشى تەرىپىدىن ئېيتىلىپ، ئاخىرىغا كەلگەندە دايجىلارنىڭ ھەممىسى تەڭلا جور بولىدۇ.

دايجىلارنىڭ مۇقام توۋلىغاندا داپنى چالماستىن داپ بىلەن ئاغزىنى توسۇپ، يۈزىنى يەلپۈپ تۈرۈشى مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە بولۇپ، بۇنىڭ سەۋەبلىرى مۇنداق بىر قانچە خىل بولىدۇ:

بىرىنچى، مەشرەپ مۇقەددىمىسىدىكى مۇقام تېكىستىنى باھالىغاندا، ئەسەت خاراكتېرىدە بولۇپ، ئۇ، كىشىلەرنىڭ دىللىرىنى مۇتلەق كۈيلەر بىلەن ئىرىتىپ تەسىرلەندۈرۈشنى مەقسەت قىلغانلىقى ئۈچۈن، راۋاب بىلەن غىجە كىسى باشقا خالغۇنى ئازىلىنىۋېلىپ مۇقام تېكىستىنى ئوقۇمىز قىلىپ قويۇشنى ياقتۇرمايدۇ، يەنە بىر جەھەتتىن، مۇقەددىمە قىسمىدا ئۈسۈل ئويىنالمىغاچقا، داپ-جىللىنىڭ رۇرورىنى بولمايدۇ.

ئىككىنچى، مۇقامچى مۇقام ئوۋلىغاندا داپ بىلەن يۈزنى بەلۈش ئارقىلىق ئۆزىگە شامال كەلتۈرىدۇ.

ئۈچىنچى، مۇقامچىلار مۇقامنى يۈزى ئاۋازدا كۈچەپ توۋلايدىغان بولغاچقا، كىشىلەر ئالدىدا ئېغىزلىرىنىڭ چوڭ ئېچىلىپ كېتىشىنى كىشىلەرنىڭ ئەزەبىدىن يوشۇرۇش ئۈچۈن، دائىي يۈزىگە دالدا قىلىپ، يۈزىنى كىشىلەرگە كۆرسەتمەيدۇ.

مۇقامنىڭ باش-ئاخىرلىرىغا قوشۇپ ئېيىلىدىغان «ۋاي ئاللا!» ياكى «ۋوي-ۋوي» دېگەننىڭ مەنىسى توغرىسىدا ھازىرچە بىرلىككە كەلگىنى ئادەم قىچقىرىش، ئادەم يىغىش مەنىسىدە، دەپ قارىلىپ كەلمەكتە. مېنىڭچە بۇ قاراش دولان رايونلىرىنىڭ ھازىرقى ئوۋ پائالىيەتلىرىدىكى ئادەم يىغىش ۋاقتىغا سېلىشتۇرغاندىمۇ، ناھايىتى مۇۋاپىق كېلىدۇ. مەسىلەن: مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ يېزىلىرىدا قىش كۈنلىرى قار باغقاندا ياكى ھەر شەنە كۈنلىرى ئەنگەندىلا بىر ئادەم بىر ئېگىزلىكتە تۇرۇپ يۇقىرى ئاۋاز بىلەن «ۋوي-ۋوي...» ياكى «ھوي-ھوي!..» دەپ ئوۋلايدۇ. بۇ ئاۋازنى ئاڭلىغۇچىلار ئۆزىنى ئوۋغا چاقىرىق قىلىۋاتقانلىقىنى بىلىدۇ-دە، شۇ ھامان ئۆي-ئۆيلەردىن ئادەملەر چىقىپ، چاقىرغان جايغا بېرىپ توپلىشىدۇ. بىر دەمدىلا يۈزۈن مەھەللە خەلقى جەم بولۇپ ئوۋغا تەييارلىنىدۇ. ھەممە ئادەم بىر سەپ بولۇپ بېرىم ھالقا شەكىللەندۈرۈپ، ئۈدۈللاپ چاتقالارنى دەسسەپ ماڭىدۇ، ھەتتا قول چاتقالار بولسىمۇ، ياندىماستىن قايرىپ ئۆتىدۇ. ھەر ئۈنەش كىشىگە بىر

ئادەم مەسئۇل بولىدۇ. كىمىنىڭ ئالدىغا ئوۋ چىقسا، دەرھال چوماق ئاتىدۇ. ئۇنىڭغا يانداپ يەنە بىرقانچىسىمۇ تەڭ ئاتىدۇ. ئوۋ يىقىلغاندا، مەسئۇل بولغان كىشى ئوۋنىڭ كىمگە تەۋە ئىكەنلىكىنى نۇپۇزۇپ بېرىدۇ. ئۇلارنىڭ چوماقلىرىدىن بىرىمۇ ئوۋ قۇتۇلالمايدۇ. ئەگەر، چوماق تەگىگەن بولسا، ئارىلاپ قارىغا كۆتۈرگەنلەرمۇ بولغاچقا، قارىغىسىنى قويۇۋىتىدۇ. ئوۋنى قارىغا بۇسالىدۇ. كەچقۇرۇن ئوۋدى يانغاندا، ھەربىر ئادەم بىر قانچىدىن ئوۋ غەنەمەلىرىگە ئېرىشىدۇ. ئەگەر ئۇ كىشى «خان» سوغالماغان بولسا، باشقىلار بىر-ئىككىدىن ئۆتۈپۈپ بېرىپ، ئۇ كىشىمۇ باشقىلار بىلەن ئوخشاش غەنەمەگە ئېرىشىپ، ئۆپلىرىگە قۇرۇق قول يانمايدۇ. ئوۋ ھەرىكەتلىرىدىن تەتقىقاتتىكى بەزى سوتاللارغا جەزمەن جاۋاب تاپقىلى بولىدۇ.

مەشرەپ مۇقەددىمىسىدىكى مۇقامدىن كېيىن، مۇقام بۆلەكلىرىنىڭ ئۇسسۇللۇق نەغمە قىسمى باشلىنىدۇ. بۇ چاغدا، نەغمەكەشلەر مەشرەپنىڭ كەيپىياتى، ئۇسسۇلچىلارنىڭ مەجرە-خۇلقى، ئارۋى-ئىناۋىتى، بېتى، جىنى، ئەخلاق سۈپىتى، كىيىنىشى، نەقى-نۇرقى قاتارلىقلارنى مەزەردە تۇتۇپ، ئۇسسۇلنىڭ ھەرقايسى باسقۇچلىرىغا كەلگەندە شۇنىڭغا باب كېلىدىغان، ئۇسسۇلچىمۇ ماس كېلىدىغان تېكىستلەرنى ئاللاپ، بىر قەدەر ھېسسىياتلىق، ئۇسسۇلچىلاردا قىزغىن كەيپىيات ھاسىل قىلىدىغان:

دەريانىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر تۈپ توغراق تولغماچ،
ئۈستىدە چاڭگا تىزىپتۇ ئالا بويناق قارلغماچ.
ئالا بويناق قارلغماچنىڭ بوينغا گىرە سېلىپ،
مەيلى بارمۇ، مەيلى يوقمۇ قارتۇالغى ئويغماچ.

ئاي دېسەم ئايدىنمۇ گۈزەل يۈزلىرىڭ تۇرسا سېنىڭ،
جان دېسەم جاندىنمۇ تاتلىق سۆزلىرىڭ تۇرسا سېنىڭ.
ئۈتمىدىڭ، ئاتەشمىدىڭ قايدىن تۇتاشتىڭ سەن ماڭا،
ئاز بىلەن ئويناشلىرىڭ ھەم كۆيدۈرۈپ تۇرسا سېنىڭ.

ئاق لەيلى، قىزىل لەيلى،
باغدا قىللى سەيلى،
يار تۇتامدۇ-تۇتامدۇ
خېنىمنىڭ ئۆزىنىڭ مەيلى.

بارارغا يوللۇرۇڭ بولغاي،
قىزىل گۈل ھەمرىنىڭ بولغاي،
سېنىڭدەك نازىمەن يارغا،
مېنىڭدەك قۇللىرىڭ بولغاي.

يايرىمنىڭ قارا ساچى،
چۈشەمدۇ زاڭاقىغا،
ئاغزىغا سۆيۈپ تۇرۇپ،
قارا يىلى سىياقىغا.

دېگەندەك تېكىستلەرنى ئوقۇپ، ئۇسسۇلچىلارغا ئىلھام بېغىشلايدۇ.
نەغمە ئۇدۇرى بىلەن شوخ تېكىستلەر ئۇسسۇلچىلارنىڭ تەكلىپ
قىلمىسىمۇ ئۆزلۈكىدىن ئارقا-ئارقىدىن سورۇنغا چۈشۈپ ئۇسسۇل
ئويناپ كېتىشىدە مۇھىم رول ئوينايدۇ.

ئۇسسۇل

دولان ئۇسسۇلى ئۆزىنىڭ ئون ئىككى يۈرۈشلۈك دولان مۇقامىغا
ئوينىلىدىغان جەڭگىۋار ئوۋچىلىق ئۇسسۇلى بولۇپ، ئۇ مەشرەپتىكى
مۇقەددىمە، چېكىتمە، سەنەم، سەلىقە، سېرىلما قاتارلىقلاردىن
ئىبارەت بەش ئۆزگىرىشلىك ئاھاڭ ئاساسىدا، ئۇسسۇلنىڭ ئۆزگىرىپ
تۇرىدىغان تۆت ھەرىكەت باسقۇچى بىلەن ئوينىلىدۇ. دولان
ئۇسسۇلىدىكى ھەرىكەتلەر ئاساسەن ئىپتىدائىي ئوۋچىلىق ئىگىلىكى
ئەمگەك پائالىيەتلىرىنىڭ تەقلىدلىرىدىن ئېلىنغان بولۇپ، ھەرىپ

باسقۇچتىكى ئۇسسۇل ھەرىكەتلىرىدىن ئىپتىدائىي دەۋرگە ئائىت نۇرغۇن ئەمگەك ئوبرازلىرىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. بۇ ھەقتە ھەر خىل قاراشلار بار بولسىمۇ، ئۇسسۇل تەتقىقاتچىلىرىنىڭ ئېتىراپ قىلىۋاتقانلىرىنى نەزەردە تۇتقاندا، مەشرەپ مۇقەددىمىسىدىكى مۇقامنىڭ ئالدى-كەينىگە قوشۇلۇپ ئېيتىلىدىغان « ئاللا! » ، « ۋوي-ۋوي » سۆزلىرى ئادەم چاقىرىپ ئوۋغا تەييارلىق كۆرۈشىنى ئىپادىلىسە ، « چېكىتمە » باسقۇچىدىكى ئۇسسۇلچىلارنىڭ قوللىرىنى ئوڭ-سولغا ئاشلاپ، ئوۋغا يېرىم، سولغا يېرىم بۇرۇلۇپ ئويناشلىرى ئوۋچىلارنىڭ قېلىن چاتقاللارنى ئېككى تەرەپكە قايرىپ ئوۋ ئىزدەۋاتقانلىقىنى ئىپادىلەيدۇ. بۇ ئۇسسۇل ئەر-ئايال ئىز چۈپتىن بولۇپ ئوينىلىدىغان بولغاچقا، ئايال ئەرگە ماسلىشىپ بەزىدە ئوڭ قولىنى، بەزىدە سول قولىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، خۇددى ئەرلەرگە مەشئەل يورۇتۇپ بېرىۋاتقاندىكى ھەرىكەت بىلەن ئوينايدۇ. ئاياللارنىڭ ئوۋغا قاتنىشىش، ئەرلەرگە ياردەم بېرىش پائالىيىتى ئىپتىدائىي ئوۋچىلىق دەۋرىدە خوتۇن-قىزلارنىڭ ئەمگەك تەركىبى ئىدى. چېكىتمىدە بۇ مەزمۇن روشەن ئىپادىلىنىدۇ. ھالبۇكى، ئىپتىدائىي ئوۋچىلىق ئىگىلىكى دەۋرىدە « ئۇلار كۆپىنچە توپ-توپ بولۇپ ئوۋ قىلىشتاندى. ئوۋغا گۈرۈپپىنىڭ چوڭ ياشتىكى ئەركەكلىرىنىڭ ھەممىسى قاتناشقان، خوتۇن-قىزلار ئوزۇق بولىدىغان ئۆسۈملۈكلەرنى تېرىش بىلەن شوغۇللانغان، ئۇچى ئۆتكۈر ئاددىي تاياق قورال ۋەزىپىسىنى ئورۇندىغان، ئۇلار ئۆسۈملۈكلەرنىڭ مېۋە ۋە يىلتىزلىرىنى، تۈرلۈك ئوتلارنىڭ ئورۇقلىرىنى، ياڭاق ۋە ياۋا مېۋىلەرنى يىغقان. شۇنىڭدەك ئۇششاق ھايۋانلارنى — تۈلۈم چاشقان، پاقا ۋە كەسلەن-چۈكلەرنى تۇتۇشمۇ يىغىش ئىشقا كىرگەن. ئاياللار بۇ ئۇششاق ھايۋانلارنى تاياق بىلەن ئۇرۇپ ئۆلتۈرگەن » (1) ، مانا مۇشۇنداق ئىنسانىيەتنىڭ پۈتۈن ھاياتى ئوۋچىلىق ئەمگىكىگە باغلىق بولغان

(1) م. س يوتىنۇۋا: « دىنى قانداق بەيدا بولدى؟ » 51-بەت.

دەۋرلەردە ئاياللار ئەرلەرنىڭ ئوۋ ئىشلىرىغا ياردەم بەرگەن. چىكىتمە ئۈسسۈلدىكى ئاياللارنىڭ ئوۋغا قاتنىشىشى ھەر ئايلىق كىشىنى ھەرگىزمۇ ئەجەبەندۈرمەيدۇ. دولان ئاياللىرى ئەرلەرگە ئوخشاش قاۋۇل، غەيرەتلىك كېلىدۇ. ئەرلەر قىلغان ئەمگەك ھەممىسى ئوخشاشلا قىلالايدۇ، ئائىلە ئەمگىكىدىن باشقا، دېھقانچىلىق ئەمگىكى، ئونۇن توشۇش، چارۋا بېقىش قاتارلىق ئەڭ ئېغىر ئەمگەكلەردىمۇ ئەرلەرگە تەگمۇ تەڭ ياردەملىشىدۇ. قاپقان قويۇپ ئوۋ تۇنالايدۇ. ئىز ئىزدىيەلەيدۇ. چارۋىچىلارنىڭ ئاياللىرى ئوۋچىلىققا ئەرلەردىنمۇ يامانراق كېلىدۇ.

«چىكىتمە» ناسقۇچى تاماملانغاندىن كېيىنكى ئۈسسۈلنىڭ ئىككىنچى ناسقۇچى «سەنەم» قىسمىدا، ئۈسسۈل ھەرىكىتى «چىكىتمە» ناسقۇچىدىكى سالماق، ئاستا ئويناشتىن ئۆزگىرىپ، ھەرىكەت تېزلىشىدۇ. ئەر-ئايال قولنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، ناھايىتى يېقىن ھالدا ئوۋغا ۋە سولغا بۆۋەت بىلەن تولۇق ئايلىنىپ ئوينايدۇ. بۇنىڭدا ئۈسسۈل ھەرىكىتى ئوۋچىلارنىڭ ئوقيا ئېتىشى، ھايۋانلار بىلەن ئېلىشىش ھەم ئۇنى يوقىتىش قاتارلىقلارنى ئىپادىلەپ، گاھىدا ئىلگىرىلەپ، گاھىدا چىكىنىپ ئوينايدۇ.

ئۈچىنچى ناسقۇچ «سەلىقە» دە، ئۈسسۈل يەنە بىر قېتىم ئۆزگىرىپ، جۈپ-جۈپى بىلەن ئويناۋاتقان ئۈسسۈلچىلار تۈزۈپلا بىر-بىرىنىڭ ئارقىسىغا تىرىلىپ ئويناپ، بىر قۇردىن چوڭ بىر دائىرە (ھالقۇ) ھاسىل قىلىدۇ. ئۈسسۈلچىلار ئاشۇ دائىرە بويىچە ئوخشاش ھەرىكەت بىلەن قاتار تىزىلىپ مېڭىپ ئوينايدۇ. بۇ ئۈسسۈل ھەرىكىتى قەدىمدىن ھازىرغىچە داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ئوۋچىلىق ھەرىكىتى بىلەن ئەينەن ئوخشىشىدۇ. مەن دولانلىقلارنىڭ ھەرخىل ئوۋلىرىغا كۆپ قېتىم قاتناشتىم. ئوۋچىلارنىڭ سانى ئاز بولغان ئەھۋال ئاستىدا، ئۈچۈچى «يۇتۇق» (1) نى كۆرگەندىن كېيىن،

(1) يۇتۇق — قىرغاق، توشقانلارنىڭ ئۇۋۇسى.

دەرھال دائىرە ھاسىل قىلىپ، ئۈۋىنى ئۈۋىسىدىن ئورۇتۇۋېتىش ئوتتۇرىغا ئېلىپ ئايلىنىشقا باشلايدۇ. ئايلانغاندا بىر قولىغا تۇماقنى ئېلىپ قارچىغا كۆتۈرگەندەك يېرىم ئېگىز قىلىپ، بىر قولىدا تۇتقان جۈمھاق ياكى ئاياغنى ئۈستۈل ھەرىكىتىگە، ئوخشاش كەينىگە بوشۇرۇپ ماھىدۇ، بۇ ھەرىكەتنى ئۆز ھىراۋۇل، بوشقان، قورقۇپ، جايدىن مېدىرلىماي ئۈۋىسىغا ئېخىمۇ بايلىتىپ ئاتىدۇ. ئوۋچىلار ئوۋنىڭ ئەتراپىدا دائىرە ھاسىل قىلىپ بارغانسېرى يېقىلىشىنى، ئىككى-ئۈچ ئايلىنىشىنى كېيىن، سىراقلا ئارقىغا بۇرۇلۇپ، ئاۋۋال كۆيۈكەن قولىنى بەسىدە باشلاپ ئارقىغا بوشۇرغان قولىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، ئوۋنى ئۈۋىسىزلا چىنىۋالىدۇ. مۇشۇنداق چارە بىلەن مەتتا ئوتتۇرىچىلارمۇ چاڭكالغا بېرىپ كەلگىچە بىر-ئىككىدىن ياكى بىر نەچچىدىن بوشقان سىرقىدىغان ئەمزالار دائىم بولۇپ تۇرىدۇ. كەرخە بۇ، ئوۋچىلىقنىڭ ناھايىتى ئاددىي ئۇسۇلى بولسىمۇ، مۇشۇنداق دائىرىگە ئېلىپ ئالدىنى توسۇش ئارقىلىق كۈچلۈك ھايۋاننى تۇتۇش مۇمكىن.

دولان ئۈستۈلىنىڭ سەلىقە باسقۇچىدىكى دائىرە ھاسىل قىلىش، قول ھەرىكىتى، ئارقىغا بۇرۇلۇش قاتارلىقلار دائىرە ھاسىل قىلىپ ئوۋچىلار ھەرىكىتى بىلەن قىلچە پەرقلىنمەيدۇ.

ئۈچىنچى، ئۈستۈل ھەرىكەت باسقۇچىدىكى «سەلىقە» نىڭ ئاخىرلىشىشى بىلەن مۇقام ئۆزگىرىدۇ. ئاخىر-مۇزىكىنىڭ رېتىمىغا ئەگىشىپ بىر دائىرە بارغىلىشىپ، ھەممە ئۈستۈلچىلار ئەگىشە-يەگىشە ھالدا بىر دەم ئولتۇرغان سىردەم سولغا بىر قاتار چۈرۈشكە ئۇلىشىدۇ، بۇ باسقۇچ، ئۈستۈلنىڭ تۆتىنچى باسقۇچى بولۇپ «سىرىنى» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇنىڭدىكى ھېسسىيات ناھايىتى قايىناق بولۇپ، مەزمۇن جەھەتتىن، خۇشاللىق ئەنئەنىسىنى ئىپادىلەيدۇ.

دولان ئۈستۈلىنىڭ ئويلىنىش شەكلى، ئۈستۈل باسقۇچلىرى ناھايىتى ئوخشاش بولسىمۇ، دولانلىقلار چەت جانلاردا سىراق-سىراق جۇغراپىيەلىك شارائىتتا ياشىغانلىقى ئۈچۈن، ئۈستۈل ھەرىكىتىدە

بەزى رايونلاردا تولۇق ئوينايسا، بەزى رايونلاردا كەم ئوينايدۇ.
بەزى رايونلاردا كۆپ ئۇدار بىلەن بىر ھەرىكەت تاماملىنىپ،
بەزى رايونلاردا ئۇنىڭدىن ئاز ئۇدار بىلەن بىر ھەرىكەت
تاماملىنىشتەك تەبىئىي ئۆزگىرىشلەر كۆرۈلىدۇ. مەسىلەن: بىر-بىرىگە
قوشنا بولغان مارالبېشى ناھىيىسى بىلەن مەكتەپ ناھىيىلىرىدىكى
دولان ئۈسۈلۈ ئوخشاش بولۇپ، بۇ ئىككى ناھىيىگە يىراقراق
بولغان ئاۋات ناھىيىسىدىكى دولان ئۈسۈلۈغا سېلىشتۇرغاندا، مەلۇم
پەرقلەر كۆرۈلىدۇ. مەكتەپ، مارالبېشىدا سەككىز ئۇدار ئىچىدە بىر
ھەرىكەت تاماملىنىدۇ. ئاۋات ناھىيىسىدە 32 ئۇدار ئىچىدە بىر
ھەرىكەت تاماملىنىدۇ. ئۈسۈلۈنىڭ ئۈچىنچى باسقۇچىدىكى
«سەلىقە» ھەرىكىتىدە مەكتەپ، مارالبېشى ۋە يەكەن ناھىيىسىنىڭ
دولان يېزىلىرىدا بىر-بىرىنىڭ كەينىگە ئەگىشىپ چوڭ دائىرە قىلىپ
چەمبەر شەكلىدە ئوينايدۇ. ئاۋات ناھىيىسىدە «سەلىقە»
ھەرىكىتىدىكى دائىرە بولۇپ ئوينايدۇ ھەرىكىتى ئوينايدۇ، بىر
جۈپ-بىر جۈپنى بولۇپ ئايلىنىپ ئوينايدۇ.

دولان ئۈسۈلۈنىڭ تەتەنە قىسمى بولغان سېرىلما باسقۇچى
ھەممە دولان رايونلىرىدا ئوخشاش بولۇپ، ئاچايىپ قىزغىن
ئوينىلىپ، ئۈسۈلچىلەر بىلەن نەغمىكەشلەر ئارىسىدا بەسلىشىش
يۈز بېرىدۇ. بەزى ماھىر ئۈسۈلچىلەر «سېرىلما» نى ناھايىتى
ئۈزۈن داۋاملاشتۇرۇپ ئويناپ، ھەمراھلىرىنى ۋە پۈتۈن سورۇندىكى
ئويناۋاتقان ئۈسۈلچىلەرنى ھاردۇرۇپ، ئۆز ماھارىتىنى كۆرسىتىدۇ.
مەتتا داۋاملىق يىقىراپ ئويناپ، نەغمىكەشلەرنى ھاردۇرماقچى
بولىدۇ. نەغمىكەشلەر ھېرىپ قالغان ئەھۋالدا، ئۈسۈلچىنى
تېرىكتۈرۈپ ئولتۇرغۇزۇش ئۈچۈن، بىر قەدەر قويالراق ۋە يالىڭاچ
بولغان قوشاقلار بىلەن «سېقىم» قىلىپ، نەغمىسىنى
داۋاملاشتۇرىدۇ. سېقىم قوشاقلرى قوپال بولسىمۇ، مەشرەپ
تەرتىپى بويىچە ئۈسۈلچىلەر تېرىكمەيدۇ. «سېقىم»
قوشاقلرىدا:

بىر چۆنەككە ھىڭ تېرىدىم،
بىر چۆنەككە سوڭپىياز.
ياغدىكى سولتەك ئېشەكنىڭ
ئاشىنىسى مەمە تىياز.

ئېشەك ئالدىم ئايېشىدا،
توقۇمى قايتۇ يار بېشىدا،
ئالتە قاغا بىر بولۇپ،
نەغمە قېنۇ ھەم بېشىدا.

ئالتە يۇلغا ئۆپكە ئېلىپ
ئاستىم ئېشەكنىڭ قارىغا.
ئۆپكە - شامبا كۈچ كېلىپ،
تەپتى خوتۇننىڭ قوڭغا.

روزنىڭ ئوتتۇزىدا
مۈزدەك ياسانغان بۇ جۇۋان،
توڭ تېزەككە يۈتلىشىپ،
ئاتتەك ئوسۇرغان بۇ جۇۋان.

ئاپتاپ چۈشتى باشمىغا،
كۈن چۈشەردى بىلىمدىم.
بېشىغا ياغلىق چىگىپتۇ،
تاز ئىكەننى بىلىمدىم.

ئاق چەكمەن قىزىل چەكمەن،
رەڭدە بوپىغان چەكمەن.

يىگىتلەرنىڭ دەردىدە
 چوكانلار تېخى دەردمەن .

مەن ئاردم ئاقاللىققا ،
 مەيدەمنى ياقاللىققا .
 چوكانلار كۆيۈپ قايىۋ
 يۈك مەيدە ساقاللىققا .

ئاتنىڭ ئالسى ئايلاق
 يىمەيدۇ ئىسلەقنى .
 يىگىتلەر ياراتمايدۇ
 چوكانلار ئوسۇرغاقتى .

ئات مىنسىمۇ ئوينايمەن ،
 مىنسىمۇ ئوينايمەن .
 كۆزىگە ئىلمىغان يارنىڭ
 بېشىغا دەسسەپ ئوينايمەن .

دېگەنگە ئوخشاش مەلۇم قاراتمىلىق خۇسۇسىيەتكە ئىگە
 ھەزىل-چاقچاق قوشاقلىرىدىن باشقا، ئۇسسۇل ئوينىغۇچىغا بىر
 قەدەر ماس كېلىدىغان رىۋايەت، چۆچەكلەرگە ئاساسەن
 ياكى شۇ كىشىنىڭ رېئال شەكلى ياكى كەچۈرمىشلىرىگە ئاساسەن
 قوشاق قوشۇپ « سىقىم » قىلىدۇ. مەسىلەن: ئۇزۇن ئۆمۈر
 كۆرگەن پېشقەدەملەرنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە: قاراقرچىن،
 يەنى قەشقەر دەرياسىنىڭ ئاياق قىسمى بويىدا دولانلىقلارنىڭ
 « ئايپاڭزى » (ھازىرقى بەختى بەگنىڭ چىگىلىكى) دېگەن
 بىر يۇرتى بولۇپ، بۇ جايىنى موللا مېھمان ئىسىملىك بىر كىشى
 باشقۇرىدىكەن. شۇ ئەتراپتا ئاراتاي ئىسىملىك بىر ئوۋچى ئار
 بولۇپ، موللا مېھماننىڭ قېرى خوتۇنىغا ئاشىق-بىقارار ئىكەن .

باراتباي قېرى خوتۇننىڭ ئىشىدا چۆلمۈچۈل يۈرۈپ ئوۋ ئوۋلاپ، تاپقىنىنى موللا مېھماننىڭ ئۆيىگە ئېلىپ كېلىدىكەن. مۇشۇنداق كۈندىن-كۈن ئۆتۈپ، باراتباينىڭ ئىشى سەۋدايى بېشىغا ئۆرلەپ مەجنۇنلۇق ھالىتىگە كەپتۇ. ھەتتا چاچلىرىنىمۇ ئالدۇرماپتۇ. قېرى مەشۇقنى خۇش قىلىش ئۈچۈن، ئوۋنىڭ ئۇششاقلىرىنى ياراتماي، چوگىنى ئىزدەپ چىقىپ بىر ئوغراقلىققا كىرگەندە، مىنىپ كەلگەن شىرغا بايتىلنى باغلاپ قويۇپ كېيىك ئىزدەشكە باشلاپتۇ-دە، بىر كەم بولغاندا شۇنداق قارىسا، يىراقتا بىر كېيىك كۆرىنىپتۇ. قولغا مىللىقنى ئېلىپ بىر ئاتقانكەن، ھېلىقى كۆرۈنگەن ھايۋان جايغىلا يىقىلىپتۇ. باراتباي خۇشاللىقىدا يۈگرەپ قېشىغا بارسا، ئۆزىنىڭ مىنىپ كەلگەن بايتىلى ئىكەن. ئەسلىدە ئۇ، قېرىنىڭ ئىشىدا ئات مىنىپ كەلگەنلىكىنىمۇ ئۇتۇغانىكەن.

شۇنداق قىلىپ، بۇ ئەھۋال يات پۇرسەتتەلا يۈرت ئىچىگە يېيىلىپ كېتىپتۇ. باراتباي بايتالدىنمۇ ئايرىلىپ، قېرىنىڭ ۋىسالىغىمۇ يېەلمەي، بىر كۈنى مەشرەپكە كىرىپتۇ-دە، پۈتۈن ئىچ پۇشقىنى چىقارماقچى بولۇپ ئۈسسۈلغا چۈشۈپتۇ. ئۈسسۈلنىڭ سېرىلما ياسقۇچىغا كەلگەندە، ھەمراھىنى ۋە ھەممە ئۈسسۈلچىلارنى ھاردۇرۇپ شۇنداق پىقىراشقا باشلاپتۇكى، نەغمىكە شىلەرمۇ ھېرىپ قاپتۇ. ئاخىر بولالمىغاندا، باراتباينىڭ قىزىقارلىق سەرگۈزەشتىلىرىدىن قوشاق قوشۇپ:

ئايياڭزىنىڭ چىڭىسى، يار ئېگىل-ئېگىل.
موللا مېھمان ئېگىسى، يار ئېگىل-ئېگىل.
ھېشىقلىققا يارىماس، يار ئېگىل-ئېگىل،
چوكانلىنىڭ قېرىسى، يار ئېگىل-ئېگىل.

ئايياڭزىنىڭ يولى يوق، يار ئېگىل-ئېگىل،
يول سېلىشنىڭ ئورنى يوق، يار ئېگىل-ئېگىل.

يارىڭ ئۆزى كەلمسە، يار ئېگىل-ئېگىل،
سەن بارارىڭ ئورنى يوق، يار ئېگىل-ئېگىل.

ئايىڭزىدا باراتباي، يار ئېگىل-ئېگىل،
گەدەن چاچنى تاراتماي يار ئېگىل-ئېگىل،
چوڭ كېيىكنى تاپالماي، يار ئېگىل-ئېگىل،
بايتال ئاتقان باراتباي، يار ئېگىل-ئېگىل.

دەپ سىغما قىلىشقا باشلايتۇ. باراتباي راسا ئويناۋاتقاندا، ئۆزىنىڭ بۇ كۈلكىلىك سەزگۈزەشتىلىرىنى ئاڭلاپ ئۇياتقىنىدىن ئولتۇرۇۋاپتۇ. مەشرەپ سورۇنىنى كۈلكە قاپلاپتۇ. نەغمىكەشلەرمۇ ئارام ئېلىپ «ئىلاھا شۇكرى» دەپتۇ، باراتباي شۇ ئىزا تارتقانچە ئۆزىنى ئۈزىنىۋاپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ، نەغمىكەشلەر ھېرىپ قالسا، سىقىم قىلىش بىر خىل ئادەت بولۇپ كەپتۇ (1).

مەشرەپ ئويۇنلىرىنىڭ يۇقىرىقى تۆت ناسىقچىلۇق ئۈسۈلىدىن كېيىن، مەشرەپنىڭ بىر دۆرەملىك نەغمە، ئۈسۈللىرى ئاخىرلىشىدۇ. قايتىدىن مۇقام باشلىنىپ بىر-ئىككى كۈپلەت مۇقامدىن كېيىن نەغمە باشلىنىپ مەشرەپ ئاۋۋالقى دۆرەمگە ئوخشاش داۋاملىشىۋېرىدۇ. مەشرەپ ئەھلىنىڭ رايى بويىچە مەشرەپ مۇشۇنداق بىر قانچە دۆرەم داۋاملاشقاندىن كېيىن، مەشرەپنىڭ ئىستېتىك خۇسۇسىيەتلىرىنى ئاشۇرۇش ۋە نەغمىكەشلەرگە ئارام ئىلىۋېلىش يۈرۈشى بېرىش مەقسىتىدە پوتا ئويۇنى ۋە باشقا ئەھمىيەتلىك ئويۇنلار ئوينىلىدۇ.

پوتا ئويۇنى

بۇ ئويۇن مارالبېشى، مەكتەپ ناھىيىلىرىدە «دەررە ئويۇنى» دەپ ئاتىلىدۇ. ئاۋات ناھىيىسىدە «پوتا ئويۇنى» دېيىلىدۇ. مېنىڭچە

(1) ئاۋات ناھىيىسىنىڭ ئىلەك كەنتىدىن ئوسمان مۇسا ئالەمدىن ئۆتۈشتىن بۇرۇن ئايالى ھاشىخان موللا ئىراھىمغا سۆزلەپ قالدۇرغان رىۋايەتكە ئاساسلاندىم.

بۇ ناملار ئىچىدە « پوتا ئويۇنى » دېگەن نام، بۇ ئويۇننىڭ قەدىمكى نامى بولسا كېرەك.

« دەررە » دېگەن ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى قازىخانلاردا ئادەم ئۇرىدىغان بىر خىل جازا قورالى. ئۇنى كۆندىن بەش سانتىمېتر كەڭلىكتە، يېرىم مېتر ئۇزۇنلۇقتا ئىچىنى خالتا قىلىپ قوش قەۋەت تىكىپ، ئىچىگە قۇم قاچىلاپ قاتتىق ۋە ئېغىرلىتىدۇ. ئۇنىڭغا ئات قامچىسىدەك دەستە بېكىتىپ، ئەپچىل قىلىپ، گۇناھكارلارغا جازا قىلىش ئۈچۈن ئىشلىتىدۇ.

« پوتا » دېگەن نام ئۇيغۇر تىلىدا قەدىمدىن تارتىپ بەلگە چىكىدىغان بەلباغنى كۆرسىتىدۇ. پوتا ئويۇنىدا بەلباغنى ئىككى قاتلاپ قاتتىق قېتىپ (ئېشىپ)، شۇنىڭ بىلەن بىر-بىرىنى ئۇرۇپ ئوينىيدۇ. « دەررە » دېگەن سۆز — پوتىنىمۇ دەررىنىڭ ئورنىدا ئادەملەر بىر-بىرىنى ئۇرۇپ ئوينىغانلىقى ئۈچۈن، دەررىگە ئوخشىتىش ئارقىلىق كېلىپ چىققان. دەررە پەيدا بولۇشتىن بۇرۇنمۇ بۇ ئويۇنلار بار بولۇپ، ئۇ چاغلاردا « پوتا ئويۇنى » دەپ ئاتالغان.

پوتا ئويۇنى بىلىم ئاشۇرۇشنىڭ ئەڭ مۇھىم ۋاستىسى بولۇپ، مەشرەپ ئەھلى ئۆزئارا بىر-بىرلىرى بىلەن بېيىت ئېيتىشىپ ئوينىيدۇ. ھەتتا بۇنى زېھىن سىناش مۇسابىقىسى دېيىشكەمۇ بولىدۇ. قىسقىسى، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى مەكتىپى دېيىش ئەڭ مۇۋاپىق كېلىدۇ. پوتا ئويۇنىنىڭ شەكلى ۋە مەزمۇنى مۇنداق بولىدۇ:

پوتا ئويۇنىنىڭ باشلىنىشىدا پىكىت بېشى ئالدى بىلەن تەييارلاپ قويغان بىر پوتىنى ئېلىپ سورۇنغا چۈشۈپ، كۆپچىلىكنىڭ ئارزۇسى بويىچە پوتا ئوينىدىغانلىقىنى ئۇقتۇرىدۇ. ئاندىن، پوتا ئويۇنىنىڭ تەرتىپ-ئىنتىزاملىرىنى ۋە زۆرۈر بولغان ئاگاھلاندۇرۇشقا تېگىشلىك مەسىلىلەرنى چاكارلاپ، پوتىنى بېيىت ئوقۇپ سېلىش، بېيىت بىلەن بېيىتكە جاۋاب قايتۇرۇۋېلىش، پوتا

ئويۇندا تېرىكمە سىلىك، بېيىت بىلىمگە نەرنى مۇتلەق كەچۈرمەسەن
لىك، چىدىماسلار ئويۇنغا قاتناشماسلىق قاتارلىق شەرتلەر ئۈستىگە
ئوتتۇرىغا قويۇپ كۆپچىلىكنىڭ رازىلىقىنى ئالغاندىن كېيىن،
بېشى قولدىكى پوتىنى ئىككى قوللاپ تۇتۇپ تۇرۇپ:
چىكىماس قۇلپا يەرسى بولمىسا،
قىزىماس مەشرەپ دەرسى بولمىسا.

ئۈگۈنكى يىغىلىش كۆڭۈللۈك مەشرەپ،
ئەمەستۇر ياكى تۇغى يوق پېرە.
تالىشىپ ئوينىساق قانداق؟
يېپەكتىن ساز ئېشىپ دەررە،
خۇشلۇق بىلەن ئېلىپ كەلدۇق،
دوستلارغا ئاتا پۇرە ئېشىپ،
ئوتتۇز ئوغۇل، توققۇز قىز بىرگە،
ئوينىساق دەپ ئۇنى تالىشىپ.

دەپ، مەشرەپ ئەھلىدىن كۆڭلى تارتقان بىر كىشىگە سۈنۈپ،
ئويناشقا تەكلىپ قىلىدۇ. ئەگەر، ئۇ كىشى پوتىنى قوبۇل قىلىپ،
دەرھال ئورنىدىن ئۈرۈپ تەكلىپ قىلغۇچىنىڭ ئالدىغا كەلمىسە،
تەكلىپ قىلغۇچى قولدىكى پوتىنى دېۋەيلەپ چۆچىتىپ قويىدۇ
ياكى پوتا بىلەن دۈمبىسىگە يېتىكرەك ئۈرۈپ قويىدۇ.
پوتا سېلىنغۇچى كىشى تەكلىپنى قوبۇل قىلىپ، تەكلىپ
قىلغۇچىنىڭ ئالدىغا كەلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ بېيىتلىرىگە جاۋاب
قايتۇرماستىنلا قولدىكى پوتىغا جۈپ قولىنى تەگكۈزىدۇ. پوتا
سالغۇچى تەرەپ پوتىنى ئاقچىپ ئوڭ قولىنى بېسىپ چۆرۈلۈپ
چىقىدۇ. تەكلىپ قىلغۇچى سول قولىنى بېسىپ چۆرۈلۈپ نەغمۇ
تەڭ ئالدىغا چىقىپ، پوتىغا قول ئۇزارتىدۇ، تەكلىپ قىلغۇچى
بۇ نۆۋەت سول قولىنى بېسىپ چۆرۈلۈپ چىقىدۇ، پوتا سېلىنغۇچى
كىشى ئوڭ قولىنى بېسىپ چۆرۈلۈپ، يەنە ئالدىغا چىققاندىن

كېيىن، نەكلپ قىلغۇچى كىشى تەكلپ قىلغۇچىنىڭ بېيىت بىلەن
بېيىتلىرىگە جاۋاب بېرىشنى كۈتۈپ تۇرىدۇ. تەكلپ قىلغۇچى
بېيىت ئېيتىپ جاۋاب قايتۇرغاندىن كېيىن، پوتىنى ئۇنىڭغا
بېرىپ، ئورنىغا بېرىپ ئولتۇرىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىنكى پوتا
ئويۇنى ئاشۇ تەرىقىدە داۋاملىشىدۇ. بۇ كىشىمۇ مەشرەپ
ئەھلىدىن بىرىگە :

دەررە ئېشىپ يىپەكتىن ،
ئىزلەپ كەلدىم يۈرەكتىن .
تەگسە دەررەم يارىمغا ،
ئۆتۈپ كەتسۇن سۆڭەكتىن .

گۈزەل رۇخسارلىرى ،
كۆڭلۈمگە يېقىپ .
مېھرىم ئۆركەشلىدى ،
دەريادەك ئېقىپ .

كەلدىم تەلمۈرۈپ ،
ھۇزۇرلىرىغا .
قويساممىكىن دەپ ،
توپلىرىنى قېقىپ .

كېلىپ قالدى دەررىمىز .
تۇرۇلمسۇن تەررىمىز .
بۇ مۇھەببەت قامچىسى ،
يوقتۇر سىلىگە قەھرىمىز .

ئىشك ئالدىدا يوللىرى ،
زەيتۇن تاۋاردىن تونلىرى ،

دەررە ئېلىپ كېلىپ قالدۇق ،
 تېگەرمىكىن چوللىرى .

دېگەنگە ئوخشاش يېيىنلەرنى ئوقۇپ ، پوتغا تەكلىپ قىلىدۇ . شۇنداق قىلىپ ، پوتا ئويۇنى يۇقىرىقى تەرەپتە قولىدىن-قولغا ئۆتۈپ ئويىنىدۇ . لېكىن ، ئۇنىڭ قىزىقچىلىقى ھەرخىل بولىدۇ . ھەر بىر كىشى قولغا پوتا چىققاندا ياكى تەكلىپ قىلىنغاندا ئۆز نۆۋىتىنى كۈلكىلىك ، قىزىقچىلىق بىلەن ئورۇنداشقا تىرىشىدۇ . بەزىلەر پوتا سېلىنغاندا دەرھال ئورىدىن تۇرۇپ يېتىپ كېلەلمەيدۇ . بۇنداق ۋاقىتتا ، پوتا سالغۇچى تەرەپ پوتا سېلىنغۇچىنى قولدىكى پوتا بىلەن قاتتىق ئۇرىدۇ . ھەتتا ئارقا-ئارقىدىن ئۇرىدۇ . پوتا سېلىنغۇچى كىشى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە چۆرىلمەسلىككە ياكى يېيىتكە يېيىت بىلەن جاۋاب قايتۇرماستىنلا پوتنى تاپتۇرۇۋېلىشقا تىرىشىدۇ . مەسىلەن : چۆرۈلگەندە قەستەن يالغاندىن چۆرۈلگەن بولۇپ ، ھەر ئىككىسى بىر-بىرىگە پايپاق كىيدۈرۈپ ساختا قىلىشىدۇ . بۇنداق ئەھۋالدا سېزىلىپ قالسا ، قايتا چۆرۈلمەسە پوتا بىلەن قاتتىق ئۇرىدۇ . ئەگەر پوتا سالغۇچى ساختا قىلغان بولسا ، ئۇ كىشى قايتا چۆرۈلمەسە پوتا سېلىنغۇچى تەرەپ پوتنى تۇتقىلى ئۇنمايدۇ . ساختا قىلغۇچى قايتىدىن چۆرۈلىدۇ .

چۆرۈلۈش تاماملانغاندىن كېيىن ، تەكلىپ قىلىنغۇچى يېيىت ئوقۇپ جاۋاب قايتۇرۇشى شەرت . ھىچ بولمىغاندا ، ئىككى مىسرا بولسىمۇ يېيىت ئوقۇماي تۇرۇپ پوتنى تاپتۇرۇۋالالايدۇ . بۇنىڭ بىلەن ئويۇننىڭ ئەھمىيىتى ھەم قىزىقارلىقى تېخىمۇ ئاشىدۇ . پوتا ئويۇنىدا ئەر-ئايال ئارىلاش ئويىناۋېرىدۇ ھەم ئۆزئارا يېيىت-قوشاقلار ئېيتىشىدۇ . بۇنداق قوشاقلارنىڭ كۆپىنچىسى مۇھەببەت ئىزھار قىلىدىغان مەزمۇنلاردا بولۇپ بەزى يېڭىتلەر قىز-چوكانلارنى پوتغا (دەررىگە) تەكلىپ قىلىپ :

نازۇكىكىنا چاققان قىز ،
 جانغا ئوتنى ياقتان قىز .

قاش-كۆزنى ئويىتىپ،
قىيا كۆزىدە باققان قىز.

ئۇقتۇرماستىن سىرنى،
تەشەككۈرنىڭ قىرنى.
ئۇيالدۇرۇپ پەرنى،
ناز ئۇيقۇدا ياتقان قىز.

قىز دەپ ئېيتتىم يەرى سەن،
كۆكلۈم يېقىن ئېرى سەن.
جان ئالارنىڭ بىرسەن،
ئاشىقلىقتىن قاچقان قىز.

قەپەزدە قانىنىڭ بولاي،
باغدا توغىچىڭ بولاي.
بوسۇغاڭغا گۈل تېرىپ،
رەشمۇرەڭ ئېچىلدۇراي.

باشقا قىسساڭ خۇشپۇراقلىق
گۈل بىلەن غۇنچەڭ بولاي،
ئۆيگە كىرسەڭ ئولتۇرغىلى
تۆردىكى زىلچاڭ بولاي.

ئۆزگە يايىرىڭ بولمىسا،
كۆڭۈلدىكى يايىرىڭ بولاي.
ئۆرگىلىپ توققۇزنى سۆيسەڭ،
چۆرگىلىپ تازىم قىلاي.

باراي دېسەم باھانە بوق ،
 كۆيكەر ئوتۇمنىڭ سانى بوق .

بولغا كىرسەڭ ياندېشى ،
 بىر-بىرىمىزگە قارشىپ .

گىرەلىشىپ خوشلىشىپ .
 كۆرۈشكىلى بولمىدى .
 نەقدىر بولسا ئىلاھىم
 بىر ئېلىشماي بولمىدى .

كەلسە خېنىم پونا ئوينالى . دەپ پونا سېلىپ ، بىر خۇرۇش
 بېيىت ئارقىلىق ئۆزىنىڭ قىزغا بولغان مۇھەببىتى . ئۆزىنىڭ ئىپادىسى .
 مەقسەت-مۇددىئاسىنى تولۇق ئىپادىلەپ ، دەيدىغان گەپ-سۆزلىرىنى
 تولۇق دەۋاللايدۇ . بەزىلەر شائىرلارنىڭ مۇھەببەت غەزەللىرىدىن
 ئۆزىگە ياقىدىغان قىسمىدىن يادلاپ ، ئۆزىنىڭ يېقىنلىرى ياكى
 سۆيىشىگە پونا سالسا ، بەزىلەر كۆپ مەجمىدىكى مۇھەببەت
 داستانلىرىدىن نەچچە يۈز كۈيلىنى باشتى-ئا-مىرغىچە ئوقۇپ
 چىقىپ پونا ئويىكىمنى قانچ نەسىرلەيدۇرۇشىنىڭ سىزىدا ئۆزىنىڭ
 شائىرانە ئىقتىدارى بىلەن مەشرەپ ئەخلىنى ھەيران قالدۇرىدۇ .
 ئاياللارمۇ مەشرەپ سورۇنىدىكى پونا ئويۇنىدا نەزەرلەرنىڭ بېيىتى
 مېڭە ماس كەلگەن ھالدا ھەر قانداق بېيىت ئوقۇسا بولۇپرىدۇ .
 بەزى قوشاقلار سەل-پەل ئېشىپ كېتىپ قالىسىۇ ، كىشىلەر
 ئۇنى ئىغىر ئالمايدۇ ، ئېرى بار ئاياللار بىلەن . خوتۇنى بار
 نەزەر بىلەن پونا ئويىغاندا باشقىلارنىڭ بېيىت بىلەن
 مۇھەببەت ئىزھار قىلىشىغا بولمايدۇ . مۇھەببەت بېيىتلىرى ئوقۇشقا
 ئوغرا كەلسە ، ئېرى خوتۇنىغا ياكى خوتۇنى ئېرىگە ئوغۇت
 پونا سالىدۇ .

دولان مەشرەپنىڭ پوتا ئويۇنى داۋامدا ئارىلاپ « چاي
ئۇنۇش » ئويۇنىمۇ ئېلىپ بېرىلىدۇ. بۇنى بەزى رايونلاردا « چاي
ئۇرۇش » ئويۇنى دەپمۇ ئاتايدۇ. پوتا ئويۇنىنىڭ كەيپىياتى بىر
ئاز سۇسلاشقانلىقى تۇرغاندا، يىگىت بېشى يېرىم چاي قۇيۇلغان ئىككى
پىيالنى بىر پەتنۇسقا ئىزىپ، مەشرەپ ئەھلىدىن كۆڭلى تارتقان
سىرىگە تۆۋەندىكى:

چاي باشلىدۇق كۆل بىلەن،
ئاخىرلىشار چۆل بىلەن،
بولسى نار بۇ چاينىڭ،
قايتۇرمىساق قول بىلەن.

جانان چىندە، ئويناڭ چاي،
تىرىقىمدا توخاڭ چاي،
ئىچسە گۈزەل ئامراق يار،
ئۆزلىرىگە تەقدىم چاي.

چاي ئەكەلدىم يەم بىلەن،
شۇنچە تاتلىق تەم بىلەن،
ئىچسەم دەيمەن گۈزەل يار،
لەۋ تەڭگۈزۈپ سەن بىلەن.

چاي ئەكەلدىم سوۋۇتۇپ،
كۆيمسۇن دەپ تىللىرى،
باغرى قاتتىق يايىمىنىڭ،
ئېرىسۇن دەپ دىللىرى.

ئۆلۈنۈۋىلا چىرايلىق،
ئۆي تۇرىدىن چاي ئېلىپ.

كۆڭلۈم تارتىپ كېيىقەلدىم،
بىر پىيالە چاي ئېلىپ.

چاي ئەكەلدىم تىندۈرۈپ،
تۈتۈم چىنە تولدۇرۇپ.
بەرسىلىكەن چىنەمنى
بېيىت بىلەن ياندۇرۇپ.

تاغ تۇتاشقان ساي بىلەن،
چولپان تۇتاشقان ئاي بىلەن.
ئىچۈەتسەم يايىمنى،
مۇشۇ تۇتقان چاي بىلەن.

ئەھە تاتلىق چاي كەلدى،
پىيالگە لىق تولۇپ.
ئىچۈپتەي بۇ چايىنى،
ئىچ-ئىچىمدىن خۇش بولۇپ.

كۆڭلۈمنى شاد مەست قىلدى،
چېيىڭدىكى خۇشپۇراق.
مۇھەببىتىڭ قوزغىدى،
يۈرىكىمدە ئىشتىياق.

قوزغىۋەتتى چايلىرى
يۈرىكىم ئارامىنى.
قاچان ئىچىمىز يايىم
بۇ چايىنىڭ داۋامىنى؟

دېگەن چاي قوشاقلىرىنى ئوقۇپ، ئىززەت-ئىكرام بىلەن سۈنىدۇ.

پىيالىگە نەكلىپ قىلىنغۇچى ئەدەپ بىلەن ئورنىدىن ئۇرۇپ، نەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن، پوتا ئويۇنغا ئوخشاش بىر نۆۋەت ئوڭ قولىنى بېسىپ ئايلىنىپ، بىر نۆۋەت سول قولىنى بېسىپ ئايلىنىپ ئىككى نۆۋەت چۆرۈلۈپ بولغاندىن كېيىن، يەتتۇستىكى بىر چۈپ پىيالىنى ئوڭ قولىغا ئېلىپ، قائىدە بويىچە بىر قولىغا ئىككى پىيالىنى ئۈستۈن-تۆۋەن قىلىپ ئورۇنلاشتۇرىدۇ. ئاندىن ئۆز ئورنىغا قايتىپ بېرىپ، بىر چۈپ پىيالىنى ئالدى بىلەن قولتۇق ئاستىدىن ئارقىغا ئۆتكۈزۈپ ئايلاندۇرۇپ باش ئۈستىگە ئاچقىپ، بېشىدىن بىر قېتىم ئايلاندۇرۇپ چىقىدۇ. يەنە پىيالىنى كەلگەن يولى بىلەن ئارقىغا قايتۇرۇپ بېشىدىن يەنە بىر ئايلاندۇرۇپ، بۇ نۆۋەت ئارقىدىن ئالدىغا قاراپ قولتۇق ئاستى بىلەن پىيالىنى ئايلاندۇرۇپ دەسلەپكى ھالەتنى شەكىللەندۈرىدۇ. ئاشۇ جەرياندا پىيالىدىكى چايىنى تۆكۈۋەتمەي قولتۇق ئاستى بىلەن بېشىدىن ئايلاندۇرالسا، ئومۇمىي بىرقانچە كۈيلىت بېيىت-قوشاقلار بىلەن پىيالىنى ئىككىنچى بىرىگە تۇتىدۇ، ئويۇن شۇ تەرىقىدە داۋاملىشىدۇ. ئەگەر، پىيالىنى ئۆرىيەلمەي چايىنى تۆكۈۋەتسە، ئۇنىڭ بولسى ئۈچۈن جاۋانكارلىققا تارتىلىدۇ. پاشىپا ئۇنىڭدىن: «سەۋەن بولامسىز، ناماقۇلمۇ؟» دەپ سورايدۇ. «سەۋەن» بولمەن دېسە، شۇ سورۇننىڭ ئۆزىدىلا مەشرەپنىڭ ئەرزىيەت ئويۇنىدا قوللىنىدىغان جازالاردىن بىرنى قوللىنىپ، جازالايىدۇ. ئەگەر، «ناماقۇل» بولاي دېسە، ھەرخىل جازالاردىن قۇتۇلۇپ قالىدۇ، بىر ئاخشام مەشرەپ قىلىپ بېرىدۇ.

چاي تۇتۇش ئويۇنى دولان مەشرەپىدىكى پوتا (دەررە) ئويۇنىنىڭ تولۇقلىمىسى بولۇپ، خاراكتېر جەھەتتىن ئاساسەن ئوخشاپ كېتىدۇ. ھەر ئىككىسىدە بىر-بىرى بىلەن قوشاق ئېيتىشىش، شۇ ئارقىلىق مەقسەت-مۇددىئاسى ۋە مېھىر-مۇھەببەتنى ئىزھار قىلىش ئاساس قىلىنىدۇ.

«پوتا ئويۇنى» خەلقنىڭ بېيىت-قوشاقلارغا ماھىر بولۇپ يېتىلىشىنى، سەممىي، سادىق بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ. بېيىت-قوشاقلارنى

بىلىمگە نەزەر مەشرەپكە ۋە پۈتۈن ئويۇنغا قاتنىشالايدۇ. پۈتۈن بىلىمگە نەزەر مەشرەپكە كىرىپ قالسا، پۈتۈن ئويۇندا راسا شۇنچە بىلىمىزلىكىنىڭ كاساپىتىدىن يۈز-ئايروپى چۈشۈپ، سەجىنىڭ ئىلىنى قايتىپ چىقىدۇ. بۇنداقلار «دۆت» ھېسابلىنىپ جەمئىيەتتىكى ھۆرمىتى تۆۋەن بولىدۇ ۋە سورۇن ئەھلى ھېسابلىنمايدۇ. شۇڭا، دولان خەلقى ئۆز جەمەتلىرىدىن بىرەر كىشىنىڭ بىلىمىز چوڭ بولۇپ، كۆپچىلىكىنىڭ ئالدىدا ئوسال ئەھۋالدا قېلىپ نومۇسقا قالدۇرماستىكى ئۈچۈن، ئوغۇل-قىزلىرىغا كىچىكىدىن باشلاپلا نۇرغۇن بېيىت-قوشاقلار، بۇمۇز-تېشىماقلار ئۆگىتىپ بولىدۇ. پۈتۈن ئويۇننىڭ تەشەببۇسكارلىقى بىلەن دولان رايونلىرىدا جەمئىيەتتىكى بېيىت-قوشاقلار ئۆگىتىپ، ئەر-ئايال، چوڭ-كىچىك مەشرەپكە قاتنىشالايدۇ. مۇتلەق قوشاق بىلمەيدۇ دېگەن كىشىلەرمۇ، پۈتۈن تەكلىپ قىلىنىپ قالسا:

بىر چارەك قوننىم بار ئىدى چېچىلىپ كەتتى،
سىلىنى كۆرۈپ مېنىڭ كۆڭلۈم ئېچىلىپ كەتتى
دەپ، ياكى:

قاشى قارا مەننى قىزىل چىچرىم،
سىزگە قارا ئويۇپ قاينۇ چىچرىم.
دەپ بولسىمۇ بىرەر-ئىككى نۆۋەتلىك پۈتۈن ئويۇننىڭ مۇددىسىدىن چىقالايدۇ.

پۈتۈن ئويۇندا قوشاق ئېيتىش ئاساسى ئورۇندا تۇرىدۇ، كۆپىنچە ئەھۋالدا، كىشىلەر ئەمەلىيەتكە ئاساسەن شۇ سورۇننىڭ ئۆزىدىلا توقۇپ چىقىدۇ، مەسىلەن، بەزىلەر ئۇخلاپ قالسا ياكى بۇيۇقسىز چىقىرىۋەتسە:

ئاق يەرگە ساراي سېپىلا،
تۆت تامغا ئويۇپ چىقىرىپ،
شۇنچە ئەل ئويناۋاتسا،
سەلە ياتلا سۇيۇق چىقىرىپ.

دەپ بېيت ئوقۇپ پونا سېلىپ، كۈلۈشمەك قىلىشىدۇ. ئەزى ئىقتىدارلىق قوشاقچىلار بىر قېتىمدا ناھايىتى نۇرغۇن قوشاقلارنى ئوقۇپ ئۆز مۇنبە بېيتىنى ئىزمەز قىلىش ئارقىلىق، كۆپچىلىكنىڭ ئالاقىسىغا ئېرىشىدۇ. ئەزى مەشرەپلەردە، پونا ئويۇنى باسقۇچىدا گەپچىلەر ئارا قوشاق توقۇپ، گەپ سوقۇشۇش يۈز بېرىدۇ. « گەپچى » دېگەنلەر بىر يېزىدا بىر نەچچىسى بولىدۇ. بۇلار بىر-بىرىنى گەپتە يېزىپ ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلەش ئۈچۈن، قەستەن شۇ ئادەم بارغان مەشرەپكە بېرىپ، ئۇنىڭغا قوشاق ئوقۇپ پونا سېلىپ بەرسىلىدۇ. ئۇنىڭ داڭقى يىراق-يىراق جايلارغا تارقاپ، چۆچەككە ئايلىنىپ كېتىدۇ. بۇنداق گەپ سوقۇشۇش ئەزى بىلەن ئايال ئوتتۇرىسىدا ۋە ئوخشاش جىنسىلىقلار ئارىسىدىمۇ بولىدۇ. بۇ چاغدىكى قوشاققا پادىلئالغان ھەر قايسى قوشاق چۈشمەيدۇ. ئۇششۇمۇت مەيدانغا چىققان بۇ قوشاققا، جاۋاب قايتۇرغۇچى تەرەپ ھەر بىر جۈملە ۋە ھەر بىر مىسرالىرىغا ئۆز لايىقىدا جاۋاب قايتۇرۇپ، ئۇنى يېڭىۋېلىشى كېرەك. بۇنداق سورۇندا، ئويلىنىۋېلىشقا ياكى كېچىكىپ جاۋاب بېرىشكە يول قويۇلماستىن، دەرھال جاۋاب بېرىش تەلەپ قىلىنىدۇ. گەپ تاپالماي ئىنھىلاپ قالغۇچىلار بولسا، يېڭىلىگەن ھېسابلىنىپ، يەر بىلەن يەكسان بولۇپ كېتىدۇ. ھەتتا يۇرتنى تاشلاپ قېچىپ كەتكۈچىلەرمۇ كۆرىلىدۇ. بولۇپمۇ، ئەزى بىلەن ئايال ئوتتۇرىسىدىكى گەپ سوقۇشۇش شەپقەتسىز بولىدۇ. قوشاقنىڭ قوپال، سىلىقلىقى بىلەن ھېسابلىنىپ ئولتۇرمايدۇ. ئىككى گەپچى ئۈچۈن ئويۇن مەيدانى گۇيا ئىككى پالۋان ئېلىشۋاتقان ھايات-مامات ئۈستىدىكى جەڭ مەيدانىغا ئايلىنىپ، ھەممە تاماشىبنلارنىڭ دىققىتى سورۇندىكى ئىككى گەپچىدە قالىدۇ. ھەقىقەتەنمۇ گەپتە چۈشۈپ كەتكۈچىنى « ئۇلدى » دېسە بولىدۇ. ئوخشاش جىنسىلىقلار ئىچىدە بولسا، بەردىشەپ ئىچە-مۇنچە ساقلىنىپ تۇرىدۇ. شۇنداقىمۇ يېڭىلىگۈچى تەرەپ بەك ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالىدۇ. بۇ ھەقتە مىسال كەلتۈرەيلى: يېنىدەك بولغان، ئەزى بىلەن ئەزى ئوتتۇرىسىدىكى بىر

گەپ سوقۇشۇشتا، مەشرەپ ئەھلىدىن بىر چەپنىز قارغۇ قىلىش يەنە بىر تاز كىشىنى مازاق قىلىش ئۈچۈن پوتا سېلىپ: «سۆڭەت چوكان ئېچىلغاندا ياز ياراتىپتۇ، تۈمۈچۈقەك ئوغاللاڭ باشنى تاز ياراتىپتۇ»

دەپتۇ. تاز كىشى دەرھال ئورنىدىن تۈرۈپ پوتىنى قوبۇل قىلىپ: ئەزىم دەريا ئاققان بىلەن، گىياھ ئۈمەس قەدىم شورغا، چاياققا، ماڭقا، پوداققا، داۋا يوقتۇر قەدىم كورغا.

دەپ، قارغۇ كىشىنى گەپتە يېڭىپ، كۈلۈشمەك قىلىۋېتىپتۇ. قارغۇ شۇ ئىزا تارتقىنىچە، ئۈنىدىن كېيىن ئوچىلىق قىلمايدىغان بوپتۇ. يۇقىرىقىدەك رىۋايەت بولۇپ ئىغزىدىن-ئىغزىغا كۆچۈپ يۈرگەن ئەمەلىي مىساللار دولان رايونلىرىدىكى خەلق ئارىسىدا ناھايىتى كۆپ ئېيلىدۇ. بولۇپمۇ، ئەر بىلەن ئايال ئوتتۇرىسىدىكى گەپ سوقۇشۇش فوشاقلارنىڭ نىللىرى ئۆتكۈر ۋە بەك مەنىلىك بولۇپ، بۇنى مىسال كەلتۈرۈش مېنىڭچە، ھاجەتسىز بولسا كېرەك. قىسقىسى، دولان خەلقى مەشرەپتە پوتا ئويۇنى ئارقىلىق ھەممە ئادەمنى ئەدەبىيات ئۆگىنىشكە مەجبۇرلاپ، كىشىلەرنىڭ تەپەككۈر ئىقتىدارىنى ئۆستۈرۈش ئارقىلىق، مىللىي مەدەنىيىتىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە مەشرەپ ئويۇنلىرىنىڭ مەزمۇنلىرىدىن، شۇنداقلا پوتا ئويۇنىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلانغان. شۇ ئارقىلىق ئۆزىنىڭ تەپەككۈر ئىقتىدارىنى ئۆستۈرۈپ، ئەقىل-ئىدراك خەمەتسى بەزى جايلارغا نىسبەتەن بىر قەدەر يەر قىلىپ ھۆرمەتكە سازاۋەر بولۇپ كەلگەن. باشقا رايون كىشىلىرىنىڭ دولانلىقلار گەپچى كېلىدۇ. دېگەنلىرىمۇ ئاساسسىز ئەمەس. بۇ ھەقتە خەلق ئىچىدە مۇنداق بىر رىۋايەت مۇ بار:

دولانلىقلار ئەينى ۋاقىتتا ھۆكۈمرانلارنىڭ چىشغا تەگكەنلىكى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ ئويلىرىنى كۆيدۈرۈپ، يەر كەن دەرياسى ۋادىسىدا بىرنى قويماي، كۆچۈرۈپ تەرەپ-تەرەپكە قوغلاپتۇ. بۇلار ئويلىرىدىن،

مال-مۈلكىدىن ئايرىلىپ، دەرد-ئەلەمگە جىدىماي بالىلىرىنى يېتىلەپ، بۈك-ناقلىرىنى ئۇشنىسىگە ئارتىپ، مۇقام توۋلاپ تەرەپ-تەرەپكە ئارقىشىپتۇ. بۇلاردىن بىر قانچىسى بالىلىرىنى يېتىلەپ، ئاقسۇ تەرەپ مېڭىپتۇ. ئاقسۇنىڭ توپلۇق دېگەن يېرىگە كەلگەندە ئۇلار يول بويى مۇقاملىرىنى توۋلاپ كېتىۋاتسا، بىر ئانىلىدىن بىر ياش يىگىت ئۇلارنىڭ مۇقامغا قىزىقىپ، ئۇلاردىن «سىلەر كىم بولىسىلەر؟» دەپ سوراپتۇ. ئۇلار «بىز دولانلىق» دەپ جاۋاب بەرگەندىن كېيىن، يىگىت ئاتىسىنىڭ قېشىغا كىرىپ:

— ۋاي ئاتا!، دولانلىق كەيتىۋ — دەپتۇ. ئاتىسى ئوغلىغا:

دولان كەلدى دېگىنا.

مېھمان كەلدى دېگىنا.

باغقا باشلاپ كىرگىنا.

ئۆزى بىلىپ بېسىنا.

دەپتۇ. يىگىت دولانلىقلارنى باغقا باشلاپ كىرىپ مېھمان قېتىۋ، ئارتىنىپ قالمىسۇن دەپ چىقىپ كېتىپ، بىر كەمدە كىرسە، ھەممىسى ئۇخلاپ قاپتۇ. يىگىت بۇنىڭدىن ھەيران بولۇپ، ئاتىسىنىڭ قېشىغا چىقىپ:

كېلەشىدە سېلىپ كەلدى ئالتە دولان

«ئاللا-بارىكاللا» نى،

قورسىقى خەمەك شاپتۇلغا تويۇپ

ئۇنتۇپتۇ ئاللانى.

يېنىغا قويۇپ بېرىپتۇ ئېلىپ كەلگەن

ئاللانى.

يېشىغا ئېسىپ قويۇپتۇ يەرەنچە بىلەن

بېشىدىكى سەللانى.

دەپتۇ. دولانلىقلاردىن بىرى ئۇخلىماستىن ھوشيار ياتقان ئىكەن. دوستلىرىنى ئويغىتىپ باغدىن چىقىپ خوشلاشماقچى بوپتۇ. بۇنى كۆرۈپ ئۆي ئىگىسى قوندۇرۇپ قالماقچى بولغانىكەن. ئۇلاردىن بىرى قوشاق قوشۇپ:

كېلەشكە سېلىپ كەلدۇق ئاللا نارىكالانى
 قورساق شاپتۇلغا تويۇپ ئۈتۈپتۇق ئالانى.
 ناردۇق ئېلىپ ئېسىپ قويدۇق يەرەنچە ۋە سەللىنى
 كۆرسەك سىر مەھسۇنى مازاق قىلغان كالۋانى.
 دەپ يولغا راۋان بويۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، دولانلىقلارنى « گەنجى » ،
 « قوشاقچى » دېگەن نام يۈرت-يۇرتلارغا تارقاپ كېتىپتۇ.

4. ئەرزىيەت ئويۇنى

دولان مەشرىپىدىكى « ئەرزىيەت » ئىسلىرى مەشرەپ ئىنتىزامى ئۈستىدە بولىدۇ. بىرەچچە دۈرەملىك ئۈسۈلدىن كېيىن باقى پوتا ئويۇنى ئويىش داۋامىدا، شۇ ئويۇغا نىسبەتەن بىر ئاز رېرىكىش كەيپىياتى قوزغىلاي دېگەندە، ئويۇنىڭ قىزىقارلىقىنى ئىچىمۇ ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئەرزىيەت ئويۇنىنى باشلايدۇ. ئەرزىيەت قوبۇل قىلىش، ھۆكۈم قىلىش، ئىجرا قىلىش قاتارلىقلارنى مەشرەپ ئەھلى تەرىپىدىن كېڭىشىش ئاساسىدا سايلاپ چىقىلغان ئىنتىزام باشقۇر-غۇچىلاردىن يېڭى بېشى، قازى بەگ، پاشىناپ، دوغا بېگى دېگەنلەر ئۈستىگە ئالىدۇ. كىمكى مەشرەپ تەرتىپىنى پۇرسا، خاتالىقىنىڭ ئىجرا-يېتىكلىكىگە قاراپ ئوخشاش بولمىغان دەرىجىدە جازا ھۆكۈم قىلىپ، دەرھال ئىجرا قىلىدۇ. مەشرەپتىكى گۇناھلىق ئىشلارنىڭ دائىرىسى بىر قەدەر كەڭ بولۇپ، چاينى ئېلىپ ئىچىپ بولغاندا يىپالىنى ئۆز ئىكسىنىڭ قولىغا بەرمىگەنلەر، بىر جايىدا جىم ئولتۇرمىغانلار، پاراڭ سالغانلار، كىشىنىڭ ئالدىدىن ئەدەپسىزلىك بىلەن توغرا ئۆتكەنلەر، مەشرەپتە غەمكىن ئولتۇرۇپ قىزغىن كەيپىياتتا بولمىغانلار، مەينەت نەرسىگە دەسسەپ كىرىپ بىسەتنى پاسكىنا قىلىپ قويغانلار، تەكەبۇرلۇق قىلىپ كىشىنى كۆزگە ئىلمىغانلار، رۇخسەتسىز سىرتقا چىققانلار ياكى رۇخسەت سورىسىمۇ سىرتقا تولا چىقىپ كەتكۈچىلەر، ئۆزئارا ياكى ئاياللارغا ئەدەپسىز

چاقچاق قىلغانلار، پوتا ئويۇندا باشقىلارنىڭ بېيىتلىرىگە بېيىت قايتۇرماغانلار، ئويۇندا تېرىككەنلەر، ئومۇمەن كىشىلەرنىڭ دىنىغا ياقمايدىغان سەت قىلقلارنىڭ ھەممىسى ئەيىبلەش دائىرىسىگە كىرىدۇ. يۇقىرىقى ئىشلارنىڭ قايسى بىرى يۈز بېرىدىكەن، شۇنداق ئىشلارنىڭ يۈز بەرگەنلىكىنى سەزگەنلەردىن بىرى ئورنىدىن تۈزۈپ، گۇناھ ئۆتكۈزگۈچىنىڭ قىلمىشلىرى ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپ، يىگىت بېشىنىڭ خازالاپ بېرىشىنى تەلەپ قىلىپ ئەرز قىلىدۇ. يىگىت بېشى ئۇنىڭ ئەرزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئەرز قىلغۇچىنىڭ ئەرزىنى سوراشىنى قازى بېگىگە بۇيرۇيدۇ. قازى بېگى شۇ ھامان «خاۋانكار» نى نەق مەيدانغا كەلتۈرۈپ، ئۇنى گۇناھىغا ئىقرار قىلدۇرىدۇ. ئەيىبلەنگۈچى گۇناھىنى ئۈستىگە ئېلىپ جازاغا لايىق ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلغاندىن كېيىن، قازى بېگى «جازا» ھۆكۈم قىلىپ، ئىجرا قىلىشى دوغا بېگىگە تاپشۇرىدۇ.

ئەگەر، ئەيىكار پاكىتى رەت قىلىپ گۇناھىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغىلى ئۈنمىسا ياكى قەستەن تىنۋالسا، تېخىمۇ ئېغىرلىتىپ «جازا» بېرىلىدۇ. «جازا تۈرلىرى» — «جۇۋازغا قېتىش»، «سامسا يېقىش»، «ھەرحىل خالىمىتلارنى قىرغاش»، «ئىككى خوتۇن ئېلىپ بېرىش»، «مەشرەپ جەرىمانىسى قويۇش»، «سۈرىتىنى تارتىش» قاتارلىق كۆپ خىل تۈرلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، بېرىلگەن «جازا» شۇ ھامان تولۇق ئىجرا قىلىنىدۇ. بۇلاردىن «جۇۋازغا قېتىش» خازاسىدا ئىككىدىن-ئۈچكىچە ئادەم رول ئالىدۇ.

ئىككى ئادەم رول ئالىدىغان قىسمىدا، بىرى «ئەيىكار»، بىرى ئىجرا قىلغۇچىدىن ئىبارەت بولۇپ، جازالانغۇچىنى كۆڭلەن كىچان، يالاڭباشتا قىلىپ يۈكۈندۈرۈپ ئولتۇرغۇزۇپ، جۇۋازنىڭ كۈيى قىلىدۇ. مەشرەپ قىزىقچىلىرىدىن بىرى جۇۋازچىنىڭ رولىنى ئېلىپ، بىر قولىدا بىر چىنە سوغۇق سۈنى ئېلىپ پات-پات جازالانغۇچىنىڭ ئىشىغا قۇيۇپ تۇرۇپ، بىر قولىدا ئۇنىڭ بېشىنى مۇشتۇمى بىلەن قاتتىق بېسىپ، ئوقۇي، غەزەل توۋلاپ ئايلىنىدۇ. تۈرۈپ-تۈرۈپلا

جۇۋازچى كۈپنىڭ قۇلقىنى تۇتۇپ تولغاپ، جۇۋازغا بالاڭ ئالماقچى بولىدۇ. گاھىدا كۈپنىڭ ئاستىنى قايرىپ، ئاققان ياغنى تەكشۈرۈپ كۆرىدۇ ياكى كۆپرەك ئاقسۇن دەپ تۆشۈكنى يوغىنىتىش ئۈچۈن مىسران بىلەن چوقۇپ قويىدۇ. بۇ چاغدا جازالانغۇچى ئولتۇرالمى كېتىدۇ. مەشرەپتىكىلەر بولسا، كۈلكىدىن ئۆزلىرىنى باسالماي قېلىشىدۇ. مۇشۇ ئارقىلىق جازالانغۇچىنى گۇناھغا توۋا قىلدۇرىدۇ. ئىككىنچى خىلدىكى ئۈچ ئادەم رول ئالدىغان قىسمى، چېشىلىق ئىككى ئەيىكارنى بىر قېتىمدا جازالاش ئۈچۈن قوللىنىدۇ. بۇنىڭدا، جازالانغۇچىنىڭ بىرى يۇقىرىقى شەكىلدە جۇۋازنىڭ كۈيى بولۇپ ئولتۇرىدۇ. يەنە بىرى جۇۋاز كالىسى بولۇپ، تۆت يۇتلۇق ھالدا كۈپنى ئايلىنىپ چۆرۈلىدۇ. قىزىقچىلاردىن بىرى جۇۋازچىنىڭ رولى ئېلىپ، بىر قولىدا كۈپنىڭ بېشىنى قاتتىق بېسىپ ئوقۇپ تۇرۇپ، بىر قولىدا قامچىنى تۇتۇپ كالىنى ھەيدەيدۇ. كالا بولغۇچى تۆت يۇتلۇق بولۇپ ماڭماي ئىلاج قىلالمايدۇ. ئاستىلاپ قالسا، قامچا تۇتقان قولىدا مۇشۇم ياكى شاپىلاق بىلەن سۆڭۈكچىلىرىگە ئۇرۇپ قويىدۇ. نەزىدە جۇۋازچى «چۈ!...» دەپ ۋارقىراپ كالىنىڭ ئارقىسىنى غىدىقلىسا، بەزىدە كۈپنىڭ ئاستىنى قايرىپ قاراپ قويىدۇ ۋە ياكى ياغ تۆشۈكنى چوقۇلاپ قويىدۇ. كالىنىڭ دۆيۈشلىرى، كۈپنىڭ تولغىنىپ كېتىشلىرى مەشرەپتە شۇنداق كۈلكە پەيدا قىلىدۇكى، ھەتتا يىغلاۋاتقان ئۇششاق بالىلارمۇ، يىغىنىنى كۈلكىگە قانداق ئالماشتۇرۇۋاتقانلىقىنى سەزمەي قېلىشىدۇ. بۇنداق جازاغا ئۇچرىغانلار قىلغان قىلىقىغا شۇنداق يۇشايماق قىلىدۇكى، شۇنىڭدىن كېيىن ھەمىيەتتە ۋە ئويۇن، مەشرەپلەردە بولسۇن، باشقىلار ئۆزلىرىگە ئۈلگە قىلىۋالغۇدەك دەرىجىدە ياۋاش، مۇلايىم، ئەدەپلىك بولۇپ كېتىدۇ. چۈنكى ئۇ، يەنە بىرەر مەشرەپتە كىشىلەر ئۇنىڭدىن قۇسۇر تېپىپ، ئالدىنقى جازانى كۆزگە ئېلىمىغان دەپ تېخىمۇ ئېغىرلىتىپ جازالىشىدىن قورقىدۇ.

«سامسا يېقىش» جازاسىدا، جازالانغۇچىنى كۆتۈلەكچان قىلىپ

بالكا-خلاپ، يۈكۈندۈرۈپ ئولتۇرغۇزىدۇ. بىر ئادەم ئاۋانىڭ رولىنى ئېلىپ، ئالدى بىلەن ئەيىبلەنگۈچىنىڭ دومبىسىگە سۈنى قۇيۇپ قوش مۇشتۇمى بىلەن دومبىسىگە راسا ئىقاپ خېمىر ئېتىشكە باشلايدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ئىككى ئالقمىنىڭ قىرىنى قىڭراق قىلىپ جازالانغۇچىنىڭ بېشىغا شىددەت بىلەن ئۇرۇپ، پىياز توغراپ، گۆش قىيما قىلىشقا باشلايدۇ.

سامسا ئوڭۇش، يېقىش، قومۇرۇش باسقۇچلىرىدا جازالانغۇچىنىڭ نەدەنلىرىنى ئۇلۇپ تارتىپ، دۈمبە ۋە زاڭاقلىرىغا شايلاق بىلەن قارىسىلدىتىپ ئۇرۇپ، ئۇنى گوناھ قىلغانغا تويغۇزىۋېتىدۇ.

« سۈرەتكە تارتىش » جازاسىدا، ئەيىكارنىڭ شىمىدىن باشقا كىيىملىرىنى سالدۇرۇپ، بالىناچ قىلىپ سوغۇق تامغا مەيدىسىنى چاپلاقتۇرۇپ، ئىككى قولىنى كىرىپ « كىرىست » شەكلىگە كەلتۈرىدۇ. سۈرەتچى رولىنى ئالغۇچى بىر قاپاق مۇزدەك سوغۇق سۈنى كەلتۈرۈپ، ئەيىكارنىڭ دومبىسى تەرىپىدىن پۈركۈيىدۇ. تام يۈزىمۇ ھۆل بولىدۇ. ئادەمنىڭ گەۋدىسى توسۇپ تۇرغان جايغا سۇ تەگمىگەنلىكى ئۈچۈن، تامدا ئادەمنىڭ شەكلىگە ئوخشاش ئاق سۈرەت ئۈچۈك كۆرۈنگەنگە قەدەر سۇ يۈرگۈشىنى داۋاملاشتۇرىدۇ. بۇ جازا قىش كۈنلىرى ئېلىپ بېرىلغانلىقى ئۈچۈن، جازالانغۇچى توڭلاپ، بەز گەكتەك تىترەپ كېتىدۇ. سۈرەتكە تارتىش ئاخىرلىشىپ مەشرەپ ئۈسۈل باسقۇچىغا كۆچكەندە نەغمىگە شەلەر سۈرەتكە تارتىلغۇچىنىڭ توڭلاپ تىترەپ كەتكەن ھالىتىنى مەسخىرە قىلىپ:

ئى بالام، جانىم بالام،

ئاللاغا تاپشۇردۇم سېنى.

بارچە كېسەل باسكىنىنى،

بەزگەككە تاپشۇردۇم سېنى.

دەپ قوشاق قوشۇپ غەزەل توۋلاپ، جازالانغۇچىنى تېخىمۇ جىيلە قىلىپ، « ئۆلمەكنىڭ ئۈستىگە تەپمەك » قىلىدۇ. سۈرەتكە تارتىش جازاسىمۇ ئېغىر جازالارنىڭ بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

مەشرەپنى ياراتمىغان، تەكەبۇرلۇق قىلغانلارغا « بولى مەشرەپ » جازاسى بېرىلىدۇ. بۇنىڭدىكى مەقسەت: « سەن كىشىنى ياراتمىساڭ،

تۆزۈڭمۇ بېرىپ باققىن» دېگەن مەقسەتنى بىلدۈرىدۇ. مۇشۇ ئارقىلىق كىشىنىڭ قەدىر-قىممىتىگە يېتىش تەربىيىسى يۈرگۈزۈلۈپ، ئەرزىيەت ئويۇنى ئىجتىمائىي تەرتىپ ۋە قانۇنچىلىق تەشۋىقاتى بولۇپ، دولانلىقلار دولان مەشرىپىدىكى ئويۇن ۋاسىتىسى بىلەن پەرزەنتلىرىنى ئەدەپ-ئەخلاقلىق، غايىلىك، ئىنتىزامچان قىلىپ تەربىيەلەيدۇ. ئويۇننىڭ كىشىلەرنى ئۆزىگە جەلپ قىلىشى ۋە ئۇنىڭ تەربىيىۋى ئەھمىيىتى رول ئالغۇچىغا باغلىق بولۇپ، پېشقەدەملەرنىڭ ئىسپاتلىشىچە، ئاۋات ناھىيىسىنىڭ ئىلەك كەنتىدە ئۆتكەن قانۇن مەخسۇت (1901—1977) بىر ئۆمۈر دولان مەشرىپىدىكى ئەرزىيەت ئويۇنىدا رول ئېلىپ، خەلقنىڭ ئەڭ سۆيۈملۈك كىشىسىگە ئايلانغان. ئازادلىقتىن كېيىن، خەلقلەر ئۇنى دېھقانلار ئۇيۇشمىسىنىڭ رەئىسى قىلىپ سايلاپ، ئۆزلىرىگە رەھبەر قىلىۋالغان. مانا بۇ ھۆرمەت ئۇنىڭغا مىللىي سەنئەت سەھنىسىدىن كەلگەن.

5. مەشرەپ قوشاقلىرى ۋە ئۇلارنىڭ مەزمۇنلىرى

دولان مەشرىپىدە ئوقۇلىدىغان تېكىستلەرنى «مۇقام قوشاقلىرى» ۋە «پوتا (دەررە) قوشاقلىرى» دەپ ئىككىگە ئايرىش مۇمكىن. مۇقام (غەزەل)غا سېلىنغان قوشاقلار بىلەن پوتا ئويۇنىدىكى كىشىلەر ئۆزئارا ئېيتىشىدىغان قوشاقلار مەلۇم جەھەتتىن پەرقلىنىدۇ. مۇقام تېكىستلىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك يەككە قوشاقلار بولۇپ، «سىقىم» قوشاقلىرىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ھەرقايسى ئۆز ئالدىغا پارچىلاردىن ئىبارەت.

پوتا قوشاقلىرى بولسا، مۇقام تېكىستلىرى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش پارچىلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغاندىن باشقا، كۆپىنچە كۆپلىتىلىپ ئۆزئارا مۇناسىۋەتلىك بىر يۈرۈش بولىدۇ. مەسىلەن:

قۇم تۈۋىگە ئالما كۆمدۈم،
ئالمىيا بولغايۇ دەپ.

چىن كۆڭلۈمنى سىزگە بەردىم،
مېھرىبان بولغايۇ دەپ.

مېھرىباندۇر ئۆزلىرى،
شېرىن زۇباندۇر سۆزلىرى.
بىر كېلىپ-ئىككى كېلىپ،
كۆڭلۈمنى ئالغان ئۆزلىرى.
دېگەن بېيىتتە بىر مەزمۇن ئىپادىلىنىپ، بىر بېيىت ھېسابلاسا،
ئاق تىكەن ئاپئاق تىكەن،
چۆرىسدە گۈل بار ئىكەن.
گۈلنى ئېلىپ كۆپكە سالدىم،
كۆپتە ھاراق بار ئىكەن.

ئوڭ قولۇمغا ھاراق ئالدىم،
سول قولۇمغا سىن چىراق.
سىن چىراقنا كۆيگەندىن،
مەشرەپتە كۆيگەن ياخشىراق.
دېگەن قوشاقلار بىر يۈرۈش ئېيتىلىش ئارقىلىق مەقسەتنى ئىپادىلەيدۇ.
بەزى قوشاقچىلار پوتا ئويۇنىدا، ئوخشاش خاراكتېردىكى
بىرقانچە مىسرانى كىرىشتۈرۈپ بىر بېيىت قىلىپ ئوقۇپ:
سىم-سىم ئارىلاپ قار ياغامدۇ دەريانى بويلاپ،
ئىككى كۆزۈم يېسىر بولدى يولۇڭغا قاراپ.

ئۇ مەلەڭدىن بۇ مەلەڭگە ئويناي دەپ كەلدىم،
مەيلى بارمۇ، مەيلى يوقمۇ چاغلای دەپ كەلدىم.

مەلىسىدىن-مەلىسىگە يولى بارمىكىن،
دەرد ئاغرىقى يامان بولدى دورا بارمىكىن.

قارچىعامنى قوشلىمغان تاغلار قالمىدى.
 سىز يايىرىمنى ئىزدىمگەن باغلار قالمىدى.

ئالتاي ياتتىم، يەتتە ئاي ياتتىم مۇشكۈل زىنداندا،
 ئالتايلىغىم بىر كۈنچە يوق يارتى تاپقاندا.

ئىككى تاغ ئارىسىدا ئىرمەيدۇ قار،
 ئېرىمىسە-ئېرىمىسۇن بىر خىيالى بار.

يېشىل-يېشىل بويۇرماقلار ياشارماي كەتتى.
 كۆيۈك ئوتى يامانكەن ئۇسقانغا يەتتى.

گۈزەل ناھارلار كەلدى ئىچلىغىن گۈلۈم،
 يارىنىڭ نىغغا بېرىپ سايىراڭ ئۈلبۈلۈم.

بۈگۈنكىمكىن، ئە ئىمكىن يايىرىم كەلگۈدەك،
 ئالتاي كۆيگەن پىراق ئوتى جانى ئالغۇدەك.

قاتار-قاتار غاز كېلىدۇ چىمەنگە بېتىپ،
 مەن يايىرىمغا چاي تۇتاي ئەرزىمنى ئېيتىپ.

ئىچمىسىلە، ئىچۈرەي شېرىن سۆز قېتىپ،
 كۆيمىسىلە، كۆيدۈرەي ئېزىز جان سېتىپ.

ئاق يەردە ئات چايۇردۇم ئېگىشىم تۈزگە،
 گاھى بىلىك، گاھى بىلمەك كۆيىمەن سىرگە.

ئانچە-مۇنچە بولسىمۇ قارامسىز بىزگە،
 شۇ ئوتتا ئۆلۈپ كەتسەم ئۇۋالىم سىزگە.

دەپ ئۆز مۇھەببىتىنى ئىرھار قىلىشىدۇ. مەشرەپ قوشاقلىرىدا اپوتتا
ۋە جاي ئويۇنلىرىدىكى ئېتىلىدىغان قوشاقلارنىڭ مەزمۇنلىرى ئاساسەن
سوئال-جاۋاب تەرىقىسىدە بىر-بىرىگە ماسلىشىپ كېلىدۇ. مەسىلەن:

چىرايلىق ئالگەنسز،
كۆيۈپ قالدۇ دەمسز؟
چىرايلىقتىن ئايرىلسا،
ئۆلۈپ قالدۇ دەمسز؟

گەنمەگىي ئولۇپ قالدۇي،
يار گىنەمدىكىسى بىللە،
يار گەتسە كېنۋەرسۇن،
ئويۇن كۈلكىسى بىللە.

دېگەن مەزمۇندىكى قوشاقلارغا:

سايراڭ بۇلبۇلۇم سايراڭ،
چىنارنىڭ شاخلىرى سۇنسۇن،
يار ئايرىلمەن دەيدۇ
ئايرىلىپ كۆڭلى تىنسۇن.

ئاشىمدىكى دوييامنى،
شامالار قايرىۋەتكەندۇر،
ئاشىق بىلەن مەشۇقنى،
خۇدايىم ئايرىۋەتكەندۇر.

ھاۋادا پارچە بۇلۇت،
يامغۇر يېغىپ ئۆتكەن يوق،
ئاشىق-مەشۇق بىر بولۇپ،
مۇرادىغا يەتكەن يوق.

دەپ جاۋاب قايتۇرغانغا ئوخشاش تەرىقىدە بولىدۇ.

دولان مەشرىپىدىكى پوتا قوشاقلارنىڭ مەزمۇنى مەلۇم،
ئوبرازلىق بولۇپ، ئۇنىڭ مەزمۇنلىرىدىن تارىخ، جۇغراپىيە،
ئەمگەك، مۇھەببەت، تۇرمۇش، ئەقىدە-ئەرىپە ۋە ئۆز-ئۆزى
تەنقىد قىلىش... قاتارلىق ناھايىتى نۇرغۇن مەزمۇنلارنى كۆرگىلى
بولىدۇ. بۇ، دولانلىقلارنىڭ تارىخى، ياشىغان جايلىرى، مەدەنىيىتى
قاتارلىق نۇرغۇن جەھەتلەرنى يورۇتۇپ بېرىدۇ. مەسىلەن:

ئاققىنا مەيدەلىرىگە ،
خەسە كۆڭلەك مەن بولاي .
ئۆرگىلىپ بىر پوتا ئۇرسلا ،
چۆرگىلىپ تەزىم قىلاي .

ئال جىۋىقنەك بويلىرىگە ،
شايبى رومالنىڭ بولاي .
سەن يېنىپ بولساڭ چىراق ،
مەن كۆيۈپ پەرۋانە بولاي .

ئات مېنىپ سەيلگە چىقساڭ ،
قامچا دەستەڭ مەن بولاي .
ھەممە ئەلنىڭ كۆزى سزدە ،
ئىل ئومارنىڭ مەن بولاي .

دېگەن بىر يۈرۈش قوشاق تىكىستلىرىدە، دولان مەشرىپىدىكى پوتا
ئويۇنىنىڭ ئوبرازى ۋە پوتا ئويۇنى ۋاسىتىسى بىلەن ئىزھار قىلىنغان
مۇھەببەتتىكى ئىسپاتلىسا:

چۆلمۇ چۆللەرنى كېزىپ ،
كەلدىم سېنى بىر كۆرگىلى .
باغرىڭىز قاتتىق ئىكەن ،
تاس قالدېڭىز ئۆلتۈرگىلى .

دېگەن مىسرالاردا ، دولانلىقلارنىڭ تارقاق ئولتۇراقلاشقان تۇرمۇش شارائىتلىرى

تەسۋىرلىنىپ، چەت-پاچا جايلىرىدا ياشاپ ئۆتكەنلىكى ئىپادىلەنگەن.

توپ تېرەكنىڭ تۇۋىدە،
توپ ئوينىغان قارا كۆز.
قوش تېرەكنىڭ تۇۋىدە
قوش ھەيدىگەن قارا كۆز.

ھارۋىگىرنىڭ تېگىدىن،
مەپە ئۆتەمدۇ قارا كۆز.
ئىككىمىز كۆرۈشمەسەك،
ھەپتە ئۆتەمدۇ قارا كۆز.

دېگەن بېيىتلەردە، دولان يۇرتى ئىلگىرىكى چۆل-چەزىرىلىك ھالەتتىن
تەرەققىي قىلىپ ئورمانچىلىق، دېھقانچىلىق، قاتناش ئىشلىرىنىڭ
راۋاجلانغانلىقىنى، جۈملىدىن ئاممىۋى مەدەنىيەت پارلىققا كېلىپ،
خەلقنىڭ خاتىرجەم تۇرمۇش باسقۇچىدا ياشاۋاتقانلىقىنى ئىپادىلەنگەن.

ھەشقىپچەك يۆگىشىپتۇ،
باغدىكى جىنەستىگە،
مېنىڭ كۆڭلۈم چۈشۈپتۇ،
قاشى قارا پۇخەستىگە.

باغدا پىشقان نا ئۈزۈمنىڭ،
نەشە-نەشتە سۈيى بار.
مەن يېتىم نىجارىنىڭ،
سىزدىن ئۆزگە كىمى بار.

روچىۋىن بولسا كىشى،
قاتات ياساپ ئۇچسا كىشى،
دۇنيانى بىر چۆرۈلۈپ،
ئۆز يارىنى تاپسا كىشى.

دىگەن ئېيتىلەردە، كىشىلەرنىڭ تەپەككۈر ئىقتىدارىنى يۈرەكسىز قىلىپ، ئاۋۋالقى ئاددىي تۇرمۇش ئەمەلىيىتىدىن ئېلىنغان

- ئىنىك ئەتىم مېخلاپ،
- كىمىر ئەتىم چىغلاپ،
- بىز يۈرۈپمىز خىللاپ،
- سىز يۈرۈپسىز يىغلاپ.

باشقا

- ئۆسەك ياقىلا كەيلا،
- تەمۈر خالغاچ كەلمەيلا،
- قوللىرىدا پىرەك ياغلىق،
- يېمىش ئالغاچ كەلمەيلا.

- ئونمىزنى ئىسىنىسلا،
- چۈغمىزنى چاچمىسلا،
- ئىز جىڭ يېمىش ئوتتە بۇل،
- سەردىن بىراق قاچمىسلا.

دىگەنكە ئوخشاش قوشاق بوقۇش سەۋىيىسىدىن مەلقىب، قاساز يېلىك پىكىر ئېقىمىدىكى قوشاقلارنى بوقۇش باسقۇچىغا كۆتۈرۈلگەن. يەنى قوشاقنىڭ ئاخىرقى كۈنلىتىدىكى پىكىردە، ئادەم چۈشەنگە ئۆزگەرەلمىگەندە، دۇنيانىڭ ئەمەمە جايلىرىغا ئۇچۇپ بېرىپ، ئۆز بەختىنى ئىزدەيدىغانلىقى ئىپادىلەنگەن. يۇقىرىقىلاردىن باشقا، بونا ئۇيۇندا:

- ئەجەب ئوندىن بالىكەنسز،
- چىچەك مۇنچاققا ئوخشايسز،
- قوللىرىغا سۇ بىرەي دېسەم،
- قمارۋار بەئىگىگە ئوخشايسز.

ئاق كۆتۈلەك كىيىۋايسز،
 قىيىتىزىل چىچەك تۇتۇپ،

ئاشنىڭ قېنى خىنىم؟
ئولتۇرىسىز ئىگەك تۇتۇپ.

لىكچۇدىن كۆڭلەك كىيىپ،
گۈلى قايتۇ تالادا.
ئاشنا تۇتقان خېنىملار
ئاخىر قالدۇر تالادا.

باغقا قوغۇن تېرىسام،
چۈشكەن سويىمى ئوڭدا.
ئويۇننى ئولا ئويىپ،
ئىشتان قالمىدى قوڭدا.

دېگەنگە ئوخشاش تەنقىد ۋە ئۆز-ئۆزىنى تەنقىد قىلىش خاراكتېرىدىكى
قوشاقلار ۋە:

كۆيدۇما كۈل بولدىما
ئوۋوڭدا بۇلۇل بولدىما
بۇ سېنىڭ ياخشى خۇيۇڭغا
ئۆلگىمە قۇل بولدىما.

قاتارلىق قوشاقلاردا كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا چوڭقۇر مۇھەببىتى ئىپادىلەنگەن.
مەشرەپ قوشاقلېرى دولان خەلقىنىڭ كەچۈرمىشلىرى، تۇرمۇش
ئادىتى، ھېس-تۇيغۇ ۋە ئۈمىد-ئارزۇلىرىنى، ئۆزئارا مېھر-مۇھەببەت
ياكى تەپىرەتلىرىنى ئەكىس ئەتتۈرۈپ بېرىدىغان بىر ئەينەك بولۇپ،
مەشرەپ قوشاقلېرى ئارقىلىق دولانلىقلار ئۆزلىرىنىڭ پۈتۈن گەپ-سۆز-
لىرىنى قىلالايدۇ. مەشرەپ قوشاقلېرىدىن دولانلىقلارنىڭ تارتقان
دەرد-ئەلەملىرىنى، تارىخىنى، سۆيگۈ مۇھەببىتىنى، ئۆرپ-ئادەتلىرىنى،
دۇنيا قاراشلىرىنى بىلگىلى بولىدۇ. مەشرەپ قوشاقلېرىنىڭ سانى
چەكسىز، تۈرى كۆپ، مەزمۇنى مول بولۇپ، خەلق ئەدەبىياتىنىڭ
بۆلىكى، فولكلور خەزىنىسى دېيىشكە بولىدۇ.

6. دولان مەشرەپ ئۇيۇنلىرىدىكى تەقلىد ۋە تىياتىرلار

تەقلىدچىلىك تىياتىرنىڭ ئىپادىلەش شەكلى بولۇپ، تىياتىر دېگىنىمىز — سەھنە-سورۇنلاردا تاماشىبىنلار ئۈچۈن قويۇلىدىغان ئۇيۇنلارنى كۆرسىتىدۇ.

تىياتىر سەنئەتنىڭ ئىپتىدائىي شەكلىدۇر، ئىپتىدائىي سەنئەت تەقلىد بىلەن بارلىققا كەلگەنىدى. كۆپ خىل قىزىقارلىق تەقلىد ئۇيۇنلىرى ئورگانىك بىرلىشىپ، بىر يۈرۈش مەشرەپنى شەكىللەندۈردى. مەشرەپ شۇڭلاشقا تامامەن دېگۈدەك تىياتىر-تەقلىد شەكىللىرىنىڭ بەدىئىي ئىپادىلىنىش شەكىللىرىدىن تەركىب تاپتى. كېيىنكى زامانلاردا مەشرەپ تىياتىرلىرى سەھنىلىشىپ، تەقلىد ئارقىلىق ئەكس ئەتتۈرۈلگەن زىددىيەتنىڭ خاراكتېرى، ئىپادىلەش ئۇسۇلى، تۈزۈلۈش شەكىللىرىنىڭ ئاز-كۆپلىكىگە قاراپ بىر-بىرىدىن پەرقلىنىدىغان تۈرلەرگە ئايرىلدى. مەلۇمكى، ھەرقانداق مىللەتنىڭ سەنئىتى بولىدىكەن ئۇنىڭ تىياتىرى بولىدۇ. يەرلىك ناخشا-ئۇسسۇل، ئەلنەغمە شەكىللىرى، ئۇيۇن تۈرلىرى، مۇزىكىسى قانداقتۇر بىر ۋەقەنى ئىپادىلەپ بېرەلسە، ئۇ، شۇ جايدىكى خەلق ياكى مىللەتنىڭ تىياتىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

دولان مەشرىپى بولسا، كۆپ خىل تەقلىدچىلىكنىڭ ئورگانىك بىرلەشتۈرۈلگەن، نۇرغۇن ۋەقەلىك سىستېمىلىق، رىتىملىق ھالدا ئارقا-ئارقىدىن مول مەزمۇن بىلەن ئىپادىلىنىدىغان سەنئەت سەھنىسى بولۇپ، ئۇنىڭدا دولانلىقلار، شۇنداقلا ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تارىخىغا مۇناسىۋەتلىك ئىنتايىن مۇھىم مەزمۇنلار خەلقنىڭ ئۆز ئارىسىدىكى پېرسوناژلارنىڭ جانلىق، كەسكىن، ئىنتايىن تەبىئىي ھالدىكى دېئالوگى ئارقىلىق ئىپادىلىنىپ، تاماشىبىنلارنى تەسىرلەندۈ-

رۇپ كەلدى. بولۇپمۇ، مەشرەپ تىياتىرىدىكى پېرسۇناژلارنىڭ كۆرىنىشى تەبىئىي. تىلى ئاممىياپ، ۋەقەلىكى روشەن، مەزمۇنى ئىنىق، بىلىم بېرىش (تەسىرلەندۈرۈش) دەرىجىسى يۇقىرى بولغانلىقى ئۈچۈن، بۇ خىل سەنئەت شەكلىنى كىشىلەر قىرغىن سۆيۈپ، ئەۋلادتىن-ئەۋلادقا داۋاملاشتۇرۇش ئارقىلىق ئۆز تارىخىنى ساقلاپ قېلىشنىڭ سىرتىدا، خەلق چۆچەكلىرى، رىۋايەت، ئەپسانىلەردىن تاللاپ شۇنىڭغا ئاساسەن تەقلىد ئويۇنلىرىنى ئويناش ياكى ئىيتىشىش شەكلى ئارقىلىق تىياتىر مەزمۇنلىرىنى بېيىتىپ، زامانىۋى سەھنە تىياتىرلىرىنىڭ دەسلەپكى باسقۇچىنى ئورۇندىدى. سەنئەتنىڭ تەرەققىياتى دەسلەپكى ئېغىز ئەدەبىياتى باسقۇچى دەۋرىدىن ئۆتۈپ يازما ئەدەبىيات باسقۇچىغا كىرىپ، پۇختا يېزىلغان سەھنە ئەسەرلىرى ئارقىلىق ۋەقەلىكلەر ئالاھىدە تەييارلانغان سەھنەلەردە رىتمىلىق بىر خىل كىيىنگەن ئارتىسلار ئارقىلىق ئىپادىلىنىدىغان بولدى. لېكىن مەشرەپ تىياتىرلىرى بولسا، ئۆزىنىڭ مىللىيلىكى، مول مەزمۇنلىرى بىلەن قەدىرلىنىپ، زامانىۋى سەھنە ئويۇنلىرى بىلەن بىر قاتاردا داۋاملىشىپ كەلدى.

دولان مەشرىپىدىكى بۇ ئويۇنلار — «ئات ئۇسسۇلى»، «تۆگە ئۇسسۇلى»، «غاز ئۇسسۇلى»، «ئېگىز بولۇڭ موللام»، «غوجالدىرىۋاق»، «ئىككى خوتۇن ئېلىپ بېرىش كومېدىيىسى»، «بوۋاي بىلەن دوغۇر»، «قېرى قىزنىڭ ئەر تاللىشى»، «بوۋاي بىلەن شاپىدىغان»، «پادىشاھ بىلەن تاياخۇن» قاتارلىق ئويۇنلاردىن ئىبارەت بولۇپ، مەشرەپ سورۇنلىرىدا خەلق قىزىقچىلىرىنىڭ رول ئېلىشى ئارقىلىق ئوينىلىدۇ. بۇ ئويۇنلارنىڭ مەزمۇنلىرى ناھايىتى ئۇزاق تارىخى ئوبرازلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، بۇنىڭدىن دولان مەشرىپىدىكى ئوينىلىپ كېلىۋاتقان تىياتىر-كومېدىيەلەرنىڭ بەك ئۇزاق تارىخقا ئىگە ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولىدۇ.

ئات ئۇسسۇلى

بۇ ئويۇننى مەشرەپ سورۇنىدا پەقەت بىرلا كىشى ئورۇندايدۇ. ئۇ، ياغاچنى خۇۋا بىلەن ساقلاپ ئاتقا ئۇچىتىپ، ئۆزى جۇددى بىر ئادەم ئاتنى مىنىپ كېتىۋاتقاندا شەكىلگە كىرىدۇ. ئات مىنگۈچى بىر قولىدا تىزگىننى تۇتۇپ، بىر قولىدا نەغمە رېتىمىگە ئاساسەن ئۇسسۇل ئويناپ ماڭىدۇ. ئات يېڭى كۆندۈرۈلگەن توسۇن قىياپەتتە بولۇپ، مەشرەپ سەھنىسىدە تۇرۇپ-تۇرۇپلا دۆيۈلۈپ ئادەمنى ئاتماقچى بولىدۇ. ئادەم غالىپ كېلىپ، ئاتتىن يىقىلماي ئولتۇرىدۇ. ئات، تەدرىجىي ياۋاشلىشىدۇ. ئات دۆيۈلۈپ شىلاڭ ئاتقىلى تۇرغاندا نەغمىگە شەلەر ئات توغرىسىدىكى تېكىستلەردىن:

- ئاتم ئويناپ سۇندۇردى،
- قۇش باشى ئىگەرسىنى.
- ئەمدى ئېيتىمسام بولماس،
- ئىچمىدىكى دەردىمنى.

دەپ غەزەل ئوقۇشقا باشلايدۇ.

«ئات ئۇسسۇلى» ئەسلىدە ئات كۆندۈرۈش ئۇسسۇلى بولۇپ، بۇ ئويۇندا ئىپتىدائىي دەۋرلەردىكى ياۋايى ھايۋانلارنى كۆندۈرۈپ، ئۆي ھايۋانلىرىغا ئايلاندۇرۇش ئەمگىكىنىڭ ئوبرازلىرى يارىتىلىدۇ.

غاز ئۇسسۇلى

غاز ئۇسسۇلىنى بىر نەپەر ئارتىس ئورۇندايدۇ. ئارتىس جۈۋىنى تەنۇر كېسىپ، بىر قولىغا ئورغاننى تۇتۇپ جۈۋىنىڭ بىكىدىن ئۆتكۈزۈپ غازنىڭ بوينىدەك ئەگرى ھالەتنى شەكىللەندۈرىدۇ.

بىر پارچە قىزىل لاتىنى تۈگۈپ جۇۋىنىڭ يەك ئۈچىدىن چىقىرىپ، غازنىڭ تۇمشۇقىغا ئوخشىتىدۇ. ئاندىن كېيىن تىزلىنىپ مېڭىپ مۇزىكا رېتىمىگە تەڭگەش قىلىپ گاھىدا دۈمىسىنى چوقلاپ پىتلىنىپ قويۇپ، گاھىدا ئۈسۈل ئويناپ كۆپچىلىكنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈشكە باشلايدۇ. تەدرىجىي ئادەملەرگە تېخىمۇ يېقىنلىشىپ ئوينىدايدۇ. كىشىلەرنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ ئادەملەرگە بىر-بىرلەپ نەزەر سېلىپ، كېرىلىپ سەت ئولتۇرغان كىشىلەرنىڭ چاترىقىغا تۇمشۇقىنى سوزۇپ خىرىس قىلىپ قويدۇ. بەزىدە كىشىلەر ئارىسىدىكى يېقىمىز، غەلىتە كېيىنگە نەرنىڭ قاملاشمىغان جايلىرىنى چوقۇپ قويدۇ. غەمكىن ئولتۇرغان، ئۈگدەپ قالغانلارنىمۇ چوقۇپ، بىردەم كۈلكە پەيدا قىلغاندىن كېيىن، نىقابى سەھنىنىڭ ئۆزىدىلا ئېلىۋېتىپ مەيداندىن چىقىپ كېتىدۇ.

بۇ ئويۇندا، ياۋا قۇشلارنى تۇتۇپ كۆندۈرۈش بىلەن ئادەملەرگە يېقىنلاشتۇرۇپ، ئۆي قۇشلىرىغا ئايلاندۇرۇشتەك تارىخىي مەزمۇنلار ئىپادىلىنىدۇ.

تۆگە ئۈسۈلى

تۆگە ئۈسۈلىدا ئۆت ئادەم رول ئالىدۇ. ئىككى ئادەم تۆگىنىڭ رولىنى ئالىدۇ. بىر ئادەم مىنىدۇ، بىر ئادەم يېتىلەيدۇ. تۆگە مۇزىكا رېتىمىگە ماسلىشىپ ئۈسۈلغا كەلتۈرۈپ دەسسەپ ماڭىدۇ. ئۈسۈل داۋامىدا تۆگە ئېگىزگە بويۇندا، يەرگە تەلپۈنۈش، ئەتراپلىرىغا قاراپ جورا ئىزدەش، ئەركىنلىك ئىزدەپ مىنگۈچىنى يېقىتقىغا ئۇرۇنۇش ھەرىكىتىنى ئورۇندا، بارا-بارا ياۋاشلاپ ئىگىسىگە مېھرىبانلىق كۆرسىتىپ، ئۇنىڭ مىنىشىگە شارائىت يارىتىپ بېرىش قاتارلىق ھەرىكەتلەرنى ئورۇندايدۇ. تۆگىچى (كارۋان) تۆگىگە مىنگەندىن كېيىن، يىراق يولغا سەپەر قىلىدۇ. بۇنى تۆگىگە مىنگۈچى ئىككى قۇلىقنى تۇتۇپ ئۇرۇپ مۇقام ياكى ھۆكەت تۈۋلاش بىلەن ئىپادىلەيدۇ. ئۇنىڭ تېكىستلىرىگە:

ئايا دوستلار ئاخۇنۇمنى ،
 ئاق بايتالغا مىنگە شتۇردۇم ،
 كېچە قويۇپ قىيىن ئانامنىڭ
 كۆشەكنى سىلاشتۇردۇم .

دېگەنلەرنى سېلىپ ، تاماشىبىنلارنى كۈلدۈرىدۇ . ئاساسلىقى
 مەسخىرە قوشاقلارنى كۆپرەك ئېيتىدۇ .

بۇ ئويۇننىڭ مەزمۇنىدا ، تۆگە ياۋاش ھەم چىداملىق ھايۋان
 بولغاچقا ، ئادەملەر ئۇنى ئەڭ بۇرۇن تۇتۇپ كۆندۈرۈپ ، ئىپتىدائىي
 قاتناش ۋاسىتىسى قىلغانلىقى ئىپادىلىنىدۇ .

ئېگىز بولۇڭ موللام

بۇ ئويۇن بىر كىشى تەرىپىدىن ئورۇندىلىدۇ . ئارتىس قولغا ياغاچ
 تۇتۇپ ، ئۇنىڭغا ئۇزۇن كىيىم كىيدۈرۈپ كۆتەرسە ئۇزىرايدىغان ،
 پەسەيتسە قىسقىرايدىغان ھالەتنى شەكىللەندۈرىدۇ . ئۇنىڭدىن كېيىن
 نەغمىنىڭ رىتىمىگە ۋە غەزەل تېكىستىنىڭ مەزمۇنىغا ئاساسەن ئۇسسۇلغا
 چۈشىدۇ . غەزەل تېكىستلىرى بۇيرۇق شەكلىدە بولۇپ :

ئېگىز بولۇڭ موللام-ئېگىز بولۇڭ .

دېگەندە ، موللام تۆيىگە ئېگىزلەپ ئىككى ئادەم بويى ئۇزىرايدۇ .
 قىسقا بولۇڭ موللام-قىسقا بولۇڭ .

دېگەندە موللام بارغانسېرى قىسقىراپ پاكار ئادەم شەكلىگە كېلىدۇ .
 نەغمىكەشلەر نەغمە بىلەن غەزىلىنى داۋاملاشتۇرۇپ :

كۈلۈپ تۇرۇپ ئويناڭ ، كۈلۈپ تۇرۇپ ،

يىغلاپ تۇرۇپ ئويناڭ ، يىغلاپ تۇرۇپ .

ئىچكىزگە تولغان دەردنى قويماي ،

سۆزلەپ بېرىپ ئويناڭ سۆزلەپ تۇرۇپ .

قۇيماق بېرەي موللام ، چايناپ بېرىڭ ،

نەزىر بېرەي موللام ، « دۇئا » قىپ بېرىڭ .

ياۋاش بولۇڭ موللام گېدىيۋالماي،
ئۇسسۇل ئويناپ موللام، ئېغىناپ بېرىڭ.
دەپ، موللامغا بۇيرۇق بېرىدۇ. نەغمىگەش نېمىدىگەن بولسا، موللام
شۇنى قىلىدۇ. بۇنىڭدا، موللام بىلەن نەزىرنىڭ مۇناسىۋىتى
تەسۋىرلىنىدۇ. ئۇنىڭ ھەرىكىتى ناھايىتى كۈلكىلىك بولۇپ، نەزىرنىڭ
گېپىنى ئاڭلىغان ھامان ھەممە بۇيرۇقنى ئورۇندايدۇ.

غوجالدىرىۋاق

« غوجالدىرىۋاق » دېگەن سۆز، جۈل-جۈل كىيىملىك،
جەپپىرە، جۇنداق دېگەن بولىدۇ. بەزىلەر بۇ ھەقتە تىل مەنىسىدىن
ئېيتقاندا يۇقىرىقى جاۋابقا قوشۇلسۇمۇ، مەزمۇن جەھەتتىن باشقىچە
قاراشتا بولۇپ، « غوجالدىرىۋاق » دېگەن « خوجا بولاي دېسەڭ
جاندارمالنى باق » دېگەن سۆزدىن كېلىپ چىققان، مال باققۇچىنىڭ
تەقى-تۇرقى غوجالدىرىۋاق بولۇپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن، ئاۋۋالقى
نام ئىستېمالدىن قېلىپ چارۋىچىنىڭ تۇرمۇشىغا ئىنتايىن باب كېلىدىغان
« غوجالدىرىۋاق » دېگەن نام مۇقىملىشىپ قالغان دېگەن قاراشتا
بولۇپ كەلگەن. مېنىڭچە يۇقىرىقى ھەر ئىككى نام مەزمۇن ۋە
شەكىل جەھەتتىن بىر-بىرىنى تولۇقلايدۇ. بۇ ناملارنى بىرلەشتۈرۈپ
تەھلىل قىلغاندىلا، غوجالدىرىۋاق ئۇسسۇلىنىڭ مەنبەسى ۋە مەز
مۇنىنى تېخىمۇ ئېنىق بىلگىلى بولىدۇ.

غوجالدىرىۋاق ئۇسسۇلى چارۋىچىلىق ئۇسسۇلى بولۇپ، ئۇيغۇر
رايونلىرىغا كەڭ تارقالغان بىلەن، ئەسلىدە بۇ ئۇسسۇل دولانلىقلار
تەرىپىدىن ئىجاد قىلىنغان. غوجالدىرىۋاق ئۇسسۇلىنىڭ ئۆزىگە خاس
مەخسۇس ناخشا تىكىستلىرى بار. ئۇنىڭ مەزمۇنلىرى بۇ ئۇسسۇلنىڭ
دولانلىقلار تەرىپىدىن ئىجاد قىلىنغانلىقىنى شەك-شۈبھىسىز ئىسپاتلاپ
تۇرىدۇ. شەكىل جەھەتتىن رول ئالغۇچى كىشى تۇماق ۋە جۇۋىنى
تە تۇر كىيىپ، جاڭگالدا يۈرۈپ چاتقاللىقتا كىيىملىرى جۈل-جۈل

يىرتىلىپ كەتكەن مالچى قىياپىتىگە كىرىدۇ. بەللىرىنى تىپىمدا
باغلاپ، بىر يېنىغا سۇ ئالىدىغان قاپاقنى، بىر يېنىغا تاماكا
يەيدىغان چۆچىكىنى ئاسىدۇ. قولغا مالچىغا ئوخشىتىپ بىر ھاسىنى
ئالىدۇ. ئاندىن كېيىن ئۇ، نەغمە رېتىمىگە ئاساسەن ئۇسسۇلغا
چۈشىدۇ. نەغمىكەشلەر غوجالدىرىۋاق پەدىسىگە نەغمە باشلاپ:

غوجالدىرىۋاققا-غوجالدىرىۋاق،

بىر ئېتىزنى تېرىساڭ بىر ئېتىزنى ئاق.

كەينىگە باقماي ئالدىڭغا باق،

ئەللىك-ئاتمىش قوي ئېلىپ يەكەن دەرياسىدا باق.

غوجالدىرىۋاققا-غوجالدىرىۋاق،

قېرىغاندا چوكان ئېلىپ كىندىكىڭگە باق.

ئارقاڭغا باقماي ئالدىڭغا باق.

بار يۈلۈڭغا قوي ئېلىپ يەكەن دەرياسىدا باق.

غوجالدىرىۋاققا-غوجالدىرىۋاق،

قېرىغاندا قىز ئالساڭ تېنىڭ بولۇر ساق.

قېرىسغا يولۇقساڭ تاشلاپ قېچىپ باق،

قويلرىڭنى ئايرىپ يەكەن دەرياسىدا باق.

دېگەن مەزمۇندا بىر يۈرۈش ناھايىتى كۆپ تېكىستلەرنى ئوقۇيدۇ.

بۇ تېكىستلەرنىڭ مەزمۇنلىرىدا، دولانلىقلار ياشاپ ئۆتكەن قەدىمكى

دىيارنىڭ جۇغراپىيىلىك نامى ۋە ئۇنىڭ ئىجتىمائىي ئەۋزەللىكى،

دېھقانچىلىق ۋە چارۋىچىلىق قاتارلىق ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋىتى،

ئەمگەك ۋە ئىجتىمائىي تارىخىي ھادىسىلەر روشەن ئىپادىلەنگەن.

دولانلىقلار قەدىمكى زامانلاردا يەكەن دەرياسى قاتارلىق

دەريالارنىڭ كەلكۈن سۈلىرىدىن پايدىلىنىپ دېھقانچىلىق ۋە

چارۋىچىلىق ئەمگىكى بىلەن شۇغۇللانغانى. بۇ جايلارنىڭ جۇغراپىيىلىك

ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن. پات-پات قۇرغاقچىلىق ئاپىتى يۈز بېرىپ

تۇراتتى. مۇشۇنداق تۇرمۇش شارائىتىدا چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىش پايدىلىق ئىدى. يەكەن دەريا ۋادىسى چارۋا بېقىشقا ئەڭ ئەپلىك، پايانسىز يايلاق بولغاچقا، غەزەل تېكىستىدە، يەر تېرىش مۇمكىن بولمىغاندا مال بېقىش بىلەن شۇغۇللىنىشنىڭ ياخشى تۇرمۇش يولى ئىكەنلىكى، ھوشيارلىق، خاتىرجەملىك، تۇرمۇش لەززىتى قاتارلىقلار تەسۋىرلەنگەن.

«غوجالدىرىۋاق» تېكىستىدە تەسۋىرلەنگەن بۇ جايلار ھەقىقەتەنمۇ چارۋىچىلىققا ناھايىتى باب جايلار بولۇپ، ھازىرغا قەدەر يەكەن دەرياسىنىڭ ۋادىلىرى دولان رايونلىرىدىن ئاۋات، مارالبېشى ناھىيىلىرىنىڭ ئىلكىدە مۇھىم چارۋىچىلىق رايونى بولۇپ كەلمەكتە.

بوۋاي بىلەن دوغۇر

بۇ ئويۇن بىر گۇرۇپپا ياكى ئۈنۈمى كۆپرەك كىشىلەر رول ئالدىغان سىستېمىلىق خەلق تىياتىرىدىن ئىبارەت بولۇپ، خەلق رىۋايىتى ئاساسىدا ئويلىنىدۇ. ئۇنىڭ مەزمۇنى توغرىسىدا رىۋايەت قىلىنىشىچە، قەدىمكى زامانلاردا بىر بوۋاي بىلەن موماينىڭ پەقەت بىرلا ئوغلى بار ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇلارنىڭ ئوغلى ئۆيدىن كۆڭلى ئاغرىپ ئىز-دېرەكسىز يوقاپ كېتىپتۇ. ئەر-خوتۇن ئىككىسى ئوغلىنىڭ پىراقىدا بىرلاپ يۈرۈپ بارمىغان يېرى قالماپتۇ. كۈندىن-كۈن ئۆتۈپ، ئايدىن-ئاي، يىلدىن-يىل ئۆتۈپ، بۇلار قېرىپ، بىر خۇپ بوۋاي بىلەن مومايغا ئايلىنىپ كېتىپتۇ. شۇنداقتمۇ ئىزدەشنى داۋاملاشتۇرۇپ كېتىۋاتسا، بىر يەردە نەغمە-ئاۋاننىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. قارىسا بۇ، دولانلىقلارنىڭ شەھىرى ئىكەن. بوۋاي بىلەن موماي «ئوغلۇمىز نەغمە ساداسى كەلگەن جايدا بارمىكىن» دەپ ئويلاپ ئۇ يەرگە بارسا، بىر ئۆيدە مەشرەپ بولۇۋېتىپتۇ. بۇلار «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم» دەپ مەشرەپكە كىرىپ، كۆپچىلىكتىن:

— جامائەت، مېنىڭ بىر ئوغلۇم يوقاپ كېتىۋېتى، ئاراڭلارغا كىرىپ قالدىمىكىن، — دەپ سورىغانىكەن، كۆپچىلىك ئۇنىڭغا ئوغلۇم كۆرسىتىپ قويۇپتۇ. بوۋاي خۇشاللىقىدا ئوغلۇ بىلەن قۇچاقتىن كۆرۈشۈپتۇ. موماي بىلەن بوۋاي دۈمچىيىپ يۈرۈپ ئۇسسۇل ئوينىماقچى تەنتەنە قىپتۇ.

« بوۋاي بىلەن دوغۇر » ئۇسسۇلدا مۇشۇ چۆچەك سەھنىلەشتۈرۈلگەن بولۇپ، بىر كىشى ئۆزىگە گىرىم قىلىپ، دۈمچىيىپ كەتكەن قېرى بوۋاي شەكلىگە كىرىدۇ. يەنە بىر ئەر، ئايالچە كىيىم كىيىپ دۈمچەك قېرى موماينىڭ شەكلىگە كىرىدۇ. تاماشىبىنلار ئۇلاردىن بىخەۋەر مەشرەپ ئوينىغىلى نۇرغاندا تۇيۇقسىزلا ئىشكىتىن بىر بوۋاي بىلەن موماي كىرىپ كېلىدۇ. بوۋاي كۆپچىلىككە مۇراجىئەت قىلىپ:

— ۋاي جامائەت! مەن بولسام ناھايىتى يىراق شەھەردىن كەلدىم. بىر ئوغلۇم بار ئىدى، ئۆيدىن يامانلاپ چىقىپ كەتتى، ئاراڭلارغا كەلدىمىكىن دەپ ئىزدەپ كېلىۋىدىم! — دەيدۇ، يەنە بىر نەپەر رول ئالغۇچى كۆپچىلىكنىڭ ئارىسىغا كىرىپ ئولتۇرۇپ:

— ئۆزىڭز نەدىن كەلدىڭىز؟ — دەيدۇ. بوۋاي:

— بۇخارادىن — دەپ جاۋاب بېرىدۇ. سوزغۇچى:

— بۇخارادا قوناق قانداق باش ئالىدۇ، كېۋەز قانداق ئېچىلىدۇ؟ — دەپ سورايدۇ. بوۋاي ئۇنىڭغا قوناقنىڭ بېشى بىلەن كېۋەزنىڭ ئېچىلىشىنى مەلۇم ئوخشىتىپ ئارقىلىق جاۋاب بېرىپ، مەشرەپتە قاتتىق كۈلكە پەيدا قىلىۋېتىدۇ.

بوۋايدىن:

— ئوغللىڭىزنىڭ ئىسمى نېمە؟ — دەپ سورايدۇ.

بوۋاي:

— ئوغلۇمنىڭ ئېتى « دوغۇر » ئىدى — دەيدۇ.

— ئۇنداق بولسا، ئوۋلاپ بېقىڭ — دېگەندىن كېيىن، بوۋاي

قۇلىقىنى تۈتۈپ تۇرۇپ:

— ۋاي! ... ئوغلۇم دوغۇر... — دەپ ئىككى-ئۈچ قېتىم جېنىنىڭ

ئارىچە توۋلايدۇ. بىر كەمدە يەنە بىر رول ئالغۇچى بىر بۇلۇڭدىن قوپۇپ:

— ۋاي ئاتا، مانا مەن — دەپ يۈگۈرۈپ كېلىپ، بوۋاي بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپ، ئىككى يانغا قايرىلىپ، سەكرەپ، چۆرگىلەپ ئۈسسۈل ئويناشقا باشلايدۇ. ئۈسسۈلدىن كېيىن بوۋاي ئوغلغا قاپىيلىك، بىرقەدەر يالڭاچ سۆزلەر بىلەن نەسەھەت قىلىپ، سورۇندا ۋاتىق كۈلكە پەيدا قىلىدۇ. ئارقىدىن بوۋاي بىلەن موماي ئۈسسۈلغا چۈشۈپ، دولان مەشرىپنىڭ ئالدىنقى باسقۇچلىرىنى ئوينىمايلا ئاخىردىكى «سىرىلما» باسقۇچىنى ئويناپ، ئۆز خۇشاللىقلىرىنى بىلدۈرىدۇ. ئۇندىن كېيىن بوۋاي بىلەن موماي كۆيچىلىك بىلەن خۇشلىشىپ چىقىپ كېتىدۇ.

بوۋاي بىلەن شاپىدىخان

بۇ ئويۇندا ئۈچ ئادەم رول ئالىدۇ. بۇلاردىن بىرى ئايالچە كېيىم كىيىپ ياسىنىدۇ. ئويۇننىڭ مەزمونى خەلق چۆچەكلىرىنى ئاساس قىلغان بولۇپ، بىر قېرى بوۋاي ناھايىتى گۈزەل بىر قىزى خوتۇنلۇققا ئالىدۇ. بوۋاي خوتۇننى باشلاپ بىر مەرىكىگە ئاپارسا، بۇ خوتۇنغا باشقىلارنىڭ كۆزى چۈشۈپ، ئېلىپ قاچىدۇ. بوۋاي ئاجىزلىقىدا ھېچ ئىشقا قۇدرىتى يەتمەي يىغلاپ يۈرگەندە، كۆيچىلىك ئۇنىڭغا ھەمكارلىشىپ، خوتۇننى تېپىپ بېرىدۇ. ئەر-خوتۇن بىر يەرگە جەم بولغاندىن كېيىن، خۇشاللىقتا مۇرىسىنى-مۇرىسىگە تىرەپ ئۈسسۈلغا چۈشىدۇ.

ئىككى خوتۇن ئېلىپ بېرىش

بۇ ئويۇندا ئۈچ ئادەم رول ئالىدۇ. ئىككى كىشى ئايالچە كېيىنىدۇ، بىر ئەر كىشى ئەخلاقسىز، خوتۇنپەرەس، شاللاق بىر

ئادەمنىڭ رولىنى ئالىدۇ. ئۇ ئادەم ئاچكۆزلىكىدىن بىر قېتىمدا ئىككى خوتۇن ئالىدۇ. بۇ خوتۇنلارنىڭ مەجەزىمۇ ئېرىگە ئوخشاش بولۇپ، ئىككى خوتۇن بىر ئەرنى تاللىشىغا باشلايدۇ. خوتۇنلار ئەينى تاللىشىش داۋامىدا ئەرنىڭ قەيىرى كەلسە شۇ يەردىن تۈتۈپ ئۆزىگە ئارتىپ، ئەرنى ئىككى خوتۇن ئالغانغا توپىغۇزۇپتىدۇ. بۇ ئارقىلىق يامان ئادەتلەرگە قاتتىق زەربە بېرىدۇ.

باخشى بىلەن كېسەل

بۇ ئويۇن بىر باخشى، بىر كېسەل، ئۈچ داپكەش ھەممىنى بەش رول ئالغۇچى تەرىپىدىن ئورۇندىلىنىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەرلەر بولۇپ، بىرى ئايالچە كىيىنىپ، كېسەلنىڭ رولىنى ئالىدۇ. ئەييارلىق پۈتكەندىن كېيىن، بىر ئال ئارغامچىنى يەردىن بورۇسقا ئارتىپ تۇغ قىلىدۇ. كېسەل بولغۇچى كىشى نۇغنى تۈتۈپ، يېرە ئويۇنىدىكى كېسەللەر قىلىدىغان ھەرىكەتلەرنىڭ ھەممىسىنى ئەينەن دورايدۇ. باخشى بولغۇچى كىشى كېسەلگە دۇئا ئوقۇشقا، جىنلارنى چاقىرىشقا، ئۇنى تۈتۈپ باغلاشقا باشلايدۇ. ئۇ خەنجىرنى كېسەلنىڭ ئۈيەر-بۇيىرىگە ۋە مۇھىم بەرلىرىگە چوقۇپ، ئوسال قىلىقلارنى قىلىشقا باشلايدۇ. كېسەل خوتۇنمۇ ناخشىنىڭ ھەرىكىتىگە ماسلىشىپ قاش-كۆزلىرىنى ئويىنىتىشقا باشلايدۇ. بۇ چاغدا داپكەشلەر غەرەلگە خەلق قۇشاقلىرىدىن:

باخشىنىڭ قولىدا تۇنقان
 قەلەيى پىچاق-خەنجەرى بار.
 تارتىدۇ تامغا زىيانداش،
 كۆڭلىدە بىر خىيالى بار.

ئەجەپمۇ ئولا ئىكەن
 باخشىلارنىڭ پىرىسى.

پېرى قىلدۇرغان خېنىمىڭ،
كېچىسى نار ھېلىسى.

كېسەلگە شىپا دەيدۇ،
باخشى قىلغان پېرىنى.
باغلايدۇ زىيانداشنى،
ئۇخلىتىدۇ ئېرىنى.

پېرە قىلدۇرغان خېنىملار
يامشىۋاپتۇ خىگدىگە،
باخشى خەنجەر تەڭلىگەندە
چاپلىشىۋاپتۇ ئېرىگە.

ئاق ئۆچكىنىڭ تېرىسى،
كۆك ئۆچكىنىڭ تېرىسى.
نېمە ئۈچۈن يوقالمايدۇ،
باخشى كاسىر پېرىسى.

باخشى تۇتىمەن دەيدۇ
ئادەم تېنىدە جىنىنى.
ئايەتنى تەتۈر ئوقۇپ
بۇزىۋاتىدۇ دىنىنى.

باخشىلارنىڭ ئايىتى
شامەن-شۈمەن ئەرىسى.
كېسەل بىلەن ئىشى يوق،
ئاق تەڭگىدە چېدىلى.

دېگەن تېكىستلەرنى سېلىپ، باخشى بىلەن كېسەل بولۇۋالغان

خوتۇنلارنىڭ ھىيلە-مىكىرلىرىنى، ئېرىنىڭ ئەخىرە قىلىشى، فاتىمى تەنقىد قىلىپ، يۈز بېرىدىغان ئىشلارنى پاش قىلىدۇ. بۇ ئويۇم ئېيتىلىدىغان غەزەل تېكىستلىرى مەزمۇنلۇق، ئاڭلاشقا قىرغاقلىق ھەرىكەتلىرى كۈلكىلىك بولۇپ، كىشىلەرگە تەربىيىۋى رول ئوينايدۇ.

« شاھ بىلەن تايخۇن »

بۇ ئويۇن مارالبېشى ناھىيىسىدە كەڭ تارقالغان بولۇپ، ئىككى-ئۈچ ئادەم رول ئالىدۇ. بۇلاردىن بىرى پادىشاھ، بىرى چاپارمەن، بىرى پۇقرا بولىدۇ. پادىشاھ پۇقرادىن سوئال سورايدۇ. چاپارمەن قولغا بىر تال تاياقنى ئېلىپ، تايخۇن جاۋاب بېرەلمەسە ئۇرۇش ئۈچۈن دېۋەيلەپ تۇرىدۇ ۋە پادىشاھنىڭ ھەر بىر سوئالىنىڭ ئاخىرىدا « دوس! ... » دەپ، « دوس » تارتىپ بېرىدۇ. سوئال-جاۋابلار مۇنداق تەرىقىدە بولىدۇ:

پادىشاھ:

— تايخۇن! — دەپ توۋلايدۇ. تايخۇن:

— خوش، — دەپ شاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئۆرە تۇرىدۇ. پادىشاھ:

— مەن سەندىن سوئال سورايىمەن، جاۋاب بېرەلمەسەن؟ — دەپ

سورايدۇ. تايخۇن:

— تەخسىر، ئاشۇرئۆپتىمەن — دەپ جىم تۇرىدۇ. پادىشاھ

سوئالىنى داۋاملاشتۇرىدۇ:

ئالتە كەپتەرگە يەتتە كوۋۇك،

يازدا ياتقانغا قىشتا ئوۋۇك.

يازدا ئىشلىگەننىڭ تۈگىمەس ئىشى.

سايىدا ئۇخلىغاننىڭ ئېچىنۇر...

دېگەننىڭ مەنىسى نېمە؟ (كۈلكە)

تايخۇن:

يازدا ئىشلىسەڭ قىشتا چىشلەيسەن،

يازدا ئۇخلىساڭ يالڭاچ قىشلايسەن.

دېگەن بولىدۇ.

پادشاھ:

ھەر ئادەم « ھە » دېمىگىچە « ھە » دېيەلمەس،
قايقان-تۇزاق قويغىچە قىرغاۋۇل توشقان بېيەلمەس،
مۇشۇ كۈننىڭ قىزلىرى تۈزلەڭلىكتە سىيەلمەس،
دېگەن نېمىنى بىلدۈرىدۇ؟ (كۈلكە)

تايخۇن:

— ھەر ئىشنى قىلمىغىچە قىلغىلى بولماس،
چارە-تەدبىر بولمىسا راھەت كۆرەلمەس.
كالتە كۆڭلەك قىزلارغا ھەرگىز ياراشماس،
تۈزلەڭ ياكى سايلىقتا سىيگىلى، بولماس

دېمەكتۇر.

پادشاھ:

— ئوغۇل بالا تۇغۇلۇپ، ئوندا ئوغلاق، يىگىرىمدە تۈلكە،
ئوتتۇزدا بۆرە، قىرقتا يولۋاس، ئەللىكتە توختا، ئاتمىشتا نۇختا،
دېگەننىڭ مەنىسى نېمە؟

تايخۇن:

— ئوغۇل بالا ئونغا كىرگەندە ھەرقانداق كىشىنىڭ مەستلىكىنى
كەلتۈرگىدەك ئوماقلىشىدۇ. يىگىرىمگە كىرگەندە قىزلارنىڭ مەستلىگىنى
كەلتۈرىدۇ. ئوتتۇزغا كىرگەندە، كۈچ-قوۋەتكە تولدۇ. قىرىق ياشقا
تولغاندا يولۋاستەك كۈچلۈنۈپ، تۇتقانلارنى قومۇرۇۋالىدۇ. ئەللىككە
كىرگەندە ئۆزىنى توختىتىپ، ھەر ئىشنى ئوبدان ئويلاپ، پۇختا قىلىدىغان
بولىدۇ. ئاتمىشكە كىرگەندە ئىبادەتكە قەدەم قويۇپ، ساقال-بۇرۇتىنى
قويۇۋېتىدۇ. ساقال-بۇرۇت ئىگەنى نۇختىلاپ، ئېغىزنى تىزگىنلەيدۇ — دەپ
جاۋاب بېرىدۇ.

پادشاھ:

— ئۆلۈپ ئولتۇر، كۈلۈپ ئولتۇر؛ ئۆلۈپمۇ ئولتۇرالماساڭ، كۈلۈپمۇ
ئولتۇرالماساڭ، ئىككەم ئەللىك يەرگە دوڭغايىنۇ، دېگەن نېمە؟ —

دەپ سورايدۇ. تايخۇن جاۋاب بېرىپ:
 — ئى ئۇلۇغ شاھىم، ئۆزلىرىدەك ئابرويۇلۇق بىر چوڭ
 ئاخۇنۇم سەبەرگە چىقىپ كۈنلەرنىڭ بىرىدە مارالبېشىدەك
 چوڭ بىر شەھەرگە كېلىپ كېتسەنمۇ، تەرتى قىستاپ كېتىۋالدىڭ.
 خالاغا كىرىپتۇ. ئىشى پۈتكەندە قارىسا، ئىستىنجا چالمىسى
 ئالمى كىرگەنكەن، بىر نەرسە تاپالمىتۇ. ئاخىر ئامالسىزلىقى
 ئىستىنجا چالمىسى ئىزدەپ حالادىن چىقىپ ئىككى كەم ئەللىك
 يەرگىچە دوڭغۇبۇيۇتۇ — دېيىشى بىلەن مەشرەپتە قاتتىق
 كۈلكە پەيدا قىلىدۇ. يادشاھ بۇنىڭدىنمۇ تايخۇننى گەپتە
 چۈشۈرەلمىگەندىن كېيىن، سوئالنى يەنە داۋاملاشتۇرۇپ
 سوراشقا باشلايدۇ:

- تايخۇن!
- خوش.
- بىشىڭىزدا نېمە بار؟
- تاجى دۆلەت بار.
- كۆزىڭىزدە نېمە بار؟
- گۆھىرى زىننەت.
- ئاغزىڭىزدا نېمە بار؟
- كەلمە شاھادەت.
- قولىڭىزدا نېمە بار؟
- يايى خىزمەت.
- ... دا نېمە بار؟
- ياسىكنا ئىللەت.

بۇ چاغدا مەشرەپتە قاتتىق كۈلكە پەيدا بولىدۇ.
 «شاھ بىلەن تايخۇن» ئويۇنىنىڭ سوئال-جاۋابلىرىدىكى
 پىكىرلەر ئىنتايىن مول مەزمۇنغا ئىگە بولۇپ، ھورۇنلۇقنى تەنقىدلەپ.
 ئەمگە كىچان بولۇشنى تەشەببۇس قىلىدۇ ھەمدە ئادەملەرنىڭ
 ئۆزىنى قەدىرلىشىنى، تۇرمۇشنى چۈشىنىشىنى، ئىش-ھەرىكەتتە

جۇرئەتلىك بولۇشنى، چارە-تەدبىرلىك بولۇپ، تۇرمۇشتا خاتىرجەم ئۆتۈشنى قولغا كەلتۈرۈشنى تەشۋىق قىلىدۇ. تۇرمۇشتىكى چاكىنا ئادەتلەرنى قاتتىق مازاق قىلىدۇ. پادىشاھنىڭ سوئاللىرىغا تايخۇندىن ئىبارەت ئاددىي خەلق ۋەكىلى بولغان پۇقرالار يېرىم سائىر كەسكى جاۋاب بېرىپ، خەلقنىڭ ئەقىل-پاراسىتىنى نامايان قىلىدۇ.

قورچاق ئويۇنى

بۇ ئويۇن مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ئاۋات بازىرىدا ساقلىنىپ كەلگەن. ئۈچ ئادەم رول ئالىدۇ. مەزمۇنى «قېرى قىزنىڭ ئەرتاللىشى» دىن ئىبارەت بولۇپ، خەلق ماقال-تەمسىللىرىدىن: «قىز قېرىسا قازى بولۇر، كىملا كەلسە رازى بولۇر» دېگەنگە ئاساسەن تەييارلانغان.

بۇ ئويۇندا بىر كىشىنى ياتقۇزۇپ پۇتغا قىزنىڭ كىيىملىرىنى كىيىدۈرۈپ قورچاق ياسايدۇ. بۇ قورچاق قىزنىڭ رولىنى ئالىدۇ. ئىككى يىگىت ئىككى تەرەپكە ئۆتۈپ، قىزدىن سوئال سوراشقا باشلايدۇ. سوئالنىڭ مەزمونى:

— نەزگە تېگەمسىز؟

— تېگمەن.

— كىمگە تېگىسىز؟

— كىم كەلسە شۇنىڭغا تېگمەن — دەپ بىر تۈرۈپ ئوڭ تەرەپتىكى يىگىتنىڭ كۆزىگە، بىر تۈرۈپ سول تەرەپتىكى يىگىتنىڭ كۆزىگە ئەلپۇندۇ. بۇ ئىشتىن ھەر ئىككى يىگىتنىڭ رايى يېنىپ، كەتمەكچى بولىدۇ. بۇ چاغدا قېرى قىز جېنىنىڭ بارىچە ۋارقىراپ:

— ساڭمۇ تېگمەن (ئوڭ تەرەپنى كۆرسىتىدۇ)، ساڭمۇ تېگمەن (سول تەرەپنى كۆرسىتىدۇ)، دەپ ھەر ئىككىسىگە تېگىشكە رازىلىق بىلدۈرىدۇ. بۇنى كۆرگەن يىگىتلەرنىڭ كەيپى

ئۈچۈپ، قايتماقچى بولۇپ تۇرۇشىغا، قىز قولىنى شۇنداق تۇرۇپلا بىر يىگىتنىڭ بويىغا گىرە سلىۋالدى-دە، جىنىسكە بارغۇچى تۇۋلاپ:

— نەگە بارسەن، ساڭا تېگمەن، قورسۇقۇمدا بالام دادىسى سەن — دەپ ئېسىلۋالدى. بۇنى ئاڭلاپ سىجارە يىگىت قورققىنىدىن نېمە دېيىشنى بىلمەي، شۇ جايدىلا ئولتۇرۇپ قالدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئىجتىمائىي ئەخلاقىتىكى ناچار ئىللەتلەرگە جانلىق ھەرىكەت بىلەن تەنقىد بېرىدۇ. بۇ ئويۇن مەشرەپتە ھەم كۈلكە پەيدا قىلىدۇ ھەم ئادەملەرگە تەربىيە كۆرسىتىدۇ. بۇلاردىن باشقا، ھەر قايسى جايلاردا، شۇ جاينىڭ ئۆرپ-ئادىتى، مىللىي ئالاھىدىلىكى ۋە يەرلىك ۋەقەلىكلەرگە ئاساسەن مەشرەپ سورۇنىدا ئويناپ كەلگەن ئويۇن شەكىللىرى بار. بىر كىشى تەرىپىدىن ئورۇندىلىدىغان «خەت ئوقۇش» ئويۇنى دەيدىغان بىر ئويۇنمۇ داۋاملىشىپ كەلگەن. بۇ ئويۇندا «خەت ئوقۇغۇچى» مەشرەپ سورۇنىنىڭ ئوتتۇرىغا كىرىپ ئۆرە تۇرۇپ، بېلىدىكى بەلباغنى يېشىپ قېتىنى ئېچىپ تۇرۇپ، ئۆزى توقۇغان ياكى يادلىۋالغان قوشاقلىرىنى ئوقۇشقا باشلايدۇ. ھېچ بولمىغاندا قوشاقنىڭ سانى 100 كۈپلىتىش ئاشىدۇ. ئۇنىڭ مەزمونى كۆپ خىل بولۇپ، جەمئىيەتتىكى ئېزىش-ئېزىلىش، ساختىپەزلىك-كاززاپ-لىق، سەممىيەتسىزلىك، جازانىخورلۇق، پارىخورلۇق، ئەخلاقسىزلىق، بۇزۇقلۇق قاتارلىقلارنى قوشاق بىلەن ئىپادىلەپ، يامان ئىش، يامان ھەرىكەتلەرنى قاتتىق قامچىلايدۇ. قوشاق مەزمۇنلىرى شۇ مەھەللە ياكى شۇ يۇرتتىكى يۈز بېرىۋاتقان ئىشلارغا ناھايىتى ئوخشاپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن، بۇنىڭ تەربىيىۋى ئەھمىيىتى ئىنتايىن زور بولىدۇ. كىشىلەر ئۇنىڭ ئوقۇغان قوشاقلىرىنى قىزىقىپ ئاڭلاشتىن باشقا، يادلىۋالىدۇ. خەت ئوقۇش قوشاقلىرى پات پۇرسەتتە خەلق ئىچىگە تارقىلىپ، خەلق فولكلور خەزىنىسىنى بېيىتىدۇ.

« خەت ئوقۇش » ئويۇنغا ماھىر ئاۋات ناھىيىسىنىڭ ئايكۆل كەنتىدە ئىمىن موللام دېگەن بىر كىشى ئۆتكەن (1870—1945) بولۇپ، ئۇ، مەشرەپلەردە « خەت ئوقۇش » ئويۇنىدا رول ئېلىپ، ئۆچمەس نام قالدۇرغان. ئۇنىڭ قوشاقلىرى خەلق ئىچىگە كەڭ تارقالغان بولۇپ، ئۇنىڭ قوشاقلىرىنىڭ بىر قىسمى ھازىرغا قەدەر « خەت ئوقۇش » ئويۇنىدا ئۆرنەك بولۇپ كەلگەن.

دولان مەشرىپى ھەرقايسى جايلارنىڭ ئۆز ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن بۇنىڭدىنمۇ كۆپ كومېدىيىلىك ئويۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. تېخى قېزىپ تېپىلمىغان ئەڭ ئەھمىيەتلىك سەنئەت شەكىللىرىنىڭ بولۇشىدا شەك يوق. خىلمۇخىل تەقلىد ئويۇنلارمۇ ئاز ئەمەس.

دولان مەشرىپىدە ئوينىلىدىغان بۇ ئويۇنلار ناھايىتى ئۇزاق تارىخقا ئىگە بولۇپ، دولان مەشرىپىدىكى كومېدىيىلىك ئويۇنلار ھازىرقى زامانئۆي تىياتىرلارنىڭ بارلىققا كېلىشىگە ئاساس ياراتقان. مەشرەپ ئويۇنلىرى خەلقنىڭ ئۆزلىرى تەرىپىدىن ناھايىتى ئاددىي ئۇسۇل بىلەن ئوينالسىمۇ، مەخسۇس كىيىملەرنى كىيىپ، گىرىم قىلىپ، تەييارلانغان سەھنىلەردە ئوينالغان بەزى ئويۇنلاردىن ھەرگىز كەم قالمايدۇ. ئويۇننىڭ دراماتىك دىئالوگى ئاساسىي جەھەتتىن بىر-بىرى بىلەن ئوخشاش.

دولان مەشرىپىدىكى تەقلىد، تىياتىرلارنى دولان مەشرىپىنىڭ يۇقىرى باسقۇچقا كۆتۈرۈلۈشى دەپ ئېيتىش مۇمكىن.

بە شىنچى باب دولان مۇقامچىلىرى

دولان مۇقامچىلىرى دولان مۇقاملىرىنى ساقلاپ كەلگۈچىلەر، داۋاملاشتۇرغۇچىلار ۋە تارقاتقۇچىلاردۇر. ئۇلار ئەجدادلارغا ۋارىسلىق قىلىپ، قاتلاممۇ قاتلام ئۆگىنىپ ھەم تارقىتىش ئارقىلىق كلاسسىك مۇزىكىمىز ئون ئىككى مۇقامنىڭ دۇنياغا كېلىشى ئۈچۈن مۇھىم تۆھپىلەرنى قوشقان. لېكىن دەۋرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن دولان مۇقامچىلىرىدىمۇ مەلۇم ئۆزگىرىشلەر بولغان. بۇنداق ئۆزگىرىش دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىدا بولغانلىقى ئۈچۈن، ھەر بىر رايوندىكى ساقلىنىش ئەھۋالىغا ئاساسەن مۇقامچىلارمۇ شۇنىڭ لايىقىدا قالغان. بەزى رايونلاردا دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى ۋە مۇقامچىلار تۈگەش يولىغا يۈزلەنگەن. ئالايلىق، ئاۋات ناھىيىسى دولانلىقلار تەرىپىدىن گۈللەندۈرۈلگەن 500 يىلدىن ئارتۇق تارىخقا ئىگە مۇقام-مەشرەپ ماكانى ئىدى. ھازىر بۇ رايوندا دولان چالغۇلىرىدىن قالۇن، قالۇنچى، غېجەك ۋە غېجەكچى تۈگەپ كەتكەن. غېجەك چالغۇچىلاردىن بىر نەچچىسىلا بولسىمۇ، ئۇلار ئىقتىدارىدىن قالغان ياكى ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللانغۇچىلار بولمىغاچقا، تونۇلمىغان. دولان راۋىبىدىنمۇ بىر نەچچىسىلا قالغان، ئەلنەغمىلەردىن تىلغا ئالغۇدەكلىرى ئاز. بۇ رايوندا دولان مەشرەپى ئاساسىي جەھەتتىن تۈگىگەن. يىراق جاڭگالدىكى چارۋىچىلارنىڭ توي مەشرەپىدىن باشقا ھەر يىلى «چاقىلەك» ئويۇنىدىكى بىرەر

قېتىم ئۆتكۈزۈلگەن مەشرەپتىن باشقا چاغلاردا مەشرەپ ئۆتكۈزۈلمەيدۇ. توي-تۆكۈنلەردىمۇ مەشرەپنىڭ ئورنىغا ئۇنئالغۇ قويۇپ قويىدۇ. ئەلنەغمىچىلەر قىس بولغاچقا يېزىلاردىمۇ شۇنداق. بولغاندىمۇ ئۇنئالغۇغا ئۈسسۈل ئوينىشىدۇ. مەكت، مارالبېشى ناھىيىلىرى بۈگۈنكىدەك ئەمەس. ئۇ جايلاردا بۇرۇنقىدەكلا داۋاملىشىپ كەلمەكتە. بولۇپمۇ مارالبېشى ناھىيىسىدە دولان مەشرىپى بۇرۇنقىدەكلا ساقلىنىپ كەلگەچكە دولان مۇقامى (ئەلنەغمىچى) لىرىمۇ ناھايىتى كۆپ ساننى تەشكىل قىلىدۇ. بۇ ناھىيىنىڭ دائىرىسى كەڭ، جۇغراپىيىلىك ئورنى ئارقاق، دولانلىقلار توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان ھەم نوپۇسى كۆپ جاي بولۇپ، ناھىيە بويىچە بار بولغان 234 مىڭ 859 نەپەر ئۇيغۇر نوپۇستىن مەھەللە، يېزا بولۇپ ئولتۇراقلىشىپ، شالغۇتلاشمىغان دولان نوپۇسى 143 مىڭ 938 نەپەر. باشقا يېزا-كەنتلەردە ئارىلاش ياشاۋاتقان دولان نوپۇسلىرىمۇ 20 مىڭدىن ئاشىدۇ. يەقەت مەھەللە، يېزا بولۇپ ئولتۇراقلاشقان دولان نوپۇسلىرى باشقا دولان رايونلىرىغا سېلىشتۇرغاندا مەكت ناھىيىسىنىڭ ئومۇمىي ئۇيغۇر نوپۇسىدىن 20 مىڭ 661، ئاۋات ناھىيىسىنىڭ ئومۇمىي ئۇيغۇر نوپۇسىدىن 28 مىڭ 883 نوپۇس ئارزۇق كېلىدۇ. ئاشۇ ئادەملەرنىڭ ھەممىسى مۇقام، مۇزىكىغا (ئەلنەغمىگە) موھتاج، تېخىچە توك ئومۇملاشمىغانلىق-تىن ئۇنئالغۇ، تىلبۇتوزورنىڭ تەسىرى زور ئەمەس. بۇ ناھىيە خەلقى يەنىلا بۇرۇنقى ئۆرپ-ئادەتلىرىنى داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن. دولان مەشرىپىنى قەدىرلەيدۇ، كۈندۈزلىرى ئەمگەك قىلسا، ئاخشاملىرى مەشرەپ ئوينىيدۇ. مەشرەپسىز نوي قىلمايدۇ. شۇڭلاشقا، مەشرەپ ئەلنەغمىچىلەرگە موھتاج بولغانلىقى ئۈچۈن، ھەممە ئادەم ئەلنەغمىچىلەرنى ھۆرمەتلەيدۇ ۋە مۇقام، مۇزىكا ئۆگىنىشكە ھەۋەس قىلىدۇ. مەكت ناھىيىسىمۇ بۇ ئادەتكە ئورناق بولۇپ، مارالبېشى ناھىيىسىدىن كۆپ پەرقلەنمىسىمۇ، مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ دائىرىسى كەڭ بولغاچقا، نۇرغۇن ئالاھىدىلىككە بار. مۇقامچى ۋە

سازەندىلەرنىڭ سانىمۇ باشقا ناھىيىدىكى ئەلنە غىمچىلەردىن بەھجە ھەسسە ئېشىپ كېتىدۇ. بۇ ناھىيىگە قاراشلىق جايلاردىن ئاۋات ئىگەر بىر مەسىل قىلساق، بۇ جاي مارالبېشىنىڭ ئەڭ چەت يېزىلىرىنىڭ بىرى بولۇپ ناھىيە بازىرىغا 126 كىلومېتىر كېلىدۇ. ئادەملىرىنىڭ ھەممىسىنى مۇقامچى ئۆسۈلچى دېيىشكە بولىدۇ. مۇقام، مۇزىكا ئۆگىنىشنى كىشىلەر ئۆزىگە پەرز ھېسابلايدۇ. بۇ جايدىكى 3629 ئائىلىلىك كىشىلەر دە تۆت قالدۇن، 12 دولان غېجىكى، 14 دولان راۋابى، 22 دولان نەغمە دېپى، ئۈچ سۇناي، 11 نەي، 10 نەمبۇر، سەككىز قەشقەر راۋابى، 18 ئىسكىرىپكا، 380 دۇتار، ئىككى ناغرا — ھەممىسى 484 چالغۇ، بۇنى چالدىغان ئوخشاش بولمىغان سەۋىيىدىكى 350 تىن ئارتۇق چالغۇچىلار بار. بۇلارنىڭ كۆپىنچىسى دولان ئۆت خىل چالغۇلىرىنىڭ ھەممىسىنى چالالايدۇ. بۇ بازاردا خەلقنىڭ ئۆز ئىچىدىن مەشق قىلىپ تەربىيەلەنگەن بىر داۋازلار گۇرۇپپىسىمۇ بار. بۇنىڭدا بەش كىشى دارغا چىقالايدۇ. تۆت كىشى كۆپ خىل سېرىك بىلىدۇ. بۇلار بىر ئەترەت بولۇپ شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا سەييارە يۈرۈپ ئويۇن كۆرسىتىپ، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ قىزغىن قارشى ئېلىشىغا ئېرىشتى.

مەكتەپ، مارالبېشى ناھىيىلىرىدە دولان مۇقامىنىڭ ھاياتى كۈچى زور. يەرلىك پارتىيە، ھۆكۈمەت ئورگانلىرى دولان خەلقىنىڭ بۇ مىللىي سەنئىتى ۋە سەنئەتكارلىرىغا ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرىدۇ. مۇقامچى (ئەلنە غىمچى) لار ئىجتىمائىي جەھەتتە مۇئەييەن ھۆرمەتكە ئىگە. شۇ سەۋەبتىن، ئۆگەنگۈچىلەر بىر قەدەر كۆپ بولغاچقا، ھازىرقى بار مۇقامچىلارنىڭ كۆپ سانىنى ياش، ئوتتۇرا ياشلىقلار تەشكىل قىلىدۇ.

دولان ئەلنە غىمىسى دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ ھاياتى كۈچى. ئەلنە غىمە بولىدىكەن، مەشرەپ بولىدۇ. بۇ ھەقتە ئۆزۈمنىڭ بىۋاسىتە تەكشۈرۈپ ئېنىقلىغان ماتېرىياللىرىمغا ئاساسەن، شۇ يېزا ياكى ناھىيىدە نامى بىرقەدەر مەشھۇر بولغان دولان مۇقامچىلىرىنىڭ بىر قىسمىنى كىتابخانلارغا تونۇشتۇرۇپ ئۆتمەن.

1. مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ دولان يېزىلىرىدىكى مەشھۇر مۇقامچىلار

دۆلە تباغ يېزىسى مۇقامچىلىرى

ھەسەنجان توقسۇپ

دۆلە تباغ يېزىسىنىڭ سېرىغۇنۇش كەنتىدىن، 50 ياش، دولان مۇقاملىرىدىن: زىل باياۋان، بوم باياۋان، ئەرزال، مۇشاۋىرەك، راک، جۇلا، خۇدەك، ناۋا، سىم باياۋان، دۇگامەت، چۆل بۈيۈك باياۋان، قەمبەرخان سەنىمى قاتارلىق 12 تۇرنى بىلىدۇ. ئۇ، مۇقامنى، داپ ۋە راۋابنى ئاتىسى توقسۇپ سويىدىن ئۆگەنگەن. يەنە شۇ كەنتتە ئۆتكەن قادىر كىچىكى ئۇستاز تۇتۇپ، دولان ئون ئىككى مۇقامنى ۋە يەنە بىر قىسىم يەككە باياۋانلارنى ئۆگەنگەن. داۋاملىق ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ، مارالبېشى، مەكت، ئاۋات ناھىيىلىرىگە نۇرغۇن قىسىم تەكلىپ قىلىنىپ، دولان مۇقاملىرىنى دولان رايونلىرىغا كەڭ تارقاتقان. سېرىغۇنۇش كەنتىدىن راۋابچى تۇردى مەمتىمىن، ئامانتوغراق 11-كەنتتىن غېجەكچى تۇرسۇن ھېزىم، پىچاق سۇندىدىن قالدۇنچى راخمان ئېلى، مارالبېشى بازار ئارا مەھەللىدىكى داپەندى راخمان قاسىم بىلەن بەش كىشى بىر گۇرۇپپا بولۇپ، مارالبېشى، مەكت، يوپۇرغا، يەكەن، ئاۋات ناھىيىلىرىنىڭ دولان يېزىلىرىغا بېرىپ نەغمە قىلىپ، خەلق ئىچىدە زور ئاتاققا ئېرىشكەن. بۇلار ھازىرمۇ سەبىيارە يۈرۈپ، ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. ھەسەنجان توقسۇپ دولان مۇقاملىرىنى بىر قەدەر تولۇق بىلىدىغانلارنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇ بىلگەنلىرىنى ھەمراھلىرىغا ئۆگىتىشنىڭ سىرتىدا، راخمان ئاۋۇت، مەھەممەت راخمان، غوپۇر تۇردى قاتارلىقلارغا ئۆگىتىپ چىققان.

بېشكە دەم مۇقامچى توقسۇپ سويى

دۆلە تباغ يېزىسىنىڭ سېرىغۇنۇش كەنتىدىن، 101 يېشى داڭلىق مۇقامچى ۋە راۋابچى. ئۇ ئەجدادلىرىدىن تارتىپ مۇقام مۇزىكا بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەنلەر بولۇپ، ئاتىسى ھەسەن موللامۇ ئەينى ۋاقىتتىكى مەشھۇر مۇقامچىلاردىن ئىدى. ئۇ دولان راۋابىنى چېلىشتا داڭ چىقارغان، ئۆز شاگىرتلىرىغا 20 دىن ئارتۇق راۋاب ياساپ تارقىتىپ بېرىپ، ئالەمدىن ئۆتكەن. توقسۇپ سويى مۇقامى، راۋاب چېلىشى، ياساشنى ئانىسىدىن ئۆگەنگەن. بىلگەن مۇقاملىرىنى ئوغلى ھەسەنجان توقسۇپقا ئۆگەتكەن. 1993-يىلى 2-ئاينىڭ 17-كۈنى مەن ئۇنى زىيارەت قىلغىلى نارغىنىمدا، « مەن بۇ يىل 101 ياشقا كىردىم، مەن ناھايىتى خاتىرجەم، چۈنكى ئاتا-بوۋامدىن قالغان مۇقامنى ئوغلۇم ھەسەنجانغا ئۆگىتىپ بولدۇم » دېدى.

تۇردى مەتمىنى

دۆلە تباغ يېزىسىنىڭ سېرىغۇنۇش كەنتىدىن، 50 ياش. دولان ئون ئىككى مۇقامنى دولان راۋابى بىلەن تولۇق ئورۇندىيالايدۇ. مۇقام، مۇزىكا بىلەن شۇغۇللانغىنىغا 40 يىل بولغان. مۇقام ۋە راۋابىنى كىچىكىدىنلا ئاتىسى مەتمىنى نىيازىدىن ئۆگەنگەن. ئۇندىن كېيىن، ئاتىسى ئۇنىڭغا ئۇستاز تەكلىپ قىلىپ، دۆلە تباغ يېزىسىنىڭ « توپا » كەنتىدىن ئىسلام قالۇنى ئۆز ئائىلىسىگە كۆچۈرۈپ كەلگەن، ئۇنىڭ بالىلىرى بىلەن قوشۇپ تۆت جان ئادەمنى بەش يىل بېقىپ، مەخسۇس تۇردى مەتمىنىگە دولان راۋابى چېلىشىنى ئۆگەتكۈزگەن. تۇردى مەتمىنىنىڭ 15 پېشىدىلا دولان راۋابى چېلىشتا داڭقى چىققا باشلىغان. مارالبېشى، مەكتەپ، ئاۋات قاتارلىق ناھىيىلەردە نەغمە قىلىپ، دولان راۋابىدا ئالاھىدە

تونۇلغان. ھازىرمۇ، كىشىلەرنىڭ تەكلىپىگە ئاساسەن سەييارە يۈرۈپ ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلمەكتە. ئۇ، ۋارس قالدۇرۇشقا ئەھمىيەت بېرىپ، ئۆز كەنتىدىن: ئابدۇرېھىم مەھەممەت، مۇھەممەت ئىمىن، چاۋاغدىن ئابدۇۋايىت ئەرزىلەرنى شاگىرتلىققا ئېلىپ مۇقام ۋە دولان راۋىيىنى ئۆگىتىپ چىققان، ھازىر ئۇ، شاگىرت تەربىيەلەش بىلەن شۇغۇللانماقتا.

راخمان قاسىم

مارالبېشى ناھىيە بازىرىنىڭ «ئارامە ھەللە» دېگەن يېرىدىن (دۆلەتباغ تەرەپتە)، 55 ياش. مۇقامچى، داپ چالغۇ ھەم دولان مەشرەپ دېپى ياساپ تارقىتىدۇ. توغراقنىڭ نوكەشلىرىدىن قۇم يالىتىپ، ناھايىتى ئېسىل دايلارنى ياسايدۇ، ياسىغان داپلىرىنى مۇقامچىلارغا ھەقسىز تارقىتىپ بېرىدۇ. ئۇ، پۈتۈن ئىشتىياقى بىلەن مۇقامغا بېرىلگەن بولۇپ، ھەر بازار كۈنى مارالبېشى ناھىيىسىدىكى مەشھۇر مۇقامچىلاردىن بىر قانچىنى ئۆيىگە ئاپىرىپ مېھمان قىلىپ بىر كېچە قوندۇرىدۇ. ئۇلار كېچىچە نەغمە قىلىپ مەشرەپ-تاماشا بىلەن تاڭنى ئاتقۇزۇپ، ئەتىگىنى بىر قېتىم مېھمان بولۇپ ئاندىن كېيىن ئۆيلىرىگە تارقىتىدۇ. ئۇلارنىڭ بۇ ئادىتى ئۇزاق يىللاردىن بېرى داۋاملىشىپ كەلگەچكە، مۇقامچىلار ھەر بازار كۈنى بازاردىن يېنىپ ئۇنىڭ ئۆيىگە ئۆزلۈكىدىن توپلىشىپ بىر كېچە نەغمە-ناۋا بىلەن تۈنەپ، ئىككىنچى كۈنى ئۆيلىرىگە نارقىشىدىغان بولغان. راخمان قاسىم كۆپلىگەن مۇقامچىلار بىلەن تونۇشقانلىقى ئۈچۈن، دولان مۇقاملىرىنى قېزىش ۋە ئېنىقلاش ئىشلىرىدا تەتقىقات خادىملىرىغا يېقىندىن ھەمكارلىشىپ، نۇرغۇن مۇھىم تېمىلار ئۈستىدە يىپ ئۇچى تېپىپ بەرگەن، يول باشلىغان ۋە مۇقامچىلار بىلەن كۆرۈشتۈرۈپ مۇھىم تۆھپە قوشقان. ئۇ، ھەسەنجان توقسۇپ، تۇردى مەمتىمىن، راخمان ئېلى، تۇرسۇن

ھېزىم بىلەن بىر گۈرۈپپا بولۇپ مارالبېشى، ئاۋات باھىسىزىگە بېرىپ نەغمىگە قاتناشقان.

تۈرسۇن ھېزىم

دۆلەتباغ يېزىسىنىڭ ئامانتوغراق 11-كەنتىدىن، 42 ياش. نەي، دولان قىل غېجىكى، دولان راۋابى چالدى. نەي بىلەن غېجەكنى 100 ياشتىن ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈپ ئالەمدىن ئۆتكەن مۇقامچى ۋە سازەندىلەردى: شاگرۇك بارات، يۈسۈپ بارات، ئىبراھىم كۆكېشى قاتارلىقلارنى ئۇستاز تۇتۇپ ئۆگەنگەن. داپىمۇ شۇلاردىن ئۆگەنگەن. دولان راۋابى چېلىشنى يۈسۈپ مېراپتىن ئۆگەنگەن. ھازىر ئۇ، روزى ئاۋۇتىنى شاگىرتلىققا ئېلىپ دولان مۇقاملىرىنى، دولان قىل غېجىكىنى تەلەپكە لايىق ئۆگىتىپ چىققان. ئۇستازلىرىدىن ئۆگىنىۋالغان دولان مۇقاملىرىنىڭ ئون بىرىنچىسى «چۆل بۈيۈك باياۋان» نى ساقلاپ كەلگەن بولۇپ، ھەسەنجان توقسۇيىقا ئۆگىتىپ قويغان. تۈرسۇن ھېزىم ئاساسلىقى غېجەك چېلىش بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. مەشرەپلەردە ھەر خىل قىزىقچىلىق ئويۇنلىرىدا رول ئالىدۇ. 1976-يىلى قەشقەر ۋىلايىتىدە ئۆتكۈزۈلگەن ئەلنەغمە كۆرىكىدە ياخشى باھاغا ئېرىشىپ مۇكاپاتلانغان. ئاقسۇ، ئاۋات، قاراقىرچىن قاتارلىق جايلاردا غېجەك چېلىپ نامى چىققان. 15 تىن ئارتۇق دولان راۋابى ۋە غېجەك ياساپ ھەۋەسكارلارغا تارقىتىپ بەرگەن.

دولان مۇقام پېشقاسى ھېزى پوۋان

دۆلەتباغ يېزىسىنىڭ سېرىغۇنۇش كەنتىدىن. 1840-يىلى تۇغۇلۇپ 1930-يىلى 90 يېشىدا قوزغىلاڭدا ئوق تېگىپ كېتىپ ئۆلگەن. ھېزى پوۋان توغرىسىدا ئەل ئىچىدە مۇنداق بىر رىۋايەت ساقلىنىپ

كەلگەن: ئۇ ئادەم ئەتىگەن ئورنىدىن تۇرۇپلا بىر داپنى دۈمبىسىگە تېڭىۋالدىكەن. قىش-ياز بۇ ئادىتىنى تاشلىماستىن نەگىلا بارسا مۇقام توۋلاپ، نەغمە قىلىپ ئەمگە كىچىلەرنىڭ كۆڭلىنى ئاچىدىكەن. ھېزى پوۋان نەدە بولسا، شۇ يەردە مەشرەپ بولىدىكەن. ئەينى چاغلاردىكى مۇقامچىلارنىڭ ھەممىسى ئۇنى «ئۇستاز» ھېسابلايدىكەن. ھېزى پوۋان دولان چالغۇلىرىنىڭ ھەممىسىنى چالىدىكەن، دولان ئون ئىككى مۇقامنى تولۇق بىلىدىكەن. ئۇ، مۇقام ۋە مۇزىكىنى ئوغلى كىچىك بەگكە ئۆگىتىپ قويغان. كىچىك بەگدىن ئوغلى قادىر كىچىك ئۆگەنگەن. قادىر كىچىكتىن ھەسەنجان توقسۇپ ئۆگەنگەن.

مەھەممەت بارات

دۆلەتباغ يېزىسىنىڭ «تاغۇستەڭ» 16-كەنتىدىن، 60 ياش. داپ ۋە مۇقامنى شۇ كەنتتە ئۆتكەن مەشھۇر مۇقامچى ئىمىن نەغمە (1880—1960) دىن ئۆگەنگەن. 20 يېشىدىن تارتىپ ھازىرغىچە سەبىيارە يۈرۈپ ئەلنەغمە بىلەن شوغۇللىنىپ كەلگەن.

قادىر زىماق

قادىر زىماق دۆلەتباغ يېزىسىنىڭ 13-كەنتىدىن، 1891-يىلى تۇغۇلۇپ 1991-يىلى ساق 100 يېشىدا ۋاپات بولغان. ئۆمرىدە 70 يىل راۋاب چېلىپ، مۇقام توۋلاپ خەلقنىڭ ماختىشىغا ئېرىشكەن. تۇرسۇن ھېزىم، روزى ئاۋۇت، ئىدرىس مەھەممەت، مەھەممەت بارات، ئوسمان ئىبراھىم قاتارلىق شاگىرتلارنى يېتىشتۈرگەن. 1957-يىلى قەشقەر ۋىلايىتىدە ئۆتكۈزۈلگەن دولان ئەلنەغمىچىلەر كۆرىكىگە قاتنىشىپ، ۋالىي ئىمىنوپنىڭ ماختىشىغا ئېرىشكەن. ۋالىي

ئۇنىڭغا شاھادەتنامە، راۋاب، كۈرۈشكا، رەخت قاتارلىق ماددىلەر مۇكاپاتلارنى بەرگەن. ئۇنىڭ داڭقى ھەممە جايغا تارقالغان. ئۇنىڭ نامى خەلق ئىچىدە مەشھۇر.

تۈردى پوستەك

تۈردى پوستەك مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ دۆلەتباغ يېزىسى سېرىغۇنۇش كەنتىدىن. 1868-يىلى دۇنياغا كېلىپ 1958-يىلى 90 يېشىدا ۋاپات بولغان. بۈتۈن ئۆمرىنى دولان راۋابى چېلىش ۋە راۋاب ياساش بىلەن ئۆتكۈزگەن. ئۆز ھۈنرىنى ئوغلى غوپۇر تۈردىغا ئۆگەتكەن. ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ھۈنرىنى ئوغلى غوپۇر تۈردى داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن. تۈردى پوستەك ئۆز ئوغلىدىن باشقا مەرھۇم تۈرەك باجچەك، ئابدۇۋاپىت ھوشۇر قاتارلىقلارنىمۇ ئوغلى بىلەن بىر قاتاردا تەربىيەلەپ يېتىشتۈرگەن. بۈگۈنكى كۈندە نۇرغۇن راۋابچىلار ئۇنىڭ ياسىغان راۋابلىرىنى قەدىرلەپ چېلىپ كەلمەكتە.

ئىسلام قالدۇن

ئىسلام قالدۇن، دۆلەتباغ يېزىسىنىڭ توپا كەنتىدىن. 90 ياش. ئۇ، دولان چالغۇلىرىنىڭ ھەر قاندىقىنى چېلىشقا ماھىر بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئۆگەندۇق دېگەن مۇقامچى، راۋابچى، قالدۇنچى، غېجەكچىلەر 50 تىن ئاشىدۇ. ئۇنىڭ شاگىرتلىرىدىن چاچاڭلىق بىلال قالدۇن (1910—1981) تەڭداشسىز قالدۇنچى بولۇپ يېتىشىپ چىقىپ، دولان رايونلىرىدا داڭ چىقارغانىدى. ھازىرقى ھايات ياشاپ كېلىۋاتقان قالدۇنچىلاردىن كۆپ قىسمى ئىسلام قالدۇندىن ئۆگەنگەن بولۇپ، ئۇنى ئۆزلىرىنىڭ پىر-ئۈستازى دەپ ئاتايدۇ. كەلمەكتە.

ئاۋات بازىرى مۇقامچىلىرى

مەردان مولام

ئاۋات بازىرىدىن، 90 ياش. سازغا ھەۋەس قىلىپ، ئەمەت غېجەك دېگەن كىشىدىن قالۇن، غېجەك، ئەلنەغمە ئۆگەنگەن. ئۈچ يىل تەلىم ئالغاندىن كېيىن، ئائىلىسىگە قايتىپ غېجەك ياساپ چېلىپ يۈرگەن. دولان مۇقام ۋە باياۋانلىرىنى تىرىشىپ ئۆگەنگەن. دولان غېجىكى ۋە قالۇن چېلىشتا ئاۋات، مارالبېشى، يوپۇرغا، يەكەن ناھىيىلىرىدە نامى مەشھۇر. ئۇنىڭ ئەجدادلىرىنىڭ ھەممىسى مەشھۇر مۇقامچى ۋە سازەندىلەر بولۇپ، تاكى مۈشۈكەمگىچە خەلق ئۇلارنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەي رىۋايەت قىلىپ خاتىرىلەپ كەلمەكتە. مەردان موللام ھازىرغىچە ئۈچىنچى بوۋىسى موللا شەھرىدىن قالغان غېجەكنى چېلىپ، خەلقنىڭ بەدىئىي ئارزۇلىرىنى قاندۇرۇپ كەلمەكتە. ئۇ، ناھىيە ۋە ۋىلايەتتە ئۆتكۈزۈلگەن مىللىي سەنئەت كۈرەكلىرىگە كۆپ قېتىم قاتنىشىپ مۇكاپاتلىنىشنىڭ سىرتىدا بېيجىڭ، ئۈرۈمچىدە ئۆتكۈزۈلگەن كۈرەككە قاتنىشىپ، «ئاپتونوم رايون بويىچە 2-دەرىجىلىك سازەندە» باھالىنىپ، ئەنگە ئېلىنغان. ئۇنىڭ نامى مەتبۇئاتلاردا كۆپ قېتىم تىلغا ئېلىنىپ كەلگەن.

ئەخمەت ئەپەندى

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ئاۋات بازار 5-كەنتىدىن، 75 ياش. ئۇ، مەردان موللامنىڭ نەۋرە ئىنىسى بولۇپ، بۇلارنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىدىن: ئەخمەت ئەپەندىنىڭ ئاتىسى مەھمەت موللام، تاغىسى (مەردان موللامنىڭ ئاتىسى) ئەمەت ھاجىم، ئۇلارنىڭ ئاتىسى نازى موللام، ئۇنىڭ ئاتىسى موللا شەھىرى دېگەنلەرنىڭ ھەممىسى

ئاشۇ جايدا مۇقام-مۇزىكا بىلەن داڭق چىقىرىپ تۆككەن. ئەخمەت ئەپەندى (كىچىكىدە پەننىي مەكتەپتە ئوقۇغانلىقى ئۈچۈن «ئەپەندى» دەپ ئاتىلىپ قالغان) قالۇن چېلىشنى ئاتىسىدىن ئۆگىنىپ، بىر ئۆمۈر قالۇن چېلىش بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەن. ئۇنىڭ چېلىپ كېلىۋاتقان قالۇنى ئەجدادلىرىدىن قالغان بولۇپ، رىۋايەت قىلىنىشىچە تەخمىنەن 400 يىللىق تارىخقا ئىگە ئىكەن. ئۇنىڭ قالۇنىمۇ ئالاھىدە ياسالغان بولۇپ، مەلۇم ئۆزگىچىلىككە ئىگە.

مۇسا ئاۋۇت

مارالبېشىنىڭ ئاۋۇت بازار 18-كەنتىدىن، 55 ياش، مۇقامچى، ئۈسسۈلچى، دۇتارچى. ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللانغىلى 40 يىل بولغان. «دۇتار باياۋان» دەپ بىر مۇقامنى ساقلاپ كەلگەن. بۇ مۇقام دولان مۇقاملىرى ئارىسىدىكى بىر-بىرىگە يېقىنلىشىپ كەتمەيدىغان، ئالاھىدە پەرقلىنىدىغان بىر خىل مۇقام بولۇپ، باشقا جايلاردا ئەستىن كۆتۈرۈلگەن. بۇ مۇقامنىڭ پەيدا بولۇشى توغرىسىدىمۇ، ئۇ خېلى مۇھىم ئاساسقا ئىگە.

يۈسۈپ ئاۋۇت

مارالبېشىنىڭ ئاۋۇت بازار 10-كەنتىدىن، 60 ياش. راۋابنى ئۆگەنگىلى 50 يىل بولغان. ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇلانغىغا 45 يىل بولغان. ئۇ، دولان راۋابىنى چېلىشتا ئىنتايىن يۇقىرى ماھازەتكە ئىگە بولۇپ، مۇقامچىلارغا راۋاب بىلەن يېتەكچىلىك قىلىپ كەلگەن.

ئابلەت مامۇت

مارالبېشىنىڭ ئاۋۇت بازار 11-كەنتىدىن، 45 ياش. داپ، غېجەك، راۋاب، نەي، قالۇن، ئىسكىرىپكا، سۇناي، دۇتار چالىدۇ.

مەشرەپ قىزىقچىسى، دورامچى، داۋاز ھەم سېركىچى. ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىشنىڭ سىرتىدا ئېگىز تېرەككە ئارغامچا تارتىپ «دار» باغلاپ، مەشق قىلىپ ئۆزى پۇختا ئۆگىنىپ بولغاندىن كېيىن، يېنىغا ياش ھەۋەسكار ئوغۇل-قىزىلارنى توپلاپ ئوبۇل ئىمىن، ئابدۇكېرىم موللەك، ئوبۇل ھېلەك، مەھەممەت ھەسەن، مەھەممەت ئابدۇرېھىم قاتارلىق دارۋازلارنى تەربىيەلەپ، ئۇستا دارۋازلاردىن قېلىپ يېتىشتۈرگەن. ئابلەت ئەمەت، ئەمەر ئابلەت، نۇرگۈل مەھەممەت، نۇرگۈل ئوبۇللارغا سېركىچىلىكنى ئۆگىتىپ چىققان. يۇقىرىقىلار بىر ئۆمەك بولۇپ، شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ئاسمان پەلەك دار باغلاپ بىر تال ئارغامچىدا تىك مېڭىپ، گامى ئۆزىنى تاشلاپ، گامى موللاق ئېتىپ، ھەر مىللەت خەلقىنى ئۆزىنىڭ مىللىي ئالاھىدىلىكىگە ئىگە ئويۇنلىرى بىلەن ھەيران قالدۇرماقتا. ئابلەت مامۇت بىر تەرەپتىن ئۆگىنىپ، بىر تەرەپتىن ئۆگىتىپ ماڭغان. ئۇ، قالدۇننى ئەخمەت ئەپەندىدىن، غېجەكنى مەردان موللامدىن، ئىسكىرىپكىنى ئابدۇرېشىت ئىگەمدىن ئۆگەنگەن بولسىمۇ، باشقا چالغۇلارنى ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىۋالغان. ئۇ يەنە دولان مەشرىپىدىكى كۆپ خىل ئويۇنلارنىڭ ھەممىسىنى تەييارلاشنى بىلىدۇ. ئۇنىڭ ئاتىسى مامۇت خاڭتۇ، بوۋىسى سىدىق چەكمەن دېگەنلەرمۇ ئاتاقلىق قالدۇنچى ۋە دولان راۋابچىلىرى بولۇپ، ھەر خىل مەشرەپ ئويۇنلىرىدا رول ئېلىپ خەلقنىڭ قەلبىگە چوڭقۇر سىڭىپ كەتكەن. ئۇلار توغرىسىدىكى رىۋايەتلەرمۇ خەلق ئىچىدە ئېغىزدىن-ئېغىزغا كۆچۈپ سۆزلىنىپ كەلمەكتە.

ئىمىنجان روزى

مارالبېشىنىڭ ئاۋات بازار 5-كەنتىدىن، 35 ياش. داپ، دولان راۋابى، قالدۇن قاتارلىق چالغۇلارنى چالىدۇ. دولان مۇقامچى ۋە سازەندىلىرى ئىچىدىكى ئەڭ ياش ھەم ئاتاقلىقلارنىڭ بىرى.

سەدىق مامۇت

مارالبېشىنىڭ ئاۋات بازار 11-كەنتىدىن، 50 ياش. داڭلىق مۇقامچى. ئۇ، موقامدا مەشھۇر بولۇپ، كۆپ قېتىم ناھىيىدە ئۆتكۈزۈلگەن مىللىي سەنئەت كۆرەكلىرىگە قاتناشقان ۋە باھالىنىپ مۇكاپاتلانغان.

سادىق سەدىق

مارالبېشى ئاۋات بازىرىنىڭ 5-كەنتىدىن، 40 ياش. داپ، دولان راۋابى چالدۇ. سەييارە يۈرۈپ ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. ئۇ، ناھىيە تەۋەسىدىكى بىر قەدەر مەشھۇر مۇقامچىلارنىڭ بىرى.

رەبىسۇل ئەخمەت

مارالبېشىنىڭ ئاۋات بازار 11-كەنتىدىن، 45 ياش. داڭلىق مۇقامچى. ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ، ئۆز ماھارىتى بىلەن ئامما ئارىسىدا كەڭ تونۇلغان.

روزى ئاۋۇت

مارالبېشىنىڭ ئاۋات بازار 5-كەنتىدىن، 45 ياش. مۇقامچى، داستانچى، قوشاقچى، مەشرەپ قىزىقچىسى ۋە رول ئالغۇچى. ھەر قانداق جايدا مەشرەپ بولسا، ئۇنى ئالاھىدە تەكلىپ قىلىدۇ. ئۇنىڭ نامى ناھىيە ئىچى ۋە سىرتلىرىدىمۇ مەشھۇر.

يۇقىرىقىلاردىن باشقا مارالبېشىنىڭ ئاۋات بازار دوختۇرخانىسىدىكى 38 ياشلىق «غوجالدېرىۋاق» ئۆسمۈل ماھىرى ياقۇپ مەھمەت،

14-كەنتتىن دولان راۋابچىسى نەغمىكەش 70 ياشلىق ئاۋاب، ئاۋات بازار 6-كەنتىدىن، مۇقامچى ۋە دولان راۋابچىسى، 75 ياشلىق ئەمەت مامۇت، ئاۋات بازىرىنىڭ 15-كەنتىدىن مەشھۇر مۇقامچى، 45 ياشلىق ئوبۇل رېھىم، 21-كەنتىدىن مۇقامچى ۋە داڭلىق راۋابچى، 45 ياشلىق قادىرجان ئەيسا قاتارلىق 350 تىن ئارتۇق مۇقامچى، سازەندە بار. 20-كەنتىدىن ئوسمان ئەخمەت، 12-كەنتىدىن ئەخمەت قارى قاتارلىق داستانچى ۋە ھۆكەمچىلەر بار. بۇ بازارغا قاراشلىق يېزا-كەنتلەردە ئولتۇرۇشلۇق خەلقنىڭ يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە ھەممىسى يول يۈرگەندە، زېرىككەندە، ئەمگەك قىلغاندا مۇقام توۋلاشنى ياخشى كۆرىدۇ. ھەمىلا جايدا دولان مۇقاملىرى ياڭراپ تۇرىدۇ. بۇ يەردىكى خەلق كۈندۈزى ئەمگەك بىلەن جاپا تارتىمۇ، كېچىسى مەشرەپ بىلەن ھاردۇق چىقىرىدۇ. يۇقىرىدا تونۇشتۇرۇلغانلار پەقەت ۋەكىللىك خاراكتېرىغا ئىگە بىر قىسىملا كىشىلەردىن ئىبارەت.

يېڭىۋىستەڭ يېزىسى مۇقامچىلىرى

ھامۇت مامۇت

باغۋەن كەنتى 2-مەھەللىدىن. 1919-يىلى تۇغۇلۇپ، 1991-يىلى 72 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن. ئۇ ئەجدادلىرىدىن تارتىپ مۇقام، مۇزىكا بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەن ئەلنەغمىچىلەردىن بولۇپ، مۇزىكىنى ئاتىسى مۇمۇت سىدىقتىن ئۆگەنگەن. ساتار، دۇتار، قالۇن، دولان راۋابى، تەمبۇر، دولان غېچىكى، ئىسكىرىپكا قاتارلىق چالغۇلارنى كامالەتكە يەتكۈزۈپ چالاتتى. مەكىت، خاڭدى، شېھىندۆڭ قاتارلىق جايلارغا داۋاملىق تەكلىپ قىلىنىپ، يەرلىك مۇقامچى ۋە سازەندىلەر ئۇنىڭدىن تەلىم ئالاتتى. ئوغلى ئوسمان ھامۇتقا ئۆزى بىلىدىغان چالغۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆگەتكەن بولۇپ،

ئوسمان ھامۇت ئاتىسىغا ۋارىسلىق قىلىپ، دولان مىللىي سەنئەتنىڭ ئېھتىياجىنى ئورۇنداپ كەلمەكتە .

سادىق ئۇستام (ھېكم)

يېڭىئۆستەڭ يېزىسىنىڭ 3-كەنتىدىن . 1932-يىلى توغۇلۇپ ، 1992-يىلى 60 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن . 20 يېشىدا مەردان موللامغا شاگىرت بولۇپ ، دولان غېجىكى چېلىشنى ئۆگەنگەن . شۇندىن باشلاپ ئەلنەغمىگە قاتنىشىپ ، بىر ئۆمۈر مۇقام ۋە غېجەك بىلەن شۇغۇللانغان . ئۇنىڭ نامى مارالبېشى ۋە ئۇنىڭغا قوشنا دولان رايونلىرىدا مەشھۇر .

ئاۋۇت روزى

يېڭىئۆستەڭ يېزىسىنىڭ 3-كەنتىدىن ، ئاتاقلىق دولان راۋابچىسى ، دولان راۋابىنى كىچىك چاغلىرىدا ئۆگىنىپ ، 22 يېشىدىن باشلاپ ئەلنەغمىگە قاتناشقان . شۇندىن باشلاپ دولان مۇقاملىرىنى راۋاب بىلەن ئورۇنداپ كەلگەن . ئۇ ، دولان راۋابىنى يۇقىرى ماھارەتتە چالغانلىقى ئۈچۈن ، سازەندىلەرنىڭ ھۆرمىتىگە ، خەلقنىڭ ئالقىشىغا ئېرىشكەن . مۇقامغا بىر قەدەر ئۇستا بولغانلىقى ئۈچۈن ، كۆپىنچە ھاللاردا داپ چالىدۇ .

ھەسەن غېجەك

يېڭىئۆستەڭ يېزىسىنىڭ 8-كەنتىدىن ، 72 ياش . 15 يېشىدىن باشلاپ غېجەكچى رېھىم موللامغا شاگىرت بولۇپ غېجەك ۋە مۇقام ئۆگەنگەن . 25 يېشىدىن باشلاپ ئەلنەغمىچىلەر سېپىگە قوشۇلۇپ ، مەشرەپ-مەرىكىلەردە غېجەك چېلىپ كەلگەن . كىشىلەر ئۇنىڭ

غېجىكىنى ئاڭلاشقا خۇشتار. يېڭىۋىستە گدە ئۇنىڭسىز مەشرەپ ئۆتكۈزمەيدۇ. غېجەكنى ئۆزى ياسايدۇ. ئۇ، 30 دىن ئارتۇق غېجەك ياساپ ھەۋەسكارلارغا تارقىتىپ بەرگەن.

ئۈسمەك مولا

يېڭىۋىستەك يېزىسىنىڭ 3-كەنتىدىن. دولان راۋابى، قالۇن، داپ، غېجەك قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسىنى چالىدۇ. ئۇ، 15 يېشىدىلا گۈلباغلىق كىچىك شېخى دېگەن كىشىگە شاگىرت بولۇپ بەش يىل ئىچىدە تۆت خىل چالغۇنى چېلىشنى ئۆگىنىپ بولغان. 20 يېشىدىن باشلاپ پۈتۈن ئىشتىياقى بىلەن ئەلنەغمىگە بېرىلىپ ھازىرغا قەدەر ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلمەكتە.

تۇرسۇن تۈرەك

يېڭىۋىستەك يېزىسىنىڭ 7-كەنتىدىن، 47 ياش. مۇقامچى، ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگىنىگە 30 يىل بولغان. ھازىرقى مۇقامچىلار ئارىسىدا ئالاھىدە يېتىلىپ، خەلق ئارىسىدا كەڭ تونۇلغان.

يۈسۈپ ھېيت

يېڭىۋىستەك يېزىسىنىڭ 6-كەنتىدىن، 45 ياش. ئەلنەغمىچى. ئۇنىڭ پۈتۈن ئەجدادلىرى داڭلىق مۇقامچىلاردىن بولغاچقا، دولان مۇقاملىرىنى كىچىكىدىن باشلاپلا ئۆگەنگەن. ئۇ، دولان مۇقاملىرىنى بىرقەدەر تولۇق بىلىدىغانلاردىن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شۇڭا، ئەلنەغمىچىلەر ھەرقانداق سورۇنغا بارسا، ئۇنى تەكلىپ قىلىشماي قالمايدۇ.

ئابدۇۋايىت ئايۇپ

ئەسلى يۇرتى مارالمىشنىڭ سېرىقئۇيا بازىرىدىن. ھازىرقى جايى يېڭىئۆستەڭ يېزىسى پارتكومنىڭ مۇئاۋىن شۈجىسى. ئۇنىڭ ئەجدادلىرى ئاتاقلىق مۇقامچى ۋە سازەندىلەردىن بولۇپ، مۇقام ۋە مۇزىكا ئۇلارنىڭ ئەجدادلىرىدىن مىراس قالغان. ئابدۇۋايىت ئايۇپنىڭ ئاتىسى ئايۇپ موللام، ئۇنىڭ ئاتىسى قۇربان ئاكا، ئۇنىڭ ئاتىسى ئىبراھىم ئاكا، ئۇنىڭ ئاتىسى قوقام ئاكالارنىڭ ھەممىسى دولان مۇقاملىرىدا ۋە دولان چالغۇلىرىنى چېلىشتا ئۈچمەس نام قالدۇرغان مەشھۇر كىشىلەردىن بولغاچقا، ئايۇپ موللام ئوغلى ئابدۇۋايىت ئايۇپقا كىچىكىدىن باشلاپلا داپ، غىجەك، راۋاب قاتارلىقلارنى، ئۇسسۇل ئويناشنى، دولان مۇقاملىرىنى ئۆگەتكەن. ئابدۇۋايىت ئايۇپ ئاشۇ ئىقتىدارغا ئاساسەن ئوتتۇرا مەكتەپتىن قەشقەر پېداگوگىكا سەنئەت مەكتىپىنىڭ سىنىغىغا قوبۇل قىلىنىپ ئوقۇش پۈتتۈرگەن. ئۇ ھازىر 36 ياش. قىللىق ساز، سوقما سازلارنىڭ ھەممىسىنى تولۇق چالالايدۇ. خەلق ئۇنى قىزغىن سۆيىدۇ. ئويۇن مەرىكىلىرىگە تەكلىپ قىلىدۇ. ئابدۇۋايىت ئايۇپ خىزمەتتىن سىرتقى چاغلاردا داۋاملىق ئامما بىلەن بىرگە بولۇپ، خەلقنىڭ مەنئى ئارزۇلىرىنى ئورۇنداپ بېرىدۇ. مەشرەپلەردە ئامما بىلەن بىر سەپتە نەغمىگە قاتنىشىدۇ. شۇڭا خەلق ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلايدۇ ھەم قىزغىن قوللايدۇ. يېڭىئۆستەڭ خەلقى ئۇنى ئەڭ سۆيۈملۈك كىشىسى ھېسابلاپ كەلمەكتە. ئۇنىڭ تاغىسى ئەۋەل قۇربان ھازىرغا قەدەر سېرىقئۇيدا ئەنئەنىۋىيە بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلمەكتە.

ئىبىر قىسەك

يېڭىئۆستەڭ يېزىسىنىڭ 3-كەنتىدىن، 73 ياش. مۇقام ۋە ئەنئەنىۋىي ھاشىم زېمىنىنىڭ ئاتىسى سايب ئەركەشتىن ئۆگەنگەن.

ئۇندىن كېيىن زىمىن ئاكىدىن ئۆگەنگەن. ئۇلاردىن كېيىن ئۇستازنىڭ ئوغلى ھاشىم زېمىنگە ئۆگەتكەن. يەنە ئىبراھىم ياقۇپنىمۇ داڭلىق مۇقامچىلاردىن قىلىپ يېتىشتۈرگەن. گەرچە ئۇ ياشنىپ قالغان بولسىمۇ، خۇددى ياشلارغا ئوخشاش ھازىرغا قەدەر ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلمەكتە.

ياقۇپ توختى

يېڭىئۆستەڭ يېزىسىنىڭ 3-كەنتىدىن، 54 ياش، ئۇ ئاق مامۇت، مامۇت ھېيتلارنى ئۇستاز تۇتۇپ ئۆگەنگەن. ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگىنىگە 35 يىل بولغان.

ئىمىن ئىسمايىل

يېڭىئۆستەڭ يېزىسىنىڭ 7-كەنتىدىن، 32 ياش، بۇ ياش سازەندە پېشقەدەم سازاندىلەرگە ئەگىشىپ يۈرۈپ، دولان مۇقاملىرىنى ۋە دولان غېجىكى چېلىشنى ئۆگىنىۋالغان. ئۇندىن كېيىن ئىسكىرىپكا چېلىشنى ئۆگەنگەن. پېشقەدەم ئەلنەغمىچىلەرگە ئارىلىشىپ، خەلق ئىچىدە تونۇلۇشقا باشلىغان. ئىمىن ئىسمايىل دولان سازەندىلىرى ئىچىدە يېڭىدىن يېتىسكەن بىر قەدەر باس سازەندە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئوسمان ھامۇت

يېڭىئۆستەڭنىڭ باغ مەيدانىدىن، 32 ياش، داپ، قالۇن، غېجەك، دولان راۋابى، دۇتار، تەمبۇر، ساتار، ئىسكىرىپكا قاتارلىق چالغۇلارنى ئاتىسى ھامۇت ھېيتتىن 16 ياشقىچە بولغان ئارىلىقتا ئۆگىنىپ بولغان. ھازىر ئۇ ئاتىسىغا ۋارىسلىق قىلىپ، ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلمەكتە.

ئەزىز ئابدۇللا

يېڭىئۆستەڭنىڭ 7-كەنتىدىن، 50 ياش، ئەلنەغمىنى ھاشىم زېمىندىن ئۆگەنگەن. داپ ۋە قالۇن چالدۇ. دولان مۇقاملىرىنى ياخشى سلىدۇ.

خەلىپىخان ياقۇپ

يېڭىئۆستەڭ يېزىسىدىن، 70 ياش. ئۇنىڭ ئاتىسى، ئۇرۇق-تۇغقانلىرىنىڭ ھەممىسى مۇقامچى ۋە راۋابچى ھەم ئۆسسۈلچىلاردىن بولۇپ، ئاتىسى ئۇنىڭغا كىچىك چىغدىلا دولان ئۆسسۈلىنى ئۆگەتكەن ھەم نەگە نەغمە قىلغىلى بارسا، كەينىگە سېلىپ بىرگە ئايرىپ نەغمىگە قاتناشتۇرغان. خەلىپىخان ئاتىسىدىن دولان مۇقاملىرىنى، داپ چېلىشنى پۇختا ئۆگىنىپ بولۇپ دولان راۋابىنىمۇ ئۆگەنگەن. ئۇ، داڭلىق ئۆسسۈلچى، مۇقامچى ۋە قوشاقچى.

شەرىخان توختى

يېڭىئۆستەڭ بازىرىدىن، 65 ياش. ئۇستا ئۆسسۈلچى. ئۇ، كىچىكىدىن تارتىپ ئويۇن-مەشرەپ بىلەن ئۆتكەنلىكى ئۈچۈن، دولان مۇقاملىرىنى ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىۋالغان. ئۆزلۈكىدىن ھەۋەس قىلىپ ئەلنەغمىنى پۇختا ئۆگەنگەن. داپ ۋە غىجەك چېلىشنى ئۆگەنگەن. بولۇپمۇ دولان مۇقاملىرىنى بىر قەدەر ياخشى ئېيتىدۇ.

ئاينىساخان ئىمىن

يېڭىئۆستەڭ يېزىسىنىڭ 8-كەنتىدىن، 65 ياش. مەشھۇر دولان ئۆسسۈلچىسى ھەم مۇقامچى. ئۇنىڭ ئاتىسى ئىمىن نايۇپ بىر ئۆمۈر

ئەلنەغمچىلىك بىلەن ئۆتكەن بولۇپ، ئاينساخان ئەلنەغمچىلىكنى ئاتىسىدىن ئۆگەنگەن. باشلىق دەۋرلىرىدە مەشرەپلەردە نەغمە قىلىپ ئۆتكەن. گەرچە ئۇ، ھازىر بىرقەدەر ياشىنىپ قالغان بولسىمۇ، مۇقامنى چىن قەلىبىدىن سۆيىدۇ. ھېلىمۇ ئائىلىسىدە، ئېتىز-ئېرىق ئەمگەكلىرىدە داۋاملىق مۇقام ئېيتىدۇ. ئائىلە مەشرەپلىرىدە نەغمە قىلىپ، مۇقام ئېيتىدۇ. ئۇ، ئىچ پۇشقى، دەرد-ئەلەملىرىنى مۇقام بىلەن چىقىرىدۇ.

گۈلخان مەھەمەت

يېڭىئۆستەڭ يېزىسىدىن (يېزىلىق ئاياللار بىرلەشمىسىنىڭ رەئىسى)، 38 ياش. دولان ئۇسسۇلچىسى. ئۇنىڭ ئاتىسى، ئاپىسى ئەلنەغمچىلەر بولغاچقا، مۇقام ۋە ئەلنەغمىنى ئاتا-ئانىسىدىن ئۆگەنگەن. ئاياللارنىڭ ئۆزئارا كۆڭۈل ئېچىش پائالىيەتلىرىدە نەغمە قىلىپ كىشىلەرنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشكەن. ئۇ، تەۋەسىدىكى ئايال مۇقامچى، ئايال سازەندىلەرنى قىزغىن قوللاپ، بىر تۈركۈم ياش خوتۇن-قىزلارنى مۇقام-مۇزىكا ئۆگىنىشكە تەشەببۇس قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئۆگىنىشكە شەرت-شارائىت يارىتىپ بەرگەن. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئايال مۇقامچىلارنىڭ تۈگەپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن ھەسسە قوشقان.

ئاق مامۇت

يېڭىئۆستەڭ يېزىسىنىڭ 3-كەنتىدىن، 72 ياش. ئۇ، يېڭىئۆستەڭ-دە ياشاپ ئۆتكەن داڭلىق مۇقامچى ئىسلام موللامنىڭ شاگىرتى بولۇپ، يېرىم ئەسىر داۋامىدا ئەلنەغمچىلىك بىلەن شۇغۇللانغان. 30 دىن ئارتۇق ياشقا مۇقام ئۆگەنگەن. 15 تىن ئارتۇق داپ ياساپ ھەۋەسكارلارغا تەقدىم قىلغان. ئۆز تەۋەسىگە مۇقام

ئۈرۈقنى كەڭ چاچقان. ئۇ ھازىرمۇ ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىدۇ.

ھامۇت ھېيت

يېڭىئۆستەڭ يېزىسىنىڭ ناڭزورى 3-كەنتىدىن، 69 ياش. مۇقام ۋە ئەلنەغمىچىلىكىنى ئىسلام موللامدىن ئۆگەنگەن. 50 يىل مابەينىدە مۇقام ۋە ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەن. ئىمىر ئەخمەت. ياقۇپ بۇختى. ئىلياس ھېيت قاتارلىقلارغا ئۆگىتىپ، ئۆزىگە ئوخشاش موقامچىلاردىن قىلىپ يېتىشتۈرگەن. يوپۇرغا، مەكىتنىڭ تۈمەنتال قاتارلىق جايلارىدا نەغمە قىلىپ يەرلىك نەغمىچىلەرنىڭ يۇقىرى باھاسىغا، خەلقنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشكەن.

ئابدۇرېشىت مامۇت

يېڭىئۆستەڭ يېزىسىنىڭ 7-كەنتىدىن، 55 ياش. ئۇنىڭ ئاتىسى مامۇت ئاكا تالانتلىق سازەندە بولۇپ، ئابدۇرېشىت مامۇت دولان راۋابى، غېجەك، دۇتار، قالدۇن، نەي، ئىسكىرىپكا، تەمبۇر چېلىشنى ئاتىسىدىن ئۆگەنگەن. تۇرسۇن نۇرەك، ئەزىز ئابدۇللا، نارات ئېلى قاتارلىقلارغا قالدۇن چېلىشنى ئۆگىتىپ چىققان. ئۇنىڭ مارالېشى. مەكىت، يوپۇرغا ناھىيىلىرىدە نەغمە قىلىپ نامى چىققان. كەسىپ ئەھلىلىرىنىڭ يۇقىرى ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولغان.

ھاشىم زېمىن

يېڭىئۆستەڭ يېزىسىنىڭ 7-كەنتىدىن، 32 يىل ئەلنەغمىچىلىك، مەشرەپ قىزىقچىلىقى بىلەن شۇغۇللىنىپ خەلق ئارىسىدا زور تەسىر قالدۇرغان. 15 تىن ئارتۇق شاگىرت يېتىشتۈرۈپ، 1991-يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئېلى قاسىم

يېڭىئۆستەڭ يېزىسىنىڭ 7-كەنتىدىن، دولان راۋابى، قالۇن، دۇتار چالانتى، ئۇ 50 يىل ئەلئەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ، قالۇن بىلەن راۋاب چېلىشتا ئەل ئىچىدە مەشھۇر بولغان. 1993-يىلى 1-ئايدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

يۇقىرىقىلاردىن باشقا، يېڭىئۆستەڭ يېزىسىنىڭ 7-كەنتىدىن 32 ياشلىق سازەندە مەھەممەت يۈسۈپ (غېجەك، ئىسكىرىپكا چالدى)، ئۇنىڭ بوۋىسى مۇھەممەت مىراپ، 7-كەنتىدىن 40 ياشلىق راۋابچى ئىبراھىم شېرىپ، 3-كەنتىدىن 45 ياشلىق مۇقامچى ئوبۇل ھەسەن، 7-كەنتىدىن 56 ياشلىق سازەندە ئابلەت زېرىپ (دولان راۋابى، غېجەك چالدى)، 10-كەنتىدىن 35 ياشلىق سازەندە ھەسەن قۇربان (داپ، دولان راۋابى، تەمبۇر، دۇتار چالدى) قاتارلىق نامى مەشھۇر بولغان مۇقامچى، سازەندىلەر بار. ھەر بىر كەنت، مەھەللىلەردىمۇ بىر قانچىدىن ئەلئەغمىچىلەر بار.

ئاقساقمارال يېزىسى مۇقامچىلىرى

مامۇت سەييۇڭ

ئاقساقمارال يېزىسىنىڭ 12-كەنتىدىن، 1900-يىلى تۇغۇلۇپ، 1989-يىلى ۋاپات بولغان. بۇلارنىڭ ئەجدادلىرى مۇقامچىلار بولۇپ، ئاتىسى ئېزى كالىچى، ئۇنىڭ ئاتىسى ھەدەيىنلا بەگ دېگەنلەر مۇقام ۋە داپ، غېجەك، قالۇن، راۋاب قاتارلىقلاردا ئالاھىدە داڭ چىقارغان. ئېزى كالىچى ئىمىن ھاۋا، ئايۇپ سامساق، مەھەممەت مەھمۇدۇن قاتارلىقلارنى شاگىرت ئېلىپ، ئۆزى بىلگەن چالغۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆگىتىشنىڭ سىرتىدا ئوغلى داۋۇت كالىچىنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرگەن. داۋۇت كالىچى ئىنىسى

مامۇت سەببۇغا ئۆگەتكەن. بۇلارنىڭ پۈتۈن ئەۋلادى مۇقامچى ۋە مۇزىكانتلاردىن بولۇپ، ئەجدادلىرىنى ئۇلارنىڭ ئىسەمى بىلەن خۇسۇسىيەتلىرىگە ۋارىسلىق قىلىش ئارقىلىق ئەسلەپ كەلگەن. مامۇت سەببۇڭ ئاقساقمارال، ھەتتا پۈتۈن مارالبېشى ناھىيىسى ۋە مەكىت قاتارلىق جايلاردا ئۆز ماھارىتى بىلەن زور ئەسىر قالدۇرغان بولۇپ، ئۇنىڭدىن تەلىم ئالغانلارنىڭ سانى ئەللىكتىن ئاشىدۇ.

ئىبراھىم نازىل

ئاقساقمارالنىڭ «تەڭ» دېگەن جايىدىن، 71 ياش. ئۇنىڭ ئاتىسى نازىل روزى داڭلىق مۇقامچى ۋە راۋابچى بولۇپ، دولان راۋابىنى ئاتىسىدىن ئۆگەنگەن. ئۆز مەھەللىسىدىن نۇرەك خۇدايەردى (33ياش)، ئەمەت ئىمىن (35ياش)، ئوسمان داۋۇت (40ياش)، ئەمەر داۋۇت (55ياش)، روزى داۋۇت (30ياش)، قادىر ھەسەن (60ياش)، قادىر ئىمىن (50ياش) قاتارلىقلارغا دولان مۇقاملىرىنى، داپ، راۋاب چېلىشنى ئۆگەتكەن. ئاقساقمارال خەلقى ئۇنى تەكلىپ قىلماي مەشرەپ ئۆتكۈزمەيدۇ.

داۋۇت كالچى

ئاقساقمارال يېزىسىنىڭ 4-كەنتىدىن. 1988-يىلى 55 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن. ئۇنىڭ پۈتۈن ئەجداد ۋە ئەۋلادلىرىنىڭ ھەممىسى مۇقامچى ۋە سازەندىلەردىن بولۇپ، قېرىنداشلىرىدىن سىدىق ئەزىز، ھۈسۈيۈن ئەزىز، بارات ئەزىز، ئەمەر ئەزىزلەر قېرىندىشى مامۇت سەببۇڭ (مامۇت ئەزىز) غا ئوخشاشلا مۇقام، مۇزىكىلارنى پۇختا ئىگىلەپ ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللانغان. مەكىت مۇقامچىلىرىنىڭ ۋە سازەندىلىرىنىڭ كۆپ قىسمى مۇقام، مۇزىكىنى

يۇقىرىقى ئاكا-ئۇكا قېرىنداشلاردىن ئۆگەنگەن. بۇ ئاكا-ئۇكىلارنىڭ ھەممىسى ئالەمدىن ئۆتكەن بولۇپ، بۇلارنىڭ ئەۋلادلىرىدىن داۋۇت ئەزىز (كالىچى) نىڭ ئوغۇللىرى ئەمەر داۋۇت (55ياش)، ئوسمان داۋۇت (45ياش)، بارات داۋۇت (40)، قادىر داۋۇت (35ياش)، روزى داۋۇتلار (32ياش) ئاتىسىغا ۋارىسلىق قىلىپ ئۈستى سىزەندە ۋە مۇقامچىلاردىن بولۇپ يېتىشىپ چىققان. بۇلاردىن ئەمەر داۋۇت، ئوسمان داۋۇت، روزى داۋۇتلار مەخسۇس ئەلنەغمىچىلىك بىلەن شۇغۇللانغان ۋە راۋاب، قالۇن، داپ، غىجەك چېلىشنى ئۆگىنىپ نام چىقارغان.

ئوسمان غىجەك

ئاقساقمارال يېزىسىنىڭ 2-كەنتىدىن، 75ياش. پۈتۈن ئۆمرىنى ئەلنەغمىچىلىك بىلەن ئۆتكۈزۈپ كەلگەن. بۇلارنىڭ ئەجدادلىرى سىزەندىلەردىن بولۇپ، ئوسمان غىجەكى ئاتىسى موللا ھەسەن كىچىك ۋاقتىدىلا مەكتەپكە مەخسۇت ئۈستامغا شاگىرتلىققا بەرگەن. ئۇ 14 يېشىدىلا دولان مۇقاملىرىنى تولۇق ئۆگىنىپ، غىجەكى تەلەپكە لايىق چالالايدىغان بولغان ۋە كۆپلىگەن ھەۋەسكارلار ئۇنى ئۈستاز تۇتقان. ئۇ، چىنەكۆلدىن ئىبراھىم مۇسا (64ياش)، مازار ئالدىدىن داۋۇت موللا (75ياش)، شاقۇرلۇق سۇلايمان مەھمەت، ئاقساقمارال 19-كەنتىدىن ئىسمايىل سويى (1921—1989) قاتارلىقلارنى شاگىرتلىققا ئېلىپ، دولان مۇقامى ۋە دولان غىجىكى ئۈستازلىرىنى تەربىيەلەپ كەڭ تارقاتقان.

تۇرسۇنخان تۇرادىن

ئاقساقمارال يېزىسىنىڭ 11-كەنتىدىن، 41 ياش. مۇقامنى ئاتىسى تۇرادىن مامۇت ۋە قادىر ھەسەنلەردىن ئۆگەنگەن. ئاتىسى بىلەن

بىرگە ئەلنەغمىلەرگە قاتناشقان. ئېتىز ئەمگەكلىرىنى مۇقام مۇسابىقىسى، ئاياللارنىڭ ۋە ئەمگەكچىلەرنىڭ مەنئى ئارزۇلىرىنى قانداق تۈزۈپ كەلگەن. دولان ئۈسسۈلدا مارالبېشى ناھىيىسىدىكى داڭلىق ئۈسسۈلچىلەر قاتارىدىن ئورۇن ئېلىپ، ناھىيىدە ئۆتكۈزۈلگەن مىللى مەشرەپ كۆرەكلىرىگە قاتنىشىپ، ئالقىلانغان.

زورىخان ھېلەك

ئاقساقمارال يېزىسىنىڭ 12-كەنتىدىن، 46 ياش. تۇرادىن مامۇتنى ئۈستاز تۇتۇپ، دولان مۇقاملىرىنى ئۆگەنگەن. مەشرەپلەردە ئەرلەر بىلەن بىر قاتاردا نەغمە قىلدۇ. تۇرسۇنخان بىلەن ئىككىسى ئەل ئىچىدىكى مەشھۇر مۇقامچى ۋە ئۈسسۈلچىلاردىن بولۇپ، ناھىيىدە ئۆتكۈزۈلۈپ تۇرىدىغان مىللى مەشرەپ (دولان مەشرەپ) كۆرەكلىرىگە كۆپ قېتىم قاتنىشىپ، كەسىپ ئەھلىلىرىنىڭ يۇقىرى باھاسىغا ئېرىشكەن.

مەھەممەت مەھمۇدۇن

ئاقساقمارال يېزىسىنىڭ 15-كەنتىدىن، 50 ياش. ئۇنىڭ ئەجدادلىرى ئاتا-بوۋىلىرىدىن تارتىپ مۇقام-مۇزىكا بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەن بولۇپ، قالۇن، راۋاب، غېجەك قاتارلىقلارنى چىلىستا داڭ چىقارغان. مەھەممەت مەھمۇدۇنمۇ ئەجدادلىرىغا ۋارىسلىق قىلىپ داپ، راۋاب، قالۇن، غېجەكنى مۇكەممەل ئۆگىنىپ، قالۇندا ئالاھىدە مەشھۇر بولغان. ئاتا-بوۋىلىرىنىڭ قالدۇرغان شاگىرتلىرى 100 نەپەردىن ئارتۇق بولۇپ، مەھەممەت مەھمۇدۇن مارالبېشىنىڭ باغ مەيدانىدىن مامۇت بۈسۈپنى شاگىرتلىققا ئېلىپ، داپ، راۋابنى ۋە دولان مۇقاملىرىنى ئۆگىنىپ چىققان. بىر قىسىم ياش ھەۋەسكارلار ئۇنىڭدىن قالۇن ئۆگەنمەكتە.

ياقۇپ ئۆمەر

ئاقساقمارال يېزىسىنىڭ بازار ئىچىدىن، 50 ياش. دولان غېجىكى ۋە ئىسكىرىپىكا چالىدۇ. داپ بىلەنمۇ نەغمە قىلىدۇ. دولان مۇقاملىرىنى ياخشى ئۆگىنىپ، مەشرەپلەردە نەغمە قىلىش بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەن. يۇقىرىلاردىن باشقا ئاقساقمارال يېزىسىدا داڭلىق مۇقامچى-سازەندىلەر-دىن 15-كەنتتىن راۋابچى توختى غوجى (70 ياش)، 12-كەنتتىن راۋابچى ئىمىن ھاۋا (50 ياش)، 13-كەنتتىن ئىبراھىم راۋاب (75 ياش)، تۇردى راۋاب (80 ياش)، 14-كەنتتىن غېجە كىچى يۈنۈس باخشى (88 ياش)، 15-كەنتتىن مۇقامچى ساۋۇت تۇردى (70 ياش)، 11-كەنتتىن ئايال مۇقامچى سائادەتخان تايىپ (38 ياش)، بازاردىن مۇقامچى ئوسمان ئىسلام (48 ياش)، 4-كەنتتىن راۋابچى قادىر داۋۇت (35 ياش)، 12-كەنتتىن مۇقامچى ئايۇپ سامساق (41 ياش)، 4-كەنتتىن نەغمىچى قادىر ھەسەن (55 ياش)، 14-كەنتتىن نەغمىچى ئوسمان ھاشىم (75 ياش)، 3-كەنتتىن مۇقامچى ۋە مەشرەپ فىرىقىسى نۈرەك خۇدائەردى (90 ياش)، 3-كەنتتىن ئەلنەغمىچى ئەمەت ئىمىن (40 ياش)، 15-كەنتتىن راۋاب ۋە غېجەك ماھىرى سازەندە مىجىت ئابلا (78 ياش)، 13-كەنتتىن ئىبراھىم نازىلىنىڭ شاگىرتى راۋابچى ئابدۇۋاپىت مىجىت (45 ياش)، 13-كەنتتىن 75 ياشلىق مەشھۇر مۇقامچى تۇرغۇن غوجەك قاتارلىق ياشاعان، ئوتتۇرا ياش، ياش مۇقامچى ۋە سازەندىلەر بار. 20-كەنتتىن مەشھۇر سازەندە، قالون، راۋاب، غېجەك ماھىرى، ئىسمائىل ئەيسا (1916—1976)، ئەلنەغمىچى داۋۇت يەلتۇ (1870—1948)، ئاقساقمارالنىڭ «تەڭ» دە ياشاپ ئۆتكەن كۆپ خىل چالغۇ ماھىرى، ئىبراھىم نازىلىنىڭ ئۇستازى ئەخمەت ھاجىم (1904—1977) قاتارلىق پېشقەدەم مۇقامچى ۋە سازەندىلەر ئۆتكەن بولۇپ، بۇلارنىڭ ھەرقايسى يۇرتلارغا تارقالغان شاگىرتلىرىمۇ 50 تىن ئاشىدۇ.

چوڭقۇرچاق يېزىسى مۇقامچىلىرى

باست ئىمىر

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ چوڭقۇرچاق يېزىسى 23-كەنتىدىن، 38 ياش. دولان راۋابى، قالۇن، داپ قاتارلىقلارنى چالدۇ. ئۇستازلىرىغا ۋارىسلىق قىلىپ ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلمەكتە.

بەكرى ئۆمەر

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ چوڭقۇرچاق يېزىسى 24-كەنتىدىن، 27 ياش. دولان راۋابى، قالۇن، داپ چالدۇ. دولان مۇقاملىرىدا پېشقەدەملەرنىڭ نەزەرىدىن ئۆتكەن.

ھۈسۈيۈن توختى

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ چوڭقۇرچاق يېزىسى 23-كەنتىدىن، 36 ياش. راۋاب، قالۇن، داپ قاتارلىقلارنى چالدۇ. كەسپىي ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىدۇ.

مەھەممەت ھەمىد

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ چوڭقۇرچاق يېزىسى 28-كەنتىدىن، 60 ياش. دولان راۋابى، قالۇن، داپ قاتارلىقلارنى چالدۇ. بىر ئۆمۈر ئەلنەغمىچىلىك بىلەن ئۆتكەن. ياشلارنى تەربىيەلەشكە ئەھمىيەت بېرىپ، ئۆز كەنتىدىن ئىمىر توختى (35ياش) قاتالىق ياشلارغا، دولان راۋابى، قالۇن، داپ، دولان مۇقاملىرى ۋە ئەلنەغمىچىلىكىنى ئۆگەتكەن.

قايۇم ئاۋۇت

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ چوڭقۇرچاق يېزىسى 27-كەنتىدىن، 52 ياش. ئەلنەغمىچى. داپ، راۋاب، قالدۇن قاتارلىقلارنى چالدۇ. دولان مۇقاملىرىدا نامى بار.

ئېلى ئىمىن

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ چوڭقۇرچاق يېزىسىدا ئوقۇتقۇچى. 60 ياش. دولان مۇقامى ۋە دولان چالغۇلىرىنى تىرىشىپ ئۆگىنىپ، دولان راۋابى، دولان قالدۇنلىرىنى چېلىپ كەلگەن.

ئىبراھىم ھەمراقۇل

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ چوڭقۇرچاق يېزىسىدىن، 62 ياش. كىچىك ۋاقتلىرىدىن باشلاپ دولان مۇقاملىرى ۋە دولان چالغۇلىرىغا ھەۋەس قىلىپ دولان راۋابى، قالدۇن قاتارلىقلارنى ئۆگەنگەن ۋە ئۇنى چېلىپ، كىشىلەرنىڭ بەدىئىي ئارزۇلىرىنى قاندۇرۇپ كەلگەن.

ئەيسا سايمىم

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ چوڭقۇرچاق يېزىسىدىن. ھازىرقى ئورنى مارالبېشى ناھىيىلىك رادىئو-تېلېۋىزىيە ئىدارىسىدە، كادىر، 50 ياش. دولان راۋابى، قالدۇن، غىجەك، دۇتار قاتارلىق مىللىي چالغۇلارنىڭ ھەممىسىنى چالدۇ ھەم ياسايدۇ. دولان مۇقاملىرىنى ياخشى بىلىدۇ. ئۇ، ئېھتىياجلىق كىشىلەرگە دولان راۋابى، غىجەك قاتارلىقلار بولۇپ 20 دىن ئارتۇق چالغۇ ئەسۋابلىرى ياساپ بەرگەن. كۆڭۈل ئېچىش

سورۇنلىرىدا ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ تەلپىنى قاندۇرۇپ، كەڭ ئاممىنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشىپ كەلگەن. ئۇنىڭ مۇقامىدا، ئىچىدە مەشھۇر بولۇپ، مۇقام-موزىكا ئەھلى ئۇنىڭ زور ھۆرمىتىنى قىلىشىدۇ.

يۇقىرىقىلاردىن باشقا، چوڭقۇرچاق يېزىسىدا ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىدىغان مۇقامچى ۋە چالغۇچىلاردىن سىدىق مامۇت، كېرەم ئېرىم، سايىم ئاۋۇت، سۇلايمان توختى، كىچىك موللاق، ئابلا تۈرەك، مەھمەت ئىمىن ئىسمائىل، سۇلتان توختى، ئىمىر سامساق، رىشىت بارات، موللا قۇربان سايىم، ئابدۇكېرىم مامۇت، تۈرەك ئىبراھىم، مۇھەممەت ئىسمائىل، مامۇت نۇر، ھېيت پەتتاق، ئابدۇرېھىم راشىدىن، سىدىق ھەسەن، مەخەت ھەسەن، ئەھەت ئىسمائىل، ئانەك ئۆمەر، ئابدۇۋاپىت تۈردەش، ياسىن ئىدرىس، داۋۇت راخمان، تۈرسۇنجان غۇنچە، مۆمىن غوجەك، ئەركىن ساۋۇر، ئوسمان ئۆمەر، يۈسۈپ ئەمەت، غوپۇر روزى، كېرەم مەھمەت قاتارلىق نامى ئاتالغان كىشىلەر بار. بۇلارنىڭ ھەممىسى مۇقامچى ھەم سازەندىلەر بولۇپ، 1987-يىلدىن باشلاپ بۇلارغا ئارخىپ تۇرغۇزۇلۇپ، مارالبېشى ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدا ۋە مارالبېشى ناھىيىلىك مەدەنىيەت ئىدارىسىدە ساقلىنىپ كەلگەن.

سېرىقئۆيا بازىرى مۇقامچىلىرى

ئابلىز قارى

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ سېرىقئۆيا بازىرىدىن، مەشھۇر داستانچى ھەم سازەندە. ئۇنىڭ كۆزى ئەمما بولسىمۇ، ئاشىق-مەشۇقلار داستانلىرىدىن «يۈسۈپ-ئەھمەت»، «غېرىب-سەنەم»، «تاھىر-زۆھرە»، «ھۆرلىقا-ھەمراجان»، «يۈسۈپ-زىلەيخا» قاتارلىقلارنى يادلاپ، ئۇنى ئاھاڭغا سېلىپ نەزمە قىلىپ ئوقۇپ،

دۇتار بىلەن ئورۇنداپ، خەلقنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشكەن. ئىچ پۇشقى تارتقان، غەربىسىنغان، زېرىككەن چوڭ-كىچىك كىشىلەر ئۇنى يوقلاپ، ئۇنىڭ داستانلىرىدىن ۋە سازلارنىڭ مۇڭىدىن ھۇزۇر ئالىدۇ. ناھىيىدە ئۈنكۈزۈلگەن سەنئەت كۆرىكىگە قاتنىشىپ، پۈتۈن ناھىيىدە ۋە قەشقەر ۋىلايىتى تەۋەسىدە تونۇلغان. ئۇنىڭ داستانچىلىقى ۋە چالغۇ سازلارنى باھالاشقا ئېرىشكەن.

ئالاغر يېزىسى مۇقامچىلىرى

بارات غېجەك

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ئالاغر يېزىسى 2-كەنتىدىن، 93 ياش. 15 يېشىدا غېجەك، دولان راۋابى چېلىشنى ئۆگەنگەن. 20 يېشىدىن باشلاپ پېشقەدەم مۇقامچىلارغا ئەگىشىپ ئۇلاردىن مۇقام ۋە ئەلنەغمە ئۆگىنىپ، پۈتۈن ئۆمرى ئەلنەغمىچىلىك بىلەن ئۆتكەن. ئۇنىڭ نامى ناھىيە تەۋەسىدىلا ئەمەس، بەلكى باشقا ناھىيىلەرگىمۇ تارقالغان بولۇپ، كىشىلەر ئۇنى مۇقام ئۈستازى ھېسابلىشىدۇ. گەرچە ئۇ قېرىپ كەتكەن بولسىمۇ، ھازىرغا قەدەر نەغمە قىلىپ كەلمەكتە.

ئابلا غېجەك

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ئالاغر يېزىسى 2-كەنتىدىن، 71 ياش. غېجەك، دولان راۋابى، قالدۇن قاتارلىقلارنى يۇقىرى ماھارەتتە چېلىپ داڭق چىقارغان. غېجەك، راۋابىلارنى چېلىشتا بارات غېجەكنى ئۈستاز تۇتقان. كېيىن ئۆزلۈكىدىن تىرىشىش نەتىجىسىدە ھەممە مۇزىكانتلاردىن ئېشىپ كەتكەن. ئۇ، جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ ھەممە جايلىرىغا بېرىپ نەغمە قىلىپ، خەلق ئارىسىدا مەشھۇر بولغان. مەزكۇر پېشقەدەم مۇقامچىنى ھۆكۈمەت تەرىپىدىن شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىغا

ئاپىرپ ئېكسكۇرسىيە قىلدۇرغان. ئالاغر خەلقى ئۇنى ئۆزلىرىنىڭ
پېشۋاسى ھېسابلاپ، ھۆرمەتلەپ كەلمەكتە.

ئەمەت راۋاب

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ئالاغر يېزىسىدىن، 70 ياش. دولان
راۋابچىسى. دولان راۋابىنى چېلىشتا تەڭداشسىز بولغاچقا. كىشىلەر
ئۇنىڭغا «ئەمەت راۋاب» دەپ نام بەرگەن. يېرىم ئەسىر
داۋامىدا ئەلنەغمچىلىك بىلەن شۇغۇللىنىپ داپ ۋە راۋاب چېلىپ،
مۇقام توۋلاپ كەلگەن.

ھاتەم موللا

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ئالاغر يېزىسىدىن، 90 ياش، داستانچى.
ئاشىق-مەشۇقلار داستانلىرىنى ئاھاڭغا سېلىپ ئوقۇپ، دۇتار
بىلەن ئورۇندايدۇ. كىشىلەر ئۇنىڭ داستانلىرىنى ئاڭلاش ئۈچۈن
پىراق-پىراق جايلاردىن كېلىدۇ ياكى ئۆيلىرىگە ئاپىرىدۇ. دولانلىقلار
دولان مەشرىپىدىن باشقا داستانچىلارنىڭ غەزەللىرى بىلەن
كۆڭۈل ئېچىشنىمۇ ئىنتايىن ياخشى كۆرىدۇ. ھاتەم موللامۇ داستان
ئوقۇش بىلەن كىشىلەرنىڭ كۆڭلىنى ئېچىشنى ياخشى كۆرىدۇ.

ياسىن ئىسمايىل

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ئالاغر يېزىسىدىن، 46 ياش. قوشاقچى.
دولان مەشرەپلىرىدە قوشاقچىلىق مۇھىم ئورۇندا تۇرىدۇ. ئۇ ئەلنەغمە
ۋە دەررە ئويۇنلىرىدا قوشاق قوشۇپ، خەلقنىڭ قىزغىن قارشى ئېلىشىغا
ئېرىشكەن. ھەرقانداق بىرەر رېئال ھادىسىنى دەرھال قوشاق بىلەن
ئىپادىلەپلەيدۇ، كىشىلەر ئۇنىڭ قوشاقلارنى ئاڭلاشقا ھېرىس.

شامال يېزىسى مۇقامچىلىرى

قاسم روزى

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ شامال يېزىسىدىن، 66 ياش. دولان راۋابى، قىل غېجەك، قالۇن، داپ قاتارلىقلارنى يۇقىرى ماھارەت بىلەن چالالايدۇ. ئۇ 16 يېشىدىلا مەكتەپكە ئەھمەت غېجەكنى ئۈستاز تۇتۇپ غېجەكنى ئۆگەنگەن. ئۇندىن كېيىن راۋاب ۋە قالۇن قاتارلىق چالغۇلارنى ئۆگەنگەن. 50 يىل مابەينىدە مۇزىكا بىلەن شۇغۇللىنىپ، ئىسمايىل ئەيسا، مامۇت يۈسۈپ، سىمانخان ۋە ئوغلى، ھاشىم قاسىم، ئاۋۇت مەھەممەت قاتارلىق شاگىرتلىرىنى تەربىيەلەپ داڭلىق مۇزىكانتلاردىن قىلىپ يېتىشتۈرگەن.

1988-يىلى مارالبېشى ناھىيىسىدە ئۇيۇشتۇرۇلغان سەنئەت كۆرىكىدە باھالىنىپ، مۇكاپاتلانغان. ھازىر يەنە ئىككى نەپەر شاگىرت تەربىيەلەپ كەتتى. ئۇ داۋاملىق ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىۋاتىدۇ.

سادىق ئاۋۇت

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ شامال يېزىسى 5-كەنتىدىن. 65 ياش، داپەندى، مۇقامچى. مۇقامنى ئاتىسى ئاۋۇت بولداشتىن ئۆگەنگەن. 50 يىلدىن بۇيان مۇقام بىلەن شۇغۇللىنىپ، مارالبېشى ناھىيىسىدىكى ئاتاقلىق مۇقامچىلارنىڭ بىرى بولۇپ قالغان. ناھىيىدە ئۆتكۈزۈلگەن ئەلنەغمىچىلەر كۆرىكىدە بىرقانچە قېتىم باھالىنىپ ماددىي مۇكاپات ئالغان.

بە داخۇن

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ شامال يېزىسىدىن، 77 ياش. ئەلنەغمىچى. 57 يىلدىن بۇيان ئەلنەغمىچىلىكنى ئۆزىگە كەسىپ قىلىپ كەلگەن.

دولان مۇقاملىرىنى ئۆگىسىپ، ئاتاقلىق مۇقامچىلارنىڭ بىرى بولۇپ قالدى.

ئابدۇرىشت مامۇت

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ شامال يېزىسىدىن. ئەلەغمە بىلەن شۇغوللىنىدۇ. ئاتاقلىق ئەلەغمىچىلەردىن بىرى.

چارباغ يېزىسى مۇقامچىلىرى

تۆرسۈن روزى

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ چارباغ يېزىسىدىن. 55 ياش. ئۇ، كىچىكىدىنلا قالۇن چېلىشقا ھەۋەس قىلىپ، مەكتەپكە بارات قالۇننىڭ شاگىرتى ھازىرقى پېشقەدەم قالۇنچى ئىسلام قالۇندىن قالۇن چېلىشنى ئۆگەنگەن. غېجەكمۇ چالىدۇ. شۇندىن باشلاپ مەشرەپلەردە قالۇننى تەڭكەش قىلىپ ئەلەغمە بىلەن شۇغوللىنىپ كەلمەكتە. 1993-يىلى 2-ئاينىڭ 17-كۈنى مارالبېشى ناھىيىلىك مەدەنىيەت ئىدارىسىگە كېلىپ دولان ئون ئىككى مۇقامىنى لېنتىغا ئېلىشقا قاتناشقان.

ساۋۇت نەغمە

ئۇ چارباغ يېزىسىدىكى ئەڭ ئاتاقلىق مۇقامچىلاردىن بىرى بولۇپ، ساۋۇت نەغمە قاتناشمىغان نەغمە ئانچە قىزىمايدۇ. شۇڭا، كىشىلەر ئۇنىڭغا «نەغمە» دەپ نام بەرگەن. ئۇ 1964-يىلى ئۆلۈپ كەتكەن. ئۇنىڭ شاگىرتلىرىدىن ئەمەت نەغمە (60 ياش)، ياقۇپ ھەسەن، ئابدۇۋاپىت ئەزىزلەر ئۇنىڭغا ۋارىسلىق قىلىپ كەلمەكتە.

ئاۋۇت قارى

چارىباغ يېزىسى 8-كەنتىدىن، دولان راۋابى، داپ قاتارلىقلارنى چالدۇ. مەشرەپلەردە نەغمە قىلدۇ.

موللا ئىسلام ئابلا

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ چارىباغ يېزىسى 8-كەنتىدىن، 50 ياش، غېجەكچى. ئائىلە سورۇنلىرىدا ۋە مەشرەپلەردە غېجەك چېلىپ، ئەنئەنىگە قاتنىشىدۇ.

ھېزى مەھەمەت

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ چارىباغ يېزىسى 8-كەنتىدىن، 50 ياش، دولان راۋابى ۋە ئىسكىرىپكا چالدۇ. مەشرەپلەردە دولان راۋابى بىلەن نەغمە قاتنىشىدۇ.

ئىگەمبەرى مەھەمەت

مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ چارىباغ 11-كەنتىدىن، 48 ياش، داپ ۋە قالۇن چالدۇ. ئەنئەنىگە قاتنىشىدۇ. مۇقام بىلدۇ.

پىچاق سۈندى مۇقامچىلىرى

راخبان ئېلى

مارالبېشىنىڭ پىچاق سۈندى قۇملۇقتىن، 50 ياش، قالۇن، غېجەك، دولان راۋابلىرىنى چالدۇ ھەم ياسايدۇ. پىچاق سۈندىدىن مەمتلاخۇن

داموللام (1894—1970) نىڭ تەشەببۇسى بىلەن ئاتاقلىق چالغۇچىلاردىن مازاغوجاملىق ئىمىن قالۇن (1895—1950)، پىچاق سۇندىنىڭ قۇملۇقىنى قۇربان راۋاب (1858—1978)، قۇملۇقتىن روزىسكام غىجەك (1921—1991) مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ئاۋات يېزىسىدىكى مەشھۇر سازەندە مەردان موللام، قۇملۇقتىن قالۇن، غىجەك، دولان راۋابچىلىرىنىڭ مەشھۇر ئوسىزى موللاناکام (1884—1993)، پىچاق سۇندىنىڭ «شېرىن» 11-كەنتىدىكى داڭلىق غىجەكچى تۇردى خۇدەك (60 ياش، ھازىر ئۇ بىر مەسچىتنىڭ ئىمامى) قاتارلىقلارنى ئوسىز ئوتۇپ كەسىپ ئەھلىلىرىنىڭ «تەڭداشسىز قالۇنچى» دېگەن باھاسىغا ئېرىشكەن. ئۇنىڭ نامى يۇتۇن دولان رايونلىرىغا كەڭ تارقالغان بولۇپ، ئۇنىڭ قالۇنىدىن ئېلىنغان لېنتىلارنىڭ ساداسى جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ ھەممىلا جايلىرىدا ياڭرىماقتا. ئۇ ھازىر ئەۋلاد تەربىيىلەشكە ئەھمىيەت بېرىپ، كۆپلىگەن ھەۋەسكارلارنى تەربىيىلەمەكتە.

داۋۇت قارى

مارالبېشىنىڭ پىچاق سۇندى بازار ئىچىدىن، مۇقامچى، 50 ياش. ئەلنەغمىچىلىكتە پىچاق سۇندى بويىچە ئاتالغانلارنىڭ بىرى.

يۈسۈپ ياقۇپ

پىچاق سۇندىنىڭ قۇملۇق قارا دۆڭىدىن، 35 ياش. مۇقامچى. ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. دولان مۇقاملىرىنى ئېيتىشتا خەلقنىڭ ياخشى باھاسىغا ئېرىشكەن.

بايتاش

پىچاق سۇندىنىڭ شېرىن دېگەن يېزىدىن، 70 ياش. ئۇ تارىخىدا كۆپلىگەن مۇقامچى ۋە سازەندىلەرنى يېتىشتۈرگەن. ئۇنىڭدىن تەلىم

ئالغانلار 30 نە بەردىن ئاشىدۇ. ئۇ 1978-يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ شاگىرتلىرى ئۇنىڭ ئىزىنى بېسىپ نام چىقارماقتا.

نەمەت سا

پىچاق سۇندىدىن، 1978-يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن. ئۇ ھايات چاغلىرىدا دولان ئون ئىككى مۇقامنى ئورۇنداپ، خەلقنىڭ ئالقىشىغا ئېرىشكەن. ئۇ، ئۇستازى چاتلىق ئايمىقىدىكى مەتقاسم ئاكا بىلەن بىللە سەببىارە يۈرۈپ نەغمە قىلىپ، ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئېلى نىياز

پىچاق سۇندى قۇملۇق كەنتىدىن. 65 ياش. ئەلنەغمىچى. مۇقامدا ئالاھىدە ئىقتىدارغا ئىگە.

ھوشۇر سۇنجاك

پىچاق سۇندىنىڭ قۇملۇق كەنتىدىن. مۇقامچى ھەم ئۇسسۇلچى. ئۇ بېشىغا قىزىق چاي قۇيۇلغان پىيالىنى قويۇپ، ئىككى قولىدىكى قوشۇقتا پىيالىنى ئۇرۇپ تۇرۇپ ئوينايدىغان دولان مىللىي ئۇسسۇلدا تەڭداشسىز ئىدى. 1956-يىلى 55 يېشىدا ۋاپات بولغان.

چىغانچۆل مۇقامچىلىرى

مۇقام پېشىۋاسى ئاخۇن قارىم

ئەسلى بۇرتى چىغانچۆل، 1904-يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن. قالۇن، غېجەك، دولان راۋابى قاتارلىقلارنى ياساش ۋە چېلىشتا

مەشھۇر. ئوغۇللىرىنى ئۆزىگە ۋارىس قىلىپ، دولان ئەخمەتجاننىڭ تولىق ئۆگەنگەن.

ئۇنىڭ ئوغلى ئەمەت موللام (1880—1964) غېجەك راۋاب، تەمبۇر، نەي، قالۇن چېلىشنى ئۆگىنىپ، پۈتۈن ئۆمرىنى مەشرەپ، ئەلنەغمىچىلىك بىلەن ئۆتكۈزگەن ھەم چالغۇ ياساپ، ئېھتىياچلىقلارغا تارقىتىپ، ئەلنەغمىچىلىكنىڭ ئۇرۇقىنى چاچقان. ئۇنىڭ ئوغۇللىرىدىن نامەتخان (1913—1976) ئانىسىغا ئوخشاش مۇقام شەيداسى بولۇپ، ساتار، تەمبۇر، راۋاب، غېجەك، قالۇن، نەي قاتارلىقلارنى چېلىشتا داڭ چىقارغان.

ئەمەت موللامنىڭ ئىككىنچى ئوغلى يۈسۈپ ئەمەت مۇخۇددى ئاتا-بوۋىلىرىغا ئوخشاش ئەلنەغمىنى ئۆگىنىپ، خەلق ئىچىدە ئۆزىنىڭ ئەلنەغمىچىلىك ماھارىتى بىلەن زور ھۆرمەتكە ئىگە بولغان.

مەخەت سادىق

چىغانچۆلىنىڭ 5-كەنتىدىن، 35 ياش، مۇقامچى، ئەلنەغمىچىلىككە مارالبېشى، ئاۋات ناھىيىلىرىدە تونۇلغان. ئۇ سەبىيارە يۈرۈپ، ئەلنەغمىچىلىكنى ئاساسىي كەسىپ قىلغان. ئۇنىڭ نامى دولان رايونلىرىدا بىر قەدەر مەشھۇر.

ئىسمائىل غېجەك

چىغانچۆلىنىڭ 5-كەنتىدىن، 70 ياش، ئۇستاز غېجەكچى، غېجەكنى چالغۇ ھەم ياسايدۇ. غېجەك چېلىشتا ئۇنىڭ بىلەن تەڭ تۇرىدىغانلار ئاز تېپىلىدۇ. چىغانچۆل تەۋەسىدە ئىسمائىل غېجەكنى چاقىرماي مەشرەپ ئۆتكۈزمەيدۇ.

شاقۇر مۇقامچىلىرى

مەھەممەتھاجى موللا ئىسلام

مارالبېشىنىڭ شاقۇردىن، 79 ياش، ياش چاغلىرىدا دولان مۇقام-مۇزىكىلىرىنى ئۆگىنىشكە ھەۋەس قىلىپ، مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ دۆلەتباغ يېزا سېرىغۇنۇش كەنتىدىكى ئاتاقلىق راۋابچى ئازى راۋابىنى ئۈستاز تۇتۇپ، ئۇنىڭدىن راۋاب، غىجەك، قالۇن، داپ قاتارلىقلارنى ئۆگەنگەن. دولان مۇقامى ۋە دولان چالغۇلىرىنى بىلىشى دولانلىقلار ئۈچۈن مۇقەددەس بىلىپ، ئوغلى ئىبراھىم قارىمىمۇ داپ، غىجەك، قالۇن، دولان راۋابى قاتارلىقلارنى چېلىشنى ئۆزى ئۆگەتكەن. ئۇ ھەج قىلىپ كەلگەندىن كېيىنمۇ مۇزىكا چېلىشنى تاشلىمىغان. 1993-يىلى 2-ئاينىڭ 17-كۈنى شاقۇردىن مارالبېشى ناھىيىلىك مەدەنىيەت ئىدارىسىگە كېلىپ، دولان ئون ئىككى مۇقامىنى لېنتىغا ئېلىشقا قاتناشقان ھەم قالۇن، راۋاب چالغان.

ئوسمان مەھەممەت

شاقۇردىن 50 ياش، ئەلنەغمىچى. قۇملۇقتىكى روزىمكامنى ئۈستاز تۇتۇپ، ئۇنىڭدىن غىجەك چېلىشنى ۋە مۇقامىنى ئۆگەنگەن. ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللانغىنىغا 30 يىلدىن ئاشقان. ھازىر شاقۇردىكى ئاتاقلىق مۇقامچىلارنىڭ بىرى.

تۇمشۇق مۇقامچىلىرى

ھەسەن باۋدۇن

تۇمشۇقنىڭ توققۇز ساراي 4-كەنتىدىن. داڭلىق مۇقامچى بولۇپ، تۇمشۇق دائىرىسىدىكى ئەلنەغمىچىلەر ئارىسىدىكى تونۇلغانلارنىڭ

بىرى، ئۇ مارالبېشى ناھىيىسى تەۋەسىدە سەييارە يۇرتى، ئەلەنغەمە بىلەن شۇغۇللىنىدۇ.

بارات توختى

تۇمشۇقنىڭ توققۇز ساراي كەنتىدىن، 60 ياش. پۈتۈن ئۆمرىنى ئەلنەغمىچىلىك بىلەن ئۆتكۈزگەن. ھازىرغىچە تەكلىپ قىلىنغان رايونلارغا بېرىپ مەشرەپلەردە نەغمە قىلىپ، خەلقنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشىپ كەلمەكتە.

ھەمەجان سىدىق

تۇمشۇق چايان كۆيدىدىن. 45 ياش. قالۇن، غىجەك، دولان راۋابى، داپ قاتارلىقلارنى چالىدۇ. ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ھەر ئاخشىمى مەشرەپ ئۆتكۈزىدۇ. ئائىلىسىدىكى ھەممەيلى نەغمىچى، ئۈسۈلچى. ئائىلە مەشرەپنىڭ سىرتىدا جاڭگالدىكى چارۋىچىلار ئۇنىڭ ئائىلىسىگە توپلىشىپ، پات-پات مەشرەپ ئوينىشىدۇ. ئۇ مۇزىكا چېلىشنى ئاتىسىدىن ئۆگەنگەن. «يەكتەك باياۋان» دېگەن بىر مۇقامنى ئاتىسى سىدىق ساقالدىن ئۆگىنىۋالغان. بۇنىڭ ئائىلىسىدە ئاكىسى ئاۋۇت سىدىق قاتارلىق بىرنەچچىسى دولان راۋابى چېلىشنى بىلىدۇ.

ئاناكۆل مۇقامچىلىرى

سايىم داۋۇت

ئانا كۆل يېزىسى 3-كەنتىدىن، 65 ياش. مۇقامچى ۋە داپەندى. بۇلار ئۈچ ئەۋلاد ئەلنەغمىچىلەر بولۇپ، مۇقام ۋە ئەلنەغمىچىلىكنى ئاتىسى داۋۇت نەغمىدىن ئۆگەنگەن. ئۇ ھازىرغا

قەدەر ئاناكۆل تەۋەسىدە ئۆتكۈزۈلگەن مەشرەپلەرنىڭ ھەممىسىدە نەغمە قىلىپ، خەلقنىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشىپ كەلمەكتە .

ئابدۇۋەلى سامساق

ئانا كۆل يېزىسى 4-كەنتىدىن . 48 ياش . ئەلنەغمىچى ، دولان راۋابى چالدۇ .

ئىدرىس ياسىن

ئانا كۆل يېزىسى 23-كەنتىدىن . 38 ياش . ئەلنەغمىچى . غېجەك ، ئىسكىرىپكا ، دۇتار قاتارلىق سازلارنى ياخشى چالدۇ .

ئابلز غوپۇر

ئانا كۆل يېزىسىنىڭ 4-كەنتىدىن ، 46 ياش . ئەلنەغمىچى . دولان راۋابى چالدۇ .

ئىبراھىم غېجەك

ئانا كۆل يېزىسىنىڭ 4-كەنتىدىن ، 71 ياش . غېجەكنى توققۇز يېشىدا ئۆگەنگەن . 20 يېشىدىن باشلاپ ئەلنەغمىگە قاتنىشىپ ، غېجەك چېلىشتا نام چىقارغان .

غوپۇر سايىم

ئانا كۆل يېزىسىنىڭ 3-كەنتىدىن ، 41 ياش . داپ ، غېجەك ، دولان راۋابى ، دۇتار قاتارلىقلارنى چالدۇ . ئەلنەغمىچىلىكىنى ئاتىسى

سايىم داۋۇتتىن ئۆگەنگەن. ھازىر ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىدۇ.

نۇر مەھمەت بارات

ئانا كۆل يېزىسىنىڭ 3-كەنتىدىن، 61 ياش. دولان راۋابچىسى، ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەن.

ئابدۇكېرىم مەخسۇم

ئانا كۆل يېزىسىنىڭ 8-كەنتىدىن، 81 ياش. بۇ كىشى ئانا قىلىق خەتمە قوشاقچىسى بولۇپ، نىلاۋەت، خەتملەردە رېئاللىقتىن قوشاق قوشۇپ ھۆكەمەت ئوقۇش ئارقىلىق، كىشىلەرنى تەربىيەلەيدۇ. ھۆكەمەت ئاھاڭلىرىنى ئىنتايىن مۇڭلۇق ئوقۇغانلىقى ئۈچۈن، كىشىلەر ئۇنىڭ ھۆكەمەتلىرىنى مۇقام قاتارىدا قېتىرقىنىپ ئاڭلايدۇ.

2. ئاۋات ناھىيىسىدىكى دولان مۇقامچىلىرى

مەمتاۋلا راۋاب

غورۇ چۆل يېزىسىنىڭ قەدىم ئايماق كەنتىدىن، 70 ياش. بۇلارنىڭ ئەجدادلىرى ئەلنەغمىچىلەر بولۇپ، ئاتىسى ئاقنىياز موللام (1892—1970) ئۆمرىنىڭ ئاخىرلىرىغىچە بىر تەرەپتىن دىنىي پائالىيەتلەرنى ئېلىپ بارسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئەلنەغمىچىلىكىنىمۇ تاشلىۋەتمىگەن. بۇلارنىڭ ھەممىسى مۇقامخۇمار كىشىلەر بولۇپ، مەمتاۋلا راۋاب مۇقام ۋە ئەلنەغمىنى ئاتىسىدىن ئۆگەنگەن. دولان راۋابى چېلىشنى ئاپىسىنىڭ ئاتىسى، تەڭداشسىز دولان راۋابچىسى مەھمەت راۋاب (1854—1940) تىن ئۆگەنگەن. مامۇت زەيدىلىنى ئۇستاز تۇتقان. مۇقام-مۆزىكىدا تونۇلۇپ، ئازادلىقتىن بۇرۇنقى ئاۋات

ناھىيىسىنىڭ چوڭ ئاھۈنى، قازى قۇززات ھەمدۇللاخان مەخسۇمنىڭ پىندىكى مۇقام گۈرۈپپىسىدىن قەدىم ئايماقلىق داپەندى مەھەممەت ئىمىنى ۋە ساتارچى تەۋەككۈل قۇر بېشى، راشىدىن تەمبۇر، سايت قوشقار (قالۇن)، ئىمامنىياز راۋاب، روزى راۋاب، توختى راۋاب قاتارلىقلارنىڭ ماختىشىغا ئېرىشكەن. مۇقام گۈرۈپپىسىنىڭ تەكلىپ قىلىشى بىلەن چوڭ ئاھۈمنىڭ ئالدىدا كۆپ قىسىم مۇقام ئورۇنداشقا قاتناشقان. شاگىرت قالدۇرۇشقا ئەھمىيەت بېرىپ، قەدىم ئايماقتىن ھاشىم ھەسەن، ئىرمەزى قۇربان، ناھىيە بازىرىدىن قېرىندىشى ئالىم ئاقتىياز ۋە ئامۇت ساۋۇت (1923—1991)، ئاقسۇ قارىئالدىن سايت مامۇت (1940—1963) قاتارلىقلارغا دولان راۋابى چېلىشنى ئۆگىتىپ چىققان. 1952-يىللارغا كەلگەندە پېشقەدەم راۋابچىلارنىڭ ماختىشىغا سازاۋەر بولۇپ نام چىقارغان. ئەينى چاغدا ئۇ ئەڭ ياش سازەندىلەردىن ئىدى. ئۇ ھەتتا ئاقسۇ ۋىلايىتى دائىرىسىدە تونۇلۇپ، ۋىلايەتلىك سەنئەت ئۆمىكىنىڭ تەكلىپى بىلەن سەنئەتكە قاتناشقان. ۋىلايەتلىك سەنئەت ئۆمىكىدە ئىشلىگەن 1952-يىلدىن 1963-يىلغىچە بولغان 13 يىل داۋامىدا شىرئەلنى شاگىرتلىققا ئېلىپ، دولان مۇقاملىرىنىڭ بىر قىسمىنى دولان راۋابى بىلەن ئورۇندىيالىغىدەك دەرىجىدە ئۆگەتكەن. ئۆزى ماندالىن، ئىسكىرىپكا، تەمبۇر، داپ، قەشقەر راۋابى چېلىشنى ئۆگىنىپ، ئىقتىدارىنى ئاشۇرغان. 1964-يىلى ئاۋاتقا قايتىپ مەدەنىيەت يۇرتىدا ئىشلىگەن. سەنئەت ئۆمىكىگە دولان مۇقاملىرىنى كېڭەيتكەن. ئۇ، دولان راۋابچىسى بولۇپلا قالماستىن، يەنە مۇقام تارىخچىسى. مۇقام ناملىرى توغرىسىدا ئۇستازلىرىدىن چوڭقۇر تەلىم ئالغان. ئۇ، ئاۋات ناھىيىسىدىكى دولان مۇقامى ۋە راۋاب ئۇستازلىرىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. راۋاب چېلىشتىن باشقا، دولان راۋابى ياساش بىلەنمۇ شۇغۇللىنىدۇ. ئۇنىڭ ياساپ تارقاتقان راۋابلىرى ئوندىن ئاشىدۇ. ئۇنىڭ ئۆزى ئىجاد قىلغان «سادا باياۋان» دەپ بىر مۇقاممۇ بار. دولان مۇقاملىرىدىن باشقا، بەش ئېرىق سەنەملىرىنىمۇ بىلىدۇ.

ئاۋۇت مۇسا

غورۇچۇل يېزىسىنىڭ «بوسۇغا» كەنتىدىن، 73 ياش. ئاۋۇت ناھىيىسىدىكى بىردىنبىر دولان مۇقامچىسى. ئاۋۇت ناھىيىسىدە بۇنىڭ بىلەن تەڭداشلار يوق.

ئاۋۇت مۇسا كىچىك چاغلىرىدىن باشلاپ ئەلنەغمىگە كۆڭۈل بېرىپ، مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ شاقۇردىن ئاۋۇت ناھىيىسىگە كۆچۈپ كېلىپ غورۇچۇل يېزىسىنىڭ دولان مەھەللىسىدە ئولتۇراقلىشىپ قالغان داڭلىق راۋابچى ھەم مۇقامچىلاردىن بۇنۇس بوجاڭ (1897—1963)، ھەمەچەك (1873—1936)، شاقۇرلۇق نورۇز ھاجىمنىڭ ئوغلى داڭلىق راۋابچى ھەم مۇقامچى قادىر موللام (1910—1980)، غورۇچۇل دولان مەھەللىسىدىن راۋابچى ئوسمان نەغمە (1874—1939)، ئاۋۇت يەگ (1913—1988)، مامۇت مەھەممەت (1911—1975)، ئارا مەھەللىدىن ئىسمايىل دايمىم (1891—1951)، غورۇچۇل «كەكەبېشى» دىن نىياز راۋاب (1896—1951) قاتارلىقلارغا ئەگىشىپ، شۇلارنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ ئەلنەغمىچىلىك بىلەن شۇغۇللانغان. پېشقەدەم مۇقامچىلاردىن ئالەمدىن ئۆتكەن مامۇت زەيدىل، تۇغلۇق ئالتۇنلۇق موللا غېجەك، ئىدرىس تاشچى قاتارلىقلار بىلەن ئەينى زاماندا يېقىن ئىجتىمائىي مۇناسىۋەتتە بولۇپ كەلگەن. ھازىرمۇ مارالبېشى مۇقامچىلىرىدىن نۇرغۇنلىرى ئاۋۇت مۇسا نىڭ مۇقام ئىقتىدارىنى ماختاپ كەلمەكتە. ھازىرقى مىللىي مەدەنىيەتنىڭ گۈللىنىۋاتقان پەيتىدە، ئۇنىڭ لەرزىن ئاۋازى ئاڭلىغۇچىلارنىڭ دىققىتىنى قوزغاپ، ئۆزىگە مەھلىيا قىلماقتا.

مامۇت زەيدىل

ئايياغ يېزىسىنىڭ تۆۋەنكى دولان كەنتىدىن. 1943-يىلى غورۇچۇل خانگۇڭغا بېرىپ ئولتۇراقلىشىپ قالغان. ئۇ مۇقام، مۇزىكىغا

ئىشتىياق باغلاپ، مەشھۇر مۇقامچى، سازەندىلەرنى ئۇستاز تۇتۇپ، 15 يېشىدا ئۆگىنىشكە كىرىشكەن. تۆۋەنكى دولاندا ياشاپ ئۆتكەن توختى راۋابىتىن دولان راۋابى، دولان غېجىكى، ساتار، دۇتار، قەشقەر راۋابى، داپ چېلىشنى تولۇق ئۆگىنىپ، بىر ئۆمۈر ئەلنەغمىچىلىك بىلەن داڭق چىقارغان. ۋارس تەربىيەلىشىكە ئەھمىيەت بېرىپ، تۆۋەنكى دولاندىن مەتنىياز راۋاب (1915—1985)، ئىمامنىياز راۋاب (1890—1970)، ھازىرقى ئاۋات ناھىيىسىدىكى مەشھۇر پېشقەدەم دولان راۋابچىسى مەمتاۋلا راۋاب قاتارلىقلارغا مۇقام ۋە راۋاب چېلىشنى ئۆگىتىپ چىققان.

مامۇت زەيدىل خاگۇگۇغا كۆچۈپ بارغاندىن كېيىن، شۇ يەرلىك مامۇت ئىمىن (1920—1978) گە راۋاب چېلىشنى ۋە ئەلنەغمىچىلىكنى ئۆگىتىپ، ئاتاقلىق مۇقامچىلاردىن قىلىپ يېتىشتۈرگەن. ئۆزىنىڭ ئوغۇللىرىدىن ئاۋۇت مامۇتقا راۋاب چېلىشنى، ئابدۇكېرىم مامۇتقا ئەلنەغمە ئۆگەتكەن. بۇلار ھېلىمۇ ئاتىسىغا ۋارىسلىق قىلىپ ئەلنەغمىچىلىك بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلمەكتە.

مۇسا ماغال

غورۇچۇل دولان مەھەللىسىدىن. تارىختا ئۆتكەن مەشھۇر مۇقامچىلارنىڭ بىرى بولۇپ، ئەجدادلىرىدىن تارتىپ مۇقام-مۇزىكا ۋە ئەلنەغمە بىلەن ئۆتكەن. ئاتىسى ئەيسا ماغال (1859—1943)، ئۇنىڭ ئاتىسى نايۇپخان ماغال (1829—1909)، ئۇنىڭ ئاتىسى ئايۇپ ماغال (1801—1883)، ئۇنىڭ ئاتىسى ئىلاخۇن ماغال (1771—1856) دېگەنلەرنىڭ ھەممىسى ئاۋات ناھىيىسى ۋە ئاقسۇ قارىتال قاتارلىق جايلاردا ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ، نامى مەشھۇر بولغان.

مۇسا ماغال ئەۋلادلىرىغىمۇ مۇقام ئۆگىتىشنى مۇھىم بىلىپ، ئوغلى ئابدۇقادىر مۇساغا مۇقام ۋە ئۇسسۇل ئۆگەتكەن. بۇنىڭ ئەۋلادلىرىدىن بىرقانچىسى ھازىرمۇ سەنئەت ساھەسىدە ئىشلەپ كەلمەكتە.

ئىمىر ئەمەت

غورۇچۇل يېزىسىنىڭ ئايكۆل كەنتىدىن، 51 ياش. دولان مۇقامچىسى. ئۇنىڭ ئاتىسى ئەمەت ئۇستا (1922—1985)، ئۇنىڭ ئاتىسى ئەنسارى ئۇستا (1890—1945) ۋە ئۇنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىغىچىلىك ھەممىسى ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ ئاۋات، مارالبېشى يېزىلىرىدا مەشھۇر بولۇپ ئۆتكەن. ئىمىر ئەمەت مۇ ئاتىسىغا ۋارىسلىق قىلىپ، ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللانغان. ئاۋۋۇت مۇسادىن تەلىم ئېلىپ، دولان مۇقاملىرىدىن توققۇزىنى تولۇق ئۆگەنگەن ۋە باشقىلارغىمۇ ئۆگىتىپ كەلگەن.

ئابدۇقادىر مۇسا

غورۇچۇل دولان مەھەللىسىدىن، 49 ياش. دولان مۇقاملىرىنى تىرىشىپ ئۆگەنگەن. ئۇنىڭ ئاتىسى مۇسا ماعال ۋە ئۇنىڭ ئاتا-بوۋىلىرى ئەلنەغمە بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەنلەر بولغاچقا، بۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى ئاساسەن سەنئەت بىلەن شۇغۇللانغان. ئابدۇقادىر مۇسا خىزمىتىدىكى قولايلىق پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، مۇقامچىلارغا ئىلھام بەرگەن ۋە ئاۋات ناھىيىسىدىكى دولان مۇقامچىلىرىنى تەربىيەلەش، دولان چالغۇلىرىنى ساقلاپ قېلىش ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇش جەھەتلەردە مۇھىم رول ئوينىغان.

نۇر ھەمەر

غورۇچۇل يېزىسىنىڭ تۇغلۇق ئالتۇن كەنتىدىن، 68 ياش. دولان غېجەكچىسى ھەم مۇقامچى. ئۇ، كىچىك چېغىدىلا

مۇقام-مۇزىكىغا ئىشتىياق باغلاپ، ئاۋات ناھىيىسىدە ئۆتكەن مەشھۇر غېجە كىچى ئابلىم غېجەك (1878—1962)، يۇقىرىقى دولان كەنتىدىن موللا غېجەك (1892—1962) قاتارلىقلارنى ئۇستاز تۇتۇپ، غېجەك چېلىشى ۋە دولان مۇقام، ئەلنە غەملىرىنى ئۆگەنگەن ۋە ئەلنە غەم بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەن.

ھەسەن راۋاب

غورۇچۇل يېزىسىنىڭ بەشئېرىق كەنتىدىن، 51 ياش. دولان راۋابىنى غورۇچۇل قىياق قۇدۇق كەنتىدە ئۆتكەن دىنىي ئۆلىما، راۋاب ياساش ئۈستىسى ۋە راۋاب چالغۇچى مەشھۇر مۇزىكانت، دولان مۇقامچىسى مەھمەت سىدىق موللام (1890—1968) دىن ئۆگەنگەن. مەھمەت سىدىق موللام ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن ئىمرەمىزى قۇربان (1927—1988) نى ئۇستاز تۇتۇپ، ئۇنىڭ شاگىرتلىرىدىن بارات ئاۋۇت، تۇنىياز تۇردى، ھەسەن ئەيسا، ئەسەت سويى قاتارلىقلار بىلەن بىللە ئەلنە غەم بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەن. ھازىر ئۇ، ئاۋات ناھىيىسىدىكى دولان راۋابچىلىرىدىن كۆزگە كۆرۈنگەنلەرنىڭ بىرى بولۇپ قالدى.

ئىمىن ئىسمايىل

غورۇچۇل بەشئېرىق كەنتىدىن، 53 ياش. دولان مۇقامچىسى. ئۇ، غورۇچۇلدىكى داڭلىق دولان مۇقامچىلىرىدىن ئاۋۇت مۇسا، ئىمىر ئىبراھىم، سەمەت سويى، ئىمرەمىزى قۇربانلارغا ئەگىشىپ، دولان مۇقاملىرىنى ئۆگىنىپ، ئەلنە غەم بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەن. ھازىر، ئۇ غورۇچۇل يېزىسىدىكى ئاتاقلىق مۇقامچىلاردىن بىرى بولۇپ قالدى.

بارات ئاۋۇت

غورۇچۇل ئارا مەھەللىدىن. 41 ياش. دولان راۋابچىسى ھەم مۇقامچىسى. ئۇنىڭ ئاتىسى ئاۋۇت ساۋۇت دولان مۇقامچىسى، تاغىسى ئامۇت ساۋۇت (1919—1990) يېتىشكەن دولان راۋابچىسى بولۇپ، دولان مۇقاملىرىنى ئاتىسىدىن، دولان راۋابىنى تاغىسىدىن ئۆگەنگەن. ھازىر، ئۇ ئاۋات ناھىيىسىدىكى ئاتاقلىق راۋابچىلارنىڭ بىرى بولۇپ، ناھىيە بويىچە ئۆتكۈزۈلىدىغان مەدەنىي پائالىيەتلەرگە ئالاھىدە تەكلىپ قىلىشنىڭ سىرتىدا، ناھىيە دائىرىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىغان چاقپەلەك مەشرەپلىرى، توي-تۈكۈن قاتارلىق مەشرەپلەرنىڭ ھەممىسىگە ئالاھىدە تەكلىپ قىلىنىدۇ. ئۇنىڭ نامى ناھىيە دائىرىسىدە مەشھۇر بولۇپ كەلمەكتە.

سەمەت سويى

غورۇچۇل بەشئېرىق كەنتىدىن، 51 ياش. دولان مۇقامچىسى. ئۇ، مۇقامنى ئاكىسى ئاۋۇت مۇسا، ئىسمائىل دايمى (1906—1965)، مەھەممەت مۇسا قاتارلىقلاردىن ئۆگەنگەن. دولان مۇقامىدا ئالاھىدە نام قازىنىپ، ياش مۇقامچىلارنىڭ باشلامچىسى بولۇپ كەلگەن. ئىمىن ئىسمائىل، سەمەت راخمان قاتارلىق كىشىلەرگە دولان مۇقامى ۋە ئەلنەغمە ئۆگىتىپ ۋارىس تەربىيىلەنگەن. ھازىر ئۇ ئاۋات ناھىيىسىدىكى مەشھۇر مۇقامچىلارنىڭ بىرى بولۇپ قالدى.

جۈمە نۇر

دولان يېزىسىنىڭ توغراق مازار كەنتىدىن، 63 ياش. دولان مۇقامچىسى. بۇ يېزىدا پېشقەدەم دولان مۇقامچىلىرى ۋە سازەندىلەر

ئاساسەن تۈگەپ، پەقەت مۇشۇ بىرلا قالغان. دولان يېزىسىدا مۇقامچى، ئەلنەغمىچىلەرنىڭ تۈگىشى بىلەن مەشرەپمۇ ئاساسەن تۈگىگەن. مەلۇم زۆرۈرىيەت بىلەن مەشرەپ ئۆتكۈزۈش توغرا كېلىپ قالسا، جۈمە نۇر نەغمە ئېھتىياجىنى بىرنەچچە ياش ھەۋەسكارلار بىلەن بىرلىكتە قاندۇرۇپ كەلمەكتە.

ئەمەت ساۋۇت

غورۇچۇل يېزىسىنىڭ قاراتال مەھەللىسىدىن، 86 ياش. دولان مۇقامچىسى. دولان راۋانچىسى مامۇت زەيدىل، ھامۇدۇن شەيخ قاتارلىقلار بىلەن بىر گۇرۇپپا بولۇپ ياشلىق دەۋرلىرىنى ئەلنەغمە بىلەن ئۆتكۈزگەن. ئۇ دولان مۇقاملىرىدىن باشقا، بەشئېرىق سەنمىنى تولۇق بىلىدۇ.

يۇقىرىدا تونۇشتۇرۇلغانلاردىن باشقا، ھەرقايسى يېزىلارنىڭ دائىرىسىدە ئوخشاش بولمىغان سەۋىيىدىكى دولان مۇقامچى ۋە چالغۇچىلىرى خېلى كۆپ.

3. ئاقسۇ شەھىرىنىڭ ئايكۆل ۋە قاراتال يېزىسى مۇقامچىلىرى

ئابلاخان غوجا مەخسۇم ھاجىم

ئاقسۇ شەھەر ئايكۆل يېزىسى سايئېرىق كەنتىدىن، 82 ياش. ئۇ ئاتاقلىق دىنىي ئۆلىمالار ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن بولۇپ، ئاتا-بوۋىلىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك مۇقام-مۇزىكىنى ئۆزىگە مەنئىي ئۈزۈق قىلىپ كەلگەن. يەر-زېمىنغا كۆڭۈل بەرمەي، ئىلىم-مەرىپەت بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەن. ئاتىسى ھەمدۇللاخان مەخسۇم ئاۋات ناھىيىسىگە قارى قۇززات بولغان (1924—1949) دەۋرلەردە

ئاۋاتنىڭ مىللىي ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتى تەرەققىي قىلىدۇرۇلۇپ، ئەلنەغمىچىلەرنىڭ ئابروي-ئىناۋىتى ئاجايىپ ئۆزۈرۈگەن. مەشرەپ-مۇقامنى ماختايدىغان كىشىلەر بولغانكى، ئۇنىڭ غەيبىسى قىلىشقا ھېچكىم چۈرئەت قىلالىغان. ئۇنىڭ يىنىدىكى خاس مۇقامچىلىرى ناھايىتى چوڭ ئويۇزغا ئېرىشكەن. نەتىجىدە مۇقام-مۇزىكا ھەۋەسكارلىرى كۆپىيىپ، كۆپلىگەن مۇقامچىلار يېتىشىپ چىققان. ئاۋات ناھىيىسىگە ئەسلىدىكى دولان مۇقاملىرىدىن باشقا، ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامنى ئارقىتىپ، دولان مۇقامچىلىرىدىن ھازىرقى ئاۋات ناھىيىسىنىڭ قەدىم ئايماق كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق ئېلى ياي (85 ياش) غا ئوخشاش ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقام پېشۋالىرى يېتىشىپ چىققان. ئابلاخان غوجام مەخسۇم ھاجىم ئاتىسىنىڭ تەشەببۇسى بىلەن نەمبۇر، دۇتارنى تولۇق ئۆگەنگەن. ئۇمۇ ئاتىسىغا ئوخشاش مۇقام خۇشتارى بولۇپ، بۇتۇن ئۆمرىدە مۇقام-مۇزىكىسىدىن ھوزۇر ئېلىپ كەلگەن. ھازىر، ئۇ ياشىنىپ قالغان بولسىمۇ، ساز چېلىشى تاشلىمىغان. ئاقسۇ، ئاۋات ناھىيە خەلقلىرى ئۇنى ئىنتايىن ھۆرمەتلەيدۇ. كىشىلەر ئۇنىڭ مەرىپەتپەرۋەرلىكىنى ماختىشىپ كەلمەكتە. ئۇنىڭدىن باشقا، ئاقسۇ شەھىرىنىڭ قاراتال يېزىسىدىمۇ ئايۇپ راۋاب، ئىمىن نەغمە، تۇنياز راۋاب، سايت ئاخۇن، گايىت ئاخۇن، روزى دوغا قاتارلىق نۇرغۇنلىغان مەشھۇر مۇقامچىلار دولان رايونلىرىغا كەڭ تونۇلغان. ئۇلار ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن سايم راۋاب، مەتتىياز راۋاب قاتارلىق يەنە بىر قىسىم مۇقامچىلار يېتىشىپ چىقتى.

4. مەكىت ناھىيىسىدىكى مۇقامچىلار

مەكىت ناھىيىسىمۇ مارالبېشى ناھىيىسىگە ئوخشاشلا دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنى قىزغىن داۋاملاشتۇرۇپ، تەرەققىي قىلدۇرۇپ كېلىۋاتقان بىر جاي بولۇپ، دولان مۇقامچىلىرى (ئەلنەغمىچىلەر) باشقا رايونلاردىن ھەرگىز قېلىشمايدۇ. مەكىت مۇقامچىلىرىنىڭ نامى

ئەزەلدىنلا مەشھۇر بولۇپ كەلگەن. بىر قىسمى سىرتقى جايلارغا بېرىپ ئۇستاز بولغان. مەكتەپكە قالدۇنچى بايتاشباي، ھەسەنەك دوغا دېگەنلەر مارالبېشىنىڭ پىچاق سۇندى رايونى ۋە ئاۋات ناھىيىسى قاتارلىق جايلاردا ئەلنەغمە قىلىپ زور نوپۇزغا ئېرىشكەن. ئۇلارنىڭ شاگىرتلىرىدىن بىر قىسمى ھازىرغىچە قالدۇن ۋە راۋاب چېلىش بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلمەكتە. مەكتەپ ناھىيىسىدىكى ئاتاقلىق مۇقامچىلاردىن: ئەخمەت قالدۇن، ئۇنىڭ ئوغلى ئىسمائىل قالدۇن، مەتتىياز راۋاب، قاسىم راۋاب، ئەمەت راۋاب، ھېيت راۋاب، ئەيسا غېجەك، مۇسا غېجەك، نازىل غېجەك، ئاۋۇت نەغمە، سوپاخۇن مۇقام، تۈرەك ئاۋۇت، ئىمىن ھاجىم، ئىسمائىل ئىسلام قاتارلىقلارنىڭ تارىخىي تۆھپىلىرى مەكتەپ تەزكىرىسىگە كىرگۈزۈلگەن. ئۇلارنىڭ شاگىرتلىرىدىن: مەھمەت تۇردى، ئابدۇجېلىل روزى، ئەمەت قارى، روزى موللا، مامۇت شەيخ، تۇرسۇن مەتتىياز، ھۈسەيىن يەھيا، ھەسەن نۇرە، مەھمەت قادىر، ئىسمائىل روزى، توختى ئىبراھىم، ئوسمان قادىر، تۇرسۇن مامۇت قاتارلىق بىر قەدەر مۇكەممەل يېتىشىپ چىققان ياش ۋە ئوتتۇرا ياش مۇقامچىلار بار.

يوپۇرغا، يەكەن قاتارلىق باشقا جايلاردىكى دولان پىزا-كەنتلىرىدىمۇ دولان مۇقامچىلىرى ئاز ئەمەس. دولانلىقلار نەگىلا بارسا، مەشرىپى بىرگە بارىدۇ، مەشرەپ بولىدىكەن مۇقام، ئەلنەغمىلىرى بولىدۇ، ھەتتا چۆل-باياۋاندىمۇ ئوخشاش. مەن پەقەت ئۆزۈم تەكشۈرۈش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشكەن، نامى مەشھۇر بولغانلارنىلا تونۇشتۇردۇم.

خاتىمە

دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى تەتقىقاتچىلارنىڭ دىققىتىنى تارتىۋاتقان بىر تېما بولغاچقا، بۇ ھەقتە نۇرغۇن تەتقىقاتلار ئېلىپ بېرىلىپ، بەزى تەرەپلىرى بىر قەدەر يورۇتۇلغان بولسىمۇ، لېكىن تەتقىقات خادىملىرى تۆۋەنگە بېرىپ تەكشۈرۈش ئېلىپ بارماقچى بولغاندا، بەزى رايونلاردىكى مۇناسىۋەتلىك كىشىلەرنىڭ كارى بولماسلىقى، تەتقىق قىلغۇچىلارنى ئانچە قوللىماسلىقى ياكى يالغان مەلۇماتلارنى بېرىپ قايتۇرۇۋېتىشى نەتىجىسىدە بەزى مۇھىم جەھەتلەر يەنىلا يېپىق يېتى قېپقالدى. يەنە بىر جەھەتتىن، تەتقىق قىلىش بىر رايونغا مەركەزلىشىپ قېلىپ تەكشۈرۈش كەڭ دائىرىلىك بولمىغاچقا، دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىدىكى نۇرغۇنلىغان يەرلىك خۇسۇسىيەتلەر ۋە تارىخىي مەلۇماتلار تەتقىقاتچىلار بىلەن يۈز كۆرۈشۈش پۇرسىتىگە ئېرىشەلمىدى. دولان رايونىنىڭ دائىرىسى كەڭ، ئورۇنلىشىشى تارقاق بولغانلىقى ئۈچۈن، ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىشۇ ئىنتايىن قىيىن ھەم ئۇزاق ۋاقىت تەلەپ قىلىدىغان ئىش. شۇڭا تەتقىقات ئېلىپ بارغۇچىلارغا ئۈنچۈۋالا يۇقىرى ئەلەپ قويۇشقىمۇ بولمايدۇ. مەن مۇشۇ جەھەتتىكى مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش مەقسىتىدە ئۆزۈمنىڭ دولان رايونىدا دولانلىقلار بىلەن بىللە ياشاپ كەلگەنلىكىم، دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ قوينىدا ئۆسكەنلىكىم، ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىنىڭ ماڭا بەكمۇ روشەن بولۇشتەك قولايلىق پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ رايونلار يەرقىنى ئېنىقلاش ئۈچۈن، ھەر بىر مەھەللە-گۈرۈپپىلارغىچە، ھەتتا چۆل-جەزىرىدىكى چارۋا

رايونلىرى، دولانلىقلارنىڭ قەدىمكى ياشىغان جايلىرى، قالدۇرغان مەدەنىيەت ئىزنالىرىغىچە بېرىپ، كۆرۈش، ئاڭلاش، لېنىغا، سۈرەتكە ئېلىش، ئېنىقلاش، سېلىشتۇرۇش ئىشلىرىنى ئىشلىدىم. خەلق ئىچىدە ساقلىنىپ كېلىۋاتقان يازما ۋە ئاغزاكى ماتېرىياللارنى ئەستايىدىل توپلىدىم. دولان مۇقامچىلىرىنى ئىزدەپ ئېيىپ ئۇلار بىلەن سىردىشىش ئارقىلىق، نۇرغۇن چۈشەنچە ھاسىل قىلدىم. خەلق ئاممىسىدىن ئۆگەندىم. ھەرقايسى تەبىقىدىكى ئوقۇمۇشلۇق زاتلار، ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەنلەر، مۇقام پېشىۋالىرى قاتارلىقلارنىڭ سۆھبىتىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىشنىڭ سىرتىدا، مۇناسىۋەتلىك ئۇرۇنلارنىڭ ياردىمى بىلەن ئارخىپلاردىنمۇ پايدىلاندىم. مۇناسىۋەتلىك ماقالىلەرنى كۆرۈپ، ئەمەلىيەتتىن شەكىللەنگەن ئۆزگىچە قاراشلىرىم ئۈستىدە پاكىتلارنى ئىزدەشكە ئالاھىدە ئەھمىيەت بەردىم. توپلىغان مول ماتېرىياللارغا ئاساسەن «دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى» ناملىق بۇ كىتابنى يېزىپ، خەلق ئىچىدە ساقلىنىپ كېلىۋاتقان، خاتىرىگە ئېلىنمىغان مىراسلارنى توپلاش، قۇتۇلدۇرۇش بىلەن ئۇنىڭ مۇزىكىلىق خاتىرىسىنى ئىشلەش ۋە ھەر خىل ۋارىيانتلىرىنى سېلىشتۇرۇپ رەتلەش، تولۇقلاش، قايتا ئىشلەشتە پايدىلىنىش ئۈچۈن، تەتقىقاتچىلىرىمىزنىڭ دىققىتىگە سۈندۈم. دولان رايونلىرىنى تەپسىلىي تەكشۈرۈپ چىقىش ئىنتايىن مۇشكۈل ئىش ئىدى. ئاۋات ناھىيىسىنىڭ ھاكىمى مەمتىن شاھىدىن بىلەن مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ھاكىمى مەمتىن توختىنىڭ يېقىندىن بىر ياردەم بېرىشى، قوللاپ-قۇۋۋەتلىشى نەتىجىسىدە كۆزلىگەن نىشانغا يېتەلدىم. ئاۋات ناھىيىسىدىن خەلق تارىخچىسى ۋە ئېغىر ئەدەبىياتچىسى ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەن 107 ياشلىق ئوقۇمۇشلۇق ئايال ھاشىخان موللا ئىبراھىم (1886-يىلى تۇغۇلۇپ، 1993-يىلى 5-ئاينىڭ 15-كۈنى ئالەمدىن ئۆتكەن) بۇنىڭدىن بىر ئەسىر بۇرۇنقى دولان مۇقامى تېكىستلىرى ۋە مەشرەپ قوشاقلىرىدىن 500 كۆپلىتىنى ئارتۇق تەقدىم قىلىشنىڭ سىرتىدا، دولان مەشرەپ-مۇقاملىرىنىڭ تارىخىي شەكىللىرى، مەزمۇنلىرى جەھەتلەردە مېنى مۇھىم ماتېرىياللار بىلەن تەمىنلەپ،

كتاپنىڭ پۈتۈشىنى تېزلەتتى ۋە ئىلمى قىممىتىنى يۇقىرى كۆتۈردى .
دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى توغرىسىدىكى بىرەر كىتابنىڭ يېزىلىشى
پۈتۈن دولان خەلقىنىڭ ئۈمىد-ئارزۇسى بولغانلىقى ئۈچۈن ، باۋاغا ئايلا
جايلاردا دولان خەلقىنىڭ قىزغىن قارشى ئېلىشىغا ۋە يېقىندىن
ياردىمگە ئېرىشتىم . مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ يېڭىئۆستەڭ يېزىسى
8-كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق 72 ياشلىق ھەسەن غەجەك ئەجدادلىرىدىن
قالغان تەخمىنەن 300 يىلدىن ئارتۇق تارىخقا ئىگە ئىككى دانە
دولان غېجىكىنى كۆپچىلىك ئالدىدا يۈتۈن دولان خەلقىگە ۋەكالىنەن
تەقدىم قىلىپ ، دولان مەشرەپ-مۇقاملىرى توغرىسىدا بىر كىتاب يېزىپ
ئەۋلادلارغا قالدۇرۇشنى ئۆتۈندى ۋە ناھايىتى ئەمەلىي ، ئېنىق ،
راست بولۇشنى تەلەپ قىلدى . ئەمەلىيەتتە ، بۇ تەلەپ كىتابنىڭ
يېزىلىشى ئۈچۈن قىممەتلىك ياردەم ئىدى . ئۇندىن باشقا كىتابنى
يېزىش داۋامىدا يولداش دۇ شياۋيۈەن مۇھىم مەسلىھەتلەرنى بەردى .
مارالبېشى ناھىيىسىدىكى پارتىيە ، ھۆكۈمەت رەھبەرلىرى دولان ئون
ئىككى مۇقامىنى لېنىنغا ئېلىشقا قاتناشتى . ئاپتونوم رايونلۇق ئون ئىككى
مۇقام تەتقىقات ئىلمىي خەمىيىتىنىڭ دائىمىي ئىشلارغا مەسئۇل مۇئاۋىن
باشلىنى ، تەتقىقاتچى مەمۇرىي يۈسۈپنىڭ ئىلھام بېرىپ رىغەتلەندۈرۈشى
بىلەن دولان خەلقىنىڭ ئارزۇلىرىنى بەجا كەلتۈرۈشكە مۇيەسسەر
بولالدىم . كىتابنىڭ يېزىلىشىغا ياردەم بەرگەن ئىسمى تىلغا ئېلىنغۇچى
شەخسلەرگە ، يۈتۈن دولان خەلقىگە ، جۈملىدىن مۇشۇنداق بىر
تەتقىقات كىتابىنى يېزىش پۇرسىتىگە ئىگە قىلغان مۇقام تەتقىقات
ئىلمىي خەمىيىتىگە كۆپىنچە-كۆپ رەھمەت ئېيتىمەن .

مۇھەممەت ئوسمان

1993-يىلى 15-ئىيۇل ، ئاۋات

ISBN7 — 228 — 03464 — 3

I · 1221 定价(平装)19.20元(精装)21.30元